

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VI legislatura

Quart període

Sèrie P - Número 59

Dijous, 28 de juny de 2001

Ple del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL M. H. SR. JOAN RIGOL I ROIG

Sessió plenària núm. 39, segona i darrera reunió

Í N D E X

Interpellació

al Consell Executiu sobre la globalització (tram. 300-00505/06) (p. 3)

Interpellació

al Consell Executiu sobre els espais naturals (tram. 300-00210/06) (p. 9)

Interpellació

al Consell Executiu sobre la política mediambiental, especialment pel que fa a la gestió del litoral
(tram. 300-00459/06) (p. 14)

Interpellació

al Consell Executiu sobre les polítiques d'intermediació, especialment pel que fa al servei públic
de col·locació (tram. 300-00196/06) (p. 18)

Interpellació

al Consell Executiu sobre el seu capteniment en matèria de trànsit i seguretat viària
(tram. 300-00266/06) (p. 24)

Interpellació

al Consell Executiu sobre l'impuls de la recerca R+D a Catalunya (tram. 300-00075/06) (p. 29)

Interpellació

al Consell Executiu sobre el foment de la societat de la informació (tram. 300-00380/06) (p. 32)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la inversió en transport públic
(tram. 302-00144/06) (p. 36)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política ambiental, especialment pel que fa
a les necessitats, les prioritats i les repercussions socials (tram. 302-00145/06) (p. 40)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el finançament de les infraestructures catalanes
(tram. 302-00146/06) (p. 46)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la gestió dels espais naturals
(tram. 302-00147/06) (p. 52)

→

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la situació social a les Terres de l'Ebre, especialment pel que fa al Pla hidrològic nacional (tram. 302-00148/06) (p. 56)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el desenvolupament de l'autonomia aranesa (tram. 302-00149/06) (p. 60)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre política universitària, especialment pel que fa a l'estabilització i la promoció del professorat i el finançament universitari (tram. 302-00150/06) (p. 64)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política relativa a les confessions religioses (tram. 302-00151/06) (p. 68)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la conservació del patrimoni natural, especialment pel que fa a la diversitat biològica a Catalunya (tram. 302-00152/06) (p. 74)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les activitats extraescolars i de lleure (tram. 302-00153/06) (p. 79)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el seu capteniment en matèria d'organització de l'Administració de la Generalitat (tram. 302-00154/06) (retirada) (p. 84)

Proposició de llei

de modificació de la Llei 3/1998, de 27 de febrer, de la intervenció integral de l'Administració ambiental (tram. 202-00117/06) (p. 84)

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 39.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les nou del matí i cinc minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficiala major i pel lletrat Sr. Santaló i Burrull.

Al banc del Govern seuen els consellers d'Economia i Finances, de Sanitat i Seguretat Social, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de Treball, de Justícia, de Medi Ambient, d'Interior, i d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació.

El president

Es reprèn la sessió.

Interpellació al Consell Executiu sobre la globalització (tram. 300-00505/06)

Es reprèn amb la interpellació al Consell Executiu sobre globalització. La presenta l'il·lustre diputat senyor Joan Boada i l'escoltarà atentament el conseller d'Economia.

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, parlarem de la globalització, però no hem aconseguit globalitzar el Ple del Parlament per poder discutir i parlar sobre aquest tema que és prou interessant.

El president

Està globalitzat en la seva absència, senyor diputat.

El Sr. Boada i Masoliver

Això, sí; també és veritat. Bé, feta aquesta introducció, ens podríem preguntar per què el Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds ha portat aquesta discussió en el Ple del Parlament de Catalunya.

Nosaltres creiem que parlar de globalització es va convertint en una cosa cada vegada més quotidiana –i això és bo– que es tracta en molts fòrums, al carrer, en debats promoguts per la societat civil i, per això, allò que es parla, allò que passa, que preocupa la societat, ha de ser debatut en el Parlament. I una força radical, d'esquerres, com és Iniciativa per Catalunya – Verds, doncs, ens creiem amb l'obligació de portar aquest debat.

Més que res, també, perquè la societat catalana ha donat un altre exemple de maduresa, organitzant tot un seguit d'activitats que sota el lema «Un altre món és possible, globalitzem les resistències i la solidaritat» ha volgut mostrar que hi ha altres alternatives al sistema –«a la bèstia», en paraules de Vicenç Fisas–: campanya contra el Banc Mundial, contraconferència per expressar una alternativa a la globalització, manifestació pacífica, plural i festiva, només alterada per l'actitud violenta d'uns pocs i de les forces de seguretat de l'Estat, que han tingut una actuació poc professional –i no m'estendré massa aquí, perquè no contaminéssim el debat, m'interessa més parlar de la globalització i de les

alternatives que no de l'acció irracional d'uns pocs, violents i, sobretot, també, de la policia, que encara és més preocupant.

Parlem, doncs, de la globalització, o mundialització, com vulguin. No és un fenomen nou, és l'evolució natural del sistema capitalista que pren unes dimensions d'ordre mundial amb nous mercats, ara oberts les vint-i-quatre hores del dia i totalment interconnectats; nous instruments, com les autopistes de les informació; nous agents, com les empreses transnacionals, i noves regles, com els acords sobre comerç, serveis i propietat intel·lectual, que dona com a resultat la major dependència entre països.

Cal dir que la globalització genera coses positives, com l'augment del benestar de milions de persones en posar al seu abast milers de productes materials i culturals de tot el planeta, així com un major accés a la informació i al coneixement. El problema, però, és que aquests beneficis estan mal repartits i generen grans desigualtats i injustícies. La cara negativa d'aquesta globalització econòmica és la globalització econòmica que significa l'extensió del lliure mercat en el qual participen diferents actors. Anem-los a marcar.

En primer lloc, les empreses transnacionals que, a hores d'ara, ja controlen més recursos econòmics i materials que països sencers; algunes, com FECSA-Enher, per exemple, són capaces de violentar el sistema democràtic local del nostre país. No cal que els posi l'exemple que està passant a la línia d'alta tensió de les Gavarres, on una sola empresa amb la connivència del Govern de la Generalitat és capaç, fins i tot, de violentar la democràcia local a Cassà de la Selva i a Llagostera, per imposar els seus criteris exclusivament econòmics.

L'altre segon actor: els governs, que estan abdicant de moltes responsabilitats de planificació econòmica, regulació laboral i garanties socials, tot deixant, cada vegada més, marge al mercat. L'Estat espanyol és lamentablement –i també capital català– actiu, lamentablement actiu en la implantació de transnacionals en zones d'Amèrica llatina i Àfrica, on sovint realitzen actuacions molt lesives, socialment i ambiental –Endesa, Repsol YPF, BBVA, Telefònica, etcètera. Són situacions que mostren aquesta dependència dels governs a les activitats econòmiques o les imposicions econòmiques.

Però a Catalunya també passa això. La Thomson, per exemple, de Gurb, no va marxar perquè tingués pèrdues, sinó perquè a Mèxic guanyava més. Ahir vàrem veure totes les manifestacions dels minaires de Sùria i Sallent que..., empresa comprada per l'empresa israeliana Iber Potasch, que únicament i exclusivament compra la mina per aconseguir quota de mercat i evitar competència; ara, mirin quina contradicció, està entrant potassa israeliana al mercat espanyol quan Espanya és un dels grans productors, i Catalunya, d'aquesta matèria. Això sí, l'empresa té menys costos d'explotació i d'aquesta manera pot continuar fent el negoci, important-li ben poc la quantitat de persones, doncs, que aniran a l'atur per aquesta situació. Mentrestant, el senyor Subirà, el Govern, sempre ha dit que la millor política

industrial és la que no existeix. Evidentment, l'empresa és la que marca el mercat, i a Catalunya aquesta globalització, aquesta mundialització, també l'estem patint.

Finalment, l'altre gran actor: els grans arquitectes d'aquesta globalització econòmica. Són tot un seguit d'institucions internacionals que actuen en els camps del desenvolupament econòmic i comercial, com el Fons Monetari Internacional, el Banc mundial, l'Organització Mundial del Comerç, etcètera, etcètera, organismes amb escassa legitimitat democràtica, sense cap mena de control ciutadà i que configuren el nou govern mundial. Sovint, les ires dels globalitzadors de la resistència i la solidaritat s'han dirigit contra aquestes institucions que han imposat polítiques ortodoxes ultraliberalitzadores, desreguladores i depressives de la demanda i generadores de més desigualtat.

Per cert, potser alguns, alguns amb més intensitat que altres, s'han precipitat a enviar Marx, a Karl Marx, al bagul dels records, quan ell ja va avisar sobre la concentració del poder econòmic capitalista i la seva extensió com un pop gegant per tot el món a la recerca de nous mercats que explotar. Torna a ser vigent perquè aquesta és la realitat que patim en aquests moments.

Les conseqüències d'aquesta globalització: crisis financeres, provocades per la capacitat dels moviments especulatiu de capital d'actuar en un país, en el país que ells creuen convenient –ja hem vist les crisis mexicana, al sud-est asiàtic, la crisi russa, Brasil, etcètera, etcètera–, que l'únic que fan és eixamplar les desigualtats nord-sud. La liberalització salvatge del mercats converteix molts dels països pobres del sud en importadors nets de béns de consum i destrueix les precàries economies locals; segons David Landes de la Universitat de Harvard, la distància actual entre Suïssa i Moçambic és de catorze a un, mentre que en el segle XVIII era de quatre a un; un exemple de quina és la situació d'eixamplament de les diferències. Bona part d'aquests països tenen hipotecada la pràctica totalitat de les seves exportacions per cobrir els interessos del deute extern.

A més, el Fons Monetari i el Banc mundial imposen duríssimes polítiques d'ajustament per continuar finançant aquest endeutament: reducció de les despeses socials, privatització de la riqueses comunes del país, desmantellament aranzelari, etcètera, etcètera. Tot això provoca que amplis collectius d'aquests països, abans relativament pròspers, hagin caigut en la marginació –els exemples d'Argentina i Rússia en són prou clars–, continents sencers, com l'Àfrica, han empitjorat fortament en les darreres dècades.

Aquest model de desenvolupament global i irracional porta a l'explotació fins a l'extenuació dels recursos naturals, sobretot en els països del sud, al mateix temps imposa en molts països un desenvolupament industrial basat en tecnologies obsoletes i contaminants que el nord ja ha rebutjat –l'exemple de Bopal o de l'empresa de Bopal, a l'Índia, podria ser també paradigmàtic.

En els darrers anys aquest problemes s'agregen a causa de la mercantilització dels coneixements de la vida, concretament l'extensió de patents sobre llavors i sobre fàrmacs amenacen la supervivència de comunitats sen-

ceres. El desenvolupament de la medicina hegemònica, privada, pot agreujar encara més el problema.

Aquesta situació d'un nord opulent i un sud pobre porta un increment dels fluxos migratoris que tenen una resposta contundent aquí, al primer món, de tancament de fronteres. I Espanya, a través de la seva Llei d'extranjería, n'és un exemple clar. Actitud hipòcrita que, mentre defensa el lliure comerç i la lliure circulació de mercaderies i capitals, nega el dret a la lliure circulació de les persones.

Això continua també amb una explotació dels treballadors i la destrucció de l'estat del benestar. En finalitzar l'any 2000 hi havia segons l'OIT 160 milions de treballadors desocupats en el món, dels quals el 50% pertanyen a països industrialitzats, a més de 850 milions de subocupats. Uns 500 milions de treballadors, la majoria en països en desenvolupament, no disposen d'ingressos suficients perquè les seves famílies superin el llinar de la pobresa d'un dòlar diari.

Molts països no obtenen cap profit de la globalització del comerç, al contrari. Com diu Arcadi Oliveras, «crearia riquesa el comerç si es produís en condicions de competència perfecta», i això no passa, perquè el primer món fixa els preus del Tercer Món. I, sobretot, són les dones les que tenen més probabilitats de no tenir feina o de tenir-ne a temps parcial o mal remunerada, és el que cada vegada s'estén més, en el que s'anomena la feminització de la pobresa.

També aquesta globalització ha afectat el comerç d'armes que provoca un augment de la mortalitat i la durada dels conflictes. Afecta especialment la població civil, resta importants recursos econòmics als països pobres, militaritza la seva societat i dificulta la resolució pacífica dels conflictes. I aquí, també, Estats Units, però també Espanya, lideren el macabre rànquing dels exportadors d'armes, sobretot en països que no respecten els drets humans.

En definitiva, com deia Joan Subirats, en un article a *El País*, «el mitjà, el diner, s'ha convertit en un fi en si mateix, i l'objectiu, les persones, són ara simplement un mitjà».

Podríem parlar de les resistències, però deixi'm entrar... –i després continuarem en la rèplica–, de les propostes alternatives: governar la globalització en seria una; impulsar la implantació de la democràcia participativa, també, al nostre país, en seria una altra; una cultura basada en el foment de la pau, en podria ser una altra, imposant codis ètics a les empreses i a les inversions, aquí, al nostre país; potenciar Catalunya a partir del Fòrum Universal de les Cultures com un centre, com un país de pau, seria un altre element important; el foment de la cooperació al desenvolupament, també; el suport a l'acció internacional en tots els àmbits, des de la política agrària comuna, passant per un major protagonisme en la resolució de conflictes bèl·lics, etcètera, etcètera. Podríem parlar de crèdits i avals de l'Institut Català de Finances, lligats al compliment del codi ètic.

Tenim tot un seguit de propostes que, en tot cas, posteriorment les anirem desenvolupant; sobretot, per entendre que la globalització i la mundialització no són un

element simplement de teoria econòmica, sinó que hi ha moltes alternatives a aquesta globalització i a aquesta mundialització, i que des d'aquí, el Parlament, i des del nostre país, doncs, les podem proposar per fer, evidentment, un món millor.

En la nostra rèplica, senyor conseller, podem parlar d'aquestes coses concretes que podria fer el Govern de la Generalitat i que es podria fer des de Catalunya.

Gràcies, senyor president.

El president

A vostè, senyor diputat. Senyor conseller té la paraula.

El conseller d'Economia i Finances (Sr. Francesc Homs i Ferret)

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, a nosaltres també ens sembla bé parlar de globalització; li sembla bé al Govern de Catalunya, li sembla bé a una força nacionalista, una força de progrés, eh?, una força no radical com la que jo puc representar en aquests moments. Ens sembla bé parlar de globalització, creiem que també és oportú fer-ho, no és només un interès del seu partit i de la seva formació política.

No obstant, parlar de globalització no vol dir parlar de tot. Centrar el debat és complex, ja, però el que no ha de ser vàlid és parlar de tot. La globalització no serveix per parlar de tot. Hauríem d'intentar fer un esforç intel·lectual de centrar, perquè crec que és important, crec que és important si d'aquest debat que no està tancat, és obert, s'han de desprendre importants conclusions.

També li vull dir que la política industrial és aquella que no existeix, no és del conseller Subirà, és d'un ministre socialista, no és del conseller Subirà. La paternitat d'aquesta frase i d'aquesta filosofia no és del nostre Govern, és d'un govern socialista.

Després, li vull dir que, des dels anys cinquanta, seixanta, fins avui, les comarques de Girona i el seu poble i la seva terra més immediata, doncs, han estat, també, a conseqüència del seu progrés..., de moltes accions relacionades també amb globalització. El turisme que tenen vostès cada any, la realitat de les inversions, les indústries que han invertit durant tots aquests trenta, quaranta anys, de l'àmbit internacional és una realitat, també, és un vessant que ens ha portat alguns aspectes positius.

Però, el Govern de Catalunya, el capteniment del Govern de Catalunya entorn a la globalització, el podríem sintetitzar en dues paraules: interès i preocupació. Interès i preocupació podria ser una síntesi dels dos mots que ens podrien orientar, la nostra posició inicial, en el benentès que la globalització és una realitat, una realitat irreversible. Llegia fa dos dies l'article de Joan Majó, en *El Periódico* –molt interessant, per cert–, en què ens recordava, fins i tot, unes frases de Fidel Castro, dites a Nova York, que deia que «no acceptar la globalització és com no acceptar la llei de la gravetat, que és una realitat»; és una realitat irreversible, que és important parlar-ne i és important conèixer els seus efectes, veure els seus vessants positius i destriar les seves conseqüències negatives i prendre actuació.

Per a nosaltres, per al Govern de Catalunya..., ens posicionem de la següent manera. Catalunya malgrat ser un poble petit no ha estat mai una societat perifèrica i, al llarg de la seva història, l'han afectat de ple els grans processos de modernització; en particular, avui l'afecten amb intensitat: la interdependència econòmica creixent i la mundialització dels intercanvis de béns i serveis, els fluxos internacionals de capital, la mobilitat de les persones, els processos migratoris, la difusió accelerada i generalitzada de les noves tecnologies de la informació i les comunicacions, la unificació de la lluita per la conservació del medi natural, la unificació de les pautes de consum amb incidència en la indústria del lleure, la globalització de la cultura i els comportaments humans amb influències significatives sobre les nostres institucions i les nostres formes de pensament i els valors civils; tot això avui ens està afectant. Catalunya està immersa en un procés de globalització dels processos polítics, econòmics, socials i culturals que viu el món actual, i és capteniment del Govern de la Generalitat de Catalunya afrontar amb les millors armes possibles aquest repte que té la nostra societat enfront de la globalització.

El Govern de la Generalitat du a terme, avui, una política que podríem dir que incideix en tres aspectes ara més decisius que mai. Per seleccionar-ne alguns –perquè sempre has d'ordenar les reflexions i les has de prioritzar–, el primer és garantir la nostra viabilitat econòmica i política com a país. És el primer objectiu: garantir la nostra viabilitat econòmica i política com a país per poder assegurar el benestar de la nostra gent, de la gent que viu a Catalunya. Segon, la garantia de la cohesió social i del progrés cívic. És a dir, no és creixement a qualsevol preu, és creixement en cohesió social, és equilibri dintre la nostra societat, equilibri en el territori i equilibri entre la nostra gent, la nostra societat; per tant, cohesió social, progrés cívic. Tercer, la capacitat de produir i aprofundir en la identitat, és més identitat enfront d'un moviment globalitzador.

La nova realitat de la globalització exigeix que Catalunya pugui oferir avui productes i serveis específics d'alta qualitat que garanteixin la nostra supervivència en els mercats mundials. Volem assolir quotes d'autogovern que ens permetin la participació en organitzacions transnacionals, avui més que mai. Volem un finançament dels nostres serveis públics i de les nostres infraestructures bàsiques per afrontar el repte de la globalització. Volem aquests processos de manera que siguin justos per als ciutadans de Catalunya i solidaris, també, amb els altres pobles de l'Estat i d'arreu del món.

La integració social dels ciutadans estrangers que veuen a viure a Catalunya és un aspecte fonamental i bàsic del que li estic ara comentant. Estem convençuts que ens és imprescindible tenir avui veu pròpia en aquesta societat que es mundialitza. Afrontar el repte d'una Catalunya pròspera a l'aldea global requereix economia potent, autogovern ampli, cohesió social, identitat pròpia, veu a les institucions en el món i, per això, més que mai, en la Unió Europea com a resposta de la globalització. Catalunya necessita tenir més que mai veu pròpia en aquest procés.

La globalització segons que afecti més o menys els diferents àmbits polítics, econòmics, socials o culturals, no obstant, crea nous patrons de desigualtat i de jerarquies, però també promou noves possibilitats d'acció social. Aquest és el moviment, de les ONG, per exemple, cívics que ha donat resposta a una iniciativa de contribuir a través de l'organització lliure, doncs, a donar, en fi, aportacions en molts àmbits socials, econòmics, també, doncs, de la nostra societat enfront d'altres societats en el món.

La globalització imposa límits, no obstant, i restriccions —és clar que sí, és veritat—, però també proporciona recursos i oportunitats. S'ha de saber lluitar contra uns i s'ha de saber aprofitar els altres. Podem constatar una minva de la fortalesa de l'Estat nació i l'ascens d'àmbits regionals que ara tenen major projecció internacional.

Tots percebem com la intensificació dels processos de globalització ha afeblit l'Estat nació tradicional en trencar el monopoli que fins fa poc tenia..., en fi, retenint-se, doncs, sobre l'acció de l'economia o de la defensa, per citar-ne dos, i com les noves comunicacions, el dret internacional, les polítiques econòmiques en l'àmbit de la Unió Europea, les mesures de protecció mediambiental, etcètera, han desbordat l'Estat nació cap a fora, i obliguen a una revisió més profunda dels mecanismes estatals i supranacionals per assimilar les noves qüestions, els nous reptes, els nous problemes i afrontar, doncs, aquests dilemes amb respostes noves i diferents. Un exemple, en aquest sentit, és tota l'acció mediambiental que s'està portant a terme en el món entorn, doncs, de buscar respostes per donar solucions que ja traspassa i trenca les accions que l'Estat nació havia anat fent.

El transvasament de sobirania de l'Estat espanyol a la Unió Europea i el nou marc de la mundialització obre escletxes que ens permeten optar a un major protagonisme en l'escena internacional. El Govern de la Generalitat ha estat actiu en aquesta direcció i a promulgar accions coordinades, col·laboracions. Una mostra d'això és la declaració de les regions constitucionals. Juntament amb Baviera, Escòcia, Renània, Westfàlia del Nord, Salzburg, Valònia i Flandes, la declaració amb l'interès d'aquests països per a una major participació en les institucions europees, és ajuntar-se per assegurar una major veu en les institucions europees per poder participar en les decisions, per donar alternatives als processos i als problemes que ens genera la globalització.

La nova cohesió econòmica i social promoguda per la Unió Europea, juntament amb l'eliminació de fronteres entre els estats membres, la moneda única, el compromís de crear una política exterior i de defensa comú, permeten un nou marc que reforci el paper d'aquestes nacions sense Estat i regions en el nou tractat previst per al 2004. En aquesta línia, políticament, volem estar-hi present, volem tenir-hi veu per poder contribuir, des del Govern de la Generalitat, des de Catalunya, a participar en les orientacions de les accions i de les polítiques que han de limitar l'acció de la globalització, i que han de poder, doncs, incidir a poder, doncs, en fi,

eliminar els aspectes negatius que, des de la globalització, es generen.

He parlat d'oportunitats i m'he referit a la qüestió de la identitat com un factor clau. Tots els països amb personalitat pròpia es veuen avui afectats per l'amenaça de l'homogeneïtzació per l'impacte massiu global del mitjà de comunicació a escala mundial. I tots els països que tenen autoestima volen conservar sentiments religiosos, valors culturals, fidelitat a la llengua i a la cultura pròpia amb plena convivència amb la recepció quotidiana d'una informació i un coneixement a escala mundial.

I vull acabar dient-vos que molts analistes han remarcat que per navegar avui en la globalització, navegar avui en el món, en la xarxa, cal tenir un referent, cal tenir una àncora. Aquest és l'argument del professor Manuel Castells. I aquesta àncora és la identitat —és la identitat. Parlar de globalització és també parlar d'identitat. El president Pujol ho ha dit moltes vegades. Ho ha explicat, en fi, en moltes ocasions: el món va cap a la xarxa, però el món també va cap al jo; va cap a aprofundir en la identitat. La xarxa és bàsica, és l'accés immediat, és la forma de relacionar-se sense intermediaris, serà la línia que mourà i trencarà tots els esquemes fins ara existents, proporcionarà contactes immediats, saltarà fronteres i saltarà institucions; però, per altra banda, el món necessitarà més que mai aprofundir en el jo individual, en el jo col·lectiu, en la resposta més profunda, en el reconeixement de la identitat.

El president

Senyor conseller, tindrà un segon torn...

El conseller d'Economia i Finances

Acabo, senyor president, dient que el Govern de la Generalitat practica un catalanisme no excloent, transnacional, que ens permet treure profit de la globalització. Volem treure profit de la globalització i alhora demostrar que és possible eliminar els riscos i els problemes que avui ens genera i combinar la interdependència amb el manteniment d'uns marcs humans, equilibrats, cohesionats a partir d'un fort sentiment de país. La cohesió social que obtenim d'aquesta combinació oberta al món i, alhora, de país, amb forta identitat pròpia, ha esdevingut un valor molt preuat en el nostre segle. I, en aquest sentit, volem, doncs, continuar en aquesta direcció.

Senyor diputat, el capteniment del Govern de la Generalitat és afrontar el repte de la globalització i adoptar totes aquelles mesures que ens permetin tenir una...

El president

Senyor conseller, hauria d'acabar...

El conseller d'Economia i Finances

...economia competitiva, una bona cohesió social, un major autogovern, un finançament públic adequat, una bona protecció del medi ambient, una presència activa en les institucions de la Unió Europea, una identitat pròpia sòlida.

Gràcies, senyor president.

El president

A vostè, senyor conseller. En el segon torn, té la paraula el senyor diputat.

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies, senyor president. Senyor conseller, vostè ha dit que ens havíem de concentrar i no parlar de tot. Vostè ha parlat de tot, també, com jo, com no podia ser d'altra manera, perquè quan parlem de la mundialització en la globalització s'ha de parlar de tot. I com que s'hauria de parlar de tot i tots aquestes aspectes, sobretot els aspectes socials, que són els que ens interessin més a nosaltres, hauria set molt més interessant que el Govern, amb tots els respectes, no hagués parlat el conseller d'Economia, sinó el conseller que tingués una activitat més transversal, com és el de Presidència, per veure que veritablement entén què és això de la globalització i no l'entén, únicament i exclusivament, des del vessant econòmic. En tot cas, aquesta és una definició de com l'entén, com vostè ens explica.

Miri, nosaltres..., jo el que he plantejat tampoc no és pas rebutjar la globalització. Entre altres coses perquè té coses positives, jo ho he dit i he dit que tenia coses negatives, evidentment. Jo aquí he expressat les coses negatives amb més èmfasi que no pas les positives, perquè ja m'esperava que vostè ja diria les positives, perquè un està a un costat i l'altre a l'altre d'aquesta barreira econòmica que crea aquesta globalització. Sobretot perquè jo he agafat moltes de les propostes que ara li diré, sobretot, del que va sortir al Fòrum Social Mundial realitzat a Porto Alegre. Vostè i el Govern de Convergència estaven més propers a Davos, que s'hi feia una altra reunió; en canvi, nosaltres estàvem a Porto Alegre, doncs, intentant veure quines eren les alternatives que hi havia a aquesta mundialització que no ens agrada, a aquesta globalització que crea aquestes grans diferències, per cert, que vostè ni ha anomenat, suposo que també esperava que ja ho diria jo, no?

Aquest..., quan dèiem propostes alternatives, n'hi ha moltes. Miri, la clau és governar la globalització. Aquesta seria la frase que no és nostra, ni de bon tros, sinó que ja s'ha explicat, i caldria la refundació de les institucions supranacionals, no només participar-hi, perquè no es governen des del món polític, sinó des del món econòmic: Fons Monetari i Banc Mundial. I aquestes institucions refundades haurien de regular aquests fluxos econòmics que fan tant de mal, sobretot als països subdesenvolupats. Dèiem la taxa Tobin, hem intentat portar-la a terme en el Congrés de Diputats, el Partit Popular i vostès –vostès no hi eren a la votació– varen rebutjar-la. Veurem què passa aquí perquè hi ha aquí en el Parlament de Catalunya una proposició de llei on podríem discutir si caldria fer, estudiar i «apretar» perquè es pogués produir aquesta taxa o un altre element que controlés aquestes qüestions.

També podríem desenvolupar, des d'aquí, tot un seguit d'alternatives socioeconòmiques que nosaltres els posarem sobre la taula per aconseguir una transformació social: la renda bàsica, el comerç just, el consum res-

ponsable, la participació en l'abolició del deute extern –després li explicaré una proposta en aquest sentit–, potenciar la banca ètica... No fem res de tot això. Podríem, fins i tot, plantejar que els representants espanyols en aquests organismes –Banc Mundial, Fons Monetari– haguessin de donar explicacions al Parlament, als diferents parlaments, d'allò que van a defensar, perquè evidentment el poder polític estigués al cim del poder econòmic.

Podríem començar impulsant la implantació de la democràcia participativa aquí també en el nostre país, i podríem fer i potenciar que en els diferents municipis hi haguessin experiències com el pressupost participatiu. En alguns municipis governats per Iniciativa per Catalunya - Verds ja es fa. Aquest era un element també important a Porto Alegre i a la mateixa ciutat de Porto Alegre també es fa aquesta...

Podríem parlar, fins i tot, d'una nova cultura de la pau. Tenim una llei pròpia que haurem de discutir aquí si veritablement la tirem endavant i creem aquesta pedagogia de la pau. Però també la solidaritat en tots els àmbits, des de l'educació, la sanitat, evitar la privatització, cosa que no fem en el nostre país, i, en canvi, sí que estem dintre d'aquestes imposicions que vénen d'aquesta globalització econòmica de cada vegada privatitzar més tots els aspectes que fan referència a l'educació, a la sanitat i als serveis socials.

Hauríem d'imposar l'ètica dels negocis. Hem aprovat aquí un codi ètic a instàncies, doncs, d'Iniciativa per Catalunya - Verds, un codi ètic de les empreses. Podríem potenciar, també, una política industrial a Catalunya –va ser el senyor Subirà, que va dir que no hi existia política industrial, el socialista va dir política econòmica. Va dir..., encara la va dir més grossa, certament, però, en tot cas, el senyor Subirà va parlar de política industrial i ho va dir molt clar, eh? Per què no una política industrial ètica a Catalunya que tingués en compte quines són les empreses que s'instauen o s'installen en el nostre país i quines són les seves relacions amb el món social.

Podríem parlar d'aprofitar el 2004, aquest Fòrum Universal de les Cultures del 2004, per fer un veritable fòrum de propostes alternatives a la globalització. Hauríem de portar una política migratòria oberta i no tancada com la que portem i a què vostès també hi donen suport amb aquesta irracional Llei d'estrangeria que s'ha aprovat en el nostre país.

Podem parlar de la cooperació en el desenvolupament com un element clar. Què passa amb el 0,7% dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya? No existeix. La inversió és mínima. És una de les comunitats autònomes que inverteix menys en cooperació al desenvolupament. Per què no incloem en l'IRPF una deducció autonòmica del 10% per donacions, per exemple, que podria anar per fomentar el comerç just, el consum responsable, la banca ètica? Per què no ho fem això? Per què no transferim tecnologia que sorgeix de les nostres universitats al Tercer Món? Això ens fa molta por, i no com, per exemple, la UPC, doncs, que col·labora amb Boeing, una empresa que precisament no es dedica pas a coses de la pau, al contrari, construcció i fabrica gran

quantitat d'armes. Per què no creem un fons nacional com ja s'està plantejant a les Illes Balears per redimir el deute extern de països del Tercer Món? Per què no creem un fons que pugui anar amb projectes concrets per a aquest deute extern, que, per nosaltres, és mínim però que, per a ells, és una llosa brutal contra el seu desenvolupament?

Per què no apliquem a les inversions de les caixes un codi ètic? Per què no intentem aquí, les caixes, que ja és competència nostre, un codi ètic perquè no vagi a empreses que fabriquen armes o que exploten territoris i persones? Per què no parlem del control d'aquests fons de pensions que no sabem on van i que és estalvi individual, estalvi particular que es destina...

El president

Senyor diputat, s'excedeix.

El Sr. Boada i Masoliver

Acabo, amb tot aquest reguitzell de propostes...

El president

En el temps, vull dir només, eh?

El Sr. Boada i Masoliver

Sí, sí..., acabo de seguida, senyor president. Tot un seguit de reguitzell de propostes alternatives, doncs, que ens sembla que es podrien fer des d'aquí i que ens portaria cap a la idea d'un món diferent, no? Com deia el Joaquín Estefanía, i ara acabo, deia que «els poders polítics mundials democràticament elegits governin els poders econòmics en bé de l'interès general. La utopia és més globalització, no menys, però no d'uns pocs contra tots.» I aquesta és la nostra visió que veig que contrasta d'una manera clara i diàfana amb la que vostè ens proposava en nom del Govern de la Generalitat.

Gràcies, senyor president.

El president

A vostè. Té la paraula l'honorable conseller.

El conseller d'Economia i Finances

Bé, doncs, gràcies, senyor president. Haurem de fer un esforç per anar centrant el debat, perquè, de moment, doncs, el debat se'ns dispersa amb tantes coses en les quals ens és difícil aprofundir. Bé, doncs, a la llista de per què no fem, per què no fem, per què no fem... Bé, tot això donaria peu, en fi, a reflexions i a debats més monogràfics per poder, doncs, aprofundir-hi i poder orientar bé les respostes que vostè ens demana.

Però, per què no fem, per què no fem, per què no fem és la utopia, també, i jo li contesto: no ho fem perquè el poble no ens demana que ho fem. Perquè, si no, el poble l'hagués votat a vostè majoritàriament. El poble ha votat unes forces polítiques, i aquestes forces polítiques han de complir el seu programa. I, en el seu programa, aquest per què no fem, per què no fem, per què no fem, aquesta utopia, no hi és, no hi és.

Per tant, ben segur que hi ha moltes diferències en el seu programa i el nostre, però avui per avui la nostra obligació és complir el nostre compromís amb el poble, i és complir el nostre missatge electoral. I, jo hi discrepo, des del respecte..., discrepo en moltes coses que estic escoltant i, en canvi, estic molt més d'acord amb la sensibilitat de la gent enfront de la globalització. El poble de Catalunya, la gran immensitat de la gent del poble de Catalunya, inquiets, preocupats, interessats per tota la globalització i les derivades que té la globalització per al nostre benestar i per al benestar d'altres pobles del món..., nosaltres hi estem a prop, hi sintonitzem.

Hi sintonitzem des d'una acció, i una reflexió i una acció política responsable per orientar les accions que, des de Catalunya, es poden fer per anar donant respostes: primer, per a la nostra gent, la gent del país, i després perquè solidàriament actuem en altres àmbits més internacionals.

Li contesta el conseller d'Economia per què la globalització en el nostre poble sembla que entra preferentment per una acció preferent de la política econòmica o de l'acció dels agents econòmics. Sembla que va pel davant de les dinàmiques de globalització del món, les dinàmiques econòmiques. I això és veritat: en la construcció de la Unió Europea..., el procés, en fi, d'integració de la Unió Europea va per davant una realitat econòmica, i pel darrere i al costat hi van altres realitats. Per tant, poder sí que és una bona decisió que el Govern consideri que, atès que s'entén que la globalització té efectes negatius, que sigui des del vessant econòmic que s'orienti quin és el capteniment del Govern de Catalunya enfront d'aquesta realitat.

El Govern de Catalunya vol progrés econòmic, vol progrés econòmic, però vol també cohesió econòmica. El Govern de Catalunya vol generar benestar i capacitat de donar resposta econòmica als nostres temps. Crear riquesa, però repartir-la amb la seva gent. Repartir-la no només amb la seva gent del país, sinó també actuar solidàriament en el context, doncs més estatal i nacional. Ara bé, primer, hem d'actuar en el nostre país, és la nostra responsabilitat. Nosaltres tenim en el nostre país, a dintre la nostra realitat, efectes derivats de la globalització: el progrés econòmic ens genera també derivades socials internes que hem d'afrontar. I la prioritat és aquí. El Govern de Catalunya actua en la millora del benestar i en la reducció, en aquests moments, de les derivades que poden provocar-se en el nostre país en l'àmbit més social.

Volem cohesió social. Però volem cohesió social no és un desig, és una realitat. Fa vint anys que es governa Catalunya amb un objectiu, també en l'àmbit social, de garantir major cohesió social. L'objectiu de la cohesió social ha estat irrenunciable des de sempre per al nacionalisme català, des de sempre. Tant és així, que ara l'extrapolem a les polítiques migratòries. Les polítiques migratòries han de ser d'integració social. I el que la Generalitat actua, amb les competències que té i amb els instruments que té..., és garantir la integració social de la població que ve a viure a Catalunya. No volem un mosaic de país, no volem una fragmentació de la nostra realitat social i cultural, volem integració social.

I com lluitem en la integració social? Doncs amb les nostres competències, i reclamem més funcions i competències per poder lluitar més eficaçment contra les derivades socials i els desequilibris que ens provoca la migració.

El president

Senyor conseller...

El conseller d'Economia i Finances

Però avui la Generalitat de Catalunya vol integració social i lluita per la integració social amb accions en l'àmbit de la sanitat, de l'ensenyament, dels serveis socials o de les prestacions, diguem-ne, cíviques.

Gràcies, senyor president. Acabo dient-li al diputat que en continuarem parlant, ben segur que en continuarem parlant. I n'hem de continuar parlant. El Govern de Catalunya vol continuar parlant, perquè el progrés econòmic vindrà molt més intensament relacionat amb l'acció internacional de la nostra economia i, també, alhora, haurem d'actuar més intensament a poder aprofundir en la nostra identitat i en la nostra capacitat de tenir veu en les institucions polítiques i públiques en el món internacional.

Per tant, d'aquestes dues línies n'haurem de continuar parlant. Poder fóra bo...

El president

Senyor conseller...

El conseller d'Economia i Finances

...continuar-ne parlant en una comissió en què puguem tenir més temps per poder, doncs, en fi, entrar en més detall en totes aquestes coses, centrar més el debat i poder, doncs, seleccionar els aspectes a discutir.

Gràcies, senyor president.

El president

A vostè.

Interpellació al Consell Executiu sobre els espais naturals (tram. 300-00210/06)

La següent interpellació la formula Esquerra Republicana de Catalunya. La presenta l'illustre diputat senyor Pere Vigo, sobre els espais naturals. Té la paraula.

El Sr. Vigo i Sallent

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats. Senyor conseller, aquesta interpellació que, en principi, era per a espais naturals –i, evidentment, parlaré d'espais naturals–, ve molt marcada, evidentment, per la incidència que tenen actualment els incendis sobre aquests espais. A ningú se li escapa que incendis en llocs tan emblemàtics com el cap de Creus, doncs tenen una repercussió negativa en el país, en l'esperança de la gent i, sobretot, jo crec que marquen, avui dia, l'ac-

tualitat del que està passant en aquests espais, més que res per les èpoques en què estem.

Aquest no és un tema per a la demagògia. En això hi estarem tots d'acord, perquè afecta sentiments, espais molt estimats i que, a més a més, necessita una certa discreció, no li ho negaré. Però, és clar, discreció –quan els catalans tenim fama de discrets, tenim aquella dita que diu que «el cul i els diners no s'ensenyen pels carrers»–, però de la discreció a l'anestèsia total hi ha un gran tram. I, és clar, per solucionar els problemes és necessari primer conèixer-los. I, per tant, si ara jo li faig un llistat dels problemes que han sorgit en el darrer foc del cap de Creus, no em digui que estic fent demagògia o que estic fent catastrofisme, perquè jo, l'endemà de l'incendi, hi vaig anar, vaig parlar amb la gent, vaig veure tot el territori, vaig parlar amb els propietaris, amb els voluntaris, amb algun bomber, amb les ADF i, per tant, jo crec que tinc una visió contrastada del que va succeir.

Jo, simplement, el que li faré –a part de portar-li, crec que mesures positives des de la modèstia d'aquest diputat...–, també, doncs, fer-li un llistat dels problemes que han sorgit, perquè, evidentment, i d'una manera positiva, es pugui posar remei, doncs, a aquests entrebancs que hi han hagut a l'hora de facilitar l'extinció de l'incendi. Com li he dit, per mi aquesta no és una presència virtual, va ser un fet presencial que hi vaig anar i, per tant, vaig parlar amb la gent del territori, i em sembla, com he dit abans, que per poder donar solució a aquests problemes primer s'han de conèixer.

Primer, m'agradaria lloar molt la tasca dels bombers i dels voluntaris –dels bombers voluntaris i dels voluntaris de la societat civil– que van col·laborar en l'extinció d'aquest incendi –moltes vegades ens oblidem de tota aquesta gent. I, també, parlar que, a veure, és veritat que sempre n'hi hauran, d'incendis. La inevitabilitat dels incendis, en un país com el nostre, amb una climatologia determinada, és realment inqüestionable. Pensar que algun dia al cap de Creus no hi haurà cap incendi seria somiar amb ocellets prenyats, i això, evidentment, senyor conseller, no serà una cosa que faré jo.

I, per tant, des d'aquesta posició m'agradaria dir-li també que també és possible minimitzar-los. Hi han mesures efectives, històricament. I no fa gaire temps, per exemple, la mesura que es va prendre que després d'un incendi durant cinc anys no hi pogués haver pastura, doncs va ser un fet que va acabar amb aquesta bajanada, va ser una mesura molt efectiva i positiva perquè no es produïssin aquests incendis, i, per tant, va ser un fet que els va minimitzar. I això vol dir que tenim, nosaltres, instruments per poder minimitzar i poder pal·liar aquesta catàstrofe que ens assola repetidament i per les condicions climatològiques de l'època.

No li he de recordar la importància del cap de Creus: 30.000 quilòmetres de travesseres, aquest sistema d'enfaixat que tenen al cap de Creus; el sistema de clavegueres i d'aprofitament d'escorrenties; els clopers, que també és un fet molt d'allà; la cultura megalítica; el patrimoni arquitectònic que tenim... Tot això ha fet que moltes zones del cap de Creus hagin estat especificades com a reserva integral, d'una importància per al país

emblemàtica. I això, evidentment, necessita una protecció especial, perquè es tracta d'un lloc especial, es tracta d'un lloc emblemàtic i que els catalans ens l'estimem molt.

Jo crec que la gestió del parc..., és aquí on comença el gran drama de tot això. Perquè, jo, parlant amb la gent, parlant amb els propietaris i els habitants del pobles, i la gent que es dedica a l'agricultura –la poca gent que s'hi dedica–, doncs sí que vaig veure claríssimament que hi havia una manca de complicitat evident entre la gestió del parc i els propietaris. Se'ls sancionava per autèntiques banades i, de vegades, qüestions de sentit comú de sanejament, no els les deixaven fer. Vull dir, això em sembla, realment..., aquesta manca de complicitat entre l'Administració i el territori, em sembla que és una de les grans causes de tot això. Moltes vegades, com li vaig dir l'altre dia, l'Administració no és conscient de la realitat del territori. I crec que s'hauria de trepitjar més i anar a parlar més amb la gent, i anar a parlar més amb els autèntics protagonistes de la vida allà, perquè són els qui, realment, tenen les solucions.

I, miri, jo, després de l'incendi, pujant a la muntanya Negra de Cadaqués, a vista d'ocell, jo..., em sembla que, escolti, no s'hauria de destinar ni un duro a assessors, a saberuts, a estudis que ens determinin que s'hi ha de fer, al cap de Creus. Perquè la gent de la terra i de la mar, concretament, saben perfectament què s'hi ha de fer, allà. Perquè des de la muntanya Negra es veia perfectament que els oliverars nets, les zones d'alzina surera, allà on s'havia fet un treball específic, escolti, tot allò, enmig d'una negror immensa, era completament verd. L'ermita de Sant Sebastià, de Cadaqués, voltada d'alzina surera, va quedar absolutament indemne de l'incendi. Per tant, escolti, la gent d'allà ja els està dient què s'hi ha de fer. El que passa és que hi ha d'haver una complicitat de l'Administració, s'hi han d'habilitar recursos, i això és un fet indispensable.

Jo, com he dit, senyor conseller, no vinc aquí a fer demagògia ni tinc cap intenció morbosa d'explotar aquest tema, doncs per desgastar el Govern o pel que li pugui semblar. Simplement, jo crec que vinc aquí per, dins de la meua modèstia, poder aconsellar que també hi han altres mesures que es podrien prendre i que, entre tots, hauríem de ser capaços d'arribar, doncs, a una solució per minimitzar aquests incendis.

Nosaltres proposàvem, primer, torres de guaita, que em sembla que amb el sistema del cap de Creus és un fet absolutament clar. Des de la muntanya Negra, del Pení, del puig de l'Àliga, segurament tindríem una visió global del cap de Creus que, amb aquest sistema de torres de guaita que hi ha altres llocs del país– i que s'ha demostrat efectiu–, segurament seria una mesura en el moment més important de l'incendi, que és el seu començament, que ens podria ajudar, doncs, a donar l'alerta, que en el cas del cap de Creus va ser una pura casualitat, perquè va ser un bomber que estava de festa a Cadaqués que va passar per allà i va veure l'incendi. Però és que si aquell senyor no passa per allà, doncs segurament el desastre hagués sigut més important.

El mosaic diversificat, que li deia abans, jo crec que és una mesura que la gent del territori ja els està dient que s'ha de fer: la vinya, l'oliverar, l'alzina surera, les es-

pècies autòctones, etcètera. I –per què no?– hi hauríem d'incorporar la nova societat de la informació, la societat del coneixement, les noves tecnologies, la vigilància electrònica des de les torres de guaita, que ens podrien dir qui és el possible causant d'aquest incendi... Jo crec que aquests són elements que s'haurien d'incorporar a la lluita contra els incendis. Els tallafocs, els camins d'accés al medi... I jo diria també que molta més coordinació entre les ADF i una acció preventiva de suport amb recursos a la pagesia i als nuclis agregats. I em sembla que aquests són, bàsicament, els temes que s'hi haurien d'incorporar, per exemple.

Però per a tot això fan falta recursos. Vostè ahir va parlar de milions i d'allò, però el que sí que és evident és que els resultats de tot això no són satisfactoris. I, per tant, vol dir que n'hi hem de posar més, de recursos. També hem d'elaborar un mapa de freqüència d'incendis. I jo, aquí, m'agradaria dir-li que, per exemple, el CREA, des de l'any 75, ja té les dades per fer tot això. Jo vaig fer una proposta al Consell Comarcal del Ripollès, que se'm va acceptar –i em sembla que és a l'única comarca que es va fer–, per elaborar un mapa de riscos geològics. Una cosa que es fa a països com Suïssa i altres llocs, i que denota un mapa que és com una plantilla que et diu, doncs com estan els aqüífers, els cons de dejecció dels torrents, la possibilitat de catàstrofes naturals...

El president

Senyor diputat, hauria d'anar acabant.

El Sr. Vigo i Sallent

Sí, senyor president, acabo. Si de cas, senyor conseller, a la rèplica continuem parlant.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies a vostè. Senyor conseller, té la paraula.

El conseller de Medi Ambient (Sr. Felip Puig i Godes)

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats..., senyor diputat, coincidim amb vostè en la importància que té la política sobre el patrimoni natural del nostre país, la política sobre els espais naturals.

Sense anar més lluny, aquesta prioritització permanent creiem que va, en els darrers temps, a l'alça, impulsada des d'aquest mateix Parlament i impulsada, també, per les decisions que el Govern, en els darrers mesos, en els darrers anys, ha pres. La pròpia integració de les polítiques sobre el patrimoni natural, en el Departament de Medi Ambient, sobre la gestió forestal, sobre el cicle integral de l'aigua, donen, ja, rellevància a aquesta voluntat de tenir una política més decidida, amb més recursos humans i amb més recursos pressupostaris.

En els darrers mesos, en el pressupost del darrer any, hem aconseguit incorporar i multiplicar d'una manera important les accions pressupostàries destinades a les polítiques en els espais protegits, destinades a les polítiques en els espais oberts, en els espais forestals. Sense

anar més lluny, aquest any també incrementarem, per exemple, en el cos d'agents rurals, els seus efectius en prop de cent unitats, cent noves persones, que ens permetran estar més presents al territori, amb gent que viu al propi territori, i que, per tant, el coneix millor, i ens ha d'ajudar, des del Govern, en aquest cas, a fer una acció més ajustada a les pròpies necessitats.

Per tant, coincidim que cal continuar prioritzant aquesta política i destinar-hi més recursos, i això és el que continuarem fent durant els propers mesos i durant els propers anys.

Deixi'm, senyor diputat, que molt breument torni a centrar una mica, però, la contextualització de l'any en què ens trobem, des del punt de vista del risc d'incendis forestals, per acabar parlant, com vostè m'ha proposat –i li agraeixo les seves propostes–, sobre la situació del Parc Natural del cap de Creus.

La situació climatològica d'aquest any és força complicada. (*L'exposició del conseller és acompanyada d'uns mapes, els quals es reproduïxen en l'annex.*) Ja hem indicat, tant des del Departament d'Interior, amb les polítiques d'extinció, com des del Departament de Medi Ambient, que estem en unes condicions excepcionals. El mes de maig d'enguany ha estat el mes de maig més calorós dels darrers cent anys (*vegeu el mapa núm. 1 de l'annex*); l'hivern que hem tingut ha tingut una pluviometria, és a dir, un règim de pluges, superior al dels darrers cinc anys, amb la qual cosa s'ha produït una certa recuperació de la vegetació d'una manera important, però se'ns ha produït, també, un fenomen excepcional que, junt amb les dues variables que he citat abans, ens fa certament una situació complicada. Les precipitacions respecte de la mitjana històrica del país, des del mes de setembre fins a enguany, presenten una situació –i li'n puc facilitar els plànols–, doncs, aproximadament...I aquests colors més centrats o més tènues s'ubiquen sobre la mitjana històrica del país. (*Vegeu els mapes núm. 2 i 3 de l'annex.*)

Amb relació, per tant, als darrers set mesos, les pluges han estat lleugerament per sota, però –lleugerament per sota–, de la mitjana històrica. (*Veus de fons.*) Però a partir de la primavera d'enguany, les pluges han començat a minvar d'una manera notable. Ja podem començar a veure que la comparació amb la mitjana històrica entre els mesos de març i juny, per tant, els tres darrers mesos, s'ha situat ja en situacions properes al 10 o al 20%, només, de la precipitació acumulada, per situar-nos, ja, només entre els mesos de maig i juny, prop del 10 i del 15%, i el mes de juny, evidentment, al 10% de les pluges de tota la sèrie històrica dels darrers anys a Catalunya.

Ja vaig indicar ahir, també, que en els darrers vint-i-cinc anys s'ha produït un increment de la temperatura mitjana del país d'1,7 graus centígrads. Igualment, també, en els darrers vint-i-cinc anys, hem tingut una disminució del 15% de la humitat relativa del nostre país. I aquest mes de juny se'ns ha produït –precisament en aquests dies en què s'han produït aquests darrers incendis, i encara, aquesta matinada, un últim incendi– unes situacions també excepcionals d'una variable d'11 graus centígrads per sobre de la temperatura mitjana del mes de juny i d'una reducció de la humitat relativa

que ha passat del 56%, que és la normal en aquesta època, al 19% –al 19%– només, en aquests dies.

En definitiva, la situació climatològica ens ha comportat..., i no només amb aquestes variables sinó també, per exemple, amb l'anàlisi de la humitat continguda en les plantes. Un estudi que s'efectua des de fa ja uns vint anys ens dona que, sobretot a l'Alt Empordà i al Baix Empordà, el contingut d'aigua en el sòl i la humitat acumulada en la vegetació es situen molt per sota dels intervals mitjans d'aquesta època de l'any en aquestes comarques: les comarques del Baix i de l'Alt Empordà i les comarques centrals de Catalunya.

Davant de tot això, és evident que els 8.500 efectius humans –comptant aquí els cos d'agents rurals, tot l'equip de transmissions, tot el desplegament complementari amb les associacions de defensa forestal, els 7.000 voluntaris de les associacions de defensa forestal, els 500 voluntaris forestals, els tècnics de prevenció– són, evidentment, els que s'han posat en joc durant aquests mesos.

Hem, també, recordat, als ajuntaments i als consells comarcals, tant pel que fa, doncs, a les mesures de prevenció i de protecció al voltant de les urbanitzacions, com la necessitat de completar els mapes de camins i de pistes forestals a nivell comarcal, que aquesta és una necessitat que tenim per estar més ben disposats a poder actuar acceleradament.

Hem endegat de nou la campanya de prevenció i de publicitat, i estem fent moltes coses.

Què ens passa en aquests moments i què ens ha passat en aquests moments al cap de Creus? Vaig recordar ahir també que el cap de Creus –com vostè ha recordat– també ha estat un lloc que històricament ha estat afectat per incendis, degut també a les seves condicions geogràfiques, climatològiques, i que evidentment aquesta és una circumstància que no podem evitar. Però coincidim amb vostè que podem fer més coses, i les pensem fer.

Hem de tenir present –i, en tot cas, no és cap excusa però potser sí una visió atenuant– que la gestió del parc, que és possible que tingui encara necessitat d'articular majors mecanismes de coordinació i d'implicació amb la gent del territori..., hem de tenir present que és una gestió que s'inicia l'any 99 després de l'aprovació del parc natural l'any 98 aquí. Vull recordar, però, que la mateixa Junta Rectora del parc natural està composta pels alcaldes dels municipis –nogensmenys, el mateix president és un alcalde i diputat d'aquest Parlament– i que, en definitiva, són, també, els que impulsen l'acció que cal anar desenvolupant amb els pressupostos i els recursos que s'hi destinen des del Govern.

Coincideixo amb vostè que, d'estudis, ja en tenim més que suficients. Tenim tots els estudis per poder anar articulant les mesures que ja hem endegat, i que cal continuar desplegant, del que s'ha de fer. I també és veritat que la gent de la terra sap el que s'ha de fer, però vostè coincidirà amb mi que la pròpia gent de la terra és la que ha deixat de fer el que s'ha de fer. Per diferents motius; per l'evolució de l'economia, dels sectors productius, però hem de recordar que al segle XIX el cap de Creus era pràcticament conreat en la seva totalitat, per la vinya i per l'olivera. I és veritat –i vostè ho

ha recordat—: avui només hi han dos pagesos joves —dos pagesos joves—, pràcticament, en tot l'espai del cap de Creus, mentre que la resta són gent jubilada o a temps parcial.

Ens proposem, per tant, recollint algunes de les propostes que vostè ha indicat, avançar en l'articulació d'una major diversificació dels cultius en l'espai del cap de Creus. Hem aconseguit ja —cosa difícil, també, com vostè sap, per la política europea—, en els darrers mesos, drets de cultiu de vinya de l'ordre de cinquanta hectàrees. I continuarem desenvolupant aquestes iniciatives, continuarem fent i introduint la revegetació d'aquests espais cremats amb noves espècies que recuperin les espècies autòctones, que han mantingut totes aquestes situacions i que han permès actuar d'una manera més diversificada en tot aquest espai. I estudiarem aquesta proposta de les torres de guaita, que vostè ens fa, tot i que li haig de dir que la capacitat de reacció davant dels incendis és, en aquests moments, força notable, i que creiem, avui per avui, amb els mecanismes tecnològics que vostè ha suggerit però que en aquests moments ja estan, també, a disposició, des de fa pocs mesos i pocs anys, tant del Departament d'Interior com del Departament de Medi Ambient, poder redreçar.

I, finalment —senyor president, acabo—, estem estudiant una zonificació de tota la zona del cap de Creus, una zonificació en quatre territoris estratègics de control: la zona del mas Ventós, al Port de la Selva; la zona del mas d'en Paltré; la zona del mas Perafita, a Roses, i la zona de Cadaqués.

També, evidentment, avançarem en aquesta diversificació dels conreus amb més suredes, més pastures, més cultius de vinyes i més oliveres. I intentarem passar de la gestió estricta amb els funcionaris o professionals del parc a intentar articular uns convenis amb la gent del territori...

El president

Senyor conseller...

El conseller de Medi Ambient

Acabo ja, senyor president. Gràcies.

...Per tal de promocionar i recuperar part de l'activitat agrícola en aquest espai amb recursos que intentarem desenvolupar per recuperar els cultius tradicionals i també l'activitat agrícola de la zona a través de la pròpia gent del territori.

Moltes gràcies, senyor president; gràcies, senyors diputats.

El president

Gràcies a vostè. Té la paraula l'il·lustre diputat senyor Pere Vigo.

El Sr. Vigo i Sallent

Moltes gràcies, senyor president. Senyor conseller, el meu agraïment per aquesta intenció de recollir l'oferiment que els fèiem, però al mateix temps crec que tam-

bé no estaria bé que deixéssim de banda altres coses que no han funcionat, en aquest incendi.

Jo, amb el temps que tenia, no ho he pogut acabar de dir, però, per exemple, s'hauria de parlar de les subvencions. Vostè no sé si ho sap, però la gran quantitat d'afectats per l'incendi de l'any passat que han desistit de demanar subvencions per les complicacions administratives... Aquest és un cas de la perversió de l'Administració, que en lloc d'ajudar el ciutadà el que fa és posar-li, encara, més noses; aquest és un tema que li'n puc donar noms i cognoms. I d'altres coses, que no afecten el seu Departament, però que ahir ens va dir vostè que tenien un protocol amb el Departament d'Interior. Doncs, miri, vostè coneix aquest paper? (*El Sr. Vigo i Sallent el mostra.*) Aquest paper estava penjat a la zona de comandament dels Mossos d'Esquadra de Roses, de Protecció Civil, i diu: «Avaluació del risc setmanal i concessió de festes. Segons l'avaluació del risc d'incendi forestal de la setmana compresa entre els dies 7 de juny i 14 de juny, i segons les previsions meteorològiques, es poden fer festes a totes les brigades des del dia 15 al 21 de juny de 2001, inclosos.» I l'incendi va ser el 18; la data és el 14 de juny. Aquest estava penjat a la cartellera i no n'hi havia cap que el substituís, i, per tant, era vigent.

Això vol dir que, si la gent d'allà, quan hi vam anar, ens van dir que hi havia menys efectius que les altres vegades, és que era veritat, que hi havia gent que estava de festa. I això és una manca de previsió. Això em sembla que és incontestable. Si es podien donar festes quan hi havia un alt risc d'incendi, hi ha alguna cosa que falla, aquí, i el sistema de prevenció falla. I això, aquesta medalla, no la hi poso a vostè; això ve de la Generalitat de Catalunya, Departament d'Interior, Direcció General d'Emergències i Seguretat Civil, i signat pel cap de sala del Cecat, Enric Pagès i Pallé. Vull dir, això està fallant, està fallant la previsió meteorològica, la previsió de riscos. I aquest és un problema que hem de solucionar. I l'altre és el de les subvencions; el de les subvencions és un tema importantíssim perquè estan desmoralitzant la gent.

I una altra cosa que a mi em sembla molt important. Després de l'incendi, escolti, val més fer demagògia, és més positiu fer demagògia i fer crítica, encara que sigui salvatge, que caure en el fatalisme i en la resignació. Van sortir càrrecs públics explicant que això era inevitable i que no s'hi podia fer res perquè era una cosa que passava ja habitualment i que ens hi havíem d'acostumar tota la vida. Això, jo crec que és molt més negatiu que el fet de fer una crítica, que el fet de fer una crítica denota una solució; però és que allò altre, no.

I, vejam, aquí hauríem de parlar dels voluntaris, no els voluntaris dels bombers, els voluntaris de la societat civil, tota aquesta gent que no surten als diaris, que no surten enlloc, que no reben mai cap recompensa, encara que sigui moral, i que si fan com el que més a l'hora d'extingir un incendi..., tota aquesta gent que no té cap protagonisme, aquells de qui en Joan Brossa deia que tenen, com a únic pedestal, les seves sabates, aquesta gent, que mereixen un ampli reconeixement, senyor conseller, amb aquestes declaracions fatalistes i resignades, se'ls està desanimant. I això, senyor conseller,

per nosaltres, és un fet imperdonable, perquè sí que n'hi ha, de mesures. Jo crec que tenim la necessitat de ser esperançadors en aquest tema i, per tant, de dir a la societat que es poden fer coses, que es pot minimitzar l'incendi i que podem aportar solucions.

I, per tant, li demanaria que fes un sanejament, també, de l'Administració, que no tornin a passar aquestes coses –que hi hagi gent de vacances quan no n'hi ha d'haver–, i que, per tant, doncs, el sistema administratiu no tingui aquest carrall continu que té a l'hora d'articular polítiques que han de ser molt ben coordinades i molt ben cohesionades.

Moltes gràcies, senyor president, senyores diputades i senyors diputats.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. Senyor conseller...

El conseller de Medi Ambient

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats... Senyor diputat, el dia 16 de juny –el dia 16 de juny– i en funció de les informacions meteorològiques i de les previsions que va efectuar el Servei de Meteorologia i el Cos d'Agents Rurals, s'activa, a les comarques de l'Alt Penedès, l'Anoia, el Bages, el Baix Llobregat, el Garraf, les Garrigues, el Segrià, l'Alt Camp, el Baix Penedès, el Tarragonès, el Baix Camp, la Conca de Barberà, el Priorat, la Ribera d'Ebre, el Baix Ebre, el Montsià, la Terra Alta, l'Alt Empordà i el Baix Empordà, el Pla Alfa, al nivell 1, per tal de posar en alerta, d'acord amb el protocol establert d'aplicació de les emergències –en aquest cas, amb prevenció d'incendis–, tots els efectius, tant del Cos d'Agents Rurals com de les associacions de defensa forestal com del Servei d'Extinció i d'Emergències del Departament d'Interior.

Tots els centres de comunicacions que donen cobertura a aquestes comarques queden permanentment oberts i interconnectats. Les diferents direccions generals, les diferents delegacions del Govern, els diferents equips de bombers, de Mossos d'Esquadra, els tècnics de guàrdia del Cecat, els contactes amb la Guàrdia Civil i totes les associacions de defensa forestal queden activats a partir d'aquest moment. Per tant, intueixo que el paper que vostè m'ha ensenyat deu ser un paper d'aquests, normals, administratius, dels que existeixen, doncs, quan les situacions són corrents, però, evidentment –ho repeteixo–, el dia 16 de juny, a primera hora del matí, s'activa el Pla Alfa en aquest cas concret, entre aquestes comarques que jo li he dit: les comarques de l'Alt Empordà i del Baix Empordà.

Pel que fa a les subvencions, li haig de dir que totes les subvencions –i ahir vaig donar unes dades que avui mateix he pogut actualitzar, al llarg d'aquest matí–, totes les subvencions estan, en aquests moments –les que fan referència als incendis de l'any passat–, en procés de tramitació i de pagament. Pot passar que algun propietari hagi desistit de sol·licitar la subvenció, però també li haig de dir que molts propietaris no sol·liciten la subvenció perquè no cultivaven res, tampoc, en el seu espai i, per tant, han de tramitar la subvenció per

netejar el seu tros, però a vegades no la poden demanar per pèrdues que han tingut perquè les pèrdues, des d'un punt de vista de cultius, són inexistents. Li haig de dir, també, que, conscients que pot existir alguna dificultat en aquests aspectes, tant pel que fa a les subvencions a les ADF com a les subvencions en matèria forestal, al llarg dels darrers mesos, els seus procediments i processos administratius han estat revisats i han estat agilitats, tant des d'un punt de vista de gestió com des d'un punt de vista de la seva normativa.

I també li vull dir que al cap de Creus impulsarem noves actuacions, però hi hem estat fent moltes coses. Sobretot després de la declaració de la zona de cohesió urgent que es va produir després dels incendis de l'any passat, s'han efectuat –ho repeteixo– aquestes inversi- ons per prop de 460 milions de pessetes, amb retirada de fusta i vegetació cremada, amb condicionament de rieres i camins, amb la retirada i clausura d'abocaments il·legals que apareixen quan hi ha incendis, la col·locació de rètols de restricció d'accés, l'adequació de l'àrea d'esbarjo del Mas Ventós, actuacions a favor de la fauna afectada... En aquests moments s'estaven i s'estan fent repoblacions amb espècies autòctones, tractaments fitosanitaris, establiment de franges de protecció mitjançant reforestació a les zones amb condicions adequades, així com també aquests acords amb els diferents propietaris per a totes aquestes línies –ho repeteixo– de subvenció que en aquests moments ja s'estan tramitant i que tornarem a obrir, òbviament, quan hàgim pogut computar tot el que ha passat en aquest incendi d'aquests dies passats.

Com li he dit abans, farem aquestes zones estratègiques de control; conrearem terres en sectors estratègics; intentarem articular aquest cost de pàgines subvencionats però que ens permetin actualitzar i mantenir millor els nostres territoris; tornarem a potenciar algunes pastures existents; intentarem entrar, també, des del parc i des del Consorci amb la comercialització de productes tradicionals; estem ja amb un programa de restauració de masos i també de facilitar a la gent del territori la seva utilització per a diferents activitats, i tenim noves actuacions en matèria de tallafocs que segmentin molt més el territori. Però, tot això, ja ho havíem fet, també, l'any 99. L'any 99, vam fer mosaics al cap de Creus, vam eliminar vegetacions en una franja ampla al llarg de les carreteres. A la carretera Vilajuïga-Sant Pere de Rodes es va netejar una franja de 100 metres en una longitud de més de cinc quilòmetres. Va quedar tota aquella zona, pràcticament, com un jardí: un mosaic perfecte. La veritat és que l'incendi va passar per aquesta zona traspasant la carretera d'una banda a una altra com si res, el fort vent va impedir que el mosaic, que la compartició, que els tallafocs tinguessin efectivitat.

El president

Senyor conseller...

El conseller de Medi Ambient

Acabo. En definitiva, continuarem fent totes aquestes accions, continuarem agilitant totes aquestes mesures i també continuarem lluitant com quan en aquests moments es donin aquestes circumstàncies tan extremes i

tan contràries, que dificulten, també, que aquestes mesures de prevenció siguin tan eficaces com desitjaríem. De tota manera, li agrairé aquesta informació complementària, que m'ha dit que em pot facilitar, de noms i cognoms d'alguns propietaris que tenen dificultats per intentar resoldre, també, aquesta problemàtica. Li agrairé aquesta informació, senyor diputat.

Gràcies, senyor president.

El president

A vostè, senyor conseller.

Interpellació al Consell Executiu sobre la política mediambiental, especialment pel que fa a la gestió del litoral (tram. 300-00459/06)

El setzè punt de l'ordre del dia és la Interpellació sobre les polítiques d'intermediació, especialment pel que fa al servei públic de col·locació. Perdó: m'he equivocat i l'he saltat –imagini's. És sobre la política mediambiental, especialment pel que fa a la gestió del litoral. La presenta l'il·lustre diputat senyor Xavier Vendrell, d'Esquerra Republicana. Té la paraula.

El Sr. Vendrell i Segura

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, tal com ja coneix vostè, senyor conseller, aquesta interpellació, vull referir-la especialment pel que fa a l'estat del nostre litoral i, concretament, a l'estat de les nostres platges. El 14 de novembre de l'any passat, el diputat Josep Rull li presentava una interpellació en aquest mateix sentit, una interpellació on vostè apuntava algunes de les accions que preveia incorporar, que preveia endegar de cara a aquest estiu per a la millora de la qualitat de les aigües i per a la informació, als ciutadans i ciutadanes de Catalunya, de l'estat de les nostres platges.

Tenim la sensació, havent vist quines han estat les activitats que s'han fet, que des de la Conselleria de Medi Ambient s'entén la platja com un producte comercial on cal que, bàsicament, es mantingui una estètica, on cal que l'aigua es vegi neta, que no hi hagi sobretot res surant, i que això permeti que el banyista, que el turista, sigui del propi territori, sigui vingut de fora, s'hi trobi a gust i s'hi trobi còmode. Això és un criteri que nosaltres compartim, però creiem que queda coix; creiem que s'ha de buscar un concepte molt més integral de la platja en tant que part d'un ecosistema global que és tot el litoral. En aquest sentit, vostès estan orgullosos que se'ls hagi atorgat unes banderetes que diuen que les platges estan molt bé, però, és clar, aquestes banderetes, les atorga la Fundació Europea d'Educació Ambiental, i, com vostè, segur, sap, senyor conseller, li ha estat retirat el finançament des de la Comunitat Europea i li ha estat retirat perquè hi ha una clara discrepància pel que fa als criteris, als criteris que estableix aquesta fundació, que, evidentment, no es descuida el nom d'«ambiental», perquè, no ens enganyem, avui dia sempre queda bé; és una fundació que utilitza uns criteris que –hi insisteixo– la Comissió Europea en discre-

pa clarament, i és per això que li ha retirat la subvenció. Per tant, hauríem de relativitzar la validesa d'aquestes banderetes des del punt de vista ambiental, perquè, com vostès saben, els mesuraments que es fan d'estreptococs fecals, de coliformes fecals i de coliformes totals ens permeten conèixer exactament això: la qualitat sanitària de les platges.

Però, és clar, per nosaltres, hi ha una qüestió bàsica: vostè és conseller, i ens adrecem a vostè perquè és conseller de Medi Ambient. És a dir, si vostè fos conseller de Sanitat, estaria fent exactament allò que li pertoca, estaria garantint la salut del banyista, però, com a conseller de Medi Ambient, entenem que no només ha de parar compte que les aigües de les nostres platges compleixin la Directiva 76/160 de la Unió Europea –i està molt bé que compleixin aquesta Directiva–, sinó que s'ha d'anar més enllà: hem d'assegurar la qualitat biològica de l'aigua, i vostè sap que, això, qui ho recull, qui ho contempla, és la Directiva 2000/60, elaborada 25 anys després de la Directiva 76/160 –25 anys després– i adequada als nous temps. Tenim una directiva que es preocupa de la protecció i millora dels ecosistemes aquàtics per satisfer les necessitats qualitatives i quantitatives de l'aigua per als diferents usos, i assenyalava de forma específica «inclòs l'ambiental».

Per tant, entenem que és aquesta la mesura que cal tenir en compte, que cal mesurar amb indicadors biològics i en base a la Directiva marc, que segur que vostè la coneix però, en tot cas, jo li facilitaré la pàgina web on la tenim penjada, perquè no hi hagi cap dubte i en puguem fer ús perquè creiem que és important, sincerament –creiem que és important. Creiem, doncs, que calen mesuradors de nutrients, de metalls pesants i de detergents. A la pàgina web –aquesta que han creat nova– sobre l'estat de les platges es parla de la qualitat sanitària –si més no, allò que n'hem pogut recollir nosaltres. Ens parla i ens insisteix que aquests monòlits –si no ho recordo malament, 240 i 260 monòlits– que posaran o que estan posats a les diferents platges catalanes parlen de la qualitat sanitària. Hi insisteixo, senyor conseller: que des de la Conselleria de Sanitat estableixin quina és la qualitat sanitària, em sembla perfecte, però entenem que des del Departament de Medi Ambient s'ha d'anar més enllà.

I s'ha d'anar més enllà a partir de fer controls intensius durant tot l'any. Ja varem sentir, el mes de novembre, que vostè responia al senyor Rull que se'n feien tot l'any, però vostè sap que, bàsicament, es fan a l'estiu. Hauríem d'intensificar-ho més durant tot l'any perquè, a l'estiu, ens hi banyem, aquesta espècie de dues potes, però durant la resta de l'any hi habita –no només s'hi banya, hi habita– tota una altra sèrie d'espècies que també depèn –en depèn molt, en depèn la seva vida– de la qualitat d'aquesta aigua. I, per aconseguir tot això, és molt important la prevenció que se'n fa. Per tant, aquestes mesures, aquests índexs biològics, també els hauríem de contemplar ja en els rius, en les aigües dels rius que vostès mesuren i de què estan ufanosos –jo l'hi reconec, senyor conseller: no té punt de comparació. A veure, jo sóc veí del Llobregat, per entendre'ns. Al Llobregat, fa vint anys, no hi havia cap mena d'ésser viu, avui n'hi ha uns quants. Ha millorat la qualitat, se'ns

dubte que ha millorat, però no es basin només en l'ISQA per dir-nos la qualitat de l'aigua que hi ha. Hi ha –vostè ho sap– altres mesuradors, i vostè sap que en aquests moments la qualitat biològica de molts dels nostres rius encara deixa molt a desitjar.

Vostè sap que les depuradores –i tinc la resposta que, just ahir a la nit, em vaig trobar a casa, quan vaig arribar, una resposta d'una pregunta que li havia adreçat a vostè, on em diu que hi ha algunes depuradores que fan anàlisis de nitrats i de fòsfors; per tant, que hi ha avaluacions més enllà de les estrictament bioquímiques... Però creiem que la majoria de depuradores no fan tractaments terciaris, i això seria necessari per garantir aquesta qualitat de l'aigua. Vostè sap que hi ha, encara avui, rius i rieres a Catalunya; ho he vist, ho he constatat al meu propi municipi, al canal de la Infanta, que prové, l'aigua, de la riera de Rubí; he vist aigua lila entrant a un camp d'enciams. De la mateixa manera que jo li he admès que és important la qualitat visual i la qualitat sanitària de l'aigua a les platges, també convindrà amb mi, home, que veure com es reguen uns enciams amb aigua lila no deixa d'impressionar. Possiblement, no matarà ningú, però no deixa d'impressionar. I en aquest mateix municipi, Sant Joan Despí, fa quinze dies, des del Grup d'Iniciativa per Catalunya, es presentava una denúncia d'uns abocaments que hi havia –la presentaven davant de l'ACA– d'una empresa de rentat de camions que abocava directament al riu.

Ja sé que no poden estar a tot arreu, però entenem –i en aquest sentit li demanaria que ens expliqués quines són les seves previsions per millorar aquestes qüestions... Ja li reconec tot el que es fa, però el que voldríem saber és què més podem fer.

I, finalment, li voldria parlar de la regeneració de les platges. Vostè també sap que el desenvolupament dels ports que hi ha hagut al llarg d'aquests anys ha dificultat una bona qualitat de les aigües; el fet de l'establiment d'una sèrie de dics, d'esculleres ha fet que, moltes de les nostres platges, perdessin, quantitativament i qualitativament, sorra, i vostè sap que s'està traient d'alguns punts i s'està intentant regenerar, però també, en aquest sentit, els demanaríem un esforç per fer les coses d'una altra manera, perquè, quan s'extreu la sorra del fons marí, vostè sap que s'afecten d'una forma important comunitats bentòniques, les prades de posidònia, que vostè sap que tenen un valor ecològic importantíssim en el nostre litoral i que, per tant, també s'hauria de fer d'una altra manera perquè les estem afectant quan ho traïem i després allà on llancem aquesta sorra. Per tant, ens agradaria sentir, per part del seu Departament, que hi han mesures per regular, per millorar aquesta activitat, i que facin que les nostres platges mantinguin o millorin, si pot ser, la seva qualitat.

Dit això, doncs, moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. Senyor conseller, té la paraula.

El conseller del Medi Ambient

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, per nosaltres és evident –i no voldria deixar de respondre la seva inicial interpellació– que les platges no són només, ni tan sols, un producte comercial. En qualsevol dels casos, el valor de les platges com a factor d'atracció turística i de generació de riquesa és..., evidentment que és un valor important, però això no és res més que una conseqüència d'una política ambiental, d'una política de país que, des de fa uns quants anys, tota la societat catalana ha anat assumint i ha anat desenvolupant.

I més enllà que puc coincidir en alguns dels dubtes que la fundació que atorga les banderes blaves, com ja vostè ha destacat, la mateixa Unió Europea, doncs, ha entrat en una certa –diguem-ho així– crisi o en una certa interrogació; més enllà del nombre de banderes blaves –que al marge, repeteixo, d'aquests dubtes– continuen atorgant a les platges de Catalunya el primer lloc en les platges de la Mediterrània, també li vull dir que els indicadors –aquests sí– solvents i els indicadors que mesuren la qualitat sanitària de les aigües, la qualitat de les aigües de les nostres platges, d'acord amb les exigències europees, ens situa el 90% de les platges de Catalunya –el 90%– en la condició d'excel·lent i el 98% de les platges, és a dir, un 8% més, a més, que compleixen també els requisits de la Unió Europea. Per tant, en aquests moments, podem afirmar que només, tan sols el 2% de les platges de Catalunya, que vol dir quatre platges del país, estan en condicions o situacions de no-exigència o de no-compliment de les exigències sanitàries europees, degut a temes que nosaltres tenim absolutament contrastats i comprovats, i en els quals s'està incidint ja des de fa uns mesos d'una manera decidida.

Unes de les platges que tradicionalment han presentat, de sempre, problemes per les seves condicions, han estat les platges del Prat de Llobregat. Com vostès saben, s'hi està construint en aquests moments una de les depuradores més grans de tot Europa i, esperem, que l'estiu de l'any que ve, malgrat que la depuradora no hagi entrat al cent per cent en funcionament, l'estiu de l'any que ve, amb el pretractament que es podrà fer de les aigües i amb la posada en marxa de l'emissari submarí, les aigües, també, d'aquestes platges començaran a complir ja els requisits europeus.

Estic d'acord amb vostè que cal fer un pas endavant, ara que ja ens ho podem començar a permetre, amb aquest nou nivell d'exigència, que, d'altra banda, les noves normatives europees comencen a apuntar, però que sortosament a Catalunya, en comparació amb moltes altres regions no només espanyoles, sinó també europees de la Mediterrània, som dels pocs que podem començar a apostar-hi.

La veritat és que Catalunya estarà en disposició de complir les normatives europees en matèria de tractament de les seves aigües residuals no l'any 2015, com marquen les directives, sinó probablement –i podríem proposar-nos-ho– entre l'any 2005 i l'any 2006. Perquè ara estic ja responent, a part del que vostè ens demanava: què més podem fer a partir del que ja hem aconseguit en els darrers anys; darrers anys, que vull recordar, senyor diputat, senyores diputades i senyors diputats,

que han significat i que han situat Catalunya al capdavant de les polítiques ambientals en relació amb el tractament de les aigües i l'estat de les seves platges. I dic «al capdavant» perquè som dels pocs que, fa més de deu i de quinze anys, vàrem començar a aplicar un impost ecològic sobre l'aigua –cànon de sanejament, primer; després, cànon de l'aigua– que ens ha permès desenvolupar el primer programa de sanejament de les aigües residuals, amb una inversió superior als 250.000 milions de pessetes, que ens ha permès –repeteixo– anar recuperant les aigües dels nostres rius i, evidentment, les aigües de les nostres platges.

Aquest primer Pla de sanejament està en aquests moments ja en la seva fase final. Els darrers sistemes importants que mancaven per desencallar, per situacions administratives o de disponibilitat de terrenys, estan ja en aquests moments en fase de licitació o d'execució. Els sistemes de l'Esplugua de Francolí, de Montblanc, d'Arenys de Mar i Arenys de Munt, de Pineda i de la Tordera, de Cardedeu –la Roca són els últims grans sistemes que ens mancaven per emplaçar i per ultimar dintre d'aquest primer Pla de sanejament que, com vostès recordaran, afectava i abastava tots els nuclis urbans de més de dos mil habitants.

Doncs, bé, en aquests moments, i al llarg d'aquest any, ja ho he anunciat reiteradament en els darrers dies, al llarg d'aquest any, el Govern de Catalunya aprovarà el segon Pla de sanejament de les aigües residuals, que ens ha de permetre, d'una banda, estendre quantitativament aquest nivell d'infraestructures per arribar a tots els nuclis habitats, ja als de menys de dos mil habitants, i al mateix temps també, fer aquest avanç qualitatiu amb una doble línia: la línia d'anar incorporant, cada vegada més, tractaments terciaris i, per tant, anar avançant en la recuperació ecològica i biològica del resultat de les nostres aigües, i en una línia específica sectorial que és desenvolupar, també, un segon pla de sanejament de les aigües residuals industrials de Catalunya, perquè creiem que ara també estem en condicions de fer un esforç important per aconseguir, en alguns dels casos, separar els dos sistemes per tal d'aconseguir una recuperació molt més ràpida i eficaç de les aigües que els nostres rius van recuperant.

Però els indicadors biològics i els indicadors que vostè ha citat estan demostrant que els nostres rius, malgrat la situació d'estrès hídric que pateix el país –i que aquest també és un factor, evidentment, que ajuda, a vegades, o que dificulta la recuperació–, estan avançant, repeteixo, els indicadors, de cara a una recuperació ràpida i important de casa nostra.

És cert, que ja estem en aquests moments, a través de la Unitat de Control de les Aigües Marines, de la mateixa Agència Catalana de l'Aigua, una unitat que ve treballant des de fa més de deu anys, des de la Junta de Sanejament i, avui, l'Agència Catalana de l'Aigua, estem avançant en la incorporació d'aquests nous indicadors, que, com vostè ha recordat, les noves directives, tant la Directiva de l'any 2000 com la nova Directiva marc de l'aigua, estan ja recuperant i estan recomanant que es vagin introduint.

Una vegada més estic convençut que el país complirà, de nou, com el que més, al capdavant d'aquestes noves

orientacions i polítiques d'Europa. Aquest és també el nostre compromís i, en qualsevol dels casos, em poso a la seva disposició per poder comentar amb més concreció tots aquests programes i aquests projectes.

Vostè ha citat, també, que en aquest darrer any –i és veritat– hem fet un projecte, un programa, que en aquests moments ja està en desenvolupament d'impuls i de millora, no només de la prevenció i de la gestió de la qualitat de les aigües, sinó també de millora de la percepció per part de la ciutadania. I això és el que nosaltres hem volgut perseguir, perquè la qualitat sanitària, la qualitat de les aigües del litoral és bona, hem d'avançar en la millora de les condicions biològiques, ho estarem fent i ho farem, i també dels seus indicadors, però aquest any hem volgut avançar també en la percepció que els mateixos ciutadans en tenen, d'aquests importants avenços que a Catalunya hem aconseguit entre tots –entre tots–; en cap moment..., suposo que han percebut que no he penjat específicament les medalles al Govern de Catalunya, entre tots –els ciutadans, les empreses, els ajuntaments, els consells comarcals, els consorcis, la Generalitat– hem aconseguit que la política ambiental al voltant de l'aigua sigui avui referent en molts altres països i en moltes altres regions de l'Estat espanyol.

Aquest programa d'enguany, com vostè ha dit, amb més de 240 punts d'informació per facilitar el que també ens exigeixen les normatives europees d'informar i comunicar als ciutadans l'estat de qualitat de les nostres aigües, aquest desplegament infraestructural –amb 3 avions de detecció, 40 vaixells en primera línia de la costa i 12 vaixells més situats a cinc milles per tal d'intentar controlar problemes que es puguin derivar, doncs, de neteges incontrolades de vaixells o de taques determinades que a vegades són incontrolades– també s'ha posat en marxa per primera vegada aquest any, i, repeteixo, crec que tot això ens farà fer un nou pas endavant en aquesta línia.

Li vull recordar, paral·lelament i per acabar..., vostè ha citat, també, el tema dels ports. I és veritat que el tema dels ports són un aspecte al qual també hem de dedicar i estem dedicant una major atenció. El Pla d'ambientalització dels ports de Catalunya avança en aquesta línia d'una millor gestió dels residus generats en els ports, d'un millor desenvolupament ambiental dels diferents usos –els usos industrials, els usos esportius, els usos de mercaderies, els usos pròpiament comercials– dels ports; estan en uns projectes i en uns processos, en un programa...

El president

Senyor conseller...

El conseller de Medi Ambient

Acabo ja, president.

...que està sotmès... –i que esperem obtenir també finançament en el Interreg d'enguany, amb altres regions mediterrànies–, i que ens ha de permetre, també, focalitzar l'atenció en aquests punts que en alguns casos han pogut tenir una incidència negativa en aquest programa ambiental de les nostres platges.

En definitiva, coincidim en la necessitat d'avançar, amb aquest pas qualitatiu –perquè ja ens el podem permetre, des de Catalunya–, amb una millora en aquesta situació d'una visió més ecològica, ambiental, biològica de la qualitat de les nostres aigües i, per tant, repeteixo, els nous projectes i programes que des del Departament de Medi Ambient i des del Govern estem en aquests moments ja operant i desenvolupant van en aquesta línia que vostè ens demanava, senyor diputat.

Moltes gràcies, senyor president; gràcies, senyores diputades i senyors diputats; gràcies, senyor diputat.

El president

A vostè, senyor conseller. Té la paraula el senyor diputat.

El Sr. Vendrell i Segura

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats..., senyor conseller, li he de confessar que m'atreiria a dir: per primera vegada, no quan jo he interpellat el Govern, sinó de totes les interpellacions que he sentit d'aquest Govern, he tingut la sensació que realment s'estava contestant a allò que havíem plantejat, la qual cosa és molt d'agrair. No sé si ha estat coincidència que vostè tenia previst contestar això i ha quadrat amb allò que jo preguntava o és que realment ha tingut la voluntat de contestar exactament allò que jo li plantejava. En tot cas, sincerament li agraeixo que hagi estat així.

I li dic això perquè és massa sovint que passa que es fuig d'estudi i que vénen aquí a explicar-nos tot allò que fan; que, com ja li he dit, per nosaltres és molt important tot allò que fan, però tot allò que fan està gairebé tot escrit i, per tant, ja en tenim coneixement, i quan els plantejem una interpellació justament és per conèixer coses que no sabem que fan.

Quan llegia la transcripció de la interpellació que li va presentar el senyor Rull al novembre de l'any passat, observava com realment plantejava vostè coses noves i que hem vist que, més o menys, s'han anat implementant aquest estiu. Bé, confiem que tot això que ens ha plantejat vostè es vagi fent efectiu i realment, per una banda, s'acabi de desplegar el programa de depuradores, d'EDAR, a tot el país i s'hi vagin implementant de forma successiva i amb certa rapidesa el tractament terciari, perquè, si no, vostè sap que no hi ha possibilitat de regeneració biològica dels nostres rius i, en conseqüència, de les nostres platges.

Confiem que, efectivament, el plantejament que s'està fent de les zones portuàries millori substancialment.

No m'ha contestat –això també li he de dir– el tema de regeneració de platges. No sé si té previst fer-ho *a posteriori*, però en tot cas sí que li tornem a plantejar: seria important per nosaltres que es tingués més cura a l'hora d'extreure sorres, per tant, evitar la destrucció de les prades de posidònia i evitar soterrar les prades de posidònia i altres comunitats bentòniques allà on aboquem, *a posteriori*, la sorra, i procurar evitar l'alteració que serà impossible en tot allò... –això no depèn del seu Departament, però–, en tot cas, en tota la planificació que s'ha fet, com, per exemple, l'ampliació del port de Barcelona; és evident que la zona deltaica

del Llobregat tindrà una afectació impressionant, i això jo crec que ningú m'ho pot negar. En tot cas, hi ha qui considera que hi ha un interès superior, que convé, doncs, de fer una zona d'activitat logística, amb unes característiques i en una situació determinada; nosaltres en discrepem, però, bé, en tot cas això està aprovat, som conscients que l'ampliació del port de Barcelona tirarà endavant, nosaltres òbviament hauríem apostat per la promoció d'altres ports catalans, però, bé, en tot cas això serà així i, per tant, si més no, quan facin aquesta ampliació portuària, tinguin, si us plau, la cura suficient per anar recuperant, per anar garantint un cert manteniment, un manteniment certament important de la qualitat d'aquest litoral.

I, finalment, fer una petita reflexió en el sentit de la importància que també té –i que també entenem que des del seu Departament, perquè vostès saben que nosaltres entenem la política ambiental com una política absolutament transversal–, la cura pel que fa al desenvolupament turístic.

Als municipis turístics la pressió que està exercint el turisme, que som conscients que s'està regulant més que no s'havia fet en altres èpoques, però, tot i així, hi han zones..., en aquests moments vull esmentar una zona on, desoïnt determinades recomanacions, a la zona de les Madrigueres, al Vendrell, s'ha aprovat una urbanització en una ubicació que entenem que no és correcta. Li poso un exemple, però vostè sap que n'hi ha alguns altres. Creiem que, també, des del seu Departament no haurien d'esperar que fóssim grups polítics de l'oposició que presentem alegacions, que presentem queixes, sinó que des del seu mateix Departament tinguessin cura de frenar tot el possible aquesta pressió urbanística sobre el nostre litoral, que vostè sap que està prou castigat. Res més, doncs, senyor conseller.

I gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. Senyor conseller, té la paraula.

El conseller de Medi Ambient

Moltes gràcies, senyor president. Senyor diputat, li renovo el compromís que el Govern té que les platges de Catalunya i les seves aigües compleixin, dins dels propers màxim dos anys, al cent per cent la Directiva 76; que ja ens hem posat al llarg d'aquest any a estudiar de quina manera anem implementant els indicadors i el seguiment, per complir, també, els propers anys la Directiva de l'any 2000, i per anar incorporant aquesta nova visió –alguna de les quals, ja, des de Catalunya havíem entre tots plegats impulsat i incorporat– de l'orientació que la directiva, la nova directiva marc de l'aigua implementa amb aquesta política ambiental al voltant de la gestió de l'aigua.

Nogensmenys, vull recordar que des de fa escassament un any i mig el Govern de Catalunya, impulsat pel Parlament, va decidir precisament integrar tota la gestió de l'aigua en el Departament de Medi Ambient, per donar-li aquesta orientació més ambiental i poder tenir, també, no només les conseqüències, sinó sobretot l'orien-

tació i la visió estratègica a l'inici de tots els processos en matèria de la gestió dels nostres recursos hídrics i dels nostres espais fluvials i marítics.

El Programa de platges, el Pla d'ambientalització dels ports, completar el primer Pla de sanejament de les aigües residuals, desenvolupar el segon Pla..., que repeteixo que avançarà en aquesta doble línia: una, d'extensió quantitativa per a tots els nuclis habitats; la segona, per anar desenvolupant aquests tractaments terciaris i de qualitat biològica dels afluents. Aquests nous indicadors que anirem incorporant tant en els rius com a les platges i aquesta millora de la informació, que, evidentment, no només a la web que vostè m'ha facilitat, sinó també a la web que coneix vostè del Departament de Medi Ambient, està a disposició i actualitzada d'una manera permanent, i que també aquest any oferirem a tots els usuaris de les nostres platges.

És cert que abans he tingut l'oblit de no parlar de la regeneració de les platges. Com vostè sap, aquest és un tema que, lamentablement, i em sembla que vostè i jo hi coincidiríem, competencialment és un aspecte que, en aquests moments, la Direcció General de Costes, del Ministeri de Medi Ambient, continua exercint. La nostra voluntat seria que poguéssim avançar amb una millor articulació; si més no, per les circumstàncies polítiques del moment i d'aquests anys, no és possible des d'un punt de vista competencial, sí, des d'un punt de vista de coordinació i d'articulació de mecanismes de cooperació.

Els impactes ambientals. Ja hem parlat amb el Ministeri de Medi Ambient perquè els puguem efectuar des de Catalunya amb aquestes operacions, i que hi hagi una millor articulació. Perquè aquesta prevenció que vostè ens marcava sobre els impactes en els fons marítics és certa que es produeix, i s'han de tenir en compte a l'hora de programar aquestes actuacions. En definitiva, tenim també la intenció d'estar-hi molt més amants.

Deixi'm per acabar, i exhaurint aquest minut que em queda, senyor president, de comentar-li alguna de les qüestions complementàries. Estem fent esforços importants en aquesta línia de la gestió dels nostres espais litorals, en el que és tota l'actuació al llarg de la reserva natural de les Medes, també, en el Parc Natural del Cap de Creus, que té una part de parc natural litoral, i en un aspecte important: en tot el que serà el Pla integral de protecció del delta de l'Ebre, també hi hauran aspectes molt importants que aniran adreçats a aquesta política del nostre espai litoral.

També li dic que en aquests moments hi han des del Departament més de quinze actuacions d'adquisicions patrimonials, adreçades a espais litorals, que espero que en els propers mesos ens vagin articulant i que ens permetrà, també, una millor presència i articulació de polítiques públiques.

I, finalment, dir-li que, també, des del Departament de Política Territorial i recollint algun suggeriment que algunes entitats ecologistes, com Depana, han efectuat al voltant de noves figures de protecció dels nostres espais litorals, s'està estudiant amb molta discreció –perquè vostè sap que qualsevol actuació patrimonial

al voltant de les nostres costes pot generar moviments especulatius–, amb molta discreció, també, que puguem anar fent un programa d'adquisició.

I, finalment –i perdoni, senyor president, deu segons més–, vostè ha citat un aspecte molt concret, que també li voldria donar resposta. Compartim la inquietud o la necessitat de preservar l'espai de les Madrigueres, tant és així que l'Informe ambiental que es va efectuar en aquest sentit va indicar que s'havia de preservar la zona humida de l'antiga llera de la riera de la Bisbal. I, en aquest sentit, els estudis d'urbanisme i les resolucions incorporen les necessitats que els projectes d'urbanització ajustin els seus límits a aquestes zones humides. S'haurà de fer un replanteig sobre el terreny abans de poder endegar la urbanització definitiva i s'haurà d'integrar en tot aquest projecte aquesta zona de transició entre les zones protegides i les zones urbanitzades.

El president

Senyor conseller, els deu segons que s'ha autoatorgat ja han passat.

El conseller de Medi Ambient

Moltes gràcies, senyor president. Era només per dir que en aquest cas de les Madrigueres la resolució urbanística ha incorporat totes les prescripcions que, des d'un punt de vista ambiental, des del Departament de Medi Ambient s'han efectuat.

Moltes gràcies, senyor diputat. Gràcies, senyor president.

El president

A vostè, senyor conseller.

Interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques d'intermediació, especialment pel que fa al servei públic de col·locació (tram. 300-00196/06)

La següent interpellació, la formula la il·lustre diputada senyora Alicia Sánchez-Camacho, l'adreça a l'honorable conseller de Treball, sobre les polítiques d'intermediació, especialment pel que fa al servei públic de col·locació. Té la paraula.

La Sra. Sánchez-Camacho i Pérez

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, la interpellació que avui substancia el Grup Parlamentari Popular és amb relació a les polítiques d'intermediació laboral a Catalunya i, en especial, al Servei d'Ocupació de Catalunya. Estem parlant de la política d'intermediació, és a dir, del que diu la mateixa paraula «intermediar», cercar una oferta i una demanda per a totes aquelles persones, aturades i no aturades, que necessiten treballar, que volen treballar, que estan en condicions de treballar, o aquelles altres que no estant aturades volen canviar d'activitat professional.

Estem parlant d'una de les polítiques actives més importants al nostre país, no solament a Catalunya, a Espanya, sinó a la Unió Europea. Ja a Essen es va reconèixer que l'atur a la Unió Europea era un problema estructural, no era un problema conjuntural.

Ja es va reconèixer a partir de la cimera de Luxemburg que les polítiques actives havien de substituir el que fins ara estaven tenint preeminència, prioritat, que eren les polítiques passives: el pagament de prestacions, el pagament de subsidis.

La cimera de Luxemburg va ser molt important, perquè per primera vegada s'estableixen, en compliment dels tractats d'Amsterdam i del títol per a l'ocupació, el que se'n diu, el que es parla com a l'«estratègia europea per a l'ocupació». I jo vull fer ressò que aquí, a partir d'aquest moment, rau la importància de les polítiques actives, perquè per primera vegada tots els governs estatals es consciencien de la importància que les polítiques actives han de tenir a partir d'aquell moment. No solament amb el creixement econòmic, amb el creixement productiu dels governs i dels països, podíem lluitar contra l'atur, sinó que els governs, les administracions eren els responsables de portar a terme polítiques actives que lluitessin fermament i decididament contra l'atur.

És per això que les polítiques actives –la intermediació laboral, la formació professional i l'orientació laboral– són els tres eixos, els tres punts bàsics, les tres polítiques actives més importants per lluitar contra l'atur al nostre país.

Després d'aquest escenari europeu, jo voldria centrar-me en allò que s'està fent sobre intermediació laboral a Catalunya i recordar les paraules que va dir el conseller de Treball en la seva primera compareixença en aquesta sisena legislatura, el 14 de juny del 2000. Va esmentar que, en línies generals, els elements bàsics d'un futur Servei Públic d'Ocupació eren la formació, l'orientació i la intermediació i el control. Hi estem absolutament d'acord, l'únic, senyor conseller, que ara ja fa més d'un any d'aquella compareixença i, encara, ni el Servei d'Ocupació de Catalunya, no hem fet ni tan sols la llei.

Ara, això sí, el que sí que ha fet el conseller de Treball ha estat fer un acord amb els interlocutors socials i fer-se una foto, una foto que li ha anat molt bé, una foto que permet, d'alguna forma, plasmar i deixar evident aquest diàleg social que té, no solament amb els agents socials, sinó també amb els ajuntaments. Però dir-li, recordar-li, senyor conseller, que ens agradaria, que no hauria estat tan tardana, la presentació d'aquest document a la Ponència conjunta que tracta aquesta Llei; per poder parlar, llavors, de la intermediació laboral a Catalunya i del que s'ha de fer d'aquesta intermediació laboral.

A banda d'aquesta crítica, n'he de fer algunes altres, senyor conseller, no solament a vostè, sinó a la trajectòria anterior. Jo sé que vostè justificarà les carències, les deficiències que té el sistema d'intermediació a Catalunya, basant-se en el que ha estat la història de les transferències de les polítiques actives i la seva execució al Govern de Catalunya. Però, permeti'm que li di-

gui una cosa important: Catalunya, junt amb Galícia, va ser la primera comunitat autònoma a la qual es van transferir les competències en matèria d'intermediació, de treball i ocupació, l'any 97, amb el Reial decret 1050/1997. Recordar, també, que ja des del 91 Catalunya gestionava les polítiques de formació professional, ocupacional, que varen ésser transferides l'any 91 com una de les primeres comunitats autònomes que començà a fer-ho.

Jo, la veritat, senyor conseller, vaig estar en aquella negociació, que va durar molt de temps, va durar gran part de l'any 97 i es va fer efectiva l'any 98, i pensava que el Govern de la Generalitat de Catalunya tindria preparades, doncs, tots aquells procediments que permetessin que la intermediació laboral, les polítiques d'ocupació i les polítiques de treball a Catalunya comencessin a ser efectives. I sembla ser que al cap de quatre anys estem encara amb carències, amb deficiències importants.

Senyor conseller, s'ha de reconèixer que el reguitzell de disfuncions i de carències que ha tingut la política d'intermediació laboral a Catalunya, des de l'any 98, ha estat considerable. No passaré ara a recordar-li amb molta profusió molts dels problemes que es van generar a partir de l'any 98, perquè com vostè molt bé farà serà recordar-nos que l'any 95 el Consell de Treball va aprovar el que se'n diu, després de la pèrdua del monopoli de l'Inem, l'any 94, el que se'n diu l'agència de col·locació sense ànim de lucre, el nostre Servei Català de Col·locació. I, a més, segur que em dirà que aquest Servei Català de Col·locació ha estat molt utilitzat per altres comunitats autònomes, a més, amb diferents governs, tant del Partit Popular, com del Partit Socialista, com del Partit Nacionalista Basc. Ja va dir-ho, fins i tot, el conseller Farreres l'any 98 i consta en el *Diari de Sessions*.

Però, el que no ha pogut fer el Govern de la Generalitat de Catalunya des de l'any 98, gener del 98, en quatre anys, ha estat integrar els dos processos, els dos sistemes d'informació que tenen el Servei Català d'Ocupació i que tenen les oficines de l'Inem, ara anomenades Oficines de Treball de la Generalitat de Catalunya –OTG.

Els primers problemes que es van començar a generar, i vostè suposo que els coneix –no tenia la responsabilitat, però suposo que sí que haurà fet un repàs de quines han estat les deficiències inicials de la política d'intermediació a Catalunya–, varen ser variats: des dels currículums, que, bé, al principi els feien les oficines de l'Inem i, després, es derivaven al Servei Català de Col·locació –es feia el primer full i els altres es feien al Servei Català de Col·locació–; des de les demandes d'ofertes de treball i de necessitats de treball dels empresaris, que eren sol·licitades a les oficines de l'Inem i que després es derivaven al Servei Català de Col·locació. A més, tots sabem que el Servei Català de Col·locació és, evidentment, un servei públic, voluntari i gratuït per a l'usuari, però subvencionat, un servei públic que té una xarxa de centres col·laboradors amb ànim de lucre i sense ànim de lucre.

Però, clar, en aquell moment, què és el que estava succeint? Que la tasca que estaven fent les oficines de l'Inem es passava, un cop eren les de l'OTG, a l'actu-

ació que feia el Servei Català de Col·locació. Per què? Doncs, perquè jo crec que la Generalitat de Catalunya no va estar preparada en aquell moment per afrontar el que era una gestió única i global de la política d'intermediació a Catalunya. I la veritat és que ho va reconèixer el conseller Farreres, ho va reconèixer perquè va dir que, bé, que en aquells casos estaven emparats amb una circular que deia que, quan la demanda, la sol·licitud de la demanda era molt urgent, es podia anar al procediment vell, el de l'Inem, si no, es gestionaven, el tractament de les ofertes i de les demandes es gestionaven segons aquest nou servei que feia servir del Servei Català de Col·locació.

Bé, sembla que la circular es va modificar i es va rectificar, però en canvi seguim mantenint problemes importants del Servei Català de Col·locació i de les oficines de Treball de la Generalitat. Quin és aquest problema, senyor conseller? Vostè el coneix molt bé: l'existència de dos sistemes d'informació, dos sistemes informàtics no compatibles. Què està produint, això? Està produint que els nostres treballadors no puguin sol·licitar ofertes de treball ni als nostres empresaris —ofertes de treball fora de la comunitat autònoma de Catalunya—, perquè els dos sistemes informàtics no estan unificats, i, a més, perquè s'han de connectar amb la resta de sistemes informàtics públics de les altres comunitats autònomes. I això ha permès que amb informes com, per exemple, el del Círculo de Economía de l'abril de l'any passat, es reconeixia que era més fàcil poder trobar una oferta de treball a les RTV i a França que no pas a la resta d'Espanya. La veritat és que la mobilitat funcional i la mobilitat, en aquest cas, geogràfica, dels nostres treballadors i dels usuaris del sistema no era la millor.

Vostè em parlarà, senyor conseller —i segur que ho farà i jo en el torn de rèplica també ho podré fer—, del SISPE, del projecte SISPE, i s'empararà en aquest projecte, que l'acrònim vol dir Sistema de Información del Servicio Público de Empleo, s'empararà en això i dirà que s'està treballant, que s'estan fent moltes reunions, que s'està connectant i que s'anirà a aquesta línia unificada del Servei Català de Col·locació de les OTG; és a dir, a un únic sistema d'intermediació, únic integral, senyor conseller, que es farà a partir d'aquest projecte SISPE. Un projecte del Govern d'Espanya, un projecte del Govern del Partit Popular que creu que després d'haver-se transferit polítiques actives d'ocupació i la seva execució a les comunitats autònomes ha d'haver-hi un servei públic d'ocupació en l'àmbit nacional que pugui coordinar, que pugui prestar la col·laboració amb la resta de serveis públics autonòmics. I això neix el juny del 99, i a partir de les conclusions que tinguí la...

El president

Senyora..., senyora diputada, s'ha excedit en molt.

La Sra. Sánchez-Camacho i Pérez

Moltes gràcies... Moltes gràcies, senyor president. Molt breument, només anomeno això.

El president

Tindrà un segon torn, eh?

La Sra. Sánchez-Camacho i Pérez

Mig segon... A les conclusions del grup de treball sobre intermediació i connexions informàtiques en què hi participen les comunitats autònomes vostè em dirà, senyor conseller, que a partir d'aquí el resultat serà que tindrem una política d'intermediació única. Ja li contestaré en el torn de rèplica que el Partit Popular esperava haver-ho tingut abans i que li posarà un compromís i un termini perquè així sigui.

Gràcies, senyor president.

El president

A vostè, senyora diputada. Senyor conseller...

El conseller de Treball (Sr. Lluís Franco i Sala)

Gràcies, senyor president. Il·lustres senyores diputades i diputats, il·lustre diputada Alícia Sánchez-Camacho, abans de res agrair a la il·lustre diputada i al seu Grup l'atenció que van tenir de postergar aquesta interpellació de la passada sessió a l'actual per motius familiars de salut.

I dins de la meua exposició, comentar, a vostès, que jo penso que sí que hem de fer un brevíssim resum històric del que ha estat la transferència de competències a la Generalitat per part de l'Estat, perquè això ens permet visualitzar tot el que estem fent. I en això discrepo absolutament amb la diputada, perquè hem fet i estem fent moltes coses. I, en segon lloc, perquè també ens permet visualitzar el fet que una part d'aquesta situació no és responsabilitat del Govern de la Generalitat de Catalunya. Això no vol dir que, evidentment, comparteixo amb la il·lustre diputada el fet concret que les polítiques actives d'ocupació cada vegada són més importants. I, a més a més, compartir la idea que aquestes polítiques actives, en l'àmbit de la intermediació, són decisives no només per a les persones que estan aturades, com ha esmentat, no només per a aquelles persones que tenen feina i busquen un canvi de feina, sinó que també podríem incloure-hi les empreses que estan buscant treballadors per la seva activitat i d'aquesta manera creen ocupació i permeten el creixement econòmic.

En aquest brevíssim resum que en gran mesura vostè ja m'ha fet, ha citat molt bé que és a l'any 92 quan de forma efectiva comencen les polítiques..., la transferència en polítiques de formació ocupacional a la Generalitat de Catalunya; que és l'any 95, concretament, quan es crea l'Agència de Col·locació del Servei Català de Col·locació i que aquesta Agència es crea, a més a més, en l'àmbit del Consell de Treball on es diu que estableix com a principi un servei públic per a la intermediació, eficàcia i transparència en el mercat de treball.

Vull remarcar aquest fet del Consell de Treball, perquè lliga una altra qüestió que vostè ha comentat, que és el tema de l'acord amb els agents socials. Sempre ha estat un tarannà del Departament de Treball arribar a acords amb els sindicats, la patronal i el món local. I el que vostè anomena una fotografia de fa dues setmanes, no va ser una fotografia, sinó que va ser un bon acord fruit del consens que va tenir el Departament, el Govern

de la Generalitat amb els sindicats, la patronal i el conjunt d'ajuntaments.

Cal comentar que, com vostè molt bé ha dit, després va ser l'any 98 quan es va fer el que va ser la transferència de la competència en l'àmbit de la intermediació. Es va transferir la competència, es van transferir les línies, però el que no es va fer és que no es va transferir l'origen del sistema d'informació. L'origen del sistema d'informació continuava estant en l'àmbit de l'Estat. I són importants aquestes etapes perquè es pot veure que si s'haguessin traspassat totes les polítiques –i ho aprofito per dir-ho–, les actives i les passives en el mateix moment, evidentment, no s'haurien produït aquestes fases successives. I aquestes fases successives evidentment afecten la gestió, i afectant a la gestió, també, als instruments de la gestió, perquè evidentment creen una disfunció anar per etapes en el moment d'anar a fer les transferències quan és possible poder-les fer totes alhora. I d'aquesta necessitat es va veure que es produïa, tant per part de la intermediació que es feia a l'àmbit de l'Estat, altres comunitats autònomes i Catalunya, es va veure la necessitat que calia una col·laboració, col·laboració que es va començar ja a fer el juny de l'any 99.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i la vicepresidenta segona el substitueix en la direcció del debat.)

I comentar que, com a conseqüència d'això, és cert que hi va haver una distribució de tasques o de feines, per dir-ho d'alguna manera, dels diferents sistemes d'informació, dels diferents sistemes, el que s'anomena normalment com dues xarxes. Va haver d'utilitzar-se per al que era el registre oficial d'atur –i es continua utilitzant– el sistema informàtic d'origen estatal; s'utilitza, també, aquest sistema per mantenir el registre en els contractes laborals, i, en canvi, s'utilitza el sistema fonamentalment propi, el sistema d'intermediació, el sistema del Servei Català de Col·locació.

Aquesta distribució de feines ve, perquè no pot ser d'altra manera, perquè, com vostè sap molt bé, succeeix que s'ha d'utilitzar aquest sistema d'origen estatal perquè l'INEM reconegui les prestacions als aturats. I això ens obliga, a nosaltres, a utilitzar els dos sistemes.

De tota manera el sistema d'intermediació a Catalunya considerem que funciona i que, a més a més, funciona bé, per diferents motius que ara esmentaré. En primer lloc, aquest sistema és un sistema que funciona bé, permet la proximitat al ciutadà i a les empreses; les dades ens ho demostren: l'any passat, concretament l'any 2000, el Servei Català de Col·locació va atendre 330.000 sol·licituds de llocs de treball, fetes per part de les empreses. És a dir, les empreses catalanes s'han adreçat al Servei Català de Col·locació amb una mitjana de mil llocs de treball que han ofert diàriament. Segon, 280.000 ciutadans han fet servir el Servei Català de Col·locació durant l'exercici passat, i més o menys són les mateixes xifres que el tercer. Per tal motiu, si el sistema no fos un sistema eficaç i útil, no s'estaria utilitzant per part de les empreses i per part dels ciutadans de la forma que s'està fent.

En segon lloc, és un sistema que incorpora contínuament tot el que són les innovacions tecnològiques. Vos-

tè ha comentat el fet concret que què és el que s'estava fent. Jo posaré alguns exemples que mostren com nosaltres, igual que en el seu moment vam ser capdavanters en matèria d'introduir la innovació tecnològica, en el camp de la intermediació ho continuem fent.

Il·lustre diputada, des del gener d'aquest any es permet que via Internet els demandants d'ocupació puguin consultar difusió d'ofertes de treball –via Internet– i que ho facin, a més, seleccionant aquestes ofertes per les seves dades curriculars, per les especialitats o pel territori.

Un altre tema. Des de ja fa dos anys, les empreses catalanes, també via Internet, poden introduir les ofertes de treball.

Tercer tema, àmbit que no és només d'intermediació però que ajuda a la intermediació: tot el que fa referència a la formació ocupacional, des de l'any passat, qual-sevol ciutadà de Catalunya ho pot consultar dins del que és via Internet, dins de la web del Departament.

I un altre exemple és que a les empreses, a més a més, en aquesta línia, des de començaments de l'any 2001 s'ha incorporat el correu electrònic com a via per facilitar els currículums de candidats a les empreses. Tot això demostra com estem aplicant de forma contínua les noves tecnologies dins del marc de la intermediació.

I, a més a més, planteja un altre avantatge, aquest sistema, que és un avantatge que nosaltres entenem conceptual i que després altres comunitats autònomes que han tingut les competències en matèria d'intermediació també han fet, l'han agafat, i és que se sumen els esforços de les oficines de Treball de la Generalitat, les diferents oficines, conjuntament això amb el que són diferents centres col·laboradors. I per alguna cosa serà –i vostè ho ha citat– que diferents comunitats autònomes de diferents colors polítics han utilitzat i utilitzen els sistemes de la Generalitat de Catalunya amb programes informàtics i material tècnic amb matèria d'intermediació.

I només, després a la rèplica..., dir que s'està treballant més, que s'està treballant en aquest programa que vostè ho citat. Programa que, per cert, és un programa de tothom que surt com a fruit de les disfuncions que es produeixen entre les diferents comunitats autònomes, perquè totes elles tenen aquest problema, i la problemàtica que també té l'Estat; o sigui, no és un programa fruit que l'Estat digui «ara vull millorar la circumstància», sinó que és fruit de la col·laboració de tothom, i sempre ha estat la Generalitat de Catalunya per aquest fet.

Li posaré algun exemple i amb això finalitzaré aquesta primera part. Miri, senyora diputada, en reunions externes, el Departament de Treball, en aquest programa que –ho torno a dir– és un programa de tothom i, com vostè ha dit, té una data, perquè –hem fixat una data, que la data és que sigui el maig del 2002– pugui funcionar una xarxa de xarxes del conjunt de col·laboracions, una xarxa de xarxes de totes les comunitats autònomes que tenen competències amb l'Estat, el Departament de Treball ha assistit darrerament a cent cinquanta reunions externes, el que suposa de feina interna, de preparar-les i després desenvolupar-la, amb

un total de deu tècnics, i, dic, que alguns d'aquests tècnics, amb el que porten de més..., una mica més d'un any, han dedicat més de set-centes hores perquè sigui possible aquesta connexió que nosaltres sempre hem defensat de les comunitats autònomes de Catalunya amb la resta de l'Estat i de l'Estat amb les comunitats autònomes i amb Catalunya.

La vicepresidenta segona

Per a la rèplica, té la paraula la senyora diputada Alícia Sánchez-Camacho.

La Sra. Sánchez-Camacho i Pérez

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyor conseller, contestaré algunes..., la gran majoria de les coses que ha dit; algunes d'elles, la veritat és que m'agradaria puntualitzar-les, m'han semblat sorprenents perquè, la veritat, no sé si es contradiuen amb el que també ha dit, no vostè com a conseller de Treball, però sí el conseller de Treball senyor Farreres.

Miri, la primera, vostè em diu que el sistema d'intermediació a Catalunya hauria anat millor si s'haguessin transferit totes les polítiques actives i passives amb bloc o conjuntament i no s'haguessin transferit de la manera com s'ha fet. Jo li contestaria, la veritat, que Catalunya ha estat no solament en formació professional, sinó també amb ocupació i amb intermediació la comunitat autònoma que primer o de les primeres que ha rebut aquestes transferències.

Però, a més, li contestaria una altra cosa, i és que la crítica que el Govern de la Generalitat de Catalunya feia a l'INEM, llavors gestionat pel Partit Socialista Obrer Espanyol o pel Govern del Partit Socialista Obrer Espanyol a Madrid, vostès el que li deien és que no funcionava bé aquest INEM –i això són paraules del senyor Farreres, el 12 de febrer de 1998 en compareixença en aquesta cambra, deien que no funcionava–, perquè, és clar, no anava tan bé, perquè com que es gestionava tot junt, polítiques actives i polítiques passives, el Govern del Partit Socialista Obrer Espanyol, el que feia era estar més per al reconeixement de les polítiques passives, és a dir, per a les prestacions, prioritzava això i deixava de banda la intermediació i les polítiques actives.

Ara, quan es transfereixen polítiques actives soles vostè em diu que si tingués les passives aniria millor. Ja li ho dic: contradicció amb el seu antecessor que no té perquè, vostè, saber tot el que deia; però jo sí que és la meva obligació llegir el *Diari de Sessions* i veure la coherència del Govern de la Generalitat de Catalunya en aquest aspecte.

Jo no he dit, senyor conseller, que el Servei Català de Col·locació i la política d'intermediació a Catalunya no sigui eficaç. Malament aniríem, eh? Jo no li he dit que gestionin ofertes de treball ni que no gestionin bé. No li hem dit això; li hem dit que hi ha carències importants i que hi ha disfuncions importants, i que aquest Grup Parlamentari li ho va reconèixer, a vostè, ja l'any 98 –en què el diputat Oleart també deia ja la necessitat d'un servei d'ocupació de Catalunya, integral, que permetés que aquesta política d'intermediació funcionés–,

i jo mateixa, en el Ple monogràfic sobre formació professional, quan li vàrem dir que la xarxa informàtica dual que existia en aquest país s'havia d'integrar. No li he dit que el Servei no gestioni ofertes i demandes; malament rai, que aniria aquest país, si la política d'intermediació de Catalunya no fes absolutament res. Li he dit que hi han problemes i que vostès no els han solucionat, i que el conseller de Treball, encara, després de dos anys d'aquesta sisena legislatura, encara no ho ha integrat.

Miri, vostè em parla de la incorporació de les noves tecnologies en el camp de la intermediació. Home!, estàvem parlant fa una estona de les polítiques de globalització, del món internacionalitzat, del que suposa..., a més, el nostre Grup Parlamentari farà també una interpellació sobre la societat de la informació d'aquí a una estona; malament aniríem si estem en una conselleria de treball, en un govern de la Generalitat de Catalunya, amb recursos dels contribuents, sense que s'apliquessin les innovacions tecnològiques i no es pogués veure per Internet les ofertes i les demandes que hi han, i els currículums.

Però jo li he dit: tota aquesta innovació tecnològica, senyor conseller, per què no l'han aplicat per integrar un únic sistema informàtic? Escolti'm, miri, li lleigeixo el que va dir el senyor conseller de Treball l'any 98, el dia 12 de febrer de 1998, deia: «de cara al futur immediat, que ens trobem que tenim un Servei Català de Col·locació i tenim unes oficines de treball de la Generalitat de Catalunya, abans de l'Inem...», deia: «tenim vius tots dos, de sistemes; amb la seva vàlua, tots dos; dos procediments d'intermediació i dues aplicacions informàtiques». Li torno a dir: això avui, al juny del 2001, és a dir, quatre anys després, està exactament igual.

Sap què deia el senyor conseller de Treball –el seu antecessor, evidentment–, sap què deia? Deia: «Hem d'anar a un sistema global» –deia, l'any 98–, «amb totes les oficines traspassades, i, per tant, potenciarem al màxim aquesta integració.» Home!, la potència deuria ser amb molt pocs megabytes; jo, la veritat, no sóc molt experta en aquestes qüestions, però deuria ser amb molt poca potència, que volien fer vostès això, perquè si des de l'any 98 estem potenciant, potenciant, però no hi arribem, jo, la veritat, les noves tecnologies no les veig per enlloc, en el que es refereix a la integració del sistema informàtic.

Per finalitzar, que veig que se m'acaba el temps. Ha parlat vostè del sistema SISPE i ha parlat que, d'aquest programa SISPE, el que han tingut és moltes reunions, s'ha produït com un sistema d'informació globalitzat, en col·laboració amb la resta de comunitats autònomes. Jo no li he dit el contrari, ni molt menys; he parlat que és un sistema d'informació del Servei Públic d'Ocupació del Govern d'Espanya i que s'està fent en col·laboració amb les comunitats autònomes. I s'ha fet, precisament, perquè pugui haver-hi un únic sistema d'intermediació, perquè els sistemes d'intermediació de les comunitats autònomes estiguin connectats en temps real –també, que és una altra qüestió–, en temps real, amb els sistemes d'informació i d'intermediació

de la resta de comunitats autònomes i de la resta d'Europa.

Hi han dos sistemes de fer-ho –que vostè no ho ha dit, senyor conseller, suposo que ho explicarà en la rèplica, deu haver anat per parts aquesta explicació–, doncs, hi han dos sistemes: un que és la cessió en ús i l'altre que és utilitzant el sistema propi. Tampoc ens n'ha informat...

La vicepresidenta segona

Hauria d'anar acabant, senyora diputada.

La Sra. Sánchez-Camacho i Pérez

Moltes gràcies, senyora presidenta... Tampoc ens n'ha informat, als membres d'aquest Parlament. Jo ho sé perquè, sap què passa?, hi ha una mica de coneixement amb les persones que estan en el Govern d'Espanya en aquest Ministeri, i més que res, doncs, la informació no és allò que sigui privilegiada, però sí, he pogut tenir un millor accés, però no pas perquè vostè hagi donat aquesta informació. Suposo que ara la donarà, ara la donarà molt puntualment després que aquesta diputada i aquest Grup Parlamentari la hi hagi demanat.

Jo el que, per cloure aquesta interpellació, sí que li diria, senyor conseller, és que farem una moció constructiva, una moció que esperem que s'aprovi per unanimitat de tots els presents, que dissortadament s'haurà d'aprovar al setembre, ja en el nou curs parlamentari. Però el que sí que li direm és que fixarem un termini, un termini perquè hi hagi aquest sistema únic integrat d'intermediació, en menys d'un any –que, per cert, senyor conseller, el projecte del programa SISPE no era el 2003, sinó que era el 2002, és a dir, que està en les previsions del que aquest Grup Parlamentari vol: fer un sistema unificat integral d'intermediació a Catalunya que permeti la major eficàcia de les ofertes i de les demandes de col·locació al nostre país –això, en un any– i també amb la puntualització...

La vicepresidenta segona

Senyora diputada, ara sí que ha esmerçat tot el temps...

La Sra. Sánchez-Camacho i Pérez

Moltes gràcies, senyora presidenta. Un cop esmerçat..., gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats, senyor conseller.

La vicepresidenta segona

Té la paraula l'honorable conseller per a la rèplica.

El conseller de Treball

Primer, molt breument, no estem parlant únicament dels traspassos de polítiques actives, d'una banda, i polítiques passives, de l'altra, és que les mateixes polítiques actives s'han fet per diferents etapes: primer es va transferir la formació ocupacional i després, la intermediació. I tornem a reiterar que si això s'hagués fet tot alhora, evidentment, això hauria afavorit molt més la gestió i, conseqüentment, les eines com poden ser les eines informàtiques.

Després, sobre el tema de la situació de la xarxa dual, torno a reiterar tots els esforços que s'estan fent. I aquesta línia d'esforços, vostè comprendrà perfectament que l'hem de fer en dues línies: una línia que evidentment és la línia interna, però després aquesta línia..., i pel que he assenyalat, que determinades prestacions són reconegudes per l'Inem, amb el motiu, en el moment, únicament, que sigui integrat dins del que és el seu sistema... –i vostè ho ha assenyalat, que hi ha dos sistemes. Això obliga, evidentment, que ho hem d'integrar tot alhora; si nosaltres no féssim tot aquest projecte alhora, de la integració conjunta i la integració vers l'exterior –que, per cert, també és la integració dels exteriors vers casa nostra–, nosaltres, evidentment, ens podríem trobar que nosaltres estaríem potser esmerçant recursos en una cosa que no volem que torni a passar, que és que, perquè hi hagi una nova etapa posteriorment, hem de canviar les circumstàncies per a les connexions.

I fixi's en els sistemes de connexió. Alguna cosa passarà quan resulta que, precisament, la Generalitat de Catalunya, com vostè ha reconegut, pot connectar-se amb la xarxa Eures, sense cap mena de problemes, i, en canvi, allà hi ha algun tipus de problemes per connectar-se amb el que diríem que és la xarxa estatal. Això demostra clarament que la nostra voluntat és la connexió de totes les xarxes. I, per això, nosaltres estem treballant aquest programa; aquest programa sistema que vostè diu, potser per una diferència de llenguatge, aquest sistema..., no sé si ha dit «el sistema de l'Estat» o «el sistema tal», i en realitat és el Sistema de Informació de Servicios Públicos de Empleo, perquè el que fa –el que fa– és garantir les competències que tenen totes i cadascuna de les comunitats autònomes i, conseqüentment, no podem dir que sigui un sistema *de l'Estat*, és un sistema que estem construint per part de tothom.

El que jo sí que li facilitaré, i amb molt de gust, és tota la informació sobre totes aquestes reunions que s'han anat fent sobre tota aquesta feina, i, com molt bé ha assenyalat la diputada, en aquest àmbit que ens hem fixat tots. Un àmbit que vol dir que al maig de l'any vinent hi hagi un únic –un únic– sistema integrat del conjunt de xarxes, per dir-ho com he dit abans, una xarxa de xarxes, en matèria d'intermediació.

De tota manera, a més a més, afegir-li que aquest conjunt de xarxes, perquè funcioni, es necessita evidentment la col·laboració per part de tothom, i està garantida la col·laboració per part del Govern de la Generalitat de Catalunya, com ho venim mostrant de mitjan l'any 99.

Segon: que, evidentment, aquí es necessita..., no és que les comunitats autònomes es connectin amb un servei central que tingui l'Estat, sinó que el que s'està treballant és la connexió de les diferents xarxes totes elles entre si mateixes.

Tercer, i una cosa important, i és que, evidentment, això permeti –i això, en aquesta moció que estic convençut que serà constructiva, serà segur recollit– que cada comunitat autònoma també pugui tenir els seus ítems en intermediació en funció del que siguin cadascuna de les seves necessitats i característiques. I aprofitar de dir que, quan parlem nosaltres d'intercanvi d'informació en un àmbit tan important com és la intermediació..., dir que es necessita tota la informació sobre matèria d'ocu-

pació, i, per això, també, que nosaltres, dins d'aquesta noció constructiva, nosaltres, el que proposem és que hi hagi un intercanvi real, que és el que sempre hem defensat, en temps real i sobre continguts sobre el conjunt de matèries que poden afectar l'àmbit de l'ocupació entre la Generalitat i el Govern de l'Estat.

I, per finalitzar, només dues coses. Primera: s'ha comentat que una empresa, de vegades, no pot enviar les seves ofertes fora. No és cert; una empresa catalana –i podríem posar exemples de la setmana passada– permet perfectament, en qualsevol moment, introduir, a una oficina, que vol un altre àmbit territorial; per part de l'Oficina de Treball de la Generalitat s'envia a l'àmbit territorial determinat, i es recull des d'aquest àmbit territorial, des de les oficines d'ocupació que hi ha en aquest àmbit, tots els currículums, totes les persones que estan disposades a treballar en aquelles empreses catalanes que solliciten aquest àmbit.

I l'última cosa que volia dir és quins són els nostres criteris de capteniment, i veuran que van en la línia absoluta de tenir una única xarxa a casa nostra. Miri, el primer és continuar amb un servei que sigui utilitzat cada vegada més pels ciutadans i les empreses, introduint les noves tecnologies en la línia que hem comentat que estem fent.

Segon: la intermediació en el mercat de treball, la realitzarem mitjançant un sistema d'informació únic, inclòs en un sistema informàtic de gestió de la intermediació compatible amb el sistema de gestió de la col·locació estatal i europeu. I això pensem fer-ho en menys d'un any.

Tercer: la intermediació en el mercat de treball es desenvoluparà a través d'una xarxa bàsica integrada per les oficines de treball de la Generalitat desplegades en el territori, amb la col·laboració de les entitats expressament autoritzades per a aquest fi.

I quart: tot això dins d'aquell model, al qual vostè feia referència, de l'acord, dins d'un model integral, personalitzat, de qualitat, innovador i alhora participatiu, que estic segur que els diferents grups de la cambra trauran en forma de llei des del document de treball que ha presentat el Departament amb el consens de tots els agents socials.

I això ho fem amb un objectiu que tenim tots i cadascun dels membres d'aquesta cambra...

La vicepresidenta segona

Honorable conseller, se li ha exhaurit el temps...

El conseller de Treball

Cinc segons, només.

La vicepresidenta segona

Molt bé.

El conseller de Treball

...que és que, tots, el que volem és que totes les persones tinguin una feina i aquesta feina sigui estable i de qualitat.

Moltes gràcies

La vicepresidenta segona

Gràcies.

Interpellació al Consell Executiu sobre el seu capteniment en matèria de trànsit i seguretat viària (tram. 300-00266/06)

Passem al dissetè punt de l'ordre del dia; és la interpellació al Consell Executiu sobre el seu capteniment en matèria de trànsit i seguretat viària, presentada pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi. Té la paraula l'il·lustre diputat senyor Antoni Siurana.

El Sr. Siurana i Zaragoza

Moltes gràcies, senyora presidenta. Honorable conseller, senyores diputades i senyors diputats, una preocupació gran dels ciutadans d'avui dia, segurament deu ser la més important, és la seguretat, la seguretat entesa com un tema global: seguretat en general, seguretat davant del terrorisme, seguretat en la... –avui hem tingut un altre incident, que lamentem i condemnem totalment, a Madrid, amb aquest atemptat davant del Banc Bilbao Biscaia–, i seguretat al carrer, seguretat en el sentit de les vies públiques, seguretat, també, davant del foc, seguretat en general completa.

I avui, també, tenim en aquest sentit una responsabilitat –els governs i l'Administració– bàsica. La ciutadania demana que els governs i les administracions garanteixin aquesta seguretat. Per això, jo comparteixo, en aquest sentit, el sentit que expressava l'altre dia en un article el conseller Pomés, que ho deia exactament com crec que és aquest concepte, que és que a més de les activitats de la policia, una política de seguretat moderna i..., «unas políticas de seguridad modernas y eficaces requieren un tratamiento multisectorial, horizontal y de implicación ciudadana que integre actuaciones en el ámbito de la educación, el empleo, los servicios sociales, la sanidad y la justicia», i a més a més –jo hi afegiria– també requereixen que hi hagi una autoritat única, que hi hagi una autoritat única que exerceixi aquestes capacitats, perquè és evident que no es podrà fer política multisectorial si no hi ha, d'alguna forma, algú que la vetlli, la impulsi, la dirigeixi i l'ordini.

Amb aquest ordre, el conseller tenia raó, i com que tenia raó, nosaltres creiem que és oportú reclamar en aquests moments que hi hagi una ampliació de les competències, en l'ordre de policia, del que és el conseller d'Interior de Catalunya, que ha de ser responsable..., el Govern de la Generalitat ha de ser responsable de tot el que passa en temes de seguretat, moralment i políticament, aquí a Catalunya. I, per això, creiem que ja que es té totes les competències en l'altre ordre de coses, pràcticament –en educació, en sanitat, en justícia, etcètera–, és lògic que, una política que vingui determinada a garantir aquesta seguretat, l'exerceixi una mateixa Administració.

Per això creiem nosaltres que s'ha d'avançar –i és una proposta del Partit Socialista i de Ciutadans pel Canvi–,

s'ha d'avançar en el que nosaltres entenem que permet l'article 150.2 de la Constitució, que és aquesta consideració fonamental que la Generalitat és Estat, i que permet la transferència o delegació de competències a les comunitats autònomes a través de llei orgànica per tal de donar-li, a la Generalitat, el comandament de les forces i cossos de seguretat de l'Estat presents a Catalunya.

Què volem dir amb això? Home!, que nosaltres entenem que, en aquest sentit, una competència exercida des d'aquí, amb responsabilitat política aquí i amb sensibilitat d'aquí, segurament pal·liaria moltes coses.

Jo estic segur, eh?, que amb la responsabilitat del conseller Pomés, de baix de la seva responsabilitat, segur que els incidents de la manifestació de diumenge no s'haguessin produït de la forma que es van produir. I no dic que la policia no actués i que..., no vull entrar en aquest tema, que ja hi entraré en una altra ocasió –em semblaria una utilització dolenta d'aquesta interpel·lació–, però segur que una previsió, que un captar lo que hi havia darrere el moviment ciutadà, que destriar lo que és la violència organitzada del moviment pacifista..., matisar en aquest sentit només se pot fer de molt a prop, no es pot fer des de Madrid, no es pot controlar una manifestació des de Madrid. I això ho sap tothom, i, a més, sap que hi ha pobles que ens fereixen més les tàctiques de dissimulació o, en aquest sentit, de no tindre en consideració lo que és l'opinió global de Catalunya.

Per això entenem que hem de fer un pas més, estarem al seu costat per reclamar la competència d'autoritat amb lo que és tot lo tema de seguretat i forces d'ordre públic. Per què? Perquè, a més, entenem que sense aquesta competència tota la política intersectorial que es pugui fer en matèria de seguretat queda coixa, algú l'ha d'aplicar. És evident que hi ha mecanismes de coordinació personal i que tothom collabora i que davant d'un fet puntual tothom hi collabora, i té una certa sensibilitat i, per tant, no victimitzem el tema de la policia nacional en aquest sentit, no?, sinó que d'alguna forma volem que hi hagi una millora, una iniciativa, un pas davant, un responsabilitzar-se que a més a més del milió de persones –o prop del milió de persones– que ara tenen responsabilitat davall de lo que és el conseller d'Interior, els altres cinc milions de catalans també estiguin emparats pel Govern de la Generalitat i puguin fer una política eficaç de seguretat.

És massa sovint que hi ha notícies respecte de protestes d'alcaldes de l'àrea metropolitana per la seguretat ciutadana i també protestes en el sentit..., del camp de Tarragona, etcètera. No hi entrem més en aquest tema, sàpiga que ens té al seu costat per reclamar aquesta competència i no caure en la perversió d'una junta de seguretat que només, d'alguna forma, serveix per negociar o per pactar distribució de números, de xifres que s'han d'utilitzar..., si hi ha o no hi ha dèficit de policia, si hi ha o no hi ha mecanismes d'aquesta distribució de la policia o eficàcia d'aquesta policia. Lo que es tracta és, precisament, demanar-la, de comandar aquest tema des de la Junta de Seguretat i no convertir-la en un succedani negatiu del que és la competència que l'Estatut i la Constitució ens dona, que és, home!, que el Govern

de Catalunya tingui autogovern en matèria de seguretat pública, segurament un dels temes més principals d'una autonomia, si, a més, volem que la nostra autonomia sigui aquesta autonomia que Catalunya sempre ha desitjat i que pot arribar a tenir a base de la Constitució o de l'explotació d'aquesta Constitució a fons..., d'assumir aquest risc que representen, d'alguna forma, aquestes competències en seguretat.

Anem a un altre dels temes que ens preocupa més i que segur que vostè hi és més expert que jo mateix i que els seus equips humans també, però jo li porto un clam de la ciutadania: no pot ser que a les nostres carreteres hi hagi tantes morts, tants accidents i tanta sinistralitat de tot tipus, per danys materials, per danys humans, per sensació de fatalitat que, d'alguna forma, ens porta aquest terme. Aquí mateix en tenim un testimoni, i dos diputades i un conseller, que acaba de sortir, han estat víctimes d'uns accidents darrerament, i ni els controls d'alcoholèmia no serveixen en aquest tema d'evitar que hi hagi accidents.

Hi ha una política de fons, que la tenen escrita, que la tenen dissenyada, perquè aquesta Generalitat se caracteritza –el seu Govern–..., que tot està dit, que tot està documentat. Hi ha seixanta i escaig comissions o grups de treball proposats al Pla de seguretat viària, no? Però què fem? Què és lo que fem realment? Ja fem lluita contra els punts negres de la carretera? Fem realment senyalització adequada? Fem un control de trànsit molt superior al que feia la Guàrdia Civil darrerament? Fem que les ITV realment siguin eficaces? Hi ha una veritable lluita contra la velocitat? Hi ha vigilància i control dels conductors i les seves reincidències i del seu mal comportament? Hi ha suport a les polítiques municipals de disciplina en el trànsit urbà? Hi ha educació? Hi ha educació als nois i noies, no dels senyals de trànsit, sinó del comportament cívic a la ciutat?

Ensenyem els senyals de trànsit, a vegades, i no ensenyem que els pares han de creuar el carrer pel pas de vianants i pel semàfor, i per arribar a l'autocar que va al col·legi, que para a qualsevol racó de la nostra ciutat, de les nostres ciutats, creuem pel mig sortejant els cotxes, com podem veure cada matí a qualsevol carrer de les nostres ciutats. Estem impassibles davant de la doble fila com si fos un dret, pràcticament, dels ciutadans. Hi ha tot un codi, d'alguna forma no escrit però assumit, que la responsabilitat en el trànsit urbà és consentida. Hem de lluitar contra això. És una lluita difícil, perquè no se'n surt tothom...

La vicepresidenta segona

Senyor diputat, hauria d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Siurana i Zaragoza

Perdó, doncs miri, ho deixaré per a la segona part, però només recordar-li en un moment..., només vull preguntar-li quin grau de compliment hi ha, en aquest sentit, de la introducció de l'educació viària als centres escolars, de la normativa per introduir el sistema de punts per evitar les reincidències, de la creació d'una informació en ruta i potenciació del Centre de Gestió de Trànsit de Catalunya, que són al seu programa electoral.

La vicepresidenta segona

Per a la resposta té la paraula l'honorable conseller, senyor Pomés.

El conseller d'Interior (Sr. Xavier Pomés i Abella)

Gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats. Senyor diputat interpellant, en primer lloc, li agraeixo les paraules que ha dit en el començament de la seva interpellació pel que tenen –i ho entenc així– de coresponsabilització en un tema, com és el de la seguretat, en el qual, en aquest sentit, jo crec que del que es tracta és d'anar avançant conjuntament i, per tant, buscant aquells elements que tots, cada un a l'àmbit del seu partit, dels seus programes electorals, però amb el fi últim de donar un bon servei al ciutadà, doncs..., s'han de fer. Per tant, l'entenc des d'aquest principi de responsabilitat i li ho agraeixo.

Deixi'm dir-li que el tema competencial és un tema que al decurs dels anys sempre es van veient quines són aquelles coses que potser són susceptibles de canvi, de millora o de variació, perquè també potser les circumstàncies de la societat són diferents. I són diferents ara que fa vint anys, des de molts punts de vista, i això requereix, també, anar adaptant a les necessitats del dia la legislació i les situacions concretes.

Si només haguéssim de dir això pel tema de la manifestació de Barcelona –hi faig també un petit incís–, no seria necessària una variació competencial en tant que, no ara, però com vostè sap, d'aquí a quatre anys, la competència a Barcelona en els temes d'ordre públic –en aquest cas seria això una qüestió d'ordre públic– ja correspondria en els Mossos d'Esquadra i, per tant, aquí no seria necessari fer variacions competencials d'aquest tipus. Ho dic per recordar-ho, perquè l'Estatut i els acords que s'han mantingut fins ara en el Govern i que es van signar l'any 94 –en aquell cas amb el Govern socialista– i, amb posterioritat, els altres que s'han anat desenvolupant..., la responsabilitat de la seguretat ciutadana i de l'ordre públic ja la té el Govern de la Generalitat, ja la tenen, en aquest cas, la policia, els Mossos d'Esquadra.

Tot i així, també dir-li que precisament el tema de l'autoritat i de l'avançament i de treballar en l'aplicació de l'article 150.2..., doncs em sembla que fins ara no hi ha hagut cap altra actuació més enllà de la iniciativa que va partir en aquell moment del Departament de Governació –que jo també n'era el responsable– en la transferència de competències de trànsit. És a dir, aquesta és una via que nosaltres no solament hem explorat, sinó que també ja hi hem treballat i hem utilitzat, i jo crec que hem utilitzat a satisfacció de tots els partits polítics. Sempre m'agrada recordar que la Llei orgànica, en aplicació de l'article 150.2, votada al Congrés dels Diputats a Madrid..., va ser per unanimitat de tots els membres, de tots els partits representats en aquella cambra. Per tant, aquesta és una bona línia, una línia, doncs, d'això, de reflexió, d'anàlisi, de compromís i de responsabilitat en un tema de seguretat que jo –repeteixo– li agraeixo les paraules que vostè ha dit.

Anem a la segona part, anem a la part, doncs, de l'altre problema preocupant. També coincideixo amb vostè

–i ho vaig dir en la presentació el mes de febrer a la Comissió de Justícia interior d'aquest Parlament– que 634 morts a carreteres interurbanes l'any 2000, doncs és una xifra inacceptable per un país que vol ser un país modern i, evidentment, un país amb unes garanties de seguretat per als seus ciutadans. Què hem fet de llavors fins ara? Vostè diu: «Ho tenim escrit i, a part d'escriure, què més fem, no?» Nosaltres allà plantejàvem diverses qüestions: qüestions des del punt de vista de disciplina viària, quant al fet que dos de les infraccions més importants eren aquelles que afectaven la seguretat en l'aspecte de velocitat i en l'aspecte d'alcoholèmia. I ens semblava que aquí hi havia una certa relaxació, si es volia dir així, i, per tant, s'havia de fer un esforç molt important. Esforç molt important que s'està duent a terme.

Li dono unes xifres, i són xifres que no tenen comparació homogenia en tant que estem comparant l'any 2000 i el primer semestre del 2001, tenint en compte que l'any 2000 els Mossos encara..., només fins el mes de desembre no van tenir la competència plena a tot Catalunya. Però sí que donen ja una primera imatge, no?

Amb el tema de la velocitat: amb el tema de la velocitat l'any 2000 es van fer un total de 490.972..., vehicles controlats. D'aquests se'n van sancionar 17.494. Això significa un 3,56% del total de vehicles controlats. Però, doncs, això són dades del primer semestre del 2001. L'any... –sí, és que ara he fet un ball de xifres. Repeteixo –i així el *Diari de Sessions* ho recordarà: l'any 2000 el total de vehicles controlats van ser 397.658, es van fer 16.744 denúncies, i en els primers sis mesos –exactament no són ben bé sis mesos perquè això és tancat el 25 de juny– tenim 490.972 vehicles controlats, 17.494 denúncies. Això significa que arribarem al final de l'any al voltant dels 800 o 900.000 vehicles controlats. I, per tant, amb un índex de denúncies bastant superior, bastant superior al que darrerament, sobretot els dos darrers anys, havien fet, en aquest cas, els altres cossos policials.

Pel que fa al tema de controls d'alcoholèmia: l'any 2000 en vam fer 88.740. En aquests moments –també tancat el 25 de juny– se'n porten fets 137.652, dels quals 7.726 han sigut positius i, per tant, han tingut sanció. Això significa un 5,61%.

Pel que fa al tema d'ensenyament, vam dir que faríem un programa d'educació a les escoles. S'ha fet ja el vídeo que, a partir del mes de setembre, en l'inici de curs, es durà a terme a totes les escoles de primària. El material didàctic, el famós vídeo de les tres bessones..., l'objectiu immediat és informar els infants sobre les normes de seguretat, com a vianants, que han de seguir, i es pretén, també, indirectament, formar la consciència dels seus pares incidint en les seves actituds. També estarà repartit el setembre a totes les escoles, perquè es fa aquesta qüestió. S'ha fet material sobre vianants i material sobre ciclistes. Falta encara el material sobre ciclomotors, que també estarà acabat el curs..., el setembre. S'ha fet un qüestionari de risc, amb un conveni entre la Universitat Autònoma de Barcelona i el Servei Català de Trànsit, que ja està fet i elaborat, per detectar risc a partir de resposta escollida per alumnes, i això produirà també una addició d'uns fullets que es donaran

als centres de primària i secundària, també el mes de setembre.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

Pel que fa al tema de punts negres, hi han punts negres o hi ha situació d'accidents a la xarxa que depèn de les carreteres de la Generalitat, però també n'hi ha d'altres que depenen del Ministerio de Fomento. En uns trams del corredor mediterrani, del que seria la Nacional II i la Nacional 340 s'estan acabant de fer unes anàlisis molt acurades i, a més, amb un conveni en què també participen altres estaments, que no és el mateix Servei Català de Trànsit, per poder després incidir i presentar en el Ministeri aquelles propostes de modificació, ampliació, variació, que siguin necessàries per millorar això. Aquest és un corredor molt important, amb un increment de trànsit –sobretot en determinades èpoques, com la que estem ara iniciant– molt, molt, molt gran i que, evidentment, hi hem de treballar.

Pel que fa a les que correspondrien, en aquest cas, a Política Territorial i Obres Públiques, suposo que vostè deu disposar també, doncs, de quin és el programa d'actuacions per a l'any 2001; en qualsevol cas, jo si vol li donaré unes grans xifres, que anirien des de conservació, tema de ferms, noves carreteres, variants i millora en travesseres, condicionament d'eixamples i desdoblaments, millora d'interseccions i enllaços, ponts, passarelles per a vianants, elements de seguretat viària, elements de seguretat d'infraestructures, i també de senyalització. Tot això amb un programa, evidentment, global en alguns casos, que no tindrien una incidència directa sobre la seguretat viària –perquè dius: si fem una nova carretera, potser no, però, en qualsevol cas, tot allò que sigui millorar sí que és important–, amb un total de 80.518 milions, i que llavors aquí hi hauria també un desglossament de partides de diferents aspectes.

Per tant, incidència en la disciplina viària: alcoholèmies, velocitat, sobretot. Incidència en el que fa al tema d'educació: una altra campanya, també de divulgació, que suposo que alguns de vostès hauran vist és la campanya publicitària, també, amb què volem impactar i fer un reforç sobre la qüestió de l'alcohol, que és, doncs, la campanya que per televisió s'està duent a terme des de fa aproximadament una setmana, seguint una mica la línia del *dummy*, per un valor de 240 milions de pessetes. I, per últim, el tema, doncs, de les escoles, amb tot el material didàctic, amb totes les qüestions, fins i tot, també, doncs, de reunions amb ells, a fi i efecte de valorar com es pot anar incidint en aquest aspecte.

Jo crec que això és un ventall, un ventall que nosaltres pensem que això no és una lluita fàcil, pensem que no és una cosa que es pugui resoldre amb poc temps, perquè, entre altres coses, continuem incidint que, més enllà dels aspectes d'infraestructures –millora de senyalització, carretera...–, estem necessàriament incidint en un aspecte que és el de conducta, de percepció, de consciència de tots i cada un dels ciutadans del nostre país.

Res més, moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El president

A vostè, senyor conseller. Té la paraula el senyor diputat.

El Sr. Siurana i Zaragoza

Moltes gràcies, senyor president. Senyor conseller, no ho dubtava, que vostè em contestaria amb precisió i amb dades, però, miri, en el tema de competències, en el tema important de la seguretat com un enfocament global, només li faria la pregunta: se va reunir la Junta de Seguretat abans per planificar lo que s'havia de fer a la manifestació del diumenge? I quins determinis van prendre? En quin grau va participar vostè en l'estratègia d'aquesta manifestació i amb el capteniment que podia tindre la participació de moviments absolutament legals i pacifistes i als quals tenim absoluta simpatia, amb moviments radicals que, de vegades, poden alterar l'estat de les coses? Si és així i va tindre alguna conclusió, digui'ns-ho; si no hi va haver Junta de Seguretat, hi ha un pecat d'omissió, i el pecat d'omissió és tan greu com lo pecat d'intenció, eh?

Per tant, hi ha un altre tema, o té una oportunitat. El dia 9, hi ha anunciada una contramanifestació per aquest tema –em sembla que així s'ha mencionat o alguna cosa... Tindrem ocasió aviat de manifestar a veure si aquesta Junta de Seguretat funciona amb l'ordre i amb el sentit que diem nosaltres, de controlar les coses, no amb una Junta de Seguretat de compartir excuses –compartir excuses. I, és clar, aquest compartir excuses, de vegades, comporta justificar..., no la policia, que és justificable, sinó els comandaments de la policia que han actuat incorrectament. I, per tant, jo crec que no hem de ser una Junta de Seguretat còmplice, sinó una Junta de Seguretat responsable.

Res més per aquest tema, perquè em sembla que seria abusar també de la interpellació, però seria absurd que parléssim de seguretat i avui no haguéssim invocat aquest tema, que està en l'ànima de tots i que ens preocupa, pel que suposa de contradicció entre la nostra convivència i el que va succeir el diumenge.

Bé, polítiques puntuals. No els demano les polítiques puntuals; no som encara ni en el moment de passar balanç de lo que és la competència de trànsit transferida. No tenim temps encara de passar balanç, i no tenim temps encara d'avaluar com ho fan, en aquest sentit, el que són els motoristes, no?, per dir-ho així. Però l'altre dia sortia un article, també al *Periódico*, del president de la Comissió de Mobilitat i Transports del Col·legi d'Enginyers Industrials de Catalunya, que deia: «Malgrat tot, les xifres dels accidents continuen creixent sense parar. A diferència d'altres països, al nostre no es dediquen els esforços necessaris a la investigació pluridisciplinària dels factors que incideixen en els accidents», etcètera. El document diu: hem d'investigar per què a Alemanya, que no hi ha límit de velocitat, no s'incrementen els accidents i, en canvi, a nosaltres ens van creixent un 5 i un 7% anual.

En tenim un antecedent: quan se va posar la Llei de trànsit del 92 hi va haver una inflexió de la baixa de l'accidentalitat. Per tant, treballem no amb aquest ordre, que vostè diu, puntual. Ara han fet un vídeo –ens agradarà veure'l–, per distribuir-lo el setembre. «Treballem amb

l'ordre puntual de fer materials o de publicitat», home, sí, però la publicitat que es consent a favor de l'alcohol i del risc és realment un elefant respecte a una mosca, si és la publicitat que fa el Departament sobre aquesta lluita contra l'alcohol i el risc.

Lluitem contra l'alcoholèmia, sí, però això és un mal, no de control sol, sinó de conscienciació de la societat, de penalització de la persona que ha tingut aquest comportament anòmal per part de tota la societat. I el fiscal ens deia l'altre dia una cosa molt important i molt complicada, que és que el mateix mecanisme de l'assegurança fa que s'inhibeixi la gent de la responsabilitat penal. Avui no tenim ningú, pràcticament, a la presó perquè hagi tingut un comportament anòmal a la carretera: ni amb alcohol ni sense alcohol. Home!, alguna cosa hem de fer amb la legislació d'aquest tema.

I què li demano jo? Li demano simplement una cosa: entesti's que els seus companys de Govern tinguin aquesta consciència global que això és un tema prioritari. No podem parlar de política de família, de natalitat, etcètera, quan sacrifiquem tants i tants joves i tanta gent en la carretera, d'una forma absurda, sense una planificació de les obres que han d'evitar que hi hagi aquests accidents, de la senyalització, de totes aquestes mesures que vostè contava i que són importants.

El president

Senyor diputat...

El Sr. Siurana i Zaragoza

Moltes gràcies, senyor conseller.

El president

A vostè. Té la paraula el senyor conseller.

El conseller d'Interior

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, una precisió potser més..., no sé si jurídica o política: la Junta de Seguretat –(*veus de fons*) sí, potser les dos coses–, si vostè llegeix l'Estatut d'autonomia, veurà que la Junta de Seguretat de Catalunya no és l'equivalent de la junta local de seguretat d'un municipi –no n'és l'equivalent, no. És a dir, una cosa és la Junta Local de Seguretat, i l'altra cosa és la Junta de Seguretat de Catalunya. La Junta de Seguretat de Catalunya és un tema absolutament diferent, de relació institucional Estat - Generalitat, per la, diguem-ne, coordinació de tot el desplegament policial, i no té res a veure amb qüestions puntuals de seguretat o de disseny de polítiques de seguretat, no té res a veure amb això. I això l'Estatut ho deixa perfectament clar.

Una altra cosa és la Junta Local de Seguretat, les relacions, les converses, les comunicacions que hi hagi pogut haver, doncs, entre els representants de l'Ajuntament, els representants de la Delegació del Govern o, fins i tot, del Govern de la Generalitat. I el diumenge l'òrgan conjunt policial que hi havia, d'enllaç entre les diferents policies..., evidentment, amb la responsabilitat, perquè qui la té en aquests moments és la delegació

del Govern pels temes de l'ordre públic a Barcelona, encara, fins que no hi hagi el desplegament. Per tant, jo, quan es parla de la Junta de Seguretat de Catalunya, sempre penso que a vegades estem fent un paral·lisme que no és homogeni.

Dit això, anem a la segona de les qüestions que vostè planteja. Jo si abans he dit polítiques puntuals, doncs, és un *lapsus linguae*, perquè «puntual» vol dir que ho fas avui i no ho fas després. I m'ha semblat que jo deia que, escolti, que això era una situació llarga, de constància, de perseverança i de paciència, perquè és un tema realment complex. Que és un tema prioritari, segur, i li garanteixo..., i, a més, si vostè ho recorda, jo vaig fer un símil –mai em puc sostreure de la meua condició antiga de metge, no?–, deia: què passaria...? –de metge: els anestesistes també són metges (*veus de fons i rialles*); sí que curen, el dolor entre altres coses, i en tenim bastant, sí. És a dir, jo feia el símil i deia: què passaria en un país en què en un municipi de sis-cents cinquanta habitants cada cap de setmana es morissin d'una suposada epidèmia deu o dotze persones, de manera que quan arribés a final de l'any aquell municipi hagués desaparegut, per una suposada epidèmia? Seria una situació realment escandalosa, seria una situació realment angoixant per a tot el país.

El problema que tenim aquí és que, malauradament, tots –uns més, altres menys– ens hem acostumat que dilluns passem ràpidament la plana del diari on hi ha la notícia –normalment a la secció de breus– que «aquest cas de setmana hi han hagut tants morts a les carreteres de Catalunya o a les carreteres d'Espanya», i això és un tema de conscienciació en el qual hem de treballar. Hi hem de treballar i hi estem treballant, també, en un altre àmbit –que abans no me n'he recordat i que ara li'n faig memòria–, que és la nova llei de seguretat viària a Madrid, en el Congrés de Diputats, per cert –i ho vull dir també d'una manera satisfactòria–, amb gran consens de tots els partits –de tots els partits–, en el sentit de poder classificar molt bé quines són aquelles infraccions que han de tenir la categoria de molt, molt greu i que, com a tals, han de tindre un increment important de la sanció, sigui econòmica, sigui de retirada de permís de conducció. Nosaltres sap que des de sempre defensem el carnet per punts, i l'hem defensat com un element també de control, i que, en aquesta línia, estic convençut que aquesta nova llei que substituirà la que teníem fins ara potser també ens portarà elements en aquesta direcció, en la qual tots ens hem de comprometre, de millorar les ràtios d'accidents de trànsit i, sobre-tot, el nombre de morts a les carreteres catalanes.

Sàpiga que en aquesta qüestió nosaltres, també aquí, hem presentat un seguit de proposicions i de propostes que, hi insisteixo, la majoria d'elles tenen el consens del Partit Socialista, del Partit Popular i de la resta de partits representats a la cambra. En aquest tema de seguretat, en aquest tema de morts a la carretera em tindrà sempre al seu costat per avançar conjuntament en com ho podem fer perquè això millori, per evitar tants accidents a les carreteres.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats, senyor president.

El president

Gràcies a vostè, senyor conseller.

Interpellació al Consell Executiu sobre l'impuls de la recerca R+D a Catalunya
(tram. 300-00075/06)

La següent interpellació al Consell Executiu, la formula la il·lustre diputada senyora

Pilar Díaz i Romero, del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, sobre l'impuls de la recerca d'R+D a Catalunya. Té la paraula.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vice-president primer el substitueix en la direcció del debat.)

La Sra. Díaz i Romero

Molt bé. Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, en començar aquesta interpellació sobre l'impuls de la recerca a Catalunya, vull aprofitar per tornar a recordar, un cop més, quelcom tan obvi i tan conegut com és que la recerca és un dels principals motors de desenvolupament de les societats modernes i un factor fonamental per al progrés i per al bon funcionament de l'economia i de la producció d'un país gràcies a una major innovació, gràcies al creixement empresarial i gràcies a l'augment dels llocs de treball que comporta.

Si fem ràpidament repàs de l'actual sistema públic de recerca, veiem que el seu capital es basa en quatre pilars fonamentals. Primer: les vuit universitats públiques i les tres privades, que representen la part més important del seu potencial, amb 13.000 professors, amb 4.000 investigadors i una facturació entorn de 15.000 milions de pessetes a través dels seus centres de transferència de tecnologia. Segon: el CSIC, que a Catalunya disposa de catorze centres d'investigació, amb 250 investigadors i amb un 13% del pressupost espanyol. Tercer: tres centres de la Generalitat, amb 300 investigadors repartits en diferents conselleries, com vostè molt bé sap. I quart: altres institucions científiques, com, per exemple, la Fundació Catalana per a la Recerca.

Doncs, bé, senyor conseller, fet aquest ràpid repàs, comprovem que la situació actual de la ciència i la tecnologia a Catalunya es caracteritza per una falta de polítiques del Govern de la Generalitat que es tradueix en uns pressupostos pràcticament congelats des de fa una dècada. Això ha significat que, durant els anys 90, l'indicador de despeses R+D amb relació al PIB no s'hagi mogut de l'entorn de l'1,1%. Aquesta situació, malauradament, no ha millorat amb la creació del nou Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació, malgrat les expectatives que això havia aixecat. Al Ple celebrat el passat dia 7 de febrer, vostè va afirmar aquí, en aquesta cambra, que no pensava assolir el seu compromís electoral, el compromís electoral de la seva coalició, d'arribar al 2% de despeses en R+D, i això que estava contingut en el seu programa electoral i que fixava l'1,4 com a objectiu per a l'any 2004.

Des de la comunitat universitària es percep per tot això una queixa generalitzada sobre la manca absoluta de política de recerca i sobre la manca d'inversions del Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació. Al marge, de tota manera, de la xifres de despesa en recerca que acabem de repassar, és una realitat que a Catalunya es dediquen menys recursos econòmics amb relació al PIB que a d'altres comunitats autònomes del territori espanyol, la qual cosa invalida l'excusa emprada durant tants i tants anys de manca de finançament i de manca de transparència des del Govern de l'Estat que el seu Govern ha fet servir. I, pel que fa a tots aquests recursos dedicats a recerca –a més a més, insuficients–, també podem comprovar que, de manera general, s'han destinat a projectes i a inversions sense cap criteri equilibrat, sense cap criteri transparent, sense cap criteri objectiu i conegut i sense una ordenació de prioritats. De fet, la major part de convocatòries fetes fins ara des de l'Administració catalana han estat calcades de les realitzades per certs governs des de l'Administració central –amb, indubtablement, molt menys recursos–, en comptes d'haver posat en marxa convocatòries complementàries a les estatals, que és el que s'hauria d'haver fet des d'aquí.

Senyor conseller: per què no es fa una aposta més decidida d'inversió quan és clar que és necessària, quan és clar que hauria de pujar ràpidament i continuament; quan els nostres països veïns de la Unió Europea estan dedicant la xifra del 2,3% de mitjana, molt lluny de la despesa que fa aquí el seu Govern, i quan vostès anunciaven que hi hauria un creixement que no s'ha produït, que no s'està produint i que tot apunta que no es produirà? Miri: si algun dia tenim la sort d'arribar a aquest somni del 2,3% de despesa en recerca, probablement, altres regions europees ja estaran dedicant, encara, partides més importants i, probablement, encara continuarem arrossegant aquest *gap* diferencial.

Un altre tema, encara que també lligat amb aquest del finançament, és el de les retribucions del professorat universitari, que, per cert, es tractarà més tard en una moció presentada pel meu Grup Parlamentari. Madrid ja s'ha afegit a aquelles comunitats autònomes que paguen al voltant de les 600.000 pessetes l'any al seu professorat universitari. Aquí, el DURSI tenia previst de contemplar, també, aquest tema, per tal que els professors de les universitats catalanes no quedessin en una situació d'excepció al territori espanyol. Però, de moment, sembla ser que s'ho estan repensant, i, si no posen remei a aquest tema i no es creen les condicions òptimes per a propiciar que el personal docent i el personal investigador a les nostres universitats realitzin, amb els incentius adequats, aquelles tasques que els són encomanades, ens trobarem amb un personal docent i amb un personal investigador en una situació de mal-estar permanent i en una situació de precarietat.

Després de parlar del capítol d'inversions i del capítol de despeses, hem de parlar de model, hem de parlar d'actuacions i hem de parlar de prioritats: el tercer Pla de recerca. El primer que li vull dir és que, després d'haver aprovat el tercer Pla de recerca a la reunió de Govern del proppassat dia 6 de febrer i després d'haver pres el compromís de presentar-lo aquí, al Parlament, avui som a finals de juny –han passat, gairebé, cinc

mesos—i encara no ha tingut la deferència ni ha complert amb la seva obligació i amb el seu compromís de presentar-lo en aquesta cambra. Al marge d'això, li he de dir que és un pla sense contingut —és un pla, realment, sense continguts—, és un catàleg —això, sí— de bones intencions, però nosaltres esperàvem, certament, quelcom més del seu Govern i del seu Departament. Trobem a faltar, d'una banda, un calendari amb les actuacions prioritàries identificades des del seu Departament. També trobem a faltar un apartat econòmic amb xifres i amb un compromís d'inversions per poder portar a bon terme aquest Pla de recerca.

En definitiva, hi trobem a faltar: què, com, quan i amb quins diners. Jo li demano, senyor conseller, que, en el seu torn de rèplica, m'enumeri i m'expliqui quins són els objectius, quins són els continguts, quin és el calendari i quines són les inversions previstes en aquest tercer punt. Senyor conseller, per acabar, ara, amb aquesta primera part de la interpellació, voldria posar de manifest una sèrie de fets que ens han portat a l'actual situació de baixa competitivitat en el marc de la Unió Europea, de mal posicionament per preparar el canvi generacional i, realment, de futur incert.

D'una banda, la política del CSIC. La política del CSIC ha oblidat reiteradament les inversions i la creació d'estructures mixtes, a excepció d'algunes poques actuacions. Amb la política de l'anterior comissionat —que vostè coneix— s'ha perdut la gran oportunitat que tenia Catalunya de guanyar nous centres. Durant els últims anys, s'han creat nous instituts, nous centres a altres territoris i a altres comunitats autònomes, excepte a Catalunya, amb el que això representa d'empenta a l'entorn i al desenvolupament econòmic i amb el que això també representa d'increment, per exemple, d'investigadors doctors, per realitzar aquesta investigació.

D'una altra banda, la ciència, el desenvolupament tecnològic i la recerca han estat possibles a Catalunya gràcies a una generació d'investigadors amb un fort component de voluntarisme —gràcies a això, gràcies a això— pel que fa al tema de la internacionalització, pel que fa a la productivitat, pel que fa a la creació d'estructures, etcètera, etcètera. Però ara mateix està ja començant a arribar a la seva part final de vida científica productiva i la situació en què es troba el possible recanvi generacional és de total precarietat, i, això, vostè, també ho sap.

Els nostres joves investigadors necessiten una política decidida i una clara definició del que ha de ser la seva carrera investigadora. Un exemple suficientment il·lustratiu de l'actual situació que pot esdevenir molt greu a mitjà termini —si és que ja no ho és pas—, el representa la investigació portada a terme en el camp de la biomedicina. Resulta una realitat prou coneguda que aquesta és una especialitat que pot aportar un desenvolupament econòmic estratègic al país i que compta un dels millors investigadors postgraduats, però, malauradament, es troba actualment exportant intel·ligència fora de Catalunya.

I un altre tema que volia tractar, però sembla ser que ara no tindrè temps —el deixarem per a després—, és la relació entre l'empresa i la universitat, entre el sector públic i el sector privat. Aquest és un tema que tracta-

ré després. Ara, ja, només per acabar, dir-li, senyor conseller, reiterar..., només volem reiterar la nostra preocupació per la situació crítica en què es troba la recerca i el desenvolupament tecnològic a Catalunya, que, com molt bé sap, és un dels factors més importants per a la millora de la qualitat de vida dels nostres ciutadans i de les nostres ciutadanes. Això és tot.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Moltes gràcies, senyora Díaz. Per a la resposta, té la paraula l'honorable conseller senyor Andreu Mas-Colell.

El conseller d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació (Sr. Andreu Mas-Colell)

Gràcies, senyor president. A risc de semblar, simplement, reactiu, li contestaré algunes de les seves preguntes. La constitució del DURSI va representar un increment en dos anys consecutius del 13% del pressupost de la Direcció General de Recerca —primera. Segona qüestió: sobre els objectius quantitatius. Miri: a mi em sembla que hauríem de parar de tirar-nos a la cara aquestes xifres. Nosaltres creiem que 1,4 és la xifra raonable per a l'objectiu que ens hem assenyalat i que 2 és incloent, incloent innovació. Vostès diuen el 2, punt, no sé quant... La diferència és que nosaltres governem i vostès, no; i, per tant, els números han de ser realistes.

També vull dir que, posats a fer, perquè vegi que amb això dels números no s'hi ha de jugar —si vol, jo, després, l'hi comentaré—, li podré donar les següents xifres: l'any 1987, les previsions del PSOE per despesa d'I+D sobre el producte interior brut, l'any 96, eren, per a Espanya, evidentment, l'1,50% —l'any 87—; l'any 96, l'1,50%. De fet, va ser el 0,83%. L'any 89, el PSOE parlava —el Govern— de l'1,10% per a l'any 91. De fet, va ser el 0,87%. Les previsions del Govern fetes l'any 91 per a l'any 93 parlaven de l'1,10%. De fet, va ser el 0,91%. Miri: aquí ja els excusaré, ja els diré exactament què ha passat, i és que les conjuntures econòmiques tenen molt a veure amb quines són aquestes proporcions de despeses, i la conjuntura econòmica, a principis dels anys 90, no va anar bé, o sigui que siguem seriosos, planegem coses a què, amb esforç, es pugui arribar, i tinguem en compte que no tot depèn de la voluntat, sinó també de l'entorn.

Pel que fa al CSIC, miri: no s'han perdut mai cap inversió del CSIC a Catalunya, per causa de Catalunya. El CSIC és de l'Estat, i l'Estat pot fer el que vulgui amb inversions a Catalunya. Diré més: fins i tot els donem els terrenys, eh? Si aquesta tarda em truquen del CSIC i em diuen: «Volem instal·lar un institut del que sigui...», miri: fins i tot li buscarem els terrenys i, fins i tot, els pagarem els terrenys, eh? I, després, ells són els amos, ells que fan el que hagin de fer. I la seva obligació com a amos, com a amos exclusius —exclusius— dels seus instituts a Catalunya és cuidar-los bé i no els cuiden bé. Fins i tot la xifra que ha donat vostè, del 13% i escaig del pressupost del CSIC a Catalunya és una xifra exagerada, perquè aquesta és el pressupost

global, no és la part que és subvenció pública. La part que és la subvenció pública arriba, si tenim sort, al 12%. Ara, quan hi sumem els fons que cada institut, pel seu compte, pot recollir i fem el pressupost global, llavors Catalunya compta més perquè els instituts del CSIC catalans són bons a atreure fons.

El CSIC té tota la nostra simpatia, té tota la nostra mà estesa; pot instal·lar-se aquí com vulgui i quan vulgui. I això sempre ha sigut així. *(Pausa.)*

Depenen de l'Estat perquè va haver-hi una cosa que es diu 23-F i els pactes subsegüents. Es poden preguntar per què l'IRTA va ser transferit i el CSIC no va ser transferit. Doncs, molt fàcil: perquè l'IRTA fou transferit abans del 23-F i, al CSIC, li tocava després del 23-F. I, com vostès segurament recorden, va haver-hi una aturada –una aturada que encara patim– en temes de transferències autonòmiques i el CSIC, per tant, no es va transferir.

Ara voldria parlar dels eixos de la nostra política de recerca, aquesta que vostè diu que no existeix. Un primer eix de la nostra política de recerca és l'eix d'expansió i de contractació d'investigadors. Això, evidentment, es farà en col·laboració amb les universitats i a part. En col·laboració amb les universitats hi ha hagut el Plan de estabilización, i repeteixo el que vaig dir l'altre dia: si miren les pàgines web de les universitats, veurà com està ple de convocatòries i ple de concursos a les universitats en aquests moments.

Pel que fa al marge de les universitats, puc dir que la institució de l'IRTA que hem llançat, la institució de l'ICREA per a la contractació d'investigadors, està funcionant molt bé; que..., em sembla que va ser el 23 o 24 de juny es va acabar el període de presentació de candidatures per uns trenta contractes i que hem tingut tres-cents trenta-tres peticions. Jo crec, per tant, que entre això i el programa Ramón y Cajal, que no sabem com ens anirà, perquè dependrà de la competitivitat dels nostres centres i de la gent que vulgui vindre a Catalunya –entre un i altre, jo ho crec– aquest any la collita d'incorporacions al sistema d'investigació serà important. I aquesta collita, els recursos humans, és el centre d'una política d'investigació. El programa Ramón y Cajal també va acabar el 23 de juny, o sigui que suposo que cap a l'estiu coneixerem aquesta collita. Aquest és un aspecte. També puc dir que espero que aquests programes serveixin per a millorar substancialment la situació dels becaris postdoctorals, que passin a ser contractes laborals.

A més d'aquesta política d'expansió i d'estabilització de personal investigador, amb la qual estem contractant de fora, estem recuperant gent –i li puc donar noms, noms i cognoms– i en recuperarem més en el futur. O sigui, tenim un estoc important d'investigadors, formats a Catalunya o formats a Espanya, que estan disponibles i que haurem de fer l'esforç per anar reincorporant sense més urgència de la que sigui necessària.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor conseller. Per al torn de rèplica, té la paraula la il·lustre diputada senyora Pilar Díaz.

La Sra. Díaz i Romero

Gràcies, senyor president. Molt bé. Miri, senyor conseller, nosaltres no hem vingut a tirar-li cap xifra a la cara, com ens ha dit abans, sinó que nosaltres simplement el que hem fet és recordar quin va ser el seu compromís electoral o, millor dit, el compromís electoral de la seva coalició, recollit en el seu programa electoral. I, realment, sembla ser que vostè té una mena de complex de cranc, perquè només mira cap enrere, només mira cap al passat. Realment, la nostra vocació és de mirar el present i de mirar el futur. *(Remor de veus.)* I, a més a més, li recordo una altra cosa, també: nosaltres som aquí, al Parlament de Catalunya, per parlar de política catalana i no per estar parlant, permanentment, de la política que es fa a un altre àmbit com és el del Govern central.

Molt bé. Dit això, ja que ha entrat en el tema del CSIC, jo sé que la voluntat, ara, sí que és d'intentar crear aquí o d'intentar facilitar aquí la creació de nous centres i de nous instituts. Però també li he de recordar una altra cosa que és que durant els darrers deu anys s'han perdut tres centres del CSIC per raons exclusivament protocol·làries. I això ho sap la persona que el va precedir en el comissionat. O sigui, que, sobre això, també li preguntaria.

D'una altra banda, també, d'alguna manera l'animaria a fer una cosa: per què no s'integren tots aquests centres del CSIC en el que és el sistema català de ciència i tecnologia, en la xarxa catalana, eh?

I, a més a més, li preguntaria també una altra cosa: què pensa fer amb els tres-cents investigadors que es quedaran fora de l'ICREA i del Ramón y Cajal? Què pensa fer amb aquests tres-cents investigadors que quedaran fora? Perquè ha comentat que el nombre de places era de trenta i s'hi presentaven tres-cents trenta-tres.

I ara sí que tornaria a un punt que m'he deixat abans i que trobo que és tan important com els que abans havia comentat, havia esmentat, i era el tema del binomi universitat - empresa, el tema del sector públic i del sector privat.

Miri, els projectes de recerca i desenvolupament en el sector privat són escassos al nostre país, aquí, a Catalunya. La societat genera necessitats i espera que o bé el sector públic o bé el sector privat les cobreixi. Algunes d'aquestes necessitats requereixen inversions en R+D i requereixen inversions en innovació, en general. I és obvi que les empreses privades no recolliran totes aquestes necessitats –per exemple, en el món de les ciències de la salut; per exemple, també, en el món de les ciències socials, i, per exemple, en el món de la cultura–, ja que moltes d'elles no són productives ni a curt ni a mig termini, i, per tant, a les empreses privades no els interessarà fer-les; però, en canvi, sí que estaran obertes a qualsevol acció que tingui possibilitat de negoci.

Pel que fa a les activitats de R+D, és clar que el sector públic i el privat han de cooperar i, fins fa poc, aquests sectors pràcticament s'han ignorat. Però aquesta situació no pot continuar així: les polítiques públiques de R+D han d'afavorir el seu apropament. El sector privat necessita el sector públic, ja que aquest li garanteix

nous productes i inversions d'alt risc, que el sector privat, de ben segur, no farà. En aquest punt sembla necessària una reorganització del sector públic, i aplicar un major control tant en la gestió de recursos com en l'activitat del personal. I, a Catalunya, aquest tipus d'activitat no s'ha vist potenciat, fins ara, des de l'Administració autonòmica ni des de l'Administració estatal. I únicament certes entitats financeres, a través de les seves fundacions, han fet algunes aportacions i han finançat projectes d'investigació a les universitats. Però encara estem molt lluny d'una autèntica sinergia entre la universitat i l'empresa pel que fa a la recerca i al desenvolupament, tal com està succeint a altres països de la Unió Europea.

Jo ara i ja, per acabar, senyor conseller –ja que no tinc temps, se m'ha esgotat–, l'única cosa que li voldria dir és que nosaltres des d'aquí no hem fet aquesta interpellació amb cap actitud d'acritud, tot el contrari, sinó amb una crítica constructiva. I jo el que vull fer des d'aquí, també, és oferir-li un pacte, perquè aquest –ho entenem– és un tema de país. Un pacte per aconseguir que realment es defineixi una política en tema de recerca, en tema de desenvolupament i en tema d'innovació, i, també, un augment d'aquestes inversions. Perquè, evidentment, aquest suport nostre i aquest pacte ha de passar per això: per un augment significatiu de la despesa i de les inversions en tema de recerca i en tema de desenvolupament i per una definició i una reorganització de les polítiques públiques en aquest tema. Això és tot.

Moltes gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Díaz. Per al torn de rèplica, té la paraula l'honorable conseller.

El conseller d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació

És curiós això, que, a través d'aquesta tribuna no puguem parlar del Govern central, però, en fi... (*Remor de veus.*) Pel que fa al tema del CSIC, permeti'm dir que l'explicació que no hi hagin més centres del CSIC a Catalunya és una explicació senzilla, és una explicació tradicional i és una explicació que tots entenem. Es diu: «cen-tra-lis-me» –«cen-tra-lis-me». Aquesta és la raó. És una raó amb què hem de viure. I, com vostès saben, estenem la mà, farem tot el possible per a combatre-ho i perquè se superi. Ho he dit més d'una vegada –i no ho hem dit només nosaltres, ho han dit, també, vostès– que el model de R+D a Espanya, el model ideal, seria un model que ens apropés al model alemany. Però, no és el protocol, senyora Díaz –no és el protocol–, és el centralisme. Diu: «Integrar el CSIC a la xarxa catalana.» M'haurà d'explicar –m'ho haurà d'explicar– què vol dir exactament, què vol dir exactament amb això. El CSIC té uns propietaris? Nosaltres en parlem sempre. Els investigadors del CSIC els tractem com a investigadors catalans, els grups del CSIC són part dels grups consolidats, poden participar a totes les nostres convocatòries, etcètera. O sigui, les portes estan obertes: qui s'ha d'integrar, en tot cas, és el CSIC. Nosaltres no els tractem diferent.

Bé. Em sembla que ara voldria parlar una mica més en general. El repte, el repte de Catalunya, és integrar-se en aquest espai europeu de recerca que ve, i que serà difícil integrar-s'hi, tant per a Espanya com per a Catalunya, perquè el nou espai europeu de recerca està dissenyat, podríem dir, per afavorir o per privilegiar o per construir a partir dels grans centres de recerca europeus. I Espanya, Catalunya, està a la perifèria. I, per tant, l'única manera, l'únic camí amb què, des de Catalunya, podem ambicionar a inserir-nos en aquest panorama europeu és mitjançant donar salts endavant, concentrar i construir grans centres de recerca.

En el cas de la biomedicina, que vostè ha citat, estem en aquest camí, com ho sap perfectament, i hi estem amb molt altes dimensions. Aquest matí hem anat al notari a fundar la Fundació Privada del Centre Tecnològic de Telecomunicacions, que se situarà a la Politècnica. També li puc dir que, per tot el programa de centres de recerca –i això és una novetat–, ja s'han fet tots els passos, i està aprovat que de l'any 2000 al 2006 hi haurà la disponibilitat de 7.000 milions de pessetes –no vull dir la meitat, eh?, vull dir 7.000 milions de pessetes– de fons Feder per a finalitats de recerca. O sigui, que hi estem treballant, hi estem treballant dur i tenim una política molt ben definida.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, honorable conseller.

Interpellació al Consell Executiu sobre el foment de la societat de la informació (tram. 300-00380/06)

El dinovè punt de l'ordre del dia és la interpellació al Consell Executiu sobre el foment de la societat de la informació, que, en nom del Grup Popular, presentarà la il·lustre diputada, senyora Maria Àngels Esteller.

La Sra. Esteller Ruedas

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, en els darrers anys, estem entrant en la implantació de la societat de la informació com a conseqüència directa de les profundes transformacions que està provocant l'aplicació intensa de les tecnologies de la informació i de les telecomunicacions. El coneixement, l'accés a la informació, la seva utilització exhaustiva suposen un canvi extraordinari en les nostres pautes de comportament; un canvi, també, en la nostra vida diària, en la prestació de serveis per part de les empreses i, també, per part de les administracions públiques. En definitiva, afecta a tots els ordres de la vida i el nostre objectiu ha de ser que ningú, per motius geogràfics, socials o econòmics, quedi fora de l'accés a les noves tecnologies. Tant a Europa, a Espanya i, també, a Catalunya, s'han posat en marxa iniciatives estratègiques per a desenvolupar i ordenar els recursos disponibles per a assolir els objectius establerts en la iniciativa e-Europa, aprovada pel Consell extraordinari de Lisboa el març del 2000. I en aquesta línia, com deia, el Govern de

l'Estat ha aprovat el programa Info XXI, dotat amb més de quatre-cents mil milions de pessetes, en els propers anys, per a desenvolupar la societat de la informació en tots els àmbits en què sigui d'aplicació.

A Catalunya també ens hem dotat del Pla estratègic Catalunya en xarxa i d'unes altres inversions en infraestructures per, també, desenvolupar totes aquestes iniciatives. Tanmateix, en el Fòrum Global de les Noves Tecnologies, de Nàpols, es va arribar a la conclusió que les noves tecnologies de la informació i del coneixement constitueixen un instrument important per a millorar la qualitat de vida dels ciutadans i per a fer possible la presència dels serveis públics per mitjans electrònics que possibilitin una nova forma de comunicació, un canvi de mentalitat dels governs i, també, sobretot, de l'Administració.

Els avantatges de la societat de la informació són diversos, però, en aquesta interpellació, em centraré especialment en les administracions públiques, perquè creiem convenient que a Catalunya es reflexioni sobre reptes que plantegen les diferents administracions catalanes davant les profundes transformacions de la societat i la necessitat de millorar la relació amb els ciutadans i la prestació de serveis públics. Considerem necessari, ateses les noves tecnologies que obren noves perspectives en les organitzacions, en els ciutadans i en els grups socials, que les administracions públiques no romanguin llunyanes a aquests canvis. Cal que s'integrin per tal d'aprofitar la potencialitat de les noves tecnologies, millorar el servei, optimitzar el seu rendiment i servir millor la societat, cada vegada més moderna, que demanda organitzacions més obertes, flexibles, interconnectades, orientades al funcionament de la xarxa i amb capacitat de reacció immediata.

Som conscients que, per part de l'Administració de la Generalitat, s'està fent un esforç per modernitzar les administracions catalanes en el seu conjunt. S'estan desenvolupant estratègies, s'estan destinant mitjans i recursos per abordar el projecte de l'Administració Oberta, que preveu la creació d'un portal que integri totes les administracions catalanes. I amb aquesta finalitat es va signar un conveni amb Localret que, segons el conseller de Governació en la compareixença de la Comissió de la Societat de la Informació, es resumeix en dos conceptes: un, la voluntat de les administracions catalanes, la Generalitat i els ens locals per ser el motor de la transformació i de la innovació; a més, que les administracions catalanes aprofundeixin en la cooperació i la col·laboració interadministrativa.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

Amb aquests extrems, el nostre Grup hi està plenament d'acord, però creiem que cal incorporar també l'Administració de l'Estat per dur a terme un projecte integral, ja que a Catalunya concorren diverses estructures administratives, de manera que per solucionar un determinat projecte o efectuar una determinada gestió el ciutadà s'ha de relacionar amb diferents administracions, atès que cap d'aquestes en un determinat servei, la majoria d'aquests serveis, té la competència exclusiva per desenvolupar-ho sola. S'ha de tenir present que l'eficàcia de les actuacions que cada administració adopta per millorar la qualitat dels serveis públics i les relacions amb

els ciutadans depenen, la majoria de les vegades, de la participació i la implicació d'altres administracions.

Ara vull posar una sèrie d'exemples. Per exemple, per a un canvi d'habitatge, per a un canvi de vehicle concorren l'Administració local, la Generalitat i l'Estat, i un exemple més paradigmàtic, però, per a obrir un negoci, a més de concórrer les tres administracions, es requereix adreçar-se a cinc departaments de la Generalitat, a quatre de l'Estat, a dos de l'Administració local. I aquí teniu un recull de tots els tràmits que ha de fer qualsevol ciutadà a l'hora d'establir qualsevol d'aquests tipus de gestions.

Nosaltres considerem que el ciutadà ha de poder solucionar tots aquests problemes de gestió i d'informació amb plena independència de quina sigui la titular de la competència. Els ciutadans no entenen de competències, l'únic que volen és tenir un servei òptim quan el reclamen.

Per al nostre Grup, el principal objectiu és el ciutadà, que no té per què conèixer com funciona l'Administració o quin òrgan és el competent, i són les administracions les que s'han de coordinar per prestar el servei corresponent que demanda el ciutadà en cada cas.

Som conscients del que representen el conjunt d'aquestes actuacions, que requereixen nous plantejaments de concepte, d'actuació interna, de formació de personal, de dotació de mitjans i de coordinació, però ja que estem sotmesos a un procés de modernització creiem que és millor unificar esforços, perquè, si resulta que l'Administració de la Generalitat es modernitza per una banda, si l'Administració de l'Estat es modernitza per l'altra i no s'unifiquen les bases de dades, la millora del servei és parcial, pot quedar fraccionada i no s'aconsegueix l'objectiu que sempre ens marquem, o sigui, que el ciutadà s'adreci a una determinada administració, sigui per via portal, sigui per via d'administració única o finestra i pugui tenir accés a un servei integral.

Però, també, el problema més greu és que, un cop s'accedeix per la via corresponent, els processos interns, els intercanvis d'informació, la interrelació de dades, les concurrències de procediments i la disponibilitat de medis, no quedi reduïda a una única administració, sinó que s'integri a totes les que necessàriament han de participar, perquè així només podrem assolir l'objectiu que ens hem marcat.

En conclusió, en l'opinió del Grup Popular, el portal ha de ser un mirall públic, volem que sigui un portal compartit, ningú ha de renunciar a res i l'ideal és que hi hagi diferents administracions al llarg de tot el procediment, i cada administració, evidentment, establirà la millor fórmula per accedir-hi.

Volem destacar que en tot aquest procés allò que té un protagonisme especial són les administracions locals, perquè donada la seva immediatesa constitueixen la referència més propera en els petits municipis que apareixen com l'únic poder públic fàcilment accessible, i no ens podem oblidar que a Catalunya hi ha 786 ajuntaments amb menys de cinc mil habitants i que els registres d'aquestes administracions són els veritables registres d'entrades dels ciutadans a les administracions

públiques a l'hora de presentar escrits, sol·licituds o comunicacions de qualsevol tipus.

En aquest sentit, creiem del tot convenient que la Generalitat faci un esforç addicional per aconseguir que la immensa majoria de municipis catalans s'adhereixin al conveni d'interrelació de registres entre la Generalitat i els ajuntaments per tal d'assolir l'objectiu d'unitat d'actuació i de registres que es fan necessaris a aquestes alçades.

Com deia al començament, les noves tecnologies estan produint profunds canvis en la societat. Tots els països del nostre entorn econòmic i cultural estan implicats en un procés de modernització de les administracions públiques i en el desenvolupament d'actuacions per optimitzar el seu rendiment, servir millor a la societat, que té, a més, uns altres objectius –ha modificat les seves necessitats, es valora molt més el temps, la gent té molt poc temps per fer gestions.

Així mateix, en aquesta línia, també, el Govern de l'Estat va aprovar i va elaborar el Llibre blanc per millorar i apropar l'Administració al ciutadà i incrementar la seva eficàcia davant de les noves tecnologies.

El nostre Grup considera que les administracions de Catalunya s'han de convertir en subjectes actius de la societat de la informació. Cal voluntat política, cal un canvi de mentalitat, cal un esforç de tots els agents implicats, a curt i mitjà termini. Som conscients, però, de la dificultat de portar a terme aquestes actuacions per a assolir tots aquests objectius, però no podem oblidar que Catalunya ha estat capdavantera de l'adaptació dels nous reptes i hem d'estar al costat de les societats més desenvolupades i de major benestar, que s'assoleix facilitant la qualitat de vida als ciutadans.

Gràcies, senyor president.

El president

A vostè, senyora diputada. El senyor conseller pot respondre.

El conseller d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació

Senyor president... Senyora diputada, les directrius generals del Govern en matèria de societat de la informació daten de l'agost del 98, quan el Govern va aprovar el dia 27 les línies mestres en matèria de societat de la informació. Va ser un decàleg que va posar les bases dels projectes actuals en l'àmbit educatiu, sanitari de l'Administració Oberta, de reequilibri territorial, de conscienciació ciutadana, etcètera.

A partir d'aquest decàleg, es va consensuar amb totes les forces polítiques i, particularment, amb el consorci Localret i l'elaboració del Pla estratègic Catalunya en xarxa, presentat davant del Parlament el dia 14 d'abril de 1999.

Per al seguiment i adaptació del Pla estratègic, el Govern va crear el Comitè de seguiment i actualització de la implantació i els objectius del Pla estratègic Catalunya en xarxa, per Decret, del 24 d'octubre del 2000. Aquest Comitè, integrat pel Departament d'Universi-

tats, Recerca i Societat de la Informació i Localret, així com per diferents personalitats que van formar part de l'elaboració del Pla estratègic, ha de rendir comptes davant del Parlament en breu.

Com a pinzellades, també, els podria dir que, molt aviat, s'anunciaran els resultats de l'enquesta de l'Idescat, de l'Institut d'Estadística de Catalunya, sobre la societat de la informació a Catalunya. Seran dades que coincidirán amb altres que han anat sortint darrerament, on es constata un progrés molt important, encara que no suficient, però molt important, de la penetració de la societat de la informació –llars amb connexió a Internet, llars amb ordinador, etcètera. O sigui, la base, la nostra societat civil, els nostres usuaris, els nostres ciutadans estan entrant cada vegada més en la societat de la informació.

Ara, els voldria repassar unes grans línies d'acció de Govern. Com que vostè ha centrat la seva presentació en el tema de l'Administració Oberta, començaré amb l'Administració Oberta, després passaré a altres temes.

En el tema de l'Administració Oberta s'ha actuat jo crec que amb energia, coordinació i diners. Actualment, per resumir, perquè és un programa interdepartamental, actualment tenim definit el Pla director de l'Administració Oberta per la Generalitat de Catalunya, així com plans directors departamentals que fixen els serveis i procediments susceptibles de ser posats en línia, és a dir, el tipus d'administració oberta que en aquest moment estem impulsant, el desenvolupament, té una estructura matricial. Per una banda, hi ha uns serveis que afecten, que poden afectar molts departaments del tipus que vostè ha mencionat, però també pensem que no cal oblidar l'estructura organitzativa dels departaments. Llavors, per a cada departament també hi ha un pla d'informatització, de posar en servei la societat de la informació de temes específics d'aquell departament. En aquest sentit, aquesta línia vertical per departaments té la mateixa estructura organitzativa que el Pla estatal de Siglo XXI.

Per altra banda, com vostè també ha assenyalat molt apropiadament, l'Administració de la Generalitat és una administració entre d'altres –n'hi ha d'altres–, doncs, des del Departament de Governació li puc dir que es coordina la cooperació amb el món local; aquesta coordinació s'està fent fonamentalment a través de Localret i volem definir conjuntament l'autoritat certificadora catalana i els procediments a compartir entre ambdós nivells d'administració.

En el futur proper, es crearà aquesta institució certificadora que podria prendre la forma de consorci públic entre les diferents administracions. Es preveu que el mes de gener del 2002 ja hi hagi serveis d'interacció amb el ciutadà.

Aquest projecte tindrà una doble incidència de cara a la promoció de la societat de la informació a Catalunya. Per una banda, la modernització de les administracions públiques, en les seves relacions i processos interns. Per altra banda, i molt més important, la possibilitat que els ciutadans prenguin consciència de la utilitat de la xarxa Internet, de les tecnologies de la informació i de la comunicació, per resoldre de manera fàcil i ràpida les

seves relacions amb les administracions públiques. De manera directa, la incidència en els sectors industrials i de serveis hauran d'assessorar, fabricar i subministrar i mantenir aquests canvis, generant un nou dinamisme en la demanda del sector de les TIC a casa nostra.

Voldria afegir, també, un punt molt important. La lògica de la societat de la informació, la lògica de l'Internet és una lògica que en podríem dir democràtica, fins i tot, de democràcia institucional, és una lògica no piramidal. El tipus d'aproximació que des de les administracions públiques hem de fer al ciutadà, és una aproximació que és molt respectuosa amb totes les institucions: les institucions grans, les administracions grans, les administracions petites.

Quan un tràmit correspongui a un determinat municipi ens ha d'agradar que el nom d'aquest municipi aparegui a la pantalla. El propòsit de fer una administració en línia, una administració oberta no és eliminar la riquesa administrativa i institucional d'una comunitat autònoma o de l'Estat, hem de fer que, tècnicament parlant, que tècnicament quan es vulgui resoldre algun dels problemes que vostè ha mencionat, que poden implicar una varietat d'administracions, tot això es pugui fer amb un clic o amb dos clics, però en aquests clics és perfectament natural, perfectament assumible, i jo diria que bo, que apareguin el nom de les institucions responsables, no només per una qüestió d'imatge, no només per una qüestió de respecte institucional, sinó també per una qüestió de rendició de comptes, d'aquesta manera l'usuari sap o pot saber qui està fallant si el seu servei li fracassa en una connexió particular. Si aquella connexió és la connexió que correspon a l'administració A o B o C, el públic això ho sap.

Jo crec que a Catalunya tenim una gran oportunitat amb l'Administració Oberta, a partir de totes les nostres administracions, entre altres coses per la nostra mida, que no és tan gran que sigui una tasca enorme, ni prou petita que sigui massa fàcil, té la mida apropiada, de fet, la mida, la dimensió de les unitats que han succeït més ràpidament en la introducció d'una administració oberta.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor conseller. Senyora diputada...

La Sra. Esteller Ruedas

Gràcies, senyor president. Senyor conseller, pel que fa al Pla estratègic Catalunya en xarxa, evidentment, sabem de les actuacions d'aquest Pla, valorem positivament les inversions que s'han portat a terme, el seu desenvolupament, però també hem de dir que considerem que tampoc s'ha desenvolupat amb la intensitat que s'havia de desenvolupar, i així també es va posar de manifest, fa poc, en la Comissió de la Societat de la Informació: manca impuls, manca coordinació en les actuacions a l'hora d'aconseguir i assolir els objectius que es van fixar i sobretot manca també compliment de calendari per portar a terme les actuacions que estan contingudes en aquest Pla en l'àmbit de les diferents actuacions.

Però estic d'acord amb el que vostè ha dit en el sentit que, per tenir l'administració integral, evidentment hi han de constar totes, perquè, en definitiva, al ciutadà el que li interessa és, per tenir prestació de qualsevol servei, dirigir-se o al portal o a la finestra que hi hagi un fons de dades suficients darrere, que aquestes dades siguin compartides per les diferents administracions; i, evidentment, ja es determinaran de quina forma, qui hi accedeix, qui no, i els instruments per garantir, sobretot, la confidencialitat de dades i totes les reserves i la seguretat en la xarxa, perquè, evidentment, si no hi ha seguretat, no hi haurà confiança ni per part de les administracions, ni per part dels usuaris.

En aquest sentit estem plenament d'acord, i també creiem que és necessari que a l'hora de prestar qualsevol servei, cada vegada que sigui competent una administració diferent, aparegui amb el logotip o com sigui, vull dir, és necessari que tothom sàpiga qui és l'Administració que li presta el servei. El que nosaltres creiem és que l'Administració ha d'estar en línia per tal de tenir una resposta i un servei a temps i sobretot reduir els tràmits, que a vegades aquests tràmits són interminables i el que fan sempre és que s'incrementa molt el temps a solucionar tots aquests tipus de tramitacions.

Nosaltres creiem que l'objectiu és crear un portal de l'Administració, però que, a més, no només s'ha de pensar a crear aquest portal, sinó que s'ha de pensar en un model nou d'administració, modern i eficaç, en coordinació amb l'Estat i amb les entitats locals. I en aquest sentit, crec que és molt important portar a terme una política d'impuls cap a les entitats locals, perquè no només és necessari dotar-les d'elements tecnològics, que és imprescindible, però el que és molt important és fomentar l'impuls d'aquestes tecnologies, formació dels funcionaris, formació de tot el personal, per tal que tothom pugui respondre, perquè la base..., si no tenim una base de dades..., que articulem de quina fórmula hi poden accedir els ens locals o com hi poden accedir les administracions, no aconseguirem res.

I és per aquest motiu, senyor conseller, que el que nosaltres li demanem és que articuli tots els mitjans per tal de portar a terme totes aquestes actuacions en el més breu temps possible, sent conscients, per part del Grup Popular, que són actuacions a curt i mitjà termini, que no es poden resoldre perquè cal un canvi d'estructura i un canvi de mentalitat i de funcionament no només d'una part de l'Administració, sinó de tota l'Administració en general, i també... —per part de l'Estat, també l'altre dia hi va haver una reunió en què es van posar d'acord per al portal de l'Administració de l'Estat i, sobretot, per mantenir unes coordinacions en línia amb totes les administracions.

Gràcies, senyor president.

El president

A vostè, senyora diputada. Senyor conseller...

El conseller d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, gràcies pels seus comentaris. Jo crec que estem d'acord que

l'Administració..., el tema de l'Administració Oberta és un procés, és un procés obert i continuat, en el qual puc dir que, des de la Generalitat, treballem amb intensitat; puc dir, per exemple, que tots –i quan dic «tots» vull dir «tots»–, tots els formularis de la Generalitat estan –tots– en línia, que els primers serveis interactius, com ja he mencionat, estaran disponibles a partir de gener del 2002, i que s'avança. Per exemple, en una de les altres competències del meu Departament, m'omple de satisfacció l'ús massiu d'Internet, per part dels estudiants que han fet les proves d'accés a la universitat, per assabentar-se de la seva nota. Aquest és un procés que ha funcionat molt bé, que implica precisament garantir la seguretat i garantir la privacitat, perquè, evidentment, no s'accedeix a una llista de notes, sinó que l'estudiant accedeix a la seva nota; això ha funcionat bé i tenim la impressió que ho han utilitzat tots els estudiants que s'han examinat.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.)

Permeti'm, ja que parlem, també, una mica més en general de societat de la informació, que faci una revisió ràpida d'altres coses que s'estan fent; però, en fi, serà només un índex.

Tenim tot el tema d'infraestructures bàsiques. En aquest tema, per no repetir les coses usals, li vull dir que una novetat és que estem desenvolupant un pla d'implantació sobre el territori de les infraestructures de la societat de la informació i les telecomunicacions. Aquest Pla té com a finalitat la plena incorporació de totes les zones de Catalunya a la societat de la informació. La implementació del Pla inclourà la millora de cobertura de senyals de ràdio i televisió, la millora dels sistemes *track* per part de l'operadora obligada a subministrar el servei universal –el servei universal no és possible mentre hi hagi el sistema *track*–, la millora de cobertura de telefonia mòbil i actuacions d'accés a banda ampla en polígons industrials. Els objectius són fomentar la compartició d'infraestructures radioelèctriques i la realització d'actuacions que permetin cobrir els llocs del territori amb accés deficient a xarxes i serveis de telecomunicacions. Els puc avançar que s'està preparant una prova pilot a les comarques de muntanya.

En fi, hi haurien moltes més coses de què parlar, però avui ho hem centrat en l'Administració Oberta sobre tot.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor conseller.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la inversió en transport públic (tram. 302-00144/06)

El vintè punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la inversió en transport públic; en nom del Grup Popular, la formularà l'il·lustre diputat senyor Josep Maria Fabregat.

El Sr. Fabregat i Vidal

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, la Moció que presenta el Grup Parlamentari Popular, referent a la inversió en transport públic, que varem substanciar en el darrer Ple amb l'honorable conseller de Política Territorial, el senyor Pere Macias, presenta cinc punts.

El primer d'ells és per destinar, en el proper exercici pressupostari, un mínim del 25% de la inversió del Departament de Política Territorial, de les entitats autònomes i de les empreses depenent d'aquest al transport públic. La mitjana dels últims anys, les últimes dades del mateix Departament de Política Territorial, situen en poc més del 20% el que és l'aportació pel que fa al transport públic. Creiem nosaltres que, amb totes les infraestructures que s'han de desenvolupar al llarg dels propers anys, i referides principalment al Pla director d'infraestructures 2001-2010, que més endavant també m'hi referiré, han d'anar a poc a poc incrementant el que és les partides pressupostàries pel que fa al conjunt del transport públic de Catalunya. Per això, el primer punt fa referència a dotar, com deia, un mínim del 25% d'aquesta inversió.

El segon dels punts de la nostra Moció és iniciar un procés de revisió de finançament dels mitjans de transport públic fora de l'àrea metropolitana de Barcelona. No solament hem de parlar del que és el transport públic a Barcelona i tota la seva conurbació, sinó que també hem de parlar d'altres ciutats de Catalunya –i en feia referència també el mateix diputat que els parla–, d'altres indrets de Catalunya, com poden ser Tarragona, Lleida i Girona, principalment, però també en d'altres ciutats del conjunt de Catalunya.

El tercer dels punts –ja li avanço, senyor president, que nosaltres..., en aquest punt hi ha una esmena del Grup Parlamentari de Convergència i Unió que l'acceptarem– fa referència que s'executi dins del Pla director 2001-2010, mitjançant l'Autoritat del Transport Metropolità..., que hi ha inclòs dins d'aquest Pla d'infraestructures 2001-2010, la nova línia fèrria entre Castelldefels, Sant Boi de Llobregat i Cornellà; si és mitjançant Ferrocarrils de la Generalitat o si és mitjançant l'empresa pública Renfe, en tot cas, creiem que són els acords que s'han d'anar establint dins de la mateixa ATM.

El quart punt d'aquesta Moció fa referència que s'iniciï l'execució de les obres de la nova línia 9 del metro durant el primer semestre de l'any 2002. Creiem que no és necessari esperar més, creiem que tots els tràmits ja s'hauran complert, i és per això que, amb aquest punt, volem assegurar l'inici de l'execució de les obres.

I el cinquè punt, d'alguna manera, fa referència al que, en la passada legislatura, també per part del Grup Parlamentari Popular, havíem plantejat en alguna ocasió: que hi pugui haver una participació del sector privat en el finançament d'infraestructures destinades al transport públic també a Catalunya. El Grup Parlamentari de Convergència i Unió ens ha presentat una esmena, hem arribat finalment a una transaccional, que hem lliurat a la Mesa, que aquesta transaccional el que diria és: «amb diferents fórmules participatives».

Aquesta seria la Moció presentada pel Grup Parlamentari Popular. Ja he fet referència a les esmenes del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. I ja anuncio, també, senyor president, per economia de temps, que nosaltres no donarem suport, no acceptarem el conjunt d'esmenes del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Creiem que aquestes esmenes estan recollides en el que diu la mateixa Autoritat del Transport Metropolità, que fan referència també al mateix marc del PDI 2001-2010, que creiem que no hi ha possibilitats d'iniciar les obres de la línia 9 del metro durant el segon semestre de l'any 2001 –per això nosaltres vam ficar el primer semestre de l'any 2002, per tot els procediments que porta. Que ens presenten també una esmena que diu: «tot conservant la titularitat pública de les infraestructures»; creiem que és una obvietat, pel que fa referència a temes de transport públic, l'esmena que se'ns presenta.

I finalment hi ha altres esmenes d'addició de nous punts de caire més polític, com és negociar amb el Govern de l'Estat l'increment de la inversió pública –creiem que això es va negociant any a any també en els mateixos pressupostos de l'Estat, i, en tot cas, cal recordar que estem a més del 16% de la inversió pública en aquest moment a Catalunya–; com també parla de la integració tarifària, que creiem que ja és una realitat, que serà una realitat dins dels propers mesos. I, finalment, també parla d'un aspecte que creiem que no va lligat a la mateixa Moció, quan es refereix a articles de l'Estatut d'autonomia, a articles de la Constitució espanyola, pel que és tota la gestió ferroviària que existeix a Catalunya, que creiem que es pot compaginar entre les actuacions de l'empresa pública Renfe i també de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya.

Gràcies, senyor president, senyores diputades, senyors diputats.

El vicepresident primer

Moltes gràcies, senyor Fabregat. He entès, per tant, que vostè em facilitava la transaccional en el punt cinquè?

El Sr. Fabregat i Vidal

Sí, ara la hi presentaré, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies. Perfectament. Els grups que han presentat esmenes... En nom del Grup de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Salvador Esteve.

El Sr. Esteve i Figueras

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, bé, ens trobem davant d'una moció subsegüent a una interpellació per parlar dels transports públics, de les inversions en transports públics, bàsicament pel que fa al transport metropolità. Em cenyiré a la defensa de les esmenes i també, senyor president, si m'ho permet, em posicionaré en el sentit de vot del nostre Grup.

Nosaltres hem presentat una esmena al punt número 3, que és una esmena de supressió, perquè en la Moció el que es demana és que es fes, en aquest Pla a executar

dins del període establert en el Pla director d'infraestructures 2001-2010, a través de l'empresa pública Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya, la construcció d'una nova línia fèrria Castelldefels - Sant Boi de Llobregat - Cornellà de Llobregat. Nosaltres, el que demanem és la supressió que es faci explícit que sigui a nom de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya.

En l'esmena al punt número 5, hem arribat a una transacció –tal com ha anunciat molt bé el senyor Fabregat– que faig arribar en aquest moment a la Mesa.

Aquestes són les esmenes que presentem i que ja ha anunciat el senyor Fabregat que eren acceptades.

I, per la resta, volíem dir que en el punt número 5, per exemple, que es demana que el sector privat pugui participar en el finançament d'infraestructures de transport, creiem que això actualment ja es fa –tot i que votarem que sí. Per exemple, el Trammet és un exemple de participació de la iniciativa privada en la prestació de serveis de transports i de finançament d'infraestructures de transport. I, d'una altra banda, la línia 9, que es finançarà pel mètode alemany, requerirà préstecs dels bancs a GISA, i, en general, totes les obres de GISA es financen amb participació del sector privat.

Per tant, un cop dit pel representant del Partit Popular que ens accepta les esmenes i la transaccional a la qual hem arribat, anuncio el nostre vot favorable a tots els punts de la Moció.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Esteve. En nom del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Carles Bonet.

El Sr. Bonet i Revés

Gràcies, senyor president. Senyores diputades i senyors diputats, avui hi ha dues mocions que crec que són importants des del punt de vista de les infraestructures, perquè..., són importants perquè jo crec que poden afectar o poden debatre la capacitat d'autogovern, la capacitat real que tenim; després també poden afectar noves formes de gestió ferroviària; després també poden afectar possibles formes encobertes de privatització, i també hi ha, doncs, l'intent de clarificar els números.

M'he llegit la seva interpellació, senyor Fabregat, i, aleshores, m'ha agradat, i m'ha agradat tant que l'he esmenat molt –m'ha agradat tant que l'he esmenat molt.

En primer lloc, vostè parla, es queixa que hi ha un dèficit crònic d'inversió de la Generalitat i que aquest dèficit, doncs, no es corregeix, i vostè posa unes xifres per corregir-lo. Bé, doncs, jo li he afegit –li he afegit– una esmena que deia: bé, l'Estat també; és a dir, la Generalitat no és que tingui la palla en l'ull –de la Generalitat–, que no inverteix prou, hi té la biga, però l'Estat hi té una catedral –l'Estat hi té una catedral. I, per tant, li he afegit, doncs, de reclamar que hi hagi aquesta inversió, també, dels ministeris. Perquè aquesta xifra

del 16%, doncs, bé, als números se'ls fa dir el que es vol; els números, pobres, són muts, no es queixen i són utilitzats de manera molt abusiva pels polítics de tota mena, fins i tot per nosaltres. Vull dir que potser sí que hauríem de reclamar una autoritat única de xifres i números, perquè així poguéssim parlar sempre en les mateixes xifres.

Llavors, al punt número 1, també hi havia fet una esmena, que, en el transport, s'haurien de fer mecanismes racionals. És a dir, vincular, per exemple, el consum, els impostos de consum d'hidrocarburs amb el finançament del transport públic. A l'àrea metropolitana de Barcelona, per exemple, suposaria, en impostos d'hidrocarburs, uns 240.000 milions de pessetes anuals, amb la qual cosa, si és fes un percentatge, podria significar, doncs, una manera diguéssim estable i racional de finançament. Vostè no me l'accepta, no?

Després, quan parla d'iniciar un procés de revisió del finançament dels mitjans de transport públics, nosaltres hi estem molt d'acord, hi estem tan d'acord que el que diem és que s'ha de tindre una concepció integral del transport públic a tot Catalunya, s'ha de tenir aquesta concepció integral d'aquest transport públic. I, d'algun forma, hi hauria d'haver una manera de coordinar. Això, hi ha països..., hi ha països que compres un bitllet –per exemple, Holanda– a Utrecht i et val per a Amsterdam, cosa que no sé si passa, per exemple, de Lleida a Barcelona.

En aquest punt, doncs, nosaltres dèiem una esmena que abonava això, que hi hauria d'haver una concepció integral del transport i, per tant, hi hauria d'haver un organisme que coordinés, podríem dir, aquest seguit d'ATM que es podrien fer, de base, doncs, d'àrees metropolitanes de les ciutats..., del sistema de ciutats català.

Llavors, al punt 3, aquí sí que ja, en fi, resulta que, al Pla director de fa un any i al Pla director d'enguany, hi ha aquesta línia que abans feia Renfe..., ara ja no se sap qui la fa. Nosaltres el que diem és que l'ha de fer Renfe, a menys que –i això, li ho he posat– vostè estigui d'acord que Renfe de rodalies passe a dependre de la Generalitat, com es demana.

El vicepresident primer

Senyor Bonet...

El Sr. Bonet i Revés

D'acord?

El vicepresident primer

...se li ha exhaurit el temps.

El Sr. Bonet i Revés

Sí, acabo, senyor president. Després, hem posat el segon semestre de l'any 2001 perquè el mateix conseller li va dir que a la tardor estaria adjudicada ja la línia 9 de metro, més de la meitat. I, per tant, diem, doncs, que comencin ara, perquè si diu «el primer semestre del 2002» serà el segon semestre del 2002, això ja ho sabem.

I, finalment, el punt 5 –i si em deixa un minut, senyor president...

El vicepresident primer

Mig minut, senyor Bonet.

El Sr. Bonet i Revés

Mig minut, sí. El punt 5, jo el veig molt equívoc; el veig molt equívoc perquè, clar, què vol vostè aquí? Vol dir privatitzar com el cas de la xarxa del Gran Londres? Vol dir que hi hagi un GIF públic català que doni, o sigui, negocie la infraestructura com s'ha de fer? Vol dir això? O potser, doncs, vol dir que hi hagués una certa autoritat ferroviària que és la que hauria d'ordenar? Per tant, ens hauríem d'aclarir i és en aquest sentit, l'esmena que havia posat, que és una obvietat, de mantenir la titularitat pública.

Bé, lamento que no hagi acceptat cap esmena i, per tant, li anuncio que, en el punt 3 i en el punt 5, nosaltres votarem en contra.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Bonet. En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Verds, té la paraula l'il·lustre diputat Joan Boada.

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, el nostre Grup votarà favorablement aquesta Moció presentada pel Partit Popular, tot i que és una moció de mínims, és una moció de compromís de mínims entre el Govern i el Partit Popular, com ens tenen acostumats en tots aquests aspectes; vol dir que no irà massa enllà de la simple escriptura que hi ha aquí. I els ho explicaré. Quan en el primer punt es demana que en el proper exercici pressupostari hi hagi un mínim el 25% de la inversió..., home, dependrà de la inversió; segons quin tipus sigui la inversió, aquest 25% poder serà poqueta cosa; i a més a més tenint en compte que anem endarrerits des de fa molt de temps en relació amb la inversió en transport privat o en transport col·lectiu al nostre país, nosaltres creiem que hauria de ser al revés: el mínim hauria de ser del 75% per tal d'intentar recuperar ja l'endarreriment brutal que tenim en aquest país en relació amb la resta de comunitats autònomes –i ja no dic en relació amb Europa: amb algunes comunitats autònomes i no, en relació amb Europa.

Llavors, és clar, dependrà del volum d'inversió, dependrà dels compromisos del PDI, per exemple. Llavors aquest 25% és un brindis, està molt bé, posar un 25% per posar alguna cosa, almenys que tinguem alguna cosa, però, repeteixo: no va al fons del problema, que és invertir la proporció que hi ha hagut, des de molt de temps, pressupost rere pressupost, de quatre a un a favor sempre del transport privat en detriment del transport públic, i per això estem en una situació com la que estem en el nostre país, amb moltes deficiències en transport col·lectiu viari, ferroviari, com és demostrable a l'àrea metropolitana de Barcelona i a altres àrees metropolitanes, com, senyor Fabregat, vostè ja deia amb bon criteri.

En el segon punt, «iniciar un procés de revisió de finançament dels mitjans de transport públic» deu voler dir «un procés de revisió a l'alça», no?, de més diners?, perquè no sé si és revisar per obtenir més diners o revisar els sistemes de finançament que hi ha en aquests moments..., pocs sistemes de finançament que hi ha entre les diferents administracions per al transport col·lectiu. Bé, iniciar, iniciar el procés de revisió..., ningú hi pot estar en contra. Els resultats, evidentment, no creiem que siguin excessivament positius davant l'experiència que tenim, de vint-i-un anys de govern, de com es finança el transport públic fora de l'àrea metropolitana a Barcelona, amb uns pressupostos minsos, amb uns pressupostos, doncs, que no potencien absolutament les relacions intercomarcals, sobretot, que són les més importants des del punt de vista del transport col·lectiu.

Bé, el punt 3. Estem d'acord que es pugui construir aquesta línia; també estem d'acord amb aquesta esmena, doncs, que ha fet el Grup de Convergència i Unió, perquè està clar: si hem liberalitzat o s'ha de liberalitzar el sector ferroviari, en tot cas, fem-ho, i seguim la normativa, i no posem que ha de ser Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya qui ha de fer i gestionar aquesta línia.

D'acord amb el punt 4, sobre les obres de la línia 9 del metro, a veure si tenim una mica de sort i es poden començar ja el 2002, sense data d'acabament, o en tot cas amb una data que ja incompleix compromisos anteriors que s'havien establert; tot per qüestions, sembla, de manca de tecnologia, quan altres comunitats autònomes, aquesta tecnologia per fer túnels, sembla que la tenen a l'abast de la mà, aquí, a Catalunya, sembla que no tenim capacitat ni per tenir aquestes infraestructures tècniques per fer la línia 9 del metro.

I per últim, el punt 5 pot portar a equívocs, però, bé, allò que diem que el sector privat, amb les formes que vostès, en aquesta transaccional a què han arribat, amb diferents fórmules participatives..., em sembla correcte. En tot cas, veurem si aquest sistema, sempre que sigui controlat per gestió pública, sigui el que sigui, el màxim control sigui públic..., però que aquest sistema no signifiqui un canvi en els convenis actuals d'inversió, en els dèficits d'explotació –que en aquests moments són sotmesos o els porten les tres administracions, Generalitat, Estat i Administració local–, que no fos que, amb aquesta fórmula de participació de capital privat, doncs, es trenqués aquesta relació que en aquests moments, doncs, és força equilibrada, en què la inversió és de l'Estat i de la Generalitat, i en el dèficit d'explotació hi participa l'Administració local, però que si entrés aquí, en la inversió i en l'explotació, la iniciativa privada, que no trenqués aquest equilibri que existeix entre aquestes administracions, i que l'Administració local, que no participa en la inversió, hagués de participar en l'explotació, en el dèficit d'explotació que seria, evidentment, molt més elevat.

Bé, com que és una fórmula general, nosaltres estarem a l'aguait, doncs, de com es desenvolupen segons quin tipus d'inversions, per la qual cosa votarem favorablement aquesta Proposició no de llei.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Boada. En nom del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Manel Nadal.

El Sr. Manel Nadal i Farreras

Bé. El Grup socialista votarà favorablement quatre punts de la Moció i s'abstindrà en el cinquè.

Em sembla que aquest debat és interessant, i segurament l'haurem de fer amb més temps, perquè plantejem avui, amb aquesta Moció, i ho voldria ressaltar, dos qüestions importants. La primera, la capacitat financera de Catalunya per fer front a les inversions que necessitem. Jo vull dir, avui, amb molta contundència, aquí: Catalunya no té capacitat financera per fer front a les inversions que necessitem, ni amb l'actual sistema de finançament, ni amb el futur, ni tan solament en les infraestructures de competència de la Generalitat. Per tant, hem de trobar mecanismes d'altres fonts de recursos per fer front a aquestes infraestructures que necessitem per ser el motor econòmic d'Espanya.

És evident que necessitem, de manera molt clara, la participació de l'Estat, la inversió de l'Estat en infraestructures que són de titularitat de la Generalitat. Ho entenguin com ho vulguin entendre: l'Estat ha d'invertir a Catalunya en obres que són de competència de la Generalitat, i la Generalitat ho ha d'acceptar, i la Generalitat ha de ser generosa i reconèixer, per exemple, que l'Eix Transversal s'ha fet amb el cent per cent d'inversió estatal; hi hauria d'haver una placa que digués: «Obra de la Generalitat finançada per l'Estat.» I això serviria perquè si anem a demanar més recursos per a altres obres, per al metro, per al transport públic, per als ferrocarrils, per a les carreteres, poguéssim anar a l'Estat i dir-los: «Escolti'm, el que volem és la seva col·laboració.»

També necessitem recursos del sector privat, i hem de trobar els mecanismes per tal que el sector privat col·labori en les inversions d'infraestructures que Catalunya necessita.

Jo els he dit que no tenim recursos; els en donaré unes xifres. Les obres pendents –les obres pendents– del Pla de carreteres que s'acaba ara el 2001 pugen a més de 600.000 milions de pessetes; la Generalitat inverteix 30.000 milions de pessetes l'any en carreteres; en vint anys no acabaríem les obres que teníem planificades en el Pla de carreteres. Volem ser gegants i som un país de Lilliput. Necessitem la col·laboració de l'Estat i del sector privat. I, pel que fa referència al sector privat, voldria deixar clara una cosa: estem d'acord amb la participació del sector privat. Però no votarem el punt cinquè que ens proposa el senyor Fabregat, per dues qüestions. La primera és que ens temem que darrere aquesta votació vulguin segregar la xarxa de metro de Barcelona, darrere aquesta votació estiguin amenaçant que la línia 9 serà gestionada per una empresa privada. Nosaltres estem en contra, radicalment, de segregar la xarxa de metro de la ciutat de Barcelona. Que quedi clar: hi estem radicalment en contra.

Però segona qüestió, senyor Fabregat i senyors del PP i de Convergència i Unió: hi ha en aquests moments un

debat important a Espanya sobre el que és la Llei bàsica reguladora de les concessions d'obres públiques; bàsica, que afecta totes les administracions –administracions autonòmiques i locals– i que afecta totes les obres públiques. Hem d'estar molt alerta que aquesta Llei bàsica no lamini les competències autonòmiques pel que fa referència a les concessions. Catalunya hauria de poder tenir un règim propi de concessions, i aquesta Llei bàsica potser ens el lamina.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

Per tant, anem alerta amb el que vostès plantegin, i anem alerta amb el que estan dient ja les memòries justificatives d'aquesta Llei; diu: «Se trata, sobre todo, que las empresas privadas participen en la explotación de las infraestructuras.» El Grup socialista avui els presenta una moció que diu que es mantingui la unitat de l'explotació del metro; Convergència i Unió hi vota en contra; la memòria del PP diu que «se trata, sobre todo, de la participación en la explotación de las infraestructuras». Queda clar que el que vostès volen és concedir la línia 9 a una empresa privada. Nosaltres hi estem radicalment en contra. Per això no votarem a favor del punt cinquè de la seva Moció.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per posicionar-se... *(Veus de fons.)* Ja està posicionat? *(Pausa.)*

Per tant, ara passem a la votació d'aquesta Moció, que és el text presentat més l'esmena número 1 de Convergència i Unió i la transaccional al punt cinquè. És així?

El Sr. Manel Nadal i Farreras

Sí, senyor...

El president

Sí, digui'm.

El Sr. Manel Nadal i Farreras

Sí, tal com ha dit el diputat que ha intervingut, demanem votació separada del punt cinquè.

El president

Molt bé, d'acord. *(El Sr. Bargalló Valls demana per parlar.)* Sí, senyor Bargalló?

El Sr. Bargalló Valls

Sí, senyor president. Des d'Esquerra Republicana demanem votació separada del tercer i el cinquè.

El president

A veure, el tercer i el cinquè, i el Grup Socialista, el cinquè. D'acord, molt bé.

Per tant, ara posem a votació els punts números 1, 2 i 4.

Comença la votació.

Han estat aprovats per la unanimitat dels presents.

Sotmetem a votació el punt número 3.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 122 vots a favor, 4 en contra i 8 abstencions.

A continuació, el punt número 5.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 68 vots a favor, 12 en contra i 54 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política ambiental, especialment pel que fa a les necessitats, les prioritats i les repercussions socials (tram. 302-00145/06)

El punt vint-i-unè de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació sobre la política ambiental, especialment pel que fa a les necessitats, les prioritats i les repercussions socials. La presenta la il·lustre diputada senyora Montserrat Tura, en nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi. *(Remor de veus. Pausa.)*

Prego silenci als senyors diputats i a les senyores diputades. *(Pausa.)* Pot començar, senyora diputada.

La Sra. Tura i Camafreita

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, presentem com a moció subsegüent a la interpellació realitzada en el darrer Ple pel que fa a la política ambiental, especialment pel que fa a les necessitats, prioritats i repercussions socials... I, tot i haver analitzat en el transcurs d'aquella interpellació els greus problemes ambientals que té plantejats el nostre país, que té plantejats avui per avui Catalunya, varem posar un èmfasi important en una cosa que en les temàtiques mediambientals, en els conflictes mediambientals, en les solucions de problemes mediambientals, en les polítiques, per tant, de medi ambient és absolutament imprescindible, que és entendre que tan sols amb el diàleg, la participació, la coresponsabilització, el compromís de diferents sectors per tirar endavant les polítiques ambientals és possible de reconduir els greus problemes que, en matèria de medi ambient, té plantejats Catalunya, així com d'altres indrets del planeta. És per això que en la nostra Moció hem volgut fer esment de manera molt especial d'aquest plantejament de la necessària participació i coresponsabilització en els temes mediambientals.

La nostra Moció té diferents punts. El primer d'ells podria semblar una obvietat, però reclamem que la cambra estableixi com a acord propi l'obligació que el conseller compleixi les seves pròpies paraules quan al principi d'aquesta legislatura va dir que en les polítiques de medi ambient..., i, per tant, que la Conselleria de Medi Ambient implicaria tothom, perquè estava convençut «que la participació de la gent en les iniciatives ambientals és una condició indispensable per assolir-ne el seu èxit». Hi insisteixo, paraules literals del conseller que després, en la materialització o a la

pràctica, no s'han complert o no han esdevingut veritable relació de consens i d'implicació entre les parts, sinó que molt sovint s'han generat problemes i conflictes, perquè entenem que s'ha aplicat just el camí contrari.

Com a subpunts o com a concreció d'aquesta demanda de participació, d'entesa, de diàleg, de conversa i, per tant, de compromís recíproc, plantejem la formulació del nou pla d'implantació de parcs de generació d'energia eòlica, en base a un important debat de tots els implicats, i, per tant, que esdevingui fruit d'un veritable consens. Sempre parlem de consens, perquè entenem que la unanimitat és molt difícil, però en canvi sí el consens ampli, la implicació de sectors diversos i, per tant, la no-imposició, el no-plantejament unilateral, que porta al fracàs de les polítiques ambientals.

Estableix també, com a subpunt d'aquest primer punt, reiniciar un ampli debat vers la nova cultura de l'aigua i, per tant, intentar que el debat d'un bé tan necessari per al progrés, la prosperitat, el desenvolupament del nostre país com és l'aigua no esdevingui també fruit d'una imposició o d'una aprovació de majories parlamentàries, sinó que esdevingui fruit d'un ampli debat, que tothom entengui que la gestió d'aquest recurs ha de garantir la suficiència d'abastament en quantitat i en qualitat al conjunt de la ciutadania, però no ha de malmetre possibilitats futures.

Parla, també probablement com a obvietat, però és important que ho recordem..., en compliment de la Resolució aprovada per amplíssima majoria en aquesta cambra.

Després estableix que, pel que fa als temes de la xarxa Natura 2000, del control de la contaminació atmosfèrica, dels residus o del desenvolupament de les Agendes 21 locals, es faci de comú acord i amb debats lleials i amb compromisos lleials amb l'Administració local catalana, com a única garantia que aquests es puguin portar a la pràctica.

I, finalment, parla que caldria que la Conselleria, que el Departament de Medi Ambient canviés d'actitud, adoptés, per tant, un nou sistema de relació i de diàleg amb la societat catalana, recuperés l'imprescindible clima de diàleg en tots els àmbits de la societat catalana, per aconseguir aquesta coresponsabilitat. Perquè saben que nosaltres diem, una i una altra vegada, que aquest ha estat el greu error, el gran punt feble, la gran equivocació de l'actual conseller de política de medi ambient, de l'actual conseller senyor Felip Puig, que sovint s'ha deixat portar excessivament per la crispació i ha generat, a la vegada, crispació en el debat ambiental. Per tant, demanem un clar canvi, un nítid canvi d'actitud.

I, finalment, el darrer dels punts que els proposem és sumar esforços de totes les institucions i sectors socials per tal d'aconseguir un paper de lideratge de Catalunya en la sostenibilitat de la regió metropolitana, paper que estem cridats...

El president

Senyora diputada..

La Sra. Tura i Camafreita

...a desenvolupar –acabo ara mateix, senyor president– i que seria bo que fos fruit de tots els sectors socials i econòmics.

Moltes gràcies per la seva tolerància.

El president

A vostè, senyora diputada. Per Esquerra Republicana, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Xavier Vendrell.

El Sr. Vendrell i Segura

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, en aquesta Moció subsegüent presentada pel Grup socialista es fan algunes reflexions en el sentit d'aprofundir en la participació dels diferents agents socials i econòmics de la nostra societat en diferents aspectes de la política ambiental, fent un incís especial en qüestions energètiques –s'està debatent en aquests moments el mapa eòlic–, en qüestions de recursos hídrics –tots vostès saben la importància que té el debat que hi ha, encara avui obert, sobre el Pla hidrològic nacional–, en matèria de gestió d'espais naturals –avui en parlarem també, en una altra moció subsegüent, en aquest cas presentada pel Grup d'Iniciativa–, en definitiva, la participació a fer un salt qualitatiu en la gestió del medi ambient a Catalunya.

Nosaltres hem presentat una esmena en aquesta proposta, a la qual ja anuncio que donarem suport globalment, li donarem suport..., jo crec que l'esmena presentada pel Grup de Convergència i Unió ens dóna l'argument elemental pel qual hi donem suport, perquè, en un tema tan delicat com és el debat de l'aigua, el Grup de Convergència i Unió presenta una esmena dient: tornarem a convocar la Comissió de Treball de Recursos Hídrics, és a dir, tornarem a trobar-nos els que ja ens hem trobat vint-i-cinc vegades, per parlar del que ja hem parlat vint-i-cinc vegades, i no convocarem les plataformes que estan mobilitzant-se en aquests moments i que estan discrepant de la política hídrica del Govern de l'Estat i del Govern de la Generalitat. Això és sordesa política, senyors de Convergència i Unió, han de convocar també aquests agents socials. El que se'ls està demanant, en aquest cas per part del Grup socialista, és: convoquin aquests agents socials, aquesta gent que, en el territori i des del territori, pateixen una problemàtica, es veuen a venir uns problemes i volen compartir..., volen participar per resoldre aquells problemes.

Nosaltres, deia, presentem una esmena, un afegit, un quart punt, on parlem del concepte de democràcia ambiental; per nosaltres, és molt important. «Democràcia ambiental» és un concepte que s'està definint darrerament i..., permetin-me que citi dos agents, allunyats del nostre territori, però que jo crec que són dos referents importants. La senyora Susan Hasen, directora del Departament d'Assistència Ambiental de l'Agència del Medi Ambient dels Estats Units, diu: «De la mateixa manera que els consumidors demanen la identificació clara del que hi ha als aliments que mengen i als medicaments que ingereixen, la gent expressa el seu dret a saber què hi ha en l'aire que respiren, en l'aigua que beuen i en la terra sobre la qual viuen i juguen.»

Això es diu des dels Estats Units. O l'Agència Europea del Medi Ambient reconeix que el dret al medi ambient passa per la possibilitat d'accedir a una informació fiable i comparable, tant a nivell local, com regional, nacional, europeu o global.

Bé, d'això parlem. I és un dret que no estem podent exercir, que els governs actuals –europeu, espanyol en aquest cas i català– no ens estan garantint. No tenim la garantia de poder tenir l'accés a tota aquesta informació, i no només l'accés a la informació, que és bàsic saber això que deia la senyora Susan Hasen, de tenir la informació exacta de quina és la qualitat de l'aire, de quina és la qualitat... En aquest cas, des del Departament de Medi Ambient, sí que s'ha fet un salt pel que fa a l'aigua de les platges, però no coneixem la qualitat... Jo tinc a un quilòmetre de casa un riu; no tinc cap paràmetre, no tinc cap coneixement de quina és la qualitat d'aquella aigua. En el meu cas és evident, perquè a cop d'ull es veu que no hi puc portar les criatures a banyar-s'hi, però sí que puc agafar el cotxe i anar-me'n en una altra zona del territori català, i no sé exactament en quin lloc podem ficar-nos a l'aigua, en quin lloc hi ha una qualitat suficient per gaudir d'aquelles aigües.

Per tant, demanem informació clara i transparent, sense por –sense por–, i alhora la capacitat, per una banda, de tenir la informació i, per una altra banda, de participar en les decisions. I això és el que també reclama, i que no entenem que rebutgin, perquè després els problemes ens els trobem al territori. Pensem que és millor asseure'ns, parlar-ne amb aquests agents socials, amb la gent del territori, que no només està representada pels canals polítics i institucionals, hi han altres formes de representativitat, i s'està demostrant en les discrepàncies polítiques que tenen els seus propis partits que estan imposant el Pla hidrològic; segurament que s'haurien estalviat molts d'aquests problemes si no haguessin tingut por a aquesta participació per part de tots aquests agents socials. I això és el que reclamem amb aquesta Moció, i ens agradaria que, des del Grup de Convergència i Unió, revisessin la seva posició i acceptessin aquest plantejament.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

A vostè, senyor diputat. Pel Grup Popular, el senyor Luna té la paraula.

El Sr. Luna i Vivas

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, nosaltres, en primer lloc, voldríem dir, d'entrada, que, en la interpellació que va fer la senyora diputada, la senyora Tura..., en certs punts d'aquesta interpellació té prou raó, prou raó que, al Departament de Medi Ambient, li ha faltat més diàleg en l'aspecte social, més diàlegs amb les corporacions, més diàlegs amb les institucions, i que sí que és cert que ens deia el conseller del Departament que el Departament ha fet moltes coses, què menys, alguna cosa haurà fet durant un any i mig, però la veritat és que hi ha una falta, hi ha una mancança, realment, de diàleg i de contar. I això queda palès en el tema dels parcs eòlics, queda palès en les instal·lacions d'energia de cicle

combinat, queda palès en la xarxa Natura 2000, que els alcaldes encara estan demanant que se'ls tingui en compte i el perjudici que els pot portar dintre de les seves economies, i en temes com podia ser, fins i tot, el tema de la telefonia mòbil, i, si no, que preguntin a molts dels alcaldes el que estan demanant.

Nosaltres, amb aquesta Moció que es presenta, estem plenament..., en la seua quasi majoria, d'acord. Hi ha alguns punts en els quals hem fet esmenes i hi ha un punt en el qual, sens dubte, votarem contràriament.

Pel que fa referència al primer punt, el nostre Grup hi votarà favorablement; favorablement, també, a l'apartat *a* del primer punt. Hem fet –i m'agradaria que s'acceptés– aquesta esmena, que penso que no hi haurà cap problema, pel que fa al punt *a*, que diu; «formular el nou pla d'implantació eòlica mitjançant un important debat dels implicats», i nosaltres hi afegim, amb la nostra esmena: «tenint en compte totes les alegacions que s'han fet» –que, per cert, són multitud i quantitats d'elles, i que moltes coincideixen amb plantejaments totalment raonables, com són els temes dels parcs naturals i com són uns altres temes que fan referència a les zones PEIN.

En el que és l'apartat *b*, senyora Tura, vostè diu: «reiniciar un ampli debat envers una nova cultura de l'aigua, en què estableixi un veritable pacte català de l'aigua». Nosaltres, haurem de votar que no, però ens agradaria que, en aquest pacte de l'aigua que vostè parla, tornéssim a aquest document del pacte de l'aigua que va signar el Partit Socialista, conjuntament amb Convergència i el Partit Popular, en el qual hi havia un esperit i un principi bàsic, i en el qual se parlava de transvasaments.

No voldria recordar les paraules del senyor diputat, del senyor Curto, quan feia una..., quan estava en ús de la paraula en aquest faristol, i ell parlava, realment, quan s'està parlant de transvasament, de quin transvasament s'està parlant, si era possiblement del Guadalete?

Dir-los que, a l'apartat *c*, nosaltres hi hem presentat una esmena, i és una esmena que té una connotació molt directa amb el que els alcaldes ens han parlat, sobretot, del que és la xarxa Natura 2000. En una conferència que el nostre president va donar al Pallars Sobirà, concretament a Rialp, i que uns altres líders de formacions polítiques van fer, allí els alcaldes se queixaven reiteradament del tema que, en la xarxa Natura 2000, hi havia molts ajuntaments..., o als ajuntaments no se'ls havia demanat la seua opinió, i que aquesta xarxa Natura 2000 podia comportar greus problemes, realment, al desenvolupament econòmic, social d'aquests municipis.

Per tant, nosaltres, el que afegim en aquest punt és: «que es doni audiència als ajuntaments afectats, així com que es faciliti de forma completa i detallada la informació necessària sobre les implicacions que aquesta decisió tindrà per als seus interessos», que coneguin, les administracions locals i els municipis, quins són els motius, realment, i les repercussions que, al seu municipi, pot portar.

El punt número 2, nosaltres el votarem sense cap problema i el número 3 dir-li... Perdó, amb el punt número 2, miri, nosaltres hi podríem estar d'acord, però pen-

sem que el que hem de fer és donar-hi un canvi, a aquest punt. Hi deia: «acabar des del Departament de Medi Ambient en les manifestacions de menysteniment i culpabilització envers els sectors socials...»; nosaltres presentem una esmena que diu: «impulsar, des del Departament de Medi Ambient de la Generalitat» —«impulsar». En resumides comptes, és donar la volta en clau positiva, i ve a recollir, també, aquest esperit que..., jo estava, en el començament de la meua intervenció, dient que falta diàleg i que falta tindre més en compte totes les corporacions, totes les institucions i entitats. I, d'alguna manera, queda també, en aquest sentit, una redacció que a nosaltres nos fa dubtar que el Departament..., que sí que estem completament d'acord que no hi ha hagut un diàleg, però també el que sí que és cert és que nosaltres no podem dir que el Departament ha estat encrespant o ha estat enfrontant-se als diferents sectors.

I, per últim, senyora Tura, simplement dir-li que nosaltres seríem partidaris de votar, si vostè accepta l'esmena d'Esquerra Republicana, sempre que se pogués treure el redactat final...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Luna i Vivas

Senyor president, un segon.

El president

Acabi; sí.

El Sr. Luna i Vivas

...el seu redactat final, que diu: «amb atribucions definides per llei». Nosaltres pensem que crear més organismes per llei, i més atribucions, això el que fa realment és crear més burocràcia, i pel camí que s'ha d'anar és a establir aquests mecanismes, que és el principi primer i bàsic de l'esmena presentada per Esquerra Republicana de Catalunya.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies. L'il·lustre diputat senyor Josep Rull té la paraula.

El Sr. Rull i Andreu

Sí; moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, estem davant d'una moció subsegüent que és més filosòfica i més d'alt concepte del que ens puguem arribar a pensar. De fet, estem debatent, discutint sobre el concepte «consens» i sobre el concepte «diàleg», si és que exactament tots els grups parlamentaris d'aquesta cambra entenem el mateix.

De fet, ens trobem amb una moció subsegüent que, en allò que demana —en allò que demana; la senyora Tura ho ha comentat—, demana obvietats, demana que el Govern dialogui, consensui. I nosaltres votarem a favor

de molts punts d'aquesta Moció, bàsicament des de la convicció que el Govern dialoga i consensua, però aquí hem de veure què és el que entenem cadascú de nosaltres en el concepte «consens» i en el concepte «diàleg», no fos cas que utilitzéssim el consens com a arma llançívola aquí mateix, en aquesta seu parlamentari.

Per nosaltres, perquè hi hagi consens i perquè hi hagi diàleg, evidentment, s'han de produir dues condicions, també en el terreny d'allò que és obvi. La primera condició és la pluralitat, el diàleg obert a totes les parts implicades, i vol dir tenir presents totes les parts implicades en aquest consens, i no necessàriament només una, aquella que és més estrident en cada moment, perquè a vegades pot passar, no sempre, però pot passar, que el nivell de representativitat no coincideixi amb el nivell d'estridentia. Per tant, primer element: pluralitat, tenir en compte tots els referents. Segon, permeabilització; és clar: aquell consens que vol dir bàsicament assumir plenament allò que et demana l'altre sense marge de transacció, això no és consens, això és una altra cosa; és un element diferent, no acceptar les tesis sense discussió.

Aquestes són les dues condicions bàsiques: pluralitat i permeabilització, pluralitat *versus* exclusivitat, permeabilitat *versus* acceptació inamovible d'un determinat plantejament.

En la substanciació de la interpellació prèvia a aquesta Moció, el conseller hi va fer referència: parlem de consens?, sí, però no del seu consens, un consens específic, parlem d'un consens molt més ampli en matèries... I aquí entrem punt per punt... Home!, el Govern ha tingut voluntat de consensuar i està consensuant, de fet. Votarem a favor del punt, evidentment, del mapa eòlic; evidentment, que ha de sortir consensuat, i tant abans com ara s'ha parlat amb organitzacions ambientalistes, amb el sector de generació d'energia, amb els promotors, amb consells comarcals, amb ajuntaments; evidentment, que s'hi ha parlat.

El Grup Popular planteja això de tenir en compte les al·legacions; sí, n'hi ha moltes, d'al·legacions, i al·legacions que van en sentit contrari entre elles; es tindran en compte?, evidentment, però n'hi ha unes que plantegen unes coses i unes altres, coses que poden ser antagòniques. Per tant, el que hem de mirar és que es pugui travar aquest consens, el màxim d'ampli possible.

Evidentment, nosaltres hem presentat una esmena en relació amb el punt de la cultura de l'aigua. Tenim un pacte. De fet, l'actuació del Govern de la Generalitat de Catalunya en relació amb el Pla hidrològic estatal respon bàsicament a la filosofia d'aquell pacte; un pacte en el qual vostès també varen participar. I, per tant, és evident que nosaltres incorporem aquesta esmena, de dir: no reiniciar el debat sobre la cultura de l'aigua; tenim unes bases i unes bases que són sòlides, i aquestes bases em permeten de modificar de manera important les previsions originàries del Pla hidrològic estatal. I exactament el mateix en altres aspectes: residus, xarxa Natura 2000, relació amb els ajuntaments en tot allò que fa referència a qualitat ambiental, etcètera, etcètera; evidentment.

I evidentment que votarem a favor del punt primer, del punt *b*, si ens accepta la nostra esmena; del punt *c*, evidentment.

I després, això: «acabar des del Departament de Medi Ambient les actuacions de menysteniment...» Torno exactament al mateix que li deia al principi, què és el que entenem per consens? «Menystenir» vol dir no acceptar al cent per cent allò que et planteja l'altre? Escolti, aquest no és el tema; em sembla que ens entenem i podem trobar un àmbit d'aspectes comuns, d'aspectes plegats si tenim clar què és el que entenem per consens.

I, en darrera instància, aquesta esmena que planteja Esquerra Republicana, que també va força lligada amb el punt número 3: «esforços socials, econòmics, polítics...» En aquests moments estem en el procés de debat de l'Agenda 21 de Catalunya, que ha estat impulsada pel Consell Assessor per a la Sostenibilitat de Catalunya, amb criteris molt amplis, amb sessions extraordinàriament obertes que trauran conclusions i, aquestes conclusions, les hem elaborades entre tots. Votarem a favor del plantejament d'Esquerra Republicana en la mesura que es treu el darrer apartat, que és aquest que sigui formulat per llei.

Vull recordar –i acabo, senyor president– que en aquesta mateixa legislatura, doncs, vam rebutjar una presa en consideració, justament, que pretenia crear per llei aquest Consell de la Sostenibilitat. Ens movem en això. Això no vol dir que aquestes entitats quedin excloses d'aquest debat: en el Consell d'Administració de l'ACA, hi són les entitats socials; en el consell de Direcció de la Junta de Residus, exactament el mateix.

En conseqüència, senyor president, anuncio que el Grup Parlamentari de Convergència i Unió votarà a favor del punt primer, si s'accepten les diverses esmenes plantejades; del punt segon, evidentment si s'accepta l'esmena del Partit Popular, i del punt 3.

Moltes gràcies, doncs, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

A vostè, senyor diputat. La senyora diputada Bet Font té la paraula.

La Sra. Font i Montanyà

Gràcies, senyor president. El senyor Rull parlava de filosofia en aquesta Moció; jo crec que hi ha aspectes molt concrets i molt pràctics. Hi ha una frase al començament que m'agradaria de llegir-la, perquè crec que sintetitza perfectament el que estem tractant avui aquí; diu: «Tan sols és possible aconseguir els canvis de comportament ambientalment incorrectes i l'ús racional de recursos naturals des de la concertació entre les parts, des de la coresponsabilització real, la transparència i la informació adequada perquè tots els sectors s'hi impliquin, la facin pròpia i s'avanci conjuntament vers la sostenibilitat.» Això és fonamental.

En aquests moments estem tendint a uns hàbits, moltes vegades, que són de tots nosaltres, no poden pas donar la culpa a un sector o a unes persones en concret, que

és imprescindible que els canviem, perquè no porten enlloc, perquè estem fent malbé uns recursos naturals, perquè estem abusant del que ens dona la terra i perquè, si continuem així, d'aquí a poc temps tindrem importants problemes ambientals, però també socials, perquè quan s'esgoten determinats recursos després és quan vénen les baralles per veure qui se'ls queda i què en fa.

Per nosaltres, per poder aconseguir aquesta coresponsabilització i aquesta participació, és importantíssim –com es diu en la Moció– el diàleg, però també és importantíssima la informació i la transparència, i és important posar les cartes damunt la taula; moltes vegades s'acaba demanant als sectors les coses gairebé per imposició, quan si primer es provoqués la reflexió i es busqués aquesta coresponsabilització, probablement les coses serien molt més fàcils.

És bàsic evitar la crispació. La sostenibilitat no només significa pensar en aspectes ambientals, significa també pensar en aspectes socials, i la pau social és també un element fonamental en la sostenibilitat; o dit al revés: és insostenible continuar amb les crispacions o amb els enfrontaments al si de la nostra societat perquè acaben portant a posicionaments intransigents. Nosaltres creiem que és fonamental el canvi d'actitud que es demana en aquesta Moció. El senyor Rull deia: «què vol dir menystenir?» Per nosaltres «menystenir» vol dir tenir fums, per exemple, i pensar que tens la veritat absoluta i que, per tant, són els altres els que estan equivocats, i aquesta és una actitud que des del Departament de Medi Ambient, i en concret des del conseller Puig, doncs s'ha tingut moltes vegades.

Coincidim en la Moció en quins són els temes més fonamentals, sobretot perquè són els que tenen unes conseqüències més immediates: el mapa edic, els recursos hídrics... Malaguanyat el fet de deixar passar aquest moment tan important, com és el que hi ha un debat en la nostra societat per a aspectes relacionats amb l'aigua, amb no aportar propostes que signifiquin realment un estalvi important d'aquest recurs tan preuat..., i que no s'estigui aprofitant en aquests moments per fomentar millor aquesta nova cultura de l'aigua.

Coincidim també en el tercer punt de la Moció, quan parla de liderar la sostenibilitat a la Mediterrània, però aquí hi ha un aspecte important: si Catalunya lidera la sostenibilitat a la Mediterrània vol dir que a la pràctica s'ha d'agafar més seriosament les estratègies de cara a la sostenibilitat. En aquests moments, la teoria, des del Departament de Medi Ambient, està molt assumida, però la pràctica no.

De fet, avui mateix, quan es feia la interpellació sobre la globalització, el conseller d'Economia parlava de la importància d'anar bé econòmicament, i, en canvi, no es plantejava les conseqüències greus que pot tenir en el medi ambient, o de cara als recursos naturals, una excessiva depredació dels recursos naturals.

Per tant, nosaltres votarem favorablement en aquesta Moció, i desitgem que realment s'hagi après alguna cosa de tot el que ha passat en els darrers mesos, i des del Departament de Medi Ambient hi hagi un canvi d'actituds reals, no només per sortir del pas en aquests moments.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Prego a la senyora diputada que m'ajudi a posicionar-se sobre les esmenes.

La Sra. Tura i Camafreita

Gràcies, senyor president. Per posicionar-nos respecte a les esmenes, val a dir que acceptarem la d'Esquerra Republicana de Catalunya, perquè amplia el plantejament que nosaltres fèiem respecte a determinats mecanismes estables i anar creant organismes per a cada moment que facin veritablement aquest debat –que nosaltres no hem entès mai, senyor Rull, com el debat ni de l'estridència, ni de la deslleialtat, sinó del consens amb arguments objectius. I he dit en la meua intervenció que entenem que, a més, les polítiques difícilment creen unanimitats, però sí àmplia base, i aquesta és el que nosaltres entenem i el que hem practicat des de sempre.

Per tant, incorporarem l'esmena d'Esquerra Republicana, i de mutu acord amb el proponent, el senyor Vendrell, desapareixerien, per tant eliminariem, les darreres paraules, que són «amb atribucions definides per llei», que no hi serien.

El president

«Amb atribucions definides per llei». Això, no.

La Sra. Tura i Camafreita

Això no. Fins a «participació».

El president

Molt bé.

La Sra. Tura i Camafreita

Pel que fa també a les esmenes del Partit Popular, no tenim inconvenient a incorporar-les, perquè algunes d'elles amplien encara més el que nosaltres ja demanàvem pel que fa al mapa èdic, i també pel que fa a la reconducció necessària de l'actitud mantinguda fins ara pel Departament de Medi Ambient. I ens alegrem de l'anunci de Convergència que votarà a favor d'aquest punt, perquè en el fons és bo que de tant en tant es reconegui que algunes pràctiques no s'han fet adequadament i que cal, per tant, impulsar-ne de noves i reconduir les antigues.

No podem acceptar l'esmena presentada per Convergència i Unió, per una motivació que el senyor Vendrell explicava molt clarament: que quan nosaltres demanem un ampli debat que reconduïxi aquesta situació que ha generat el debat de l'aigua a Catalunya, i que és molt greu des del punt de vista social i polític, no podem acceptar que la reconducció passi per restituir un organisme ja existent..., que, per altra banda, va arribar a un primer acord, i que aquest primer acord, del qual nosaltres no hem defugit mai –i m'agradaria que m'escoltés molt bé el diputat del Grup de Convergència, i també el diputat del Grup Popular–..., nosaltres varem signar un

acord. I l'acord i el consens i la responsabilitat i la coresponsabilitat vol dir també lleialtat, i en aquell consens en què es deia que hi havia un dèficit hídric, l'hem mantingut, i en aquell consens en què es deia que en moments determinats calen aportacions externes, l'hem mantingut...

El president

Senyora diputada...

La Sra. Tura i Camafreita

...i mai hem votat en contra de posicionaments antitransvasaments, però sí que hem dit que d'aquell document a la solució pràctica calia desenvolupar una nova cultura de l'aigua a Catalunya per aprofitar l'aigua de les conques internes de Catalunya, cosa que no s'ha fet. I és per això que no...

El president

Senyora diputada...

La Sra. Tura i Camafreita

...podem acceptar aquesta esmena, ni tampoc la interpretació del nostre acord i de la nostra lleialtat a aquest acord, perquè hem estat un dels grups que més l'hem explicat.

El president

Una pregunta, senyora diputada. Senyora diputada, del Grup Popular són les tres esmenes les que accepta? Totes tres. Molt bé. I la d'Esquerra, excepte aquella... Molt bé. D'acord.

A veure. Per tant, anem a votar el text incorporant-hi l'esmena d'addició d'Esquerra Republicana, excepte l'últim afegitó, que va des de: «Amb atribucions definides per llei» –això no–, i incorporem les tres esmenes del Grup Popular. Hi ha la petició per part de Convergència i Unió de votar separatament l'apartat 1.b. Alguna votació separada més? Molt bé.

Doncs comencem primer votant aquest epígraf 1.b.

Comença la votació.

Donat que hi ha hagut resultats iguals entre el sí i el no, convé ara tornar a repetir la votació.

Per tant, comença la votació.

Ha estat rebutjada per 66 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

Ara votem tota la resta del text de la Moció, amb les esmenes tal com abans s'han anunciat incorporades.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per la unanimitat dels presents.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el finançament de les infraestructures catalanes (tram. 302-00146/06)

El vint-i-dosè punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació sobre el finançament de les infraestructures catalanes. El presenta el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, i l'exposa l'il·lustre diputat senyor Manuel Nadal, que té la paraula.

Esperi's un segon, senyor diputat. Prego a les senyores i als senyors diputats que facin silenci mentre surten de l'hemicicle. Gràcies. Pot començar, senyor diputat.

El Sr. Manel Nadal i Farreras

Gràcies, senyor president. El president Pujol, fa unes setmanes, al Col·legi d'Enginyers de Camins, avaluava les obres en curs o contractades o programades a Catalunya per als propers quatre anys amb 2,8 bilions de pessetes. El Grup Socialista va dir que en aquests primers quatre anys ho avaluàvem amb 4,3 bilions, i amb deu anys calculem 7,4 bilions de pessetes. Estic convençut que Catalunya necessita saber de veritat quines necessitats tenim d'inversions, tant amb obra pública com de participació del sector privat en aquestes inversions. I cal que sapiguem també quina part correspon a l'Estat, quina a la Generalitat, i quina a les administracions locals i quina al sector privat.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vice-president primer el substitueix en la direcció del debat.)

Per tant, el primer punt, el que reclama és això: una avaluació de quines necessitats tenim. Perquè si sabem de veritat el que necessitem, podem anar a demanar allà on sigui les obres que Catalunya necessita per ser el motor econòmic d'Espanya. I no en pla ploramiques: «Oh, és que no ens donen... oh, és que ens falta... oh...» No, escolti'm: Catalunya i Espanya necessiten aquesta inversió, busquem la fórmula de consens al concert que faci possible aquesta inversió, perquè em sembla que és important que Catalunya sàpiga d'una vegada què necessita, i no en funció que tinguem un dèficit més o menys gros respecte de l'Estat.

Jo voldria destacar un altre punt de la Moció, que és el tema que ja hem plantejat abans de la línia 9. El Grup Socialista planteja amb claredat i contundència que hi ha d'haver una unitat de gestió i explotació de la xarxa dels ferrocarrils metropolitans. Sembla que Convergència i Unió vol votar-hi en contra. No ho entenem. Hi ha un consens que va crear l'ATM. L'Autoritat del Transport Metropolità és un òrgan consorciat, gairebé al 50%. No es poden prendre decisions des d'aquest Parlament que vagin en contra d'aquest consens. La decisió de no donar la gestió de la línia 9 al metro pot trencar aquest consens. El poden donar a la iniciativa privada, el poden donar a Ferrocarrils de la Generalitat, però això trencaria el consens entre les parts que formen l'ATM, que ha costat molt construir..., i que ha suposat un mal per a Catalunya, que anem endarrerits molt de temps respecte a la Comunitat de Madrid.

No tornem a caure en decisions unilaterals que trenquin consensos. Penso que val la pena que reflexionem. Avui

podem votar. La votació és greu, però no passa res. Però el que seria intolerable és que aquesta votació es portés a terme i que es trenqués la unitat de gestió dels ferrocarrils metropolitans en l'àmbit de Barcelona, i que es trenqués aquest consens que ha costat tant construir a l'Autoritat del Transport Metropolità.

La Moció planteja també la necessitat d'accelerar les inversions que corresponen al Pla director d'infraestructures. I hi ha una part molt important, que és el Conveni de finançament d'aquestes infraestructures, Conveni que, com vostès saben, la Generalitat hi ha d'aportar dos terços i l'Estat un terç, i això suposa 308.000 milions de pessetes en deu anys. El PDI ja està funcionant tot aquest any 2001, portem sis mesos i el Conveni no es signa. A mi em sembla que seria molt important que, d'alguna manera, s'accelerés la firma d'aquest Conveni que garanteixi que l'Estat aportarà el terç d'aquests 308.000 milions i que la Generalitat es compromet a aportar-hi el seus dos terços que, de moment, no sembla que hi hagi cap disposició, perquè no hi ha disponibilitat pressupostària de la Generalitat per cobrir, doncs uns 200.000 milions de pessetes en deu anys en el PDI, en la part d'inversions del PDI de l'àmbit metropolità.

També demanem que es garanteixi que els fons europeus previstos per a una part de la línia 9, que és la part que va de Sarrià a l'aeroport, que nosaltres hem valorat amb 99.000 milions de pessetes -94.000 si vostès volen, per ser més exactes..., que s'aconsegueixi que l'Estat contribueixi a aquesta aportació europea a la línia 9. Perquè la línia 9 té una situació especial: no forma part del Conveni d'inversions en infraestructures. No hi ha aquest Conveni de dos terços Generalitat, un terç estat. I precisament, el terç de l'Estat hauria de ser els fons europeus, i els dos terços de la Generalitat serien l'endeutament amb el sistema alemany.

Per tant, demanem que es torni a negociar amb el Govern de l'Estat que hi hagi aquesta aportació europea, que, en el seu moment, va ser denegada, que sembla que hi ha converses que poden anar a bon terme, però que, finalment, s'aconsegueixi aquest finançament europeu per a la línia 9, que és una obra importantíssima per a l'àmbit metropolità de Barcelona i per a Catalunya.

I voldria insistir en la necessitat de trobar un nou mecanisme de negociació amb l'Estat. Crec que cal conscienciar la societat catalana de quines necessitats tenim d'inversions en infraestructures, de per què les infraestructures són importants per a l'economia, i que cal convèncer l'Estat que les inversions a Catalunya són inversions que afavoreixen l'economia del conjunt dels espanyols.

Però això no es pot fer amb el mercadeig del vot dia a dia, en funció de si ara voto una cosa al Parlament i després una altra cosa a Madrid. S'ha de fer perquè és el que Catalunya necessita, perquè a la societat catalana hi ha unitat, perquè els partits catalans, tots plegats, pensem que és el que convé, i, per tant, cal buscar aquest nou mecanisme de negociació participatiu del conjunt de la societat catalana, dels partits polítics, de la societat civil, dels sectors econòmics i dels sindicats. Aquesta és una proposta que em sembla que pot tenir una molt bona acollida.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Nadal.

Pels grups que han presentat esmenes, en nom del Grup Parlamentari Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre diputat Salvador Esteve. *(Veus de fons.)*

El Sr. Esteve i Figueras

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, fa poc que hem parlat d'una moció sobre el transport públic, bàsicament en l'àrea metropolitana. Avui parlem, en aquest moment, parlem de les infraestructures catalanes. Tant una com l'altra són mocions molt importants i que des del nostre Grup hem mirat d'esmenar i de transaccionar.

Si m'ho permet, senyor president, parlaré, doncs, de les nostres esmenes i també faré el posicionament del nostre Grup.

En el primer punt, nosaltres hi fem una esmena, perquè ens parla que «en el termini de tres mesos». Nosaltres diem «sis mesos», que creiem que és un temps que segur que el Govern pot complir molt més bé.

En el punt número 2, que ens diu: «Liderar un procés d'informació i sensibilització del conjunt de la societat i negociar amb el Govern de l'Estat», nosaltres diem: «Continuar el procés de negociació», perquè estem d'acord que hem de liderar aquest procés, però estem segurs que, les negociacions que s'han portat i que es porten a terme, el que s'ha de fer és continuar-les.

En l'esmena número 3 hem arribat a una transacció, que lliuraria a la Mesa...

El vicepresident primer

Gràcies.

El Sr. Esteve i Figueras

En el punt número 5, també presentem una esmena que el que fem és rectificar la quantitat, perquè el terme de l'acord concret a què s'ha arribat amb el Govern de l'Estat és de 62.000 milions, i és el que especifiquem. I en el punt número 6 també hem arribat a una transacció, que també lliuro a la Mesa.

I, votarem que sí als punts número 7 i al punt número 8. I, en canvi, votarem que no al punt número 4 i al punt número 9. I permeti'm, senyor president, que aquí m'estengui una mica més en els perquè d'aquest vot nostre negatiu.

El punt número 4 diu: «A garantir la unitat de l'explotació del conjunt de la xarxa del ferrocarril metropolità, inclosa la línia 9, al marge que tingui la titularitat i la infraestructura.» Nosaltres creiem que justament el que cal garantir és la unitat de la titularitat de la infraestructura amb el traspàs del servei de rodalia i regional de Renfe Catalunya. Actualment no hi ha una unitat d'explotació, ja que ho tenen xarxes ferroviàries: Transport Metropolità de Barcelona, Ferrocarrils de la Generalitat, Renfe, i, a més, aviat hi haurà un altre ope-

rador: Trammet. Precisament, la tendència que marca la UE serà la diversitat d'explotació, ja que les directives auguren que les xarxes metropolitanas s'hauran de dividir, de forma que no hi hagi cap empresa que tingui més d'una quarta part del mercat. Això pel que fa al número 4.

I pel número 9, que també votarem en contra..., ho farem perquè creiem que és un punt que ja no té objecte. Precisament ahir, amb una resolució presentada pel nostre Grup al Congrés dels Diputats..., es va aprovar, doncs, la Resolució, i, a més a més, el senyor ministre ja ho havia anunciat, que en el proper mes de juliol, aquest mes que ve, aquest mes que ja hi som, es comencen les obres de Santa Maria del Camí - Igualada i, també, del tram de Cervera a Santa Maria del Camí, juntament amb diferents fases de la 340; això pel que fa al tram de la Nacional II, Cervera - Igualada.

I, pel que fa a l'eix transversal...

El vicepresident primer

Senyor Esteve, ha exhaurit, ja, molt el seu temps.

El Sr. Esteve i Figueras

Sí, un moment... Les obres de desdoblament de l'eix transversal Cervera - les Oluges, per un import de 3.400 milions de pessetes a càrrec de la Generalitat de Catalunya, es troben en fase d'informació pública i s'ha licitat el projecte constructiu. Per tant, creiem que això fa innecessari aquest punt, i nosaltres no hi donarem suport.

Gràcies, senyor president, per la seva paciència, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Esteve. En nom del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Carles Bonet.

El Sr. Bonet i Revés

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, en primer lloc, voldria fer una queixa a la Mesa o a on sigui perquè, clar, mocions de nou punts, que nosaltres ens hem de posicionar en cinc minuts, és molt difícil això, això és bastant difícil: és telegràfic. A més...

El vicepresident primer

Senyor Bonet, si m'ho permet, el Reglament –vostè el coneix perfectament igual que jo– marca uns temps, i, a més, li recordo que és un acord dels caps de grups parlamentaris, de fraccionar aquest temps en cinc minuts.

El Sr. Bonet i Revés

Sí, sí... Bé...

El vicepresident primer

Endavant.

El Sr. Bonet i Revés

Jo, ho dic perquè aquesta Moció com l'altra són mocions molt interessants i, clar, cada una d'aquestes coses mereix un debat i, aleshores, és molt difícil fer-lo. És a dir, per tant, només posaré unes pinzellades al que m'interessa i prou, però el que...; tot, m'interessa tot.

Bé, primer, el que ens planteja el senyor Manuel Nadal en aquesta Moció és conèixer la magnitud de la tragèdia, i això és important, perquè amb totes aquestes infraestructures que ha de fer Catalunya el problema és si la Generalitat, si el nostre Govern té prou capacitat per poder cometre aquestes iniciatives.

Per tant, el primer punt, sobretot, també, és racionalitat amb els números, saber qui ha de pagar, el què, en quins terminis i, per tant, d'alguna forma com s'ha de fer el finançament. Lliga una mica amb allò que deia que estaria bé –i en aquest sentit va el punt número 1– d'aquella autoritat única de xifres i números que reclamava.

Voldria destacar de les esmenes nostres –perquè si ho faig al final potser no em donarà temps, i començaré una mica pel final– la nostra esmena del punt 8, que és amb relació a l'Eix Transversal. Nosaltres plantejem que quedi molt clar –que quedi molt clar– que l'Eix Transversal és de titularitat exclusiva de la Generalitat, i, a més a més, reclamem els 21.000 milions que, encara avui, surt a la web del Ministeri de Foment, segons la qual, el Ministeri de Foment reserva 21.000 milions de pessetes per al *Eje Transversal* de Catalunya, eh?; encara avui hi és.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

Bé, el senyor Nadal diu que el nostre Govern, doncs, no dona per fer les coses del PDI, no?, o totes les grans infraestructures. Jo crec que això mereix molt més debat i que, potser, hauríem de fer un plenari, un monogràfic sobre això: les grans infraestructures pendents. Ara bé, senyor Nadal, hi ha un perill, no?, és que ens resignem a què no hi puguem fer res i, per tant, que acceptem traspasar titularitats de competències, etcètera, etcètera. Dintre d'aquesta resignació, últimament, vaig veient un discurs que a nosaltres –des d'Esquerra Republicana– ens sap greu i ens irrita, quan sentim dir coses com aquestes, doncs: «A la gent no l'importa de qui és la competència. El que la gent vol és un bon servei.» Bé, això, podríem dir, en fi, que estem parlant davant de ciutadans o de clients o de consumidors feliços, no? Però encara m'irrita més i em sap més greu quan diputats, explícitament o implícitament, abonen aquest principi, no s'hi oposen, no lluiten per mantenir la competència.

Senyores i senyors diputats i diputades, si tots els membres d'aquesta cambra no defensem les competències exclusives del nostre Govern, ja em diran què fem aquí. Si ens resignem, no ja a avançar, sinó fins i tot a perdre competències, potser sí que tindrà raó el senyor Joan Miquel Nadal que diu que aquest Parlament acabarem per legislar els passamans dels ascensors.

El president

Senyor diputat, atengui's a la matèria que estem tractant. No faci judicis de valor sobre la cambra.

El Sr. Bonet i Revés

Ho sento, senyor president, no sabia que...

El president

Li agraeixo el seu sentiment.

El Sr. Bonet i Revés

Bé, doncs, potser tindria raó el senyor Nadal en un moment que pogués tenir raó; potser, ara no la té.

Bé, doncs, Madrid vol emparar-se en l'Eix –Piqué ja ho va dir, el senyor Álvarez-Cascos també ho diu– i, aleshores, la nostra resposta ha de ser que, si Madrid té diners que li sobren, això el Tribunal Constitucional ja ho ha dit i ho ha legislat; això vol dir que la delimitació financera no delimita competències i això és una competència exclusiva de la Generalitat i ha de continuar sent competència exclusiva de la Generalitat, i si a la web de Foment..., si el Foment té 21.000 milions de pessetes per a aquest desdoblament, doncs, els ha de traspasar *gratis et amore*, i això és el que ha de fer.

Bé, respecte a les altres nosaltres, amb reserva d'això que se'ns accepti aquesta esmena de manteniment de la competència exclusiva, doncs, nosaltres votarem a favor... Se m'ha acabat el temps, sense poder-me posicionar sobre les altres coses.

Només voldria dir, senyor president, si em deixa dir un moment sobre la línia 9... *(Pausa.)* Bé, nosaltres també estem a favor... És a dir, què passarà? Que l'empresa privada agafarà una línia nova –una línia, doncs, podríem dir que ben estructurada, ben regulada– i deixarà de manera insolidària amb el deute, el vell i el nou, diguéssim, a l'identitat que ara ho explota. Per tant, nosaltres el que diem és que seria deslleial fer això.

El president

Ara sí que hauria d'anar acabant...

El Sr. Bonet i Revés

I, per tant, diem que estem a favor de mantenir la unitat d'explotació fins que no vinguin les normatives europees, que, llavors, ja en parlarem.

Per tant, doncs, nosaltres donarem suport a tota aquesta Moció a l'espera, doncs, que passin al punt 8, si se'ns accepta o no la nostra esmena.

Gràcies, senyor president.

El president

A vostè, senyor diputat. Pel Grup Popular, té la paraula el senyor Josep Maria Fabregat.

El Sr. Fabregat i Vidal

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, jo espero que no es provoqui cap alarma so-

bre el que és l'explotació de la línia 9 del metro, després de les diferents intervencions que hi han hagut. Però, bé, en tot cas, em posicionaré al respecte de la Moció presentada pel Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, faré una defensa de les esmenes del Grup Parlamentari Popular.

Vagi ja per endavant, senyor president, que nosaltres demanarem votació separada, després, també, de les converses que hem mantingut amb els diferents grups i del que sembla que seran els posicionaments finals, dels punts 4 i 9 de la Moció; votació separada dels punts 4 i 9. Primer faré una defensa com deia i després em centraré, principalment, en el perquè rebutgem aquests dos punts.

És important que se sàpiga el que necessita Catalunya, d'avaluar totes les necessitats de Catalunya per als propers anys. Però, en tot cas, el que sí que els demanaríem, al Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, és que només tingui la paciència de revisar el Pla econòmic i financer de GISA, que tingui la paciència de mirar el Pla director d'infraestructures 2000-2006 de l'Estat espanyol i que tingui la paciència de sumar al Pla director d'infraestructures l'ATM, i veuran quines són les infraestructures, en tot cas, projectades. Si això ha de ser una avaluació econòmica que es presenti al Parlament de Catalunya. Bé, en tot cas, el Govern haurà de copiar tots aquests diferents projectes i ens els presentarà i veurem quina és la suma total.

Hi ha un segon punt que parla de liderar un procés d'informació i sensibilització en el conjunt de la societat, buscar el consens o obrir un nou procés de negociació. Torno al que deia abans: hi ha un pla director d'infraestructures, amb uns finançaments, uns finançaments en el Pla director d'infraestructures de l'ATM i, també, hi ha un pla econòmic i financer de GISA. Creiem que les dues, la primera i la segona de les propostes –que nosaltres hi hem presentat esmenes, però que, en tot cas, si no fossin acceptades també els donaríem suport– creiem que no eren necessàries en aquesta Moció que se'ns presenta, en el dia d'avui, per part del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi.

Votarem a favor del punt tercer, perquè s'acceleri la signatura del quinquenni, del primer quinquenni del Conveni de finançament de les infraestructures, que hem fet referència. Creiem que, un altre cop, tornar a parlar que es tornin a negociar els 62.000 milions de pessetes dels fons de cohesió, que es tornin a negociar, no, que se'ns faci prou cas per part de la Unió Europea de les actuacions que ha fet el Govern de l'Estat perquè arribin els 62.000 milions de pessetes, perquè de negociat és un aspecte que també ja s'ha fet.

Estem d'acord que es disposi del crèdit dels 650 milions d'euros, pel que fa referència a l'Autoritat del Transport Metropolità i, concretament, la línia 9 del metro; també, pel que fa referència a la concreció del calendari d'inversions i del Programa d'inversions de la xarxa viària d'alta capacitat 2000-2006, i, també, que se cerqui un acord amb el Ministeri de Foment pel que és desdoblament de l'Eix Transversal. L'Eix Transversal, que ara, el Grup Parlamentari del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi no sabem ben bé el que vol fer. I quan dic que no sabem ben

bé el que vol fer és perquè plantegen als alcaldes de Lleida, de Manresa i de Girona el que és el desdoblament de l'Eix, i, el mateix dia, el president del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi demana peatges a l'Eix Transversal.

Això és el que diuen els titulars dels diaris de les declaracions del senyor Pasqual Maragall. Amb la qual cosa ens agradaria escoltar, definitivament, quin és el projecte de peatges per a Catalunya del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, perquè uns diuen una cosa i els altres en diuen una altra. No és que diguin una cosa a Madrid i una altra a Catalunya, no; és que diuen dues coses diferents a Catalunya, també, pel que fa referència al tema dels peatges. I, és clar, parlar un altre cop que s'ha de desdoblament de l'Eix Transversal –que hi donarem suport– quan ho ha aprovat fa unes setmanes a la Comissió de Política Territorial...

Bé. Mirin, si vostès es fan i estan contents amb tot això, en tot cas, amb aquest cartell que vostès presenten per al desdoblament de l'Eix Transversal deixin un lloc, deixin un lloc i diguin a la vora que vostès, també, una vegada desdoblant l'Eix Transversal, volen ficar peatges, a l'Eix Transversal. Perquè tota la societat catalana i tots els usuaris que passen per l'Eix Transversal sàpiguen que vostès volen ficar nous peatges a Catalunya, que és la política que van fer en els anys que vostès estaven governant en el Govern de l'Estat: allargar concessions –allargar les concessions– i ficar nous peatges.

En tot cas, nosaltres no donarem suport, tampoc, al que és el punt número 9, pel que fa referència al tram Cervera - Santa Maria del Camí. Hi ha fet referència l'il·lustre diputat de Convergència i Unió que abans m'ha precedit en l'ús de la paraula. A més, és un tram que s'inicia aquest mateix mes de juliol, que el tram des de Cervera a les Oluges –ho saben, vostès, perfectament, perquè també és un debat recurrent que hem fet a la Comissió de Política Territorial– està inclòs, també, en una disposició addicional en els Pressupostos de l'any 2001.

I, en tot cas, pel que fa al punt 4, al punt sobre la unitat d'explotació de la línia 9 del metro, nosaltres el que cerquem amb les diferents propostes és que hi hagi finançament, que aquest finançament faci tirar endavant les infraestructures i que, en tot cas, l'explotació dels ramals de les diferents línies del metro, sempre que es facin amb empreses controlades pel que és el sector públic, per exemple...

El president

Senyor Fabregat...

El Sr. Fabregat i Vidal

I acabo, senyor president. Creiem que és factible... En tot cas, la gran diferència entre vostès, senyors del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, i la del Grup Popular és que mentre uns fem una aposta per la rebaixa i per la supressió de peatges, d'altres, fent jocs malabars, el que fan o el que volen fer és ficar nous peatges a Catalunya.

Moltes gràcies.

El president

A vostè, senyor diputat. Per Iniciativa per Catalunya - Verds, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Joan Boada.

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats... Senyor Fabregat, no sé si ho he entès bé, que ha dit que, vostès, el Grup Popular, estaven d'acord amb la racionalització i la supressió de peatges. (*Veus de fons.*) Ha dit això, no? (*Pausa.*) Jo no sabia què és el que s'havia votat en el Congrés de Diputats en contra de la creació del fons de rescat. Pensava que aquest era un sistema per aconseguir això, però que vostès hi van votar en contra; en tot cas, també siguem coherents: si exigeix coherència al Grup Socialista, que l'ha de tenir, té raó, doncs, que també la tinguéssin el Grup Popular entre el que votem aquí i el que vota a Madrid, perquè aquest era un element importantíssim, no?

Bé. Dit això, nosaltres votarem favorablement a la majoria dels punts que ha presentat la Moció del Grup Socialista. El primer, evident, perquè també havíem presentat, nosaltres, una proposició no de Llei en aquest sentit de presentar una evolució econòmica detallada d'aquests grans projectes, però si l'aprovem avui, doncs, millor que millor; i tots els altres aspectes, la majoria d'ells, menys els punts 7 i 8, que ara explicaré.

Amb relació al punt 6, jo crec que és un element important que es pogués tornar a recuperar aquesta inversió que el senyor Mas no la va acceptar només per una condició clara, perquè no volia endeutar-se, perquè GISA ja no es pot endeutar més, perquè el Govern ja no es pot endeutar més. I, d'aquesta manera, aplicant el sistema alemany, que és el que està fent ara, doncs, passa el deute cap a anys vista i s'estalvia aquest deute. Aquest és un dels sistemes de finançament privat, també, que dèiem abans i que per això s'ha discutit i que hi ha hagut l'abstenció d'Iniciativa per Catalunya - Verds, per la concreció de com es fan aquests tipus d'inversions privades.

Amb relació al punt 7, nosaltres estem en desacord amb aquest programa d'inversions de la xarxa viària d'alta capacitat del Govern de l'Estat. Llavors, no podem votar a favor aquesta..., ni que es negociï. Si no hi estem d'acord, no ho podem estar amb aquella proposta, senyor Nadal, si encara és vigent, de 2000 quilòmetres nous d'autovia; estem en completament desacord, no podem acceptar nosaltres, doncs, que no es negociï. Aquest pla, aquest programa d'inversions no és el nostre programa d'inversions, no és el programa d'inversions que necessita el país, i per això, doncs, nosaltres no hi podem donar suport.

I amb relació al punt 8, el nostre Grup Parlamentari, com ja ho deia molt bé el senyor Fabregat, ja es va discutir en la Comissió de Política Territorial aquesta qüestió, i nosaltres hi vàrem votar favorablement, perquè era una visió així en general. Però, a partir d'aquí, en diferents converses, doncs, que hem tingut amb el Govern de la Generalitat sobre si aquest desdoblament de l'Eix Transversal estava vinculat amb la creació, amb la construcció de l'eix Vic - Olot per Bracons, ens

van dir que no hi tenia res a veure, que el Govern continua pensant la construcció de l'ex Vic - Olot per Bracons –cosa que ja saben i és sabuda que nosaltres tenim una oposició ferma en aquest sentit–, no ens asseguraven aquesta vinculació i, a nosaltres, se'ns fa difícil poder continuar mantenint aquesta necessitat del desdoblament de l'Eix Transversal.

Nosaltres aquí ens hi abstindrem, malgrat que creiem que algun d'aquests aspectes, doncs, s'hauria de fer, és necessari; però, en tot cas, el que no podem tenir és desdoblament de l'Eix Transversal, el que no podem tenir és creació de l'eix Vic - Olot per Bracons. El que no podem és tenir totes aquestes infraestructures que l'únic que estan fent és trinxar el territori. Si veritablement no pensem i no planifiquem quines són les vies que són necessàries al nostre país i les definim si són de peatge, si són d'alta capacitat, si són metropolitanes, etcètera, doncs, no podrem avançar en aquest desenvolupament sostenible que volem en el nostre país.

I finalment, al punt 9, evidentment, hi votarem favorablement, senyor Fabregat. El que passa és que no ens refiem de les promeses constants sobre la construcció d'aquesta carretera, per això ens sembla important continuar-ho mantenint a veure si d'aquesta manera, per fi, al juliol..., estàvem també amb el senyor Nadal l'altre dia a Cervera i la mateixa gent d'allà no se'n refia que pel juliol puguin començar les obres, fins que no vegin les maquinàries i que s'hi treballa al màxim, doncs, no se'n refiaran. Per això creiem que és bo que es mantingui aquest punt i nosaltres hi votarem favorablement.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. Senyor Fabregat...

El Sr. Fabregat i Vidal

Senyor president, per al·lusions...

El president

Un minut.

El Sr. Fabregat i Vidal

Gràcies, senyor president. En tot cas, l'al·lusió que em feia l'il·lustre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Verds, senyor Boada... Li voldria recordar, al senyor Boada, el que ha estat un rescat de peatges a la B-30, que algú ha fet i que algú ha plantejat, com és el Govern de l'Estat, el Govern del Partit Popular, i com han estat rebaixades, amb quasi tres pessetes per quilòmetre, en el conjunt dels últims cinc anys a Catalunya.

Però, en tot cas, també, senyor president, no sabia res, jo, del nou ofici del senyor Boada, que és potser l'únic que he entès del senyor Boada: la defensa numantina de posicions inexplicables com és la de ficar peatges a l'Eix Transversal, presentada pel Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi.

Moltes gràcies.

El president

Senyor diputat, té un minut...

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies, senyor president. Senyor Fabregat, com sempre, no ha sabut rebatre el que jo he afirmat i ha sortit amb un estirabot. Jo no he de defensar ni contradir, en tot cas, si ho crec convenient, res que digui el Partit Socialista per sistema. Jo he dit aquí –i li ho he dit– que tampoc estava d'acord i que calia coherència en tots aquests aspectes sobre el tema de l'Eix Transversal. I he dit més: també estava en contra d'aquesta proposta de mil quilòmetres nous d'autovia.

No vulgui embolicar la troca i, en tot cas, defensar veritablement les seves contradiccions, si és que les té, i posar-les sobre la taula, i no vulgui embolicar a altres que no tenim res a veure amb aquestes qüestions.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes Gràcies, senyor diputat. Per posicionar-se davant de les esmenes, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Manuel Nadal.

El Sr. Manuel Nadal i Farreras

Sí, senyor president. L'Eix Transversal fou una obra que va ser concebuda com una via de connexió catalana entre les diverses comarques de Catalunya, que vertebra des de les terres de ponent fins a les comarques gironines, però l'Eix Transversal s'ha convertit en una via de gran comunicació, en aquests moments, viària i, en el futur, ferroviària. I resulta que s'ha fet petita, estreta i que convé desdoblar. I resulta que els camions de llarg recorregut, que abans passaven per la Nacional II i per l'autopista, ara agafen l'Eix Transversal i el fan perillós. I el nostre Grup Parlamentari ha dit moltes vegades que ha d'haver-hi taxes d'usos d'infraestructures que siguin dissuasives. I Pasqual Maragall ha dit, molt encertadament (*remor de veus*), que en aquests moments, mentre s'espera el desdoblament de l'Eix, de manera transitòria, es posi una taxa d'ús per als camions de gran recorregut que van d'Europa a Portugal, transitòria mentre no es desdobli.

I, mentrestant, el que volem és...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Manuel Nadal i Farreras

...que hi hagi 21.000 milions de pessetes, que el Govern del Partit Popular tenia previstos, que s'inverteixin. I diem: negociem que aquests diners, que tots volem que s'inverteixin, siguin una realitat, perquè, si no, el que passa...

El president

S'ha de posicionar sobre les esmenes, que n'hi ha moltes...

El Sr. Manuel Nadal i Farreras

Sí, senyor president, m'estic posicionant sobre les esmenes..., el que passa és que nosaltres demanem 21.000 milions de pessetes i el Govern del Partit Popular i el Partit Popular i Convergència i Unió, a vegades, sembla que juguin a la borsa i que comprin accions –Convergència i Unió i el Partit Popular– com les de Terra, quan van a cinquanta euros, i resulta que la veritat és que ara van a vuit, i els diners no hi són. (*Remor de veus.*)

Bé. El Grup Socialista accepta les esmenes primera, segona i cinquena de Convergència i Unió, accepta les transaccions als punts 3 i 6 i no accepta l'esmena número 4, de Convergència i Unió...

El president

D'acord...

El Sr. Manuel Nadal i Farreras

...accepta l'esmena primera d'Esquerra Republicana i no accepta la resta d'esmenes d'Esquerra Republicana, amb una cosa que quedi clara: nosaltres no volem renunciar a les competències d'infraestructures que són catalanes; l'Eix Transversal és català i ha de ser de titularitat de Catalunya.

Ara diem que aquest tema no ha de ser problema perquè negociem amb el Govern de l'Estat que inverteixi en aquelles carreteres, en aquelles obres de transport que necessitem. No renunciem a la titularitat de cap manera.

Per tant, acceptem l'esmena primera d'Esquerra i no la resta, i només acceptem el punt tercer del Partit Popular, i insistim en una cosa molt important –el que dèiem–: les accions, les propostes del Partit Popular són molt altes, però, a l'hora de la veritat, quan les hem d'anar a liquidar, van a vuit euros com van avui. Resulta que vostès diuen que invertiran molt a Catalunya, però quan mirem el que realitzen de veritat, no hi ha gairebé res. Les obres de Santa Maria del Camí a Cervera les van adjudicar el 29 de desembre i encara no les han començades. I el nombre d'accidents en aquesta carretera –vostès ho saben– és molt elevat. Per tant, no acceptem les seves esmenes en aquests temes.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Per tant, resumim: sobre el text presentat hi ha les dues transaccions, que fan referència a l'esmena 3 i a l'esmena 6 de Convergència i Unió; no s'accepta l'esmena 4 de Convergència i Unió i sí totes les altres; la primera, d'Esquerra Republicana, també, no totes les altres, i l'esmena número 3 del Partit Popular i no totes les altres.

S'ha demanat votació separada dels punts 4 i 9, per part de Convergència i Unió i per part del Grup Popular. Hi ha alguna petició...? (*Pausa.*) Molt bé. Senyor...

El Sr. Bargalló Valls

Sí, senyor president. Per part d'Esquerra Republicana, del punt vuitè...

El president

Del punt vuitè. Molt bé.

Comencem, per tant... (*Veus de fons.*) Si...? (*Pausa.*) Senyor Boada...

El Sr. Boada i Masoliver

Sí, del punt vuitè, però, també, del punt setè, per separat.

El president

Del punt setè?

El Sr. Boada i Masoliver

Sí..., setè i vuitè junts no, separats.

El president

Molt bé. Votarem primer els punts 4 i 9, conjuntament.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 67 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

A continuació, el punt número 7.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 130 vots a favor, 5 en contra i cap abstenció.

A continuació, el punt número 8.

Comença la votació.

Aprovat per 118 vots a favor, cap en contra i 17 abstencions.

I, a continuació, la resta del text.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per la unanimitat dels presents.

Se suspèn la sessió fins a les quatre de la tarda.

La sessió se suspèn a un quart de tres del migdia i es reprèn a les quatre de la tarda i set minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficiala major i pel lletrat Sr. Pau i Vall.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller en cap, la consellera de Governació i Relacions Institucionals i els consellers de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, i d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació.

El president

Es reprèn la sessió.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la gestió dels espais naturals (tram. 302-00147/06)

El vint-i-tresè punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació sobre la gestió dels espais naturals. La presenta, pel Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds, la il·lustre diputada senyora Bet Font. Té la paraula.

La Sra. Font i Montanyà

Gràcies, senyor president. Pujo aquí a la tribuna amb una certa satisfacció, perquè sortosament hem pogut transaccionar o, fins i tot, pactar una part important dels punts que nosaltres presentàvem en aquesta Moció. Els diputats i la diputada portaveu dels diferents grups tenen una còpia de les transaccionals a les quals hem arribat, i començo ja directament per aquí, perquè crec que així ajudarà a simplificar l'entesa o la comprensió d'aquesta Moció, que, com veuran vostès, doncs, és prou llarga.

Dit això, entraria a comentar una miqueta en quins blocs creiem que s'ha de destacar o s'ha de sintetitzar aquesta Moció. D'una banda, hi han quatre punts, podríem dir-ne els primers, que per nosaltres tenien per objectiu aclarir o desencallar determinats processos relacionats amb els espais naturals que tenen algun tipus de protecció.

En concret, el primer punt en el qual s'ha arribat a una transaccional parla que es desencalli la redacció o que s'acabi dins de l'any 2001 la redacció dels plans especials de delimitació, els plans especials de protecció del medi natural i el paisatge; que se senyalitzin; s'inclouen també altres espais que tenen unes característiques de protecció especial... Nosaltres insistíem també que s'havia d'analitzar la possibilitat que s'ampliés el PEIN a altres espais –perquè ja saben vostès que n'hi han molts en què hi ha la petició que així sigui– i que es revisin, però de moment, doncs, sembla que no és pas la voluntat del Govern.

Hi havia un altre bloc de mesures en què per nosaltres és important que s'hagi arribat a una transaccional, que són totes les mesures destinades a millorar la biodiversitat; presentar l'estratègia catalana per a la conservació i l'ús sostenible de la biodiversitat; els catàlegs de fauna vertebrada i de flora protegida; redactar plans de recuperació de determinades espècies, etcètera.

Hi ha un altre bloc, que és el de l'apartat 6, que és el que té a veure amb l'accés motoritzat al medi natural. Hi ha pendants uns inventaris de camins que –ja ho va recordar el conseller– han de fer els consells comarcals; el que passa és que els consells comarcals no tenen els mitjans, i nosaltres el que reclamem és que no es passi la pilota a algú quan ja se sap d'entrada que aquest algú no podrà fer-la jugar, és a dir, no podrà desenvolupar aquest inventari de camins.

Hi ha un altre apartat, l'apartat 7, en el qual, sortosament també, hem arribat a acords, que és el que pretén millorar la gestió forestal i la prevenció d'incendis. Nosaltres demanàvem que anualment es destinessin cinc mil pessetes per hectàrea al Pla general de políti-

ca forestal, que ja s'hauria d'haver fet fa molts anys; durant els anys noranta això no es va fer, aquest any s'ha recuperat una miqueta, però ara quedarà escrit –si tot funciona com està previst en aquesta votació d'avui– que s'han de destinar cinc mil pessetes per hectàrea arbrada.

Hi ha també un aspecte relacionat amb les oficines o els espais que tindran els agents rurals en les comarques o en el desplegament territorial, en el qual, a més a més d'agents rurals, hi han d'haver persones expertes en gestió forestal, en conservació del territori, i també personal administratiu de suport, que és la principal mancança que tenen en aquests moments.

Malaauradament, el que no hem pogut aconseguir, segons sembla, és que des del Govern hi hagi l'acord que abans d'un any es presenti el Projecte de Llei de creació de l'Agència Catalana de Boscos, que per nosaltres seria també molt important que es fes d'una vegada per totes, tantes vegades que s'ha promès.

Després hi han un parell de punts relacionats amb les ADF. Demanem –i així s'ha acordat també per tots els grups– que una part dels diners que se'ls donen habitualment es puguin utilitzar per a assessorament tècnic i millora de la seva gestió administrativa –que és una de les principals mancances que tenen en aquests moments les ADF– i que es paguin els endarreriments, podríem dir, de les ajudes que tenen atorgades les ADF de l'any 98, 99 i 2000. No s'hauria d'haver arribat aquí, perquè la feina del Govern és pagar puntualment, i no és pas això el que ha passat en aquests darrers anys; però almenys que ara es corregeixi al més ràpidament possible.

També plantegem en aquesta Moció que abans de la tardor és presenti el Projecte de Llei de creació del nou cos d'agents rurals. Nosaltres plantejàvem que fos el cos d'agents ambientals; creiem que, si ens estalviem aquest debat ara i hi ha un acord que sigui per a l'octubre la presentació d'aquest Projecte de Llei, després ja debatrem quin ha de ser el seu nom.

Finalment, hi ha un aspecte relacionat amb fomentar la custòdia del territori, en el sentit que el sector privat, que és propietari o que pot ser propietari d'espais naturals d'interès, doncs, s'impliqui en la conservació del territori gràcies a estratègies que els ajudin, com poden ser mesures legislatives o fiscals o dotació de recursos econòmics.

I ja en l'últim punt –i acabo senyor president– hi hauria el que té a veure amb l'educació ambiental. Creiem que és fonamental que, si d'una banda estem intentant preservar el territori, gestionar-lo correctament, és bo que s'hi impliqui tothom –ja ho dèiem aquest matí–, i en aquesta implicació hi ha una part fonamental, que és la de l'educació ambiental, que queda recollida també en aquest onzè punt.

Res més, senyor president; moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, la senyora Montserrat Tura té la paraula.

La Sra. Tura i Camafreita

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, bon migdia. El contingut de la Moció, ja l'ha explicat el Grup proponent, i la diputada senyora Font, doncs, ho ha fet extensament, i, per tant, tenint en compte el poc temps que tenim, nosaltres dir que ens sumem a aquesta proposta transaccional i que ho considerem un pas endavant si s'arriba a complir i no es queda en una declaració d'intencions.

I em centraré a explicar el perquè havíem presentat una esmena –que la considerem també incorporada en aquest text final que es posarà a votació– que feia referència específicament al tema de la xarxa Natura 2000, perquè jo crec que, parlant dels espais naturals, sovint utilitzem amb una freqüència excessiva tot el tema de la xarxa Natura 2000 i no hem prestat l'atenció adequada a una nova figura de protecció que és diferent del que existeix fins ara i que no pot ser considerada, senzillament, un «solapament» mecànic del que ja tenim a hores d'ara protegit o conservat.

Per tant, quan la nostra esmena diu «estudiar acuradament», es refereix precisament a entendre o a interpretar que no es tracta que la xarxa Natura 2000 sigui exactament el que ja existeix en el PEIN més els parcs naturals, sinó que la directiva comunitària planteja com a xarxa Natura 2000 l'existència de llocs, d'enclavaments d'interès comunitari que no tenen per què coincidir amb espais ja protegits, que podrien ser fins i tot espais no protegits si fossin d'una singularitat que no n'hi hagués a Europa i que Europa considerés que és bo que en aquest conjunt de xarxes hi hagi, doncs, una omeda determinada o una roureda que en altres indrets d'Europa no existeix, i, en canvi, doncs, no té per què ser mecànicament el que ja existeix protegit, ni la xarxa vindria a protegir més o vindria a finançar millor –perquè en alguns moments s'ha interpretat com a sistema de finançament– els espais ja protegits.

Ho dic perquè, al meu entendre, el Departament de Medi Ambient, fins ara, pel que fa al tema de la xarxa Natura 2000, el que ha fet ha sigut agafar estrictament el que era el PEIN i els parcs existents, i col·locar-ho sobre la taula de la Comunitat Europea, i jo crec que s'hauria de fer una revisió acurada de quins espais són els que veritablement poden arribar a ser llocs d'interès comunitari i poden arribar, finalment, seguint tot aquest tràmit que Europa els accepti com a llocs reals, a convertir-se en zona d'especial conservació comunitària, perquè, si no ho fem ben fet i si no demostrem l'especificitat de la nostra biodiversitat en alguns elements que siguin veritablement diferenciats d'altres elements que ja existeixen en molta proporció a Europa, el que aconseguirem serà que, finalment, dins la xarxa no existeixi res o hàgim «solapat» nivells de protecció.

Com poden veure, a la nostra esmena, a més d'intentar dir que el tema de xarxa Natura 2000 no es pot tractar amb superficialitat i que s'ha de fer de manera molt més acurada i que la proposta que fins ara s'ha fet des del Departament no ens sembla la més adequada, també diem que aquesta s'hauria de fer garantint la participació dels governs locals en la redacció de la proposta

definitiva, així com d'altres sectors conservacionistes si fos necessari, però dels governs locals, perquè, si no, en alguns dels municipis acaben havent-hi tantes figures de protecció que ja no se sap quina és la norma aplicable en cada un dels àmbits.

Insisteixo, doncs, a dir: estem d'acord amb la Moció i la votarem a favor; crec que, finalment, tot i que el redactat deu ser més diluït del que en el seu moment proposàvem tant el grup proposant com amb alguna de les esmenes que demanàvem que s'hi afegís, però jo els reclamo l'atenció especial, perquè serà un debat en els propers mesos, respecte a aquesta modalitat de protecció que inclou alguns enclavaments d'interès i de singularitat específica de Catalunya en una xarxa que ha de ser xarxa europea de llocs singulars, i que en aquest model, en la definició, volem que sigui en aquell sentit de participació i de coresponsabilitat que reclamàvem aquest matí.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. El senyor Vendrell, per Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula.

El Sr. Vendrell i Segura

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, efectivament, en una moció d'aquestes dimensions, prendre partit i posicionar-se respecte a tot és complex. De fet, hem pogut constatar que, si més no pel que fa a Medi Ambient, és un mitjà que dóna el Reglament d'aquest Parlament per tal de poder, per una via més ràpida que no pas la presentació de proposicions no de llei, fer propostes per, d'alguna manera, intentar millorar la gestió mediambiental, i així s'ha fet en molts diversos temes, i avui des del Grup d'Iniciativa es presenta aquesta interessant Moció que, per part nostra, hi hem fet algunes aportacions que ens semblen interessants.

Pel que fa al primer punt, estem molt d'acord, específicament, en el fet de separar els plans de delimitació i els plans de protecció del medi natural i el paisatge, tot i que de ben segur, malauradament, en el decurs de l'any 2001 els de protecció encara no s'hauran acabat.

Pel que fa al segon punt, que considerem que hi han alguns elements molt importants i que des del Grup proposant se'ns han acceptat les esmenes –tot i que sembla ser que no és compartit per tothom i, per tant, no està clar que no és pugui tirar endavant l'aprovació d'aquest punt–, volem introduir una mica el concepte de protecció d'alguns agroecosistemes insuficientment recollits, com és el cas concret dels secans, i sobretot els corredors biològics. Cal recordar que en el Programa de desenvolupament del PEIN es preveia la creació d'un programa relacionat amb les connexions biològiques entre espais. L'estratègia de desplegament del PEIN 1997-2000 proposa elaborar una estratègia de connectivitat biològica entre espais. La proposta, en aquest cas, hauria de ser en un sentit ample, emmarcant-la en un sistema d'espais lliures i naturals que abasti el conjunt del territori i garanteixi el manteniment de les connexions biològiques i paisatgístiques i restauri els que han desaparegut.

ment de les connexions biològiques i paisatgístiques i restauri els que han desaparegut.

Pel que fa al punt 3, a través de la transacció que s'ha fet entre Iniciativa i Esquerra i el Partit Socialista, d'alguna manera, ja queda solucionat el fet que inicialment es plantejava des del Grup proposant el fet que es reconegués, es garantís que figuressin una sèrie d'espais a la xarxa Natura 2000, i que, efectivament, això ha de ser Europa, finalment, qui ho reconegui, i, per tant, del que es tracta és de proposar, de la manera més àmplia possible..., i, per tant, compartiríem aquest redactat d'aquesta transacció, en el sentit d'estudiar acuradament les zones PEIN, les ZEPA, i afegir-hi també les zones humides, com recollia la nostra proposta.

Pel que fa al punt número 5, un altre dels punts que hem esmenat, per nosaltres, era important recollir la tasca que ja s'ha realitzat des de l'Institut d'Estudis Catalans i d'acord amb el Departament de Medi Ambient, i en aquest sentit destacar la importància que els catàlegs de fauna vertebrada amenaçada i de flora amenaçada incloguin, també, les espècies agrícoles i ramaderes autòctones concertadament amb els sectors implicats.

I, finalment, el darrer punt que ens sap greu haver de retirar, perquè el Grup proposant hauria acceptat, però perquè sigui possible la seva aprovació, doncs, se'ns ha demanat que retiréssim –cosa que no acabem d'entendre; potser és per desconeixement; potser, en fi, no ho acabem d'entendre–, és aquell que feia referència que es recollissin, d'alguna manera, les conclusions de la declaració de Montesquiu, de l'11 de novembre de 2000, acordada per una representació important dels sectors ecologistes i tècnics. I, a més a més, ens sorprèn que no sigui acceptada perquè, justament, ens ha sorprès veure que, entre els signants –i jo en facilitaré còpia al Grup de Convergència i Unió, al Grup Popular, a tots els grups de la cambra–, hi figura el Departament de Medi Ambient –entre les entitats signants. I, d'alguna manera, s'entén que varen participar en la redacció d'aquest document.

Gràcies, senyor president. Acabar dient, és clar, que votarem favorablement aquestes propostes.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies, senyor diputat. Pel Grup Popular, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Maria Fabregat.

El Sr. Fabregat i Vidal

Gràcies, senyor president. Des de l'escó, havent rebut la declaració de Montesquiu, de la custòdia del territori, de l'il·lustre diputat senyor Xavier Vendrell, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, i amb molta brevetat. Solament faré una referència a aquells punts en què no estem d'acord pel que fa al conjunt de les propostes i transaccions, a què ja ha fet referència la diputada senyora Bet Font. Dir que retirem les esmenes, a favor de les transaccions, 1, 5, 7, 8, 10, 11 i 12, i que votarem en contra del que són els punts 2, 3, 4, 6 i 7, que en faré ara una breu referència.

Nosaltres creiem que és suficient la diagnosi que hi ha del territori i dels espais protegits a l'actualitat, i creiem que el que ha de fer el Govern de la Generalitat, d'una vegada per totes –i ho hem reclamat i hi ha hagut mocions i hi ha hagut resolucions en aquest Parlament al respecte–, és fer la delimitació dels Espais d'Interès Natural. Creiem que es compleixen les directives, en aquest moment, per part del Govern de la Generalitat, pel que són les directives a nivell europeu. Però, a la vegada, també reclamem i esperem que, segurament, l'il·lustre diputat senyor Josep Rull hi faci una referència, pel que fa a les conques internes i a la revisió de les mateixes conques internes, també des de l'aspecte mediambiental, com planteja la mateixa Moció.

Votarem en contra del que són tots els aspectes relacionats amb un inventari de camins, i creiem que hem de ser i hem de recordar el que hem votat, fa poques setmanes, a la mateixa Comissió de Política Territorial, pel que fa referència a un inventari de camins i les possibilitats que tenen els consells comarcals i, a la vegada, també, els municipis per fer tota aquesta xarxa i tot aquest inventari de camins. Creiem que, a més, ha d'estar consensuat amb el mateix Centre de la Propietat Forestal el que és, definitivament, portar una Agència Catalana de Boscos, presentar una llei sobre una Agència Catalana de Boscos, i nosaltres tenim alguns dubtes al respecte i, en més d'una ocasió, hi hem fet referència.

I, en tot cas, recordar, també, que crec que amb les transaccions hem avançat en alguns aspectes importants –un aspecte com al que, ahir mateix, l'il·lustre diputat senyor Josep Curto, en una interpellació al conseller d'Interior, feia referència, sobre les associacions de defensa forestal, que és important que de forma immediata es facin efectius els pagaments, encara pendents, no solament de l'any 2000, sinó dels anys, també, 98 i 99.

Nosaltres, senyor president, ens serveixen les agrupacions que s'han plantejat inicialment i, en tot cas, com he anunciat a l'inici de la meua intervenció, donarem suport a la Moció presentada, amb les propostes ja transaccionades i els acords definitius, i votarem en contra dels punts 2, 3, 4, 6 i 7.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor diputat. Per Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Rull.

El Sr. Rull i Andreu

Sí; gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, ens trobem davant d'una Moció força àmplia, força concreta, però que té marge per poder-hi treballar. I, de fet, les nostres esmenes han permès arribar a una transacció que jo diria que és força significativa amb relació a aquesta matèria.

Deia que hi havia marge per treballar-hi per dues raons. La primera, perquè vostès ens proposen determinats temes que el mateix Govern ja està executant, però que no és sobrer, en aquest cas concret, que quedin reflectits en una resolució del Parlament. I, per altra banda, també, perquè la mateixa Moció planteja coses noves, i coses, evidentment, a tenir en compte i que poden aju-

dar l'acció del Govern. En definitiva, a aquest Parlament, també li correspon d'impulsar el Govern i, en aquest cas, amb voluntat constructiva i amb voluntat de consens.

A mi m'agradaria referir-me a vuit aspectes concrets. No em podré referir a totes les esmenes que ha plantejat el nostre Grup Parlamentari, però sí referir-me, en primera instància, a tot allò que fa referència al PEIN i a l'esmena que nosaltres hem plantejat. Ni la legislació ni el mateix Pla d'Espais d'Interès Natural estableixen l'obligatorietat d'elaborar un pla especial per a cadascun dels espais. Al que sí que obliga, al que sí que porta és que hi hagi una delimitació definitiva. I, des d'aquesta perspectiva, hi ha més instruments dels que, originàriament, plantejava la Moció. Per tant, la nostra esmena anava en aquesta línia.

Vostès també plantegen la revisió, en aquests moments, del mateix PEIN. Jo crec que, prèviament a això, el que hauríem de fer és valorar per què ha de servir el PEIN. Ens trobem dia a dia a la Comissió de Política Territorial peticions d'integració al PEIN, quan em fa l'efecte que pervertim lleugerament el que era la concepció originària d'aquest instrument.

Respecte a altres punts que fan referència a la xarxa Natura 2000, cautela. Ens correspon en aquest àmbit de plantejar i d'afirmar una determinada cautela. Correspon ara a la Comissió científica de la xarxa Natura 2000 determinar, a nivell de la Unió Europea, implicacions reals, servituds, fons de compensació. Fins que aquesta Comissió no plantegi aquests extrems serà difícil una actitud molt predisposada per part de la Generalitat de Catalunya i de la resta de comunitats autònomes.

Punts que fan referència a millora de diversitat –aquí hem incorporat el tema de l'Agenda 21. Inventari de camins –ja hi ha fet referència el senyor Fabregat. Ens hem d'acostumar que, si aprovem una cosa a la Comissió de Política Territorial, el Ple no serveixi per revisar els propis acords de la Comissió de Política Territorial, que s'han elaborat en un espai de temps tan breu.

Prevenició d'incendis i gestió forestal. 5.000 pessetes per hectàrea arbrada –aquesta és la incorporació de l'esmena de Convergència i Unió. De fet, en els pressupostos per a l'any 2001, si es computen els 8.000 milions de pessetes i el nombre d'hectàrees, ja surt una quantitat aproximada a la qual fa referència aquesta Moció.

L'element d'administració. Es crearan aquestes futures bases d'agents rurals. Val a dir que el Departament de Medi Ambient no té delegacions comarcals, tindrà aquestes futures bases d'agents rurals i aquí no només haurem de parlar de personal especialitzat, sinó que també haurem de parlar de suport administratiu.

Ajuts ADF. Hem incorporat una esmena, una transacció al final, en el sentit que sí que s'ha de pagar immediatament, un cop presentades les factures. Perquè el que no es pot imputar és el Govern que prengui una resolució, quan no hi ha hagut tots els tràmits administratius adequats i escaients.

Cos d'Agents Rurals. El mateix conseller de Medi Ambient s'hi va comprometre en el transcurs de la seva compareixença a la Comissió d'Incendis. Abans de l'octubre entrarà el Projecte de llei d'agents rurals.

I, en darrera instància, amb relació a l'educació ambiental, doncs, que no sigui específica per a espais naturals, sinó molt més coordinada amb l'estratègia global que té el Govern.

En conseqüència, amb relació a aquests diversos punts, felicitar-los per haver arribat a un acord ampli en aquesta Moció. I, respecte als punts a què no hem arribat a acords, estic convençut... (*forta remor de veus*).

El president

Senyor diputat...

El Sr. Rull i Andreu

Acabo de seguida, president... Estic convençut que de cara al futur ens en sortirem.

Moltes gràcies, doncs, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

A vostè, senyor diputat. Per posicionar-se...

La Sra. Font i Montanyà

Sí, senyor president, procuraré fer-ho amb brevetat. Per aclarir, una mica, la votació, hem transaccionat amb tots els grups els punts 1 i 5; de l'apartat 7, els *a*, *b*, *c* i *d*; el 8.a; el 9, i l'11. De la resta, en el punt número 2, hem acceptat l'esmena d'Esquerra Republicana –ho aprofito per dir al senyor Rull que, nosaltres, sí que creiem que és important revisar, ara, el Pla d'Espais d'Interès Natural, entre altres coses, perquè en les zones on es proposa que s'incorporin al PEIN, en zones adjacents a zones naturals ja protegides en aquest moment, s'hi estan fent actuacions d'un fort impacte ambiental, que, si fossin PEIN, segurament, no s'hi farien, o desitjaríem que no s'hi fessin.

En el punt 3, tenim una transaccional amb Esquerra Republicana i el Grup dels Socialistes - Ciutadans pel Canvi, que, bàsicament, consisteix en l'esmena del Grup Socialista, incorporant-hi la part de la Moció d'Esquerra Republicana, la 2, que planteja incorporar-hi, també, les zones humides.

El punt 4 queda igual com era en la Moció d'Iniciativa per Catalunya - Verds, igual que el punt número 6. Amb relació a aquest punt, que és el de la Llei d'accés motoritzat al medi natural, sí, senyor Rull, repetim. Però repetim posant a votació aquest mateix apartat perquè tenim l'esperança que algun dia s'adonin que és un error votar-hi en contra, perquè estan passant una problemàtica als consells comarcals quan no tenen els mitjans per fer-hi front. I moltes persones que estan en els consells comarcals, que són del seu mateix Grup polític, estic segura que els agrairien que votessin a favor d'aquest punt que nosaltres posem a votació avui per segona vegada en altres comissions.

El punt 7.e queda igual com el teníem a Iniciativa per Catalunya - Verds –és el de l'Agència Catalana de Boscos. El 8.b també queda igual, d'Iniciativa per Catalunya - Verds. I el 10, igualment, que és el que fa referència a la custòdia del territori.

Em sembla que, dit això, per aclarir el sentit de les votacions hi ha, per tant, un apartat, que és el que està transaccionat conjuntament, i la resta que són punts que han quedat aïllats.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Passem, per tant, a la votació de la Moció, tal com ha dit la senyora diputada, en què hi ha una transaccional de tots els grups, referent als punts 1, 5, 7.a, *b* i *c*, 8.a, 9 i 11, amb el text original dels punts 4, 6, 7 i 8.b. I, s'assumeix una esmena d'Esquerra Republicana al punt 2 i una transaccional amb els Grups d'Iniciativa, Esquerra i Partit Socialistes - Ciutadans pel Canvi. Els blocs que proposo per votar –prego atenció a les senyores portaveus– és una votació amb els punts 1, 5.a, *b* i *c*, 7.a, *b* i *c*, 8.a i *b*, 9, 10 i 11. Això, en un bloc, i 2, 3, 4, 6.a i *b*, i 7.e, a l'altre. Si ho volen una mica més complicat, el 7.e és el *d*, perquè el *d* havia caigut.

Passem, per tant, al primer bloc: l'1, 5, 7, 8, 9, 10 i 11 –el 7, sense l'e.

Comença la votació.

Queda aprovat per unanimitat.

I, ara, els punts 2, 3, 4, 6.a i *b*, i 7.e. (*Remor de veus i pausa.*)

Comença la votació.

Han estat rebutjats per 67 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la situació social a les Terres de l'Ebre, especialment pel que fa al Pla Hidrològic nacional (tram. 302-00148/06)

La següent Moció és fruit de la interpellació al Consell Executiu sobre la situació social a les Terres de l'Ebre, especialment pel que fa al Pla Hidrològic Nacional. La presenta Iniciativa per Catalunya i té la paraula la il·lustre diputada senyora Dolors Comas d'Argemir.

Pot començar, senyora diputada.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, aquesta Moció inclou diferents punts –set en total– que agrupen les dues qüestions més importants que en aquests moments estan condicionant el futur de les Terres de l'Ebre: una d'elles, un aspecte que implica una veritable agressió al territori, com és la possible aplicació del Plan Hidrológico Nacional, que ha estat ja aprovat en el Congrés dels Diputats i en el Senat, i una altra, l'aplicació del Pla territorial, que, a diferència de

l'aspecte anterior, que el qualificava com una agressió, constitueix una veritable necessitat per al territori i és urgent la seva aplicació.

Amb relació a la primera qüestió, nosaltres proposem tres punts, els tres primers punts de la Moció. El primer té a veure amb el que jo, l'altre dia, qualificava d'una nova etapa en l'expressió del rebuig cap al Pla Hidrològic Nacional, una nova etapa en el sentit que en aquests moments... (*Remor de veus i pausa.*) Deia que és una nova etapa en el sentit que en aquests moments les accions s'estan adreçant a expressar el rebuig cap a les institucions europees en la mesura que el Pla Hidrològic Nacional infringeix tota una sèrie de directives europees. I, el primer punt, aleshores, el que expressa és la necessitat de donar suport moral i material a les activitats que està preparant la Plataforma en Defensa de l'Ebre. Un suport que justifiquem pel fet de tractar-se de ciutadans de Catalunya en exercici d'un dret democràtic, que, com deia, portaran el seu rebuig del Pla Hidrològic Nacional a les institucions europees, mitjançant diferents mitjans i diferents tipus d'actuacions.

Deia que això ja es justifica pel fet mateix de tractar-se de l'exercici d'un dret democràtic, però encara ho avala més el fet que s'hi doni suport —que el Parlament de Catalunya insti el Consell Executiu a donar aquest suport material i moral i que tots els grups puguin votar això— el fet que, l'altre dia, el senyor Felip Puig, en la seva intervenció, va dir literalment: «El Govern és qui té la responsabilitat de donar tot el suport a la gent, a la societat, a les institucions, a les entitats, a les persones sense distinció, estiguin a les plataformes, o no hi siguin, de les Terres de l'Ebre.» Com que aquí estem demanant suport a les plataformes i aquí s'ha dit: «No s'ha de fer distinció», esperem que, efectivament, no es faci distinció i, en aquest cas, es doni aquest suport.

I, el segon punt, el que diu és que hi hagi un compromís a emprendre les actuacions necessàries en el marc de l'ordenament jurídic per tal d'aturar qualsevol pla hidrològic nacional que contempli transvasaments de l'aigua de l'Ebre. Vull significar que aquest punt és, literalment, el mateix que es va aprovar l'11 de juny a l'Ajuntament de Tortosa i que van votar tots els grups, i que el primer és una adaptació de la mateixa Moció que també va ser aprovada a l'Ajuntament de Tortosa.

El tercer punt té a veure amb el compliment de les directives europees de temes mediambientals amb relació a les futures actuacions que es puguin fer en el riu Ebre i el seu delta.

Els altres punts tenen a veure amb l'aplicació del Pla territorial, i el que es demana és que, en primer lloc, es compleixin de forma urgent les resolucions que ja havien estat aprovades en aquest Parlament i que, per tant, considerem que tenen caràcter prioritari. I, en segon lloc —que correspon al cinquè punt de la Moció—, el que es demana és que s'impulsi en el marc de l'Institut per al Desenvolupament de les Terres de l'Ebre un acord consensuat amb els representants polítics i socials. Per què? Per establir les prioritats de caràcter estratègic per tal de poder elaborar allò que ja vam aprovar en aquest Parlament: el Pla d'actuació i el Pla plurianual d'inversions. I això —i és el que volem significar més— no ha de

ser a canvi de compensacions d'un futur o hipotètic pla hidrològic nacional, sinó justament ha de ser pel que el mateix Pla territorial defineix: assegurar un desenvolupament sostenible de Terres de l'Ebre que permeti que la població assoleixi un nivell de qualitat de vida equiparable al del conjunt de Catalunya. Evidentment, això té un altre punt que és conseqüent amb aquest, que és que els pressupostos de la Generalitat contemplin en els propers anys les inversions necessàries per tirar endavant aquestes prioritats, i també que es facin les gestions oportunes per accelerar les...

El president

Senyora diputada...

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

...que corresponguin a altres administracions. Acabo ja, només per indicar que l'últim punt té a veure amb els conflictes o amb el problema que estan generant les futures ubicacions de les diferents delegacions territorials a Terres de l'Ebre, que demanem que siguin objecte d'un consens. Res més.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies a vostè, senyora diputada. El senyor Ernest Benach, per Esquerra Republicana, té la paraula.

El Sr. Benach i Pascual

Gràcies, senyor president. De l'escó estant, si m'ho permet. Bàsicament, perquè entenc que aquest és un debat recurrent en aquesta cambra els darrers mesos, que és un debat que han fet amb totes les formes i maneres possibles, i tots hem expressat clarament quin era el nostre posicionament i, en tot cas, reiterar-lo un cop més. D'entrada, estem, com vostès saben, en contra del Pla Hidrològic Nacional; estem, d'alguna manera, en la línia que apunta la Moció del Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds, però també en la línia de la Moció que es va aprovar a l'Ajuntament de Tortosa i que va presentar, en aquest cas, el nostre Grup, de suport a la Plataforma.

D'alguna manera, quant a totes les qüestions que s'han plantejat amb relació al Pla territorial de les Terres de l'Ebre, jo crec que al Parlament no vam ser capaços de traslladar el consens o, potser, la tranquil·litat amb què s'ha treballat a l'Institut per al Desenvolupament de les Comarques de l'Ebre —i, segurament, hauria estat desitjable... En qualsevol cas, hi ha tot un seguit de qüestions que, des del punt de vista territorial, s'han consensuat i seria bo que ara fossin realitats.

Per tant, el nostre Grup Parlamentari, deixant clar, doncs, totes les qüestions que fins ara hem manifestat del dret i del revés, tornem a reiterar-les avui i, per tant, votarem a favor, íntegrament, de la Moció que ha presentat el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. El senyor Rafel Luna, en nom del Grup Popular...

El Sr. Luna i Vivas

Molt bé. Senyor president, senyores i senyors diputats, es presenta avui una moció aquí –la senyora Dolors Comas–, que nosaltres no votarem. I no la votarem... I jo li diré, després, punt per punt, per què i les reflexions que ha fet el nostre Grup, però permeti que li digui dues coses. En primer lloc, penso que aquesta Moció, aquesta Interpellació que vostè va fer amb molt bona intenció, suposo, la va fer fora de temps. I l'ha fet fora de temps per una qüestió molt simple: perquè el debat del Pla Hidrològic que és el fonament d'aquesta Moció aquí s'ha debatut per activa i per passiva; s'ha debatut aquí, al Congrés i al Senat. Per tant, tornar una altra vegada aquest debat del Pla Hidrològic en aquest Ple, jo suposo que està totalment fora de temps, encara que pot haver-hi unes altres persones que aprofiten les institucions per enviar als seus ciutadans cartes encomanant-los que defensin aquest plantejament.

I segona, senyora Dolors Comas, dir-li que aquesta Moció pot tenir un contingut d'oportunisme; d'oportunisme, ja que és una reproducció –i vostè ho ha dit– d'una moció presentada pel seu antic company de partit, d'Iniciativa per Catalunya - Verds, l'alcalde de Tortosa.

I dites aquestes dues reflexions, jo li vaig a dir que nosaltres votarem que no perquè, en primer lloc, vostè demana donar suport moral i material a les plataformes. Miri: des del nostre Grup, el màxim, total i absolut respecte a totes les plataformes, associacions o institucions que en un Estat de dret poden anar en contra de la política que pot portar qualsevol govern –totalment d'acord. Ara, vostè no pot portar a aquest Parlament un suport moral i material perquè permetin que hi hagi formacions polítiques o grups polítics que no hi estem d'acord. I vostè ho demana mitjançant la contribució de necessitats logístiques d'assistència sanitària i de seguretat. Senyora Dolors Comas, qualsevol manifestació legal comporta una coordinació logística amb les forces de seguretat i una assistència sanitària amb la Creu Roja –qualsevol manifestació que estigui legalitzada i que sigui legal. Per tant, el que està demanant per una part és obvi que existeix i, per l'altra, nosaltres no podem donar suport moral i material a una plataforma perquè ho hauríem de fer amb totes, hi estiguéssim o no hi estiguéssim d'acord.

Però el que més em sorprèn de la seva Moció són els punts 2 i 3. Escolti'm: arribar al Parlament per dir que adopti compromisos d'emprendre les actuacions necessàries en el marc de l'ordenament jurídic per aturar qualsevol... Avui, el Pla Hidrològic és una llei vigent, i vindre al Parlament de Catalunya a demanar-li, realment, el compliment. Escolti'm: nosaltres estem aquí fent i legislant. Per tant, no té res a veure, i diu vostè que garantir les futures actuacions a les Terres de l'Ebre, específicament, amb el que són les directives de la Unió Europea..., se sobreentén i es comprèn que el Parlament de Catalunya és el primer que ha de fer complir el que són les normes i el que és la Llei, i vostès, com a grups, també estan obligats que la vigència de la Llei, una vegada aprovada per un Parlament o per un Congrés que és sobirà perquè l'ha elegit el poble, s'hagi de fer.

La 4, la 5 i la 6. Pel temps que tinc, li he de dir que el nostre diputat senyor Curto ahir va fer una proposició de llei que el seu Grup va votar a favor i que té a veure amb tot el que està dient: dotar la presència efectiva a l'Institut d'entitats, corporacions i associacions vinculades a aquelles comarques de l'Ebre, pel que fa referència a l'Institut de Desenvolupament de les Terres de l'Ebre; regular la presència de les formacions polítiques amb una garantia de pluralisme, també ho recull, i l'última, les previsions per a inversions anuals convertides en plans plurianuals per assegurar la continuïtat dels programes objectius d'aprovació i execució. Escolti'm: allò ho vam aprovar ahir; avui ho hem de votar una altra vegada?

I sí que té raó, vostè: nosaltres no volem barrejar el que són les inversions del Pla territorial amb el que han de ser les inversions del Pla Hidrològic –són coses diferents. Per això, l'esmena que es presenta al Pla Hidrològic contempla un consorci amb gent de les Terres de l'Ebre per administrar el que té a veure amb les inversions del Pla Hidrològic i no barrejar-les amb el que ha de ser un altre tema que és el Pla, realment, parcial de desenvolupament de les Terres de l'Ebre.

El president

Senyor diputat, hauria d'anar acabant.

El Sr. Luna i Vivas

Aquestes són..., i, a l'última que vostè fa, li votarem també que no, perquè considerem que la Generalitat de Catalunya en aquests moments està parlant i consensuant amb el territori on ha de ficar les seves delegacions.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. Pel Grup... (*La Sra. Comas d'Argemir i Cendra demana per parlar.*) Sí? Senyora diputada...

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Demano la paraula per contradiccions i al·lusions, senyor president.

El president

Un minut.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Bé, en la mesura que s'ha dit que aprofitava les institucions per enviar missatges al territori. Crec que, legítimament, aquest Grup té dret a presentar una moció sobre el Pla Hidrològic Nacional ara, l'any que ve o quan sigui. I, que es digui que això és aprofitar les institucions, no ho entenc. El que no entenc, en tot cas, és que el Partit Popular faci un discurs a Tortosa, on va aprovar els dos primers punts que hi ha en aquesta Moció i un altre aquí, perquè, per coherència, una idea es defensa amb una reunió d'escala, amb una reunió d'associació de veïns, a l'Ajuntament, al Parlament de

Catalunya, al Congrés dels Diputats o al Parlament europeu, si no, se li diu hipocresia, i, al meu poble, li diuen ser un caragirat.

El president

Senyor diputat, té vostè la paraula.

El Sr. Luna i Vivas

Moltes gràcies, senyor president. Miri: jo no li he dit que vostè pot portar a aquest Ple el que ha portat; jo li he dit que és inoportú, fora de temps i oportunista. I jo li vaig a dir una cosa: vostè, a qui ha de demanar explicacions és als seus antics companys de partit, i demanar-los explicacions de per què no van presentar ni una al·legació al Consejo de Aguas al seu moment, ni una sola esmena quan tenia una repercussió al Pla Hidrològic, i, d'això, sap què se'n diu? Hipocresia total i absoluta, i són persones que formaven el seu Grup i estan en el mateix partit que vostès estan a l'Ajuntament de Tortosa.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies. (*Remor de veus.*) Senyor diputat, senyor portaveu, em demana la paraula per...?

El Sr. Boada i Masoliver

Sí, per contradiccions, perquè ha fet unes declaracions sobre el nostre partit que no s'adiuen a la realitat. En tot cas, que quedi constància que ha dit una cosa falsa.

Gràcies, senyor president.

El president

A vostè. Té la paraula el senyor Sabaté, pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi.

Prego silenci.

El Sr. Sabaté i Ibarz

Senyor president, senyores diputades, senyors diputats, intervenció per mostrar la posició favorable del nostre Grup Parlamentari a aquesta Moció que es presenta d'una forma oportuna i que es presenta d'una forma convenient, perquè es produeix després que la setmana passada —concretament, el dimecres dia 20—, es consumés a Madrid, al Senat, l'aprovació del Projecte de Llei del Pla Hidrològic Nacional amb els vots favorables del Partit Popular, de Convergència i Unió i de Coalició Canària. Hem de recordar, malauradament, també, que a Madrid es consuma d'aquesta manera l'incompliment per part de Convergència i Unió d'allò que va aprovar lo Parlament de Catalunya lo dia 8 de març, en el sentit de rebutjar lo Pla Hidrològic Nacional i que en la seua tramitació se defensés un pla hidrològic basat en la sostenibilitat del recurs, d'acord amb les directives europees.

Ara, per aturar este Pla tan lesiu per al medi i per als interessos de les Terres de l'Ebre i de Catalunya, quede probablement lo Tribunal Constitucional, però sobretot

ens quede Europa, on l'ampli moviment ciutadà popular pensa acudir i denunciar l'incompliment de diferents directives europees. I nosaltres, conseqüents amb lo que aquí es va aprovar el dia 8 de març, cal que renovem un compromís —el compromís d'aquesta cambra— d'emprendre totes les vies de recurs possible, fins i tot des del punt de vista jurídic, i també de suport al moviment ciutadà, per aturar este Pla hidrològic nacional.

I, perquè les Terres de l'Ebre avancin de cara al futur, convé el compromís de tirar endavant un pla de prioritats, extret del Pla territorial parcial de les Terres de l'Ebre, que contempli, en primer lloc, totes aquelles resolucions que este Parlament ha vingut aprovant i que el Govern de Convergència i Unió ha vingut incomplint sistemàticament; aquelles que es relacionen en el punt de la Moció i d'altres, com, per exemple, el canal Xerta - riu Sénia, que l'exdiputat i company alcalde de Roquetes, el senyor Marià Gil, ha vingut defensant la legislatura anterior amb molta vehemència. I això cal fer-ho conduint al necessari consens en el si de l'Institut per al Desenvolupament de les Comarques de l'Ebre, tal com defensa la diputada proponent en el punt cinquè de la Moció. Encara que, senyora Dolors Comas, em temo que Convergència i Unió i el Partit Popular no estan per aquesta labor, perquè demà aquests dos partits deixaran la nostra formació política, la segona en importància en el territori, fora de l'Institut per al Desenvolupament de les Comarques de l'Ebre, i és clar que el Govern ho haurà de rectificar i ho haurà d'aclarir, perquè així ho mana la llei, però evidentment lo consens sortirà tocat.

Cal també que les prioritats vagin acompanyades de compromisos pressupostaris sense que siguin a canvi de res, i que ho siguin simplement i justament amb criteris de model de país reequilibrat.

I, finalment, cal que el procés de descentralització se faci amb criteris de globalitat, no com ara que es fa des de l'enrocament polític i des del mercadeig clientelar de seus i de delegacions. Tot lo que està relacionat amb les Terres de l'Ebre se segueix amb molta atenció; aquí ja s'ha dit també: amb molta atenció se seguirà també allò que s'ha votat a l'Ajuntament de Tortosa i lo que avui se voti aquí.

Per tots aquests motius, senyor president, senyores diputades i senyors diputats, el nostre Grup Parlamentari votarà a favor d'aquesta Moció, insisteixo, molt oportuna i molt convenient.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. Per Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Rull.

El Sr. Rull i Andreu

Sí. Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, de qualificatius d'aquest debat, ja se n'han posat força sobre la taula. Per part del Grup Popular, s'ha dit que era un debat extemporani. En certa mesura, nosaltres hi coincidim; hi coincidim des del punt de vista que, efectivament, les Corts Generals de l'Estat ja s'han

posicionat, ja han aprovat..., han fet que el Pla hidrològic es transformi en llei.

I el senyor Benach deia: «És un debat recurrent.» Totalment d'acord; i en la mesura que és un debat recurrent, nosaltres podríem entrar en aquests moments a explicar quina ha estat la nostra actuació al voltant de tot això. Podríem dir que aquest no és el nostre Pla –evidentment, ho hem dit des del principi, ho tornem a dir ara–; que a través de les esmenes de Convergència i Unió i de les alegacions de la Generalitat es van incorporar elements importants per minimitzar-ne, justament, l'impacte, i elements que permeten deixar aquest Pla obert de cara al futur... –veig que el senyor Nel·lo riu–, per una convicció –per una convicció– i per una intuïció: creiem que, de cara al futur, sigui quina sigui la majoria que hi hagi a Madrid, aquest Pla hidrològic no es modificarà. Simplement és una intuïció –és una intuïció–; el temps, veurem a qui dóna la raó. I en qualsevol cas, les esmenes que en el seu moment va incorporar el Grup Parlamentari de Convergència i Unió plantegen la possibilitat d'obrir aquest Pla de cara al futur, a través d'aquest consorci presidit per la Generalitat i del Pla integral de protecció del Delta, i la previsió, extraordinàriament important, d'aportacions a d'altres conques.

Per nosaltres seria l'òptim no allargar aquest debat. Creiem que, com a opció que donem suport al Govern, ara correspon posar l'accent, l'interès, la dedicació a dibuixar les millors solucions, a emprendre les oportunes cauteles en aquest nou escenari. I aquesta serà avui l'opció del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, l'opció del Grup Parlamentari que dóna suport al Govern. I aquesta serà la raó bàsica per la qual nosaltres hi votarem en contra, sense entrar en valoració de quines han estat les lògiques de votacions de caràcter territorial que s'han produït. La nostra aposta és aquesta.

A la interpellació, senyora Comas, va definir un paisatge a les Terres de l'Ebre, doncs, que nosaltres tampoc no compartim –de fet, no li expliquem res de nou–; un paisatge en el qual semblava..., una situació relativament apocalíptica. Creiem que aquesta visió de les coses, a banda que no respon a la veritat, dóna, trasllada una publicitat negativa al que és la realitat d'aquella zona –amb un creixement important del PIB, amb cohesió social, amb atur més baix que la resta de la mitjana de Catalunya.

Respecte a l'altre gran àmbit d'aquesta Moció, que és el del Pla territorial. Tots coincidim que el Pla territorial és una excel·lent eina i una eina sòlida i de base, perquè s'ha bastit des del consens, fruit d'un esforç col·lectiu, mèrit repartit. Nosaltres avui volem subratllar la utilitat d'aquest Pla territorial, però no volem votar a favor d'aquesta Moció justament per no malmetre'l amb una iniciativa que, simplement, surt d'una banda.

A l'Institut per al Desenvolupament de les Comarques de l'Ebre s'arriba a acords, i s'arriba a acords que coincideixen exactament amb el que vostè planteja en aquesta Moció subsegüent –acords en relació amb el Pla d'actuació, amb el Pla d'inversions–; per tant, no malmetem el consens que hi ha allà, que s'ha produït

amb compromisos molt fermes per part del Govern, amb una iniciativa, en aquests moments, que simplement neix, s'origina en una sola opció; no malmetem aquest consens. I aquesta és l'opció bàsica que planteja el nostre Grup Parlamentari.

Per tant, senyor president, acabo com començava: ara no és hora de tornar a recórrer a aquest debat, sinó que és hora d'aprofitar les oportunitats, d'estar alerta i prendre les oportunes cauteles perquè aquesta opció no vagi en detriment del territori.

Moltes gràcies, doncs, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. Per posicionar-se, té la paraula la... (*Veus de fons.*) No hi han esmenes? Molt bé.

Per tant, prego a les senyores i als senyors diputats que es posin en situació de poder votar. (*Pausa.*) La votació es refereix al text original, perquè no hi ha cap esmena. (*Pausa.*)

Comença la votació.

Aquesta Moció ha estat rebutjada per 67 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el desenvolupament de l'autonomia aranesa (tram. 302-00149/06)

El punt vint-i-cinquè és la Moció subsegüent a la interpellació sobre el desenvolupament de l'autonomia aranesa; la presenta l'il·lustre diputat senyor Francesc Xavier Boya, del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi. Té la paraula.

(*Pausa. Remor de veus.*)

Prego als senyors diputats que surtin en silenci.

Té la paraula, senyor diputat.

El Sr. Boya i Alós

Gràcies, honorable president. Senyors e senhores diputats, vam a substanciar era Mocion subsegüent ara interpellacion qu'eth nòste Grup presentèc en passat plenari, ua mocion que veng, justament, a celebrar aqueri dètz ans dera recuperacion des institucions araneses, e, per tant, entenem qu'aguest ei un moment òptim ta qu'eth Parlament de Catalunya ratifique eth son compromís damb eth pòble d'Aran.

(*El president s'absenta del Saló de Sessions i el vice-president primer el substitueix en la direcció del debat.*)

Nosati auem entenut qu'aguesta autonomia e aquesta mocion especifica qu'a de dar supòrt ad aquesta autonomia s'auie de basar en tres qüestions molt concretes. En prumèr lòc, enteníem qu'eth Govern dera Generalitat a d'emprèner es accions necessàries tà garantir e ampliar eth exercici d'aguesti drets dera nòsta autonomia e especiaument tara proteccion e normalizacion

dera sua lengua, eth aranés, coma màxim exponent d'aguesta identitat. En aquest punt, auem arribat a ua transaccion, que harè arribar puntuaument ara Mèsa, e qu'ei ua transaccion, que milhore substanciaument eth tèxt, qu'ei hèta damb eth Grop de Convergència e Union e damb eth Grop, tanben, d'Iniciativa per Catalunya.

Jo pensi qu'aguest punt emmarque perfectament eth dret deth Conselh Generau d'Aran e eth besonh dera capacitat d'aguesta Administracion tà poder definir un espaci culturau e identitari pròpi tàs aranesi.

Eth segon punt serie: d'elaborar ua memòria que contemple era informacion necessària tà avalorar eth procès autonomic aranés en aquesti dètz ans e quines fórmules juridiques e administratives pòden milhorar aquest procès. Ei important, entenem, qu'eth conjunt des fòrces politiquas d'aguesta cramba rebe aquesta memòria e pogue determinar quin a estat eth procès d'aguesti dètz ans d'autonomia e que, en tot cas, servisque tanben tà poder préner aqueres decisions que calgue entara milhora..., d'aquesti dètz a vier, qu'an d'èster es dera consolidacion.

Eth tercèr punt serie eth necessari velhar dera Generalitat juntament damb eth Conselh Generau d'Aran perquè, en aquest procès de traspàs de competències e servicis ad aquesta Administracion, i age ua informacion de qualitat, i age ua absoluta transparéncia, que permete e impulse, tanben, eth desenvolupament dera vida politica e des iniciatives sociaus en conjunt d'Aran, damb es aspiracions logiques que tota societat moderna vò en sègle vint-e-un.

Per tant, senhors e senhores deputats jo vau a èster brèu, vau a estauviar, vau a economizar eth temps, sonque pensi que me quede per díder que, en aquest moment, damb aquesta Moció, vam a ratificar era voluntat deth pòble catalan de dar-li, as aranesi, en coeréncia damb era sua trajectòria istorica, aquera reinstauracion des sues institucions, e, per tant, cau que, en aquest moment, era Generalitat de Catalunya e eth conjunt des fòrces politiquas agen era disposicion e era sensibilitat necessària tà abordar un debat ath torn d'aguestes qüestions.

Estam, tanben, demorant aquera lei qu'a de crear eth Institut deth Desenvolupament deth Pirineu. Entenem qu'aquest serà un marc optim tanben tà qu'es aranesi, damb eth conjunt dera rèsta de comarques pirinenques, poguen hèr avaloracions e poguen abordar tanben eth necessari debat en qüestions referentes a zònes de montanha, e, per tant, non entenem qu'eth hèt qu'Aran age en aquest moment ua autonomia politica e autonomia culturau e identitària age d'estar en absolut pelejat damb aquest procès de desenvolupament d'ua vegueria deth Pirineu.

En tot cas, pensi que..., agraint ath conjunt des fòrces politiquas era sua disposicion a portar a tèrme aqueres transaccions qu'an permés qu'aguest tèxt gesque votat pera unanimitat des fòrces politiquas, coma demore que succedisque. Díder tanben qu'eth exemple d'Aran a d'èster un bon exemple tà Catalonha, mès tanben tath conjunt deth Estat espanhòu, tà veir com, des dera diferéncia, se pòden constrúir espacis de convivéncia e

de progrès que permeten participar en projectes comuns que milhoren, sustot, era qualitat de vida e era capacitat d'un conjunt de ciutadans d'arténher era felicitat.

Gràcies, senyor president, senhors e senhores deputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Boya. (*Veus de fons.*) Pels grups que han presentat esmenes, en nom del Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds, té la paraula l'illustre diputat senyor Rafael Ribó.

El Sr. Ribó i Massó

Moltes gràcies, senyor president. Moltes gràcies, senyor Boya, per haver presentat aquesta Moció i per haver fet ús de la llengua aranesa, com ja s'ha fet, en aquesta cambra, altres vegades, des d'aquesta tribuna.

Nosaltres en la primera esmena, precisament, volíem –i volem– contribuir al coneixement d'aquella realitat lingüística i cultural, arreu de Catalunya, no només a la vall d'Aran. A les nostres escoles es tracta literatura catalana, castellana, francesa, portuguesa –un Pessoa esplèndid, posem pel cas–, però creiem que encara no s'ha fet prou per a la divulgació i el coneixement d'una llengua important, pròpia i que, a més, té el caràcter oficial en el seu territori. I, en aquest sentit, subscrivim també fondre aquest primer punt amb aportacions de la seva Moció i d'altres grups amb una transaccional.

La segona esmena vol enfortir l'autogovern d'Aran, no només fent un balanç del que tenen, sinó analitzar possibles noves competències. Seríem molt talossos si es-tiguéssim demanant competències per a l'autogovern de Catalunya, com estem, i oblidéssim l'altre autogovern, per més petit que sigui, o penséssim que el color polític que governa no mereix més poders –arguments que havia sentit, de vegades, respecte a l'autogovern de Catalunya. Independentment de qui governi, i això és la democràcia, el pluralisme i les alternances, és bo aquest increment, i ho posem en el pla d'analitzar-ho conjuntament per part del Govern de Catalunya i el Conselh Generau.

I, en darrer terme, presentar una esmena, al nostre entendre molt important, que vol sortir al pas d'aquells o aquelles que poguessin pretendre malmetre l'equilibri de la vall d'Aran. L'Aran té una riquesa natural importantíssima, des del blau dels seus llacs o la verdor, que avui pot ser amenaçada per l'especulació urbanística, i nosaltres voldríem que el Parlament impulsés un compromís seriós per aturar tota maniobra d'especulació o que frenés un desenvolupament sostenible. Se'ns demana que per la solemnitat del tema de l'autogovern i a la recerca de la unanimitat retirem aquesta esmena, i ho faig molt gustosament. Jo també vull que hi siguem tots, darrere la Proposta que vostè ens ha presentat. Per tant, dono per retirada aquesta esmena.

Moltes gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Ribó. En nom del Grup de Convergència i Unió, té la paraula l'illustre diputat senyor Isidre Gavín.

El Sr. Gavín i Valls

Gràcies, senyor president. És un moment especialment indicat, després dels deu anys d'autonomia, de treball de les institucions araneses, i en un moment en què tot l'espai occità reivindica la seva llengua, les seves peculiaritats, el seu reconeixement, que puguem, en el Parlament de Catalunya, tractar sobre l'autogovern de la Vall d'Aran i, d'alguna manera –i de la lectura del text de la Moció, jo crec–, d'alguna manera, reconstituir, refermar, el compromís del Parlament de Catalunya vers la Vall d'Aran, vers els seus drets, les seves institucions, desenvolupades a través de la Llei del mateix Parlament, i, si em permeten, fins i tot, també, des del punt de vista de la nostra força política, des de la sintonia, des de la proximitat que fa tenir una visió política en què els drets dels pobles i de les nacions juguen un paper important en la trajectòria del nostre Grup Parlamentari.

Però avui no em pertoca buscar aquest tipus de definicions, sinó, jo crec, intentar cercar el que hem fet ja, que és buscar uns acords, buscar uns posicionaments globals de tota la cambra de tot Catalunya vers les institucions i el poble aranès.

Per tant, les nostres esmenes l'únic que pretenien era millorar, modificar en algun aspecte, el text que se'n havia presentat en aquesta Moció, amb què, en la seva base, estàvem d'acord amb molts dels seus aspectes, i, per exemple, en l'esmena que nosaltres presentàvem al punt primer, que feia referència al desenvolupament de l'autonomia i de la seva llengua, afegir que es faci en col·laboració amb el Consell General d'Aran, en el benentès que és el Consell General d'Aran el que té, a través del seu règim especial, la competència plena en tot allò que fa referència al foment i a l'ensenyament de l'aranès, i al foment, també, de la seva cultura. Per tant, en col·laboració amb el Consell, com deia.

Això ha estat transaccionat a través de..., ja ho ha dit el diputat Boya, també amb aportacions d'esmenes d'altres grups.

Respecte a l'esmena número 2, al punt segon de la Moció, nosaltres preferíem que no es parlés que aquesta informació per avaluar el procés autonòmic aranès parli de «formes jurídiques i administratives», sinó que parli de «formes» en general, sense referir-nos a o bé «jurídiques» o bé «administratives». Per què? Per un motiu molt senzill: hi ha un dels elements essencials amb què està treballant ara el Govern, en col·laboració, lògicament, amb el Consell d'Aran, que no és necessàriament ni una millora jurídica ni administrativa, però que és fonamental, que és el nou sistema de finançament per a la Vall d'Aran.

Per tant, parlar de treballar millores en general permet que sigui contemplada aquesta actuació que, insisteixo, és prioritària, en què probablement a la tardor el Govern i el Consell General ja hauran pogut avançar suficientment com per poder trobar o poder posar damunt de la taula millores o solucions en aquesta qüestió, i –una mica en la línia del que deia abans– com no hem de ser sensibles a la millora del finançament de la Vall d'Aran, patint com patim com a país, nosaltres, Catalunya, les dificultats que patim respecte del nostre propi

finançament. Per tant, el finançament: un tema essencial del que representa la continuïtat, l'aprofundiment, la millora de l'estatus jurídic i polític de la Vall d'Aran.

Finalment, el punt tercer de la Moció també requeria una esmena nostra –que també ha estat transaccionada, per cert, amb el Grup proposant– que feia referència primer a continuar vetllant, juntament amb el Consell General, perquè el procés de traspàs de competències i serveis requereixi una informació pública de qualitat, etcètera, perquè ens sembla que ja hi ha un camí fet i valia la pena que es pogués constatar d'aquesta manera, i prescindint d'una frase que presentava el text inicial de la Moció en què feia referència que no han de patir municipis, ciutadans de l'Aran, cap tipus de «minoració» en els seus drets en aquest procés. Nosaltres entenem que aquesta minoració dels seus drets no hi és, que seria preocupant que hi fos, ens sembla que no hi és, i, per tant, volíem suprimir aquesta expressió.

Han estat transaccionades, les nostres esmenes, amb el text i amb les d'altres grups polítics –d'Iniciativa per Catalunya en aquest cas–, i nosaltres ens sentim satisfets que hi pugui haver aquesta unanimitat –de la qual nosaltres, d'alguna manera, participem, insisteixo, per aquest posicionament oportú, ja ho he dit abans, després dels deu anys, en un moment en què la reivindicació, ja ho he dit abans, de l'espai occità agafa força– perquè renovem aquest compromís..., que el desenvolupament i l'aprofundiment de l'autonomia de la Vall d'Aran ha complert deu anys, quan n'ha de complir deu més i vint més en un procés gradual, però lògic, d'aprofundiment i de millora en totes aquestes qüestions. Per tant, aquest ha estat el posicionament –ja dic– i agraïm la possibilitat de poder transaccionar les nostres esmenes.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Gavín. En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Jordi Ausàs.

El Sr. Ausàs i Coll

Sí, moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, com s'ha dit pels diputats que m'han precedit en l'ús de la paraula, el nostre Grup també considera oportuna i encertada la presentació d'aquesta Moció subsegüent a la interpellació que el diputat Francesc Boya va substanciar en el darrer ple, i pensem que, per aquest motiu, és bo de celebrar la presentació d'aquesta iniciativa justament quan es commemora el desè aniversari de la recuperació de l'autogovern, de la recuperació de les institucions araneses, a través de la Llei de règim especial de la Vall d'Aran aprovada per aquest Parlament.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

Una celebració, que, efectivament, també, com s'ha dit aquí, permet de fer balanç, però, al mateix temps, comporta també un abans i un després. A més a més, ha de comportar un abans i un després, perquè si bé nosaltres considerem que el balanç és positiu, el balanç ha estat força positiu, tant pel nombre de traspàsos i de competències assumides any rere any pel Consell General

d'Aran, com també és positiu per la gestió feta, per la feina feta pels òrgans, pel Govern d'Aran en el desplegament d'aquestes competències..., però, al mateix temps, ha de permetre fer un salt endavant, perquè, efectivament, aquí no es pot quedar el paper del Consell General d'Aran, i aquest desè aniversari, i, per tant, la resolució d'aquesta cambra fruit d'aquesta Moció presentada pel diputat aranès, ha de permetre fer un salt endavant molt i molt important cap a l'assoliment de quotes molt més altes d'autogovern, tan altes com els ciutadans i les ciutadanes araneses vulguin i desitgin, i, per tant, el Parlament de Catalunya ha de ser i ha d'entendre i ha de comprendre la justa reivindicació en tota la seva extensió dels ciutadans i ciutadanes aranesos.

Dèiem que el balanç és positiu, perquè, efectivament, els traspàsos que s'han produït han estat molts. Des del principi em sembla recordar que eren les competències relatives al foment i protecció, impuls de l'aprenentatge i del coneixement de la llengua aranesa. Des d'aquelles primeres competències fins ara s'han anat assumint molts i molts reptes, i avui el Servei de Normalització Lingüística de l'Aranès, dins del Consell General d'Aran, té un prestigi força reconegut, i cal felicitar-se per això.

Després d'aquest traspàs d'aquestes competències, en van venir moltes altres. Jo voldria destacar també avui en aquest ple, que s'ha parlat de la política d'extinció i prevenció d'incendis, el prestigi que merescudament ha anat assolint el cos de *Pompiers* de la Vall d'Aran, i aquesta era també una de les competències que ben aviat van ser traspassades al Consell General.

Caldria aquí parlar també d'altres, com pot ser de la promoció de productes agroalimentaris, o bé totes les funcions que l'Oficina Comarcal d'Agricultura té a la Vall d'Aran, i altres funcions i competències vinculades a la política de joventut, a la política global de turisme i també a serveis socials –atenció a la gent gran, atenció primària..., entre altres.

Per tant, el camí que s'està recorrent és bo, és bo fer confiança als representants de les institucions araneses, però, sobretot, sobretot, és bo reconèixer la feina també que el Grup Socialista ha fet avui aquí en aquest ple, portant aquesta Moció i acceptant el consens dels altres grups per tal que –i aquest és l'altre fet que jo voldria destacar– la resolució que es prengui avui aquí serà unànime de totes les forces polítiques. Per tant, és tan important el que s'aconsegueix com que aquest fet, encara que sigui renunciant a diversos aspectes, pugui ser resolt per unanimitat.

I, també, per acabar, voldria destacar l'esmena que el Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds ha proposat i ha estat acceptada: és que el coneixement de la llengua aranesa sigui extensiu, aquest coneixement, a tots els ciutadans de Catalunya i, per tant, aquí, com qui no diu res, el diputat Rafael Ribó ha fet una aportació importantíssima. Caldrà desplegar aquesta resolució per veure com la llengua aranesa és coneguda dins dels dissenys curriculars a les diferents escoles del nostre país en la fórmula i en la forma que es cregui convenient.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

A vostè, senyor diputat. El senyor Josep Maria Fabregat, pel Grup Popular.

El Sr. Fabregat i Vidal

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, nosaltres també donarem suport a la Moció que ha presentat el Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, no sense abans dir que avui fem poc més que fer una ratificació, una ratificació que va fer el Parlament de Catalunya fa deu anys, que és bo fer-la i que és bo recordar-ho, però que no anem massa més enllà.

Jo, potser, trencaré una mica, en nom del Grup Popular, el que ha estat potser un assentiment que tot fins ara ha anat bé, perquè no coincidim –el senyor Ribó fa uns gestos..., diu..., en tot cas sembla que expressi i digui «jo no ho he dit, això». Però bé, en tot cas, aquest és el sentiment que hem escoltat generalitzat, que no unànime, de diferents paraules, de diferents diputats que m'han precedit en l'ús de la paraula.

Creiem que en la Moció que se'ns presenta hi ha un punt important, que és el segon punt, que és que es faci un informe, que s'elabori un informe, del que han estat aquests deu anys. Em sembla que ens adonarem que aquests deu anys hem avançat poc, hem avançat poc quan es reclama i es reivindica –quan tots reivindicuem i quan tots reclamem– més competències, més autogovern, més gestió, més finançament per a Catalunya. I hem de donar exemple des de la mateixa Catalunya; exemple amb un autogovern, com ha de ser un autogovern, com és el de la Vall d'Aran.

És per això que nosaltres volem ser crítics amb la gestió, en aquest cas del Govern de la Generalitat pel que ha estat el traspàs de competències, el que han estat les competències, any rere any, que s'han reclamat des de la Vall d'Aran i que no han arribat. I creiem que ha defer un esforç i hem de recordar aquests deu anys d'aquest autogovern, reclamar-li, al Govern de la Generalitat, avui més que mai, que faci un esforç per dotar de competències, dotar de recursos, dotar de finançament la Vall d'Aran perquè pugui desenvolupar tota la seva autonomia i que, a la vegada, puguem amb aquesta Moció, no solament fer un reconeixement, que és bo al cap de deu anys, sinó que es doni un pas més enllà.

Nosaltres hem presentat des del Grup Popular i en Comissió diferents propostes pel que és potenciar la llengua aranesa, la llengua aranesa fins i tot en mitjans públics, fins i tot a la televisió pública de Catalunya, fins i tot, al que es diu vulgarment, a TV3 i a les desconnexions de Catalunya Ràdio. Nosaltres hem presentat i estem presentant diferents propostes per dotar del màxim d'autonomia, dins del mateix Estatut de règim especial de la Vall d'Aran –i ho portarem i segurament es veurà en el proper període de sessions–, perquè puguem recordar aquesta sessió d'avui, de la commemoració, per dir-ho d'alguna manera, no oficial –però sí que ho estem fent, potser, de forma oficiosa– dels deu anys de l'autogovern de la Vall d'Aran.

Però, en tot cas, com deia, creiem que encara queda molt camí i nosaltres no podem donar pas un aprovat al

que ha estat un traspàs de competències –i que havia d'haver estat un traspàs de competències des del Govern de la Generalitat– fins a l'autonomia que es mereix i que reclama i que tots, d'alguna manera, li hem donat suport, a la Vall d'Aran.

Dit tot això, nosaltres –com he dit al principi de la meua intervenció– donarem suport a la proposta que creiem que avui no va massa més enllà del que és una posició del Parlament de Catalunya al reconeixement d'un fet que té deu anys d'història.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

A vostè, senyor diputat. Senyor Francesc Xavier Boya, per a posicionar-se...

El Sr. Boya i Alós

Sí, des de l'escó estant, senyor president. L'esmena número 1, del Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds, juntament amb l'esmena número 1, del Grup de Convergència i Unió, quedarien transaccionades amb la transacció que ja els he fet arribar. La número 2, d'Iniciativa, seria acceptada. La número 2, de Convergència, també seria acceptada. I la número 3, de Convergència i Unió, també és fruit d'una transacció que té vostè a la taula.

Gràcies.

El president

Prego als senyors diputats que prenguin possessió del seu escó perquè ens anem a posar a votar d'una manera immediata. El text que anem a votar és l'original més les dues transaccionals acceptades, més la segona esmena d'Iniciativa per Catalunya, més la segona esmena de Convergència i Unió.

Comença la votació.

Aprovada per la unanimitat dels presents.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre política universitària, especialment pel que fa a l'estabilització i la promoció del professorat i el finançament universitari (tram. 302-00150/06)

El vint-i-sisè punt és la Moció sobre política universitària, especialment pel que fa a l'estabilització i la promoció del professorat i el finançament universitari. La presenta la il·lustre diputada senyora Montserrat Duch, del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi. Té la paraula. (*Remor de veus.*) Prego silenci als senyors diputats que s'absenten de l'hemicicle. (*Pausa.*) Pot començar, senyora diputada.

La Sra. Duch i Plana

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, el nostre Grup presenta avui aquesta Moció de política universitària que hem acabat concretant en sis

punts. No els he d'amagar, d'entrada, que la presentem sobre la base d'un escepticisme important respecte del compliment efectiu que aquesta Moció tindrà. I ho dic perquè l'experiència és un grau, de l'experiència se n'aprèn, i han estat diverses les iniciatives aprovades, a vegades, per unanimitat en l'àmbit del Parlament de Catalunya, en el Plenari, en les comissions, que després han tingut un compliment més que deficient. Però dit això, que afecta segurament la qualitat de les relacions Parlament - Govern, em vull referir als aspectes fonamentals d'aquesta Moció.

Nosaltres hem vingut a identificar, modestament, el que podrien ser alguns punts forts, per enfocar, per millorar la política universitària a Catalunya. Probablement, n'hi ha d'altres, però ens ha semblat interessant centrar l'atenció al voltant d'aquestes sis qüestions. La primera qüestió fa referència a un debat públic important sobre la propera llei orgànica que ha de regular el marc institucional de les universitats a Catalunya, a Espanya, i que, per tant, les universitats a Catalunya es veuran fortament afectades per aquesta qüestió. El segon punt fa referència al finançament, al model de finançament; el tercer, a la millora de la qualitat de la docència; el quart, a l'obtenció per l'autogovern de Catalunya d'un dels elements bàsics per fer política universitària com és l'obtenció del traspàs de les beques; el cinquè, referit a un context de progressiva mobilitat, en l'àmbit del districte obert, a una iniciativa de captació d'estudiants d'altres comunitats autònomes, i, finalment, la sisena és una qüestió que aquest matí ha estat prou discutida entre l'honorable conseller i la diputada del meu Grup, Pilar Díaz, al voltant dels recursos humans dedicats a la recerca al nostre país.

Intento de manera molt ràpida explicar els punts forts, els eixos bàsics d'aquests sis punts. Nosaltres volem, i ens sembla que la majoria dels grups parlamentaris, volem una llei orgànica d'universitats que adapti la situació de disfunció que existeix des de l'LRU, perquè l'LRU ha envellit, però volem una llei orgànica de les universitats que sigui respectuosa amb l'autonomia universitària i amb l'autonomia política de les comunitats autònomes. Volem una llei de bases, volem una llei de mínims que permeti, després, un desenvolupament en el marc del Parlament de Catalunya. Volem que aquesta llei generi un marc institucional flexible, divers, asimètric, que, d'alguna manera, permeti desenvolupar elements importants de cultura innovadora, d'universitats emprenedores, de més relació amb l'entorn pel que fa a les sinergies amb recerca o pel que fa a la diversificació de les fonts de finançament. Volem una llei de bases que elimini rigideses, que permeti inserir la política universitària en el context de l'estratègia econòmica catalana, que permeti inserir la política universitària amb objectius de la igualtat d'oportunitats en l'accés a l'educació superior i que permeti inserir-nos en l'espai europeu de la ciència.

Millora de la qualitat de la docència. Senyor conseller, en aquests moments és més important amb recursos, amb recursos comptables, el que dedica la Universitat de Barcelona per si mateixa a un programa de millora de la qualitat de la docència, que el que dedica el conjunt del DURSI a la millora de la qualitat de la docència del conjunt de les universitats. Aquesta situació l'hem de corre-

gir si pensem, sobretot, en demandes cada dia més notables d'atenció als usuaris.

Traspàs de les beques. Setembre 98, Resolució Comissió Mixta de Traspàsos encara no obtinguda. No tenim la impressió que hi hagi un impuls decidit respecte d'aquesta qüestió i ens sembla un tema absolutament bàsic.

Atracció d'estudiants amb independència de la comunitat autònoma d'origen. Vostè em dirà que hi ha hagut dinàmiques d'atracció d'estudiants estrangers, que tenim una situació des del punt de vista de captació d'estudiants de beques a Erasmus important, jo això li puc fins i tot reconèixer. Però justament és a partir d'aquesta fortalesa de la imatge de marca de qualitat del sistema universitari català que nosaltres hem de fer un esforç addicional per captar estudiants de la resta d'Estat.

El president

Senyora diputada...

La Sra. Duch i Plana

Vaig al darrer punt. Aquest matí ens deia que al programa ICREA s'han presentat 330 investigadors a la recerca d'obtenir una via, encara no estable, de manteniment en la seva condició de recercadors, i que la convocatòria només és per a trenta. Què en farem dels altres trescents? Justament aquesta pregunta volia respondre el nostre punt sisè: adoptar un pla ambicions d'incorporació de recursos humans al sistema científic català.

Moltes gràcies.

El president

A vostè, senyora diputada. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Bargalló.

El Sr. Bargalló Valls

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, la Moció que ens presenta el Grup Socialista, que fa referència a aspectes de política universitària, conté –i per aquí començo, perquè seré amb això bastant ràpid– dos clàssics d'aquest Parlament: un és el model de finançament d'universitats públiques i l'altre el traspàs de la gestió de les beques universitàries. En ambdós casos el Parlament s'ha pronunciat un munt de vegades a favor.

En un cas és, certament, una qüestió d'acord Generalitat-Estat –que, potser, l'Estat no hi sigui favorable i que, per tant, la responsabilitat de la Generalitat sigui parcial en el nou compliment d'aquests acords– que és el tema de les beques. L'altre és un cas del Govern de la Generalitat simple, pur i dur, que és l'establiment d'un model de finançament estable, transparent. Aquí sí que el Govern de la Generalitat ha anat any rere any incomplint els acords d'aquest Parlament. En aquest sentit, esperem que aquest sigui l'últim acord que hagin de prendre en aquesta línia perquè, ja, el Govern acabi de presentar-nos aquest model.

Pel que fa a la resta de punts, a nosaltres, ens preocupa molt el que coneixem de l'esborrany d'avantprojecte

de llei d'universitats, perquè el considerem molt negatiu, el que coneixem. E considerem negatiu perquè atempta contra l'autonomia de la Generalitat, perquè atempta contra l'autonomia de les universitats, perquè incideix en la privatització, perquè redueix la participació democràtica en la comunitat educativa, perquè no soluciona els problemes de la manca d'estabilitat del personal de recerca, i per tota una altra sèrie de qüestions que –hi insisteixo– ens donen molta preocupació.

Pel que fa als altres punts de la Moció presentada pel Grup Socialista, per la diputada Montserrat Duch, hi estem absolutament d'acord. Hem presentat algunes esmenes que signifiquen puntualitzacions, especialment en el cas del personal de recerca, que és un personal... Ahir es deia en aquesta cambra que a Catalunya ja no hi havia contractes brossa. No sé si es pot qualificar estrictament com a contracte brossa, però el sistema contractual laboral del personal investigador de les universitats és en aquests moments un sistema que atempta contra drets dels treballadors i que és un sistema indigne d'un país que vulgui avançar en recerca. El personal de recerca de les universitats no té drets socials reconeguts a la resta de treballadors i té una situació laboral indigne, que esperem que es pugui solucionar i que sabem que el Govern –i això ho sabem– té la voluntat de solucionar, i esperem que entre tots ho puguem fer.

Pel que fa al punt cinquè, com que sabem que se'n ha esmentat que la nostra esmena no s'acabarà acceptant, i aquest és un punt que el nostre Grup hi té –no en el punt cinquè, sinó en tota la seva globalitat contextual, en la dita mobilitat de l'alumnat– dubtes, dubtes en el seu plantejament i dubtes de la realitat, ens hi abstenim. No perquè no estiguem d'acord amb la mobilitat del professorat i l'alumnat, sinó perquè els plantejaments de mobilitat que fins ara coneixem no són els que creiem més positius. No votem en contra –hi insisteixo– perquè estem d'acord amb la mobilitat, però tenim dubtes.

Entenem perfectament que el Grup Socialista no ens accepti l'esmena, perquè el Grup Socialista parlava d'una cosa i la nostra esmena feia parlar d'una altra. La Moció és del Grup Socialista, i, tot, no és que ho entenem, sinó que anuncio que retirem l'esmena i, així, el Grup Socialista ja no caldrà que no ens l'accepti perquè la donem per retirada.

Moltes gràcies.

En tot cas, senyor president, ja li ho demano, en conseqüència, per part del Grup d'Esquerra Republicana, votació separada del punt número 5.

El president

Cinc... Molt bé. Té la paraula el senyor Francesc Vendrell, per al Partit Popular.

El Sr. Vendrell i Bayona

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, amb relació a la Moció voldria començar per la part positiva i, després, si de cas, anem a la part negativa. I aprofitem, doncs, ja, i ens posicionem d'entrada: nosal-

tres hi donarem suport. Hi votarem favorablement, amb les esmenes que previsiblement després s'acceptaran, al punt segon, és a dir, al punt que fa referència a un nou model de finançament de les universitats públiques. És veritat que aquest nou model és estrictament necessari. És veritat, fins i tot –vull dir, no tenim, doncs, perquè negar-ho–, que aquest model ha estat demanat en reiterades ocasions en aquesta cambra. També és veritat que, pels motius que sigui, fins al dia d'avui no ha estat presentat. Donarem suport a aquest punt.

Donarem suport al punt tercer, pel que fa referència a la millora de la qualitat de la docència. Evidentment és un punt que és lògic, si volem tenir una universitat de millor prestigi, sense dir que l'actual no ho sigui, si volem aprofundir en la qualitat de l'ensenyament universitari.

I també donarem suport al número cinquè, en què es fa referència a l'amplitud, a ampliar l'atracció, la captació d'estudiants d'universitats d'altres comunitats autònomes i estudiants, diria, del món, en general, si bé el punt de la Moció del Grup Socialista fa referència més als estudiants universitaris independents d'altres comunitats autònomes. Crec que és necessari. Crec que la universitat... –i això també ho he dit jo en alguna interpel·lació al conseller–, les universitats catalanes han de ser unes universitats de prestigi, han de ser unes universitats que busquin la captació no només d'estudiants, sinó també de professorat.

No donarem suport al punt primer per dos motius: en primer lloc, no comparteixo, evidentment, l'opinió del senyor Bargalló que l'avantprojecte de llei orgànica d'universitats tingui totes les malalties del món. Crec que els avantprojectes de llei s'estan negociant, s'estan discutint, s'estan parlant amb el rector, s'estan parlant amb els sectors socials i, per tant, no cal que ens instem o que el Govern de la Generalitat insti al Govern de l'Estat a fer allò que ja està fent; si s'està fent, s'està fent.

Amb aquesta mateixa coherència, nosaltres retirem l'esmena que havíem presentat al punt número 4. Dintre d'aquest projecte, avantprojecte de llei orgànica amb relació a les universitats, s'està parlant, també, sobre el tema de les beques. I, per tant, ja que s'està negociant en un capítol, no compliquem les històries. Retirem l'esmena que hem presentat en aquest aspecte i donarem suport a l'esmena de supressió que ha presentat el Grup de Convergència i Unió.

I, quant al punt sisè, nosaltres també hi votarem en contra, perquè creiem que ha de ser dintre del nou model de finançament universitari que s'han d'estudiar aquestes possibilitats. Anem a pams i anem per trossos. Veiem com solucionem un nou model de finançament de les universitats, fins i tot, jo diria, fent un pas més i, escombrant una mica cap a casa, també veiem quines són les conclusions que, fruit d'una moció del Grup Popular, aquest Parlament va aprovar de crear una comissió per estudiar, per analitzar i per aprofundir, sobretot, el projecte d'universitat que volem a Catalunya. Anem per passos i no ens precipitem.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

A vostè, senyor diputat. Pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Antoni Castellà.

El Sr. Castellà i Clavé

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, en aquesta Moció, en el gruix de la majoria dels punts ens hi hem posat d'acord. Passaria, en tot cas, a la defensa de les esmenes i als comentaris, punt per punt, dels punts que hem esmenat que, de fet, són tots.

En el punt primer, en el qual es demana o es reclama un debat previ a l'aprovació del Projecte de llei d'universitats –i abans hi ha fet referència el senyor Vendrell–, el nostre Grup ha de manifestar que, de fet, el 7 de maig es va fer arribar tant al nostre Govern com al conjunt de la comunitat universitària, el primer esborrany d'aquest avantprojecte de llei, i avui estem ja en el quart esborrany. De fet, això només és indicatiu, d'alguna manera, que el debat s'està donant i –ho crec– aquesta és la discussió d'aquest primer punt. Per tant, si estem en el quart esborrany, és que el fet s'està debatent, que s'està discutint. També els diria que, des del punt de vista del nostre Grup, potser el Govern central està anant massa ràpid en aquest procés de debat. I això li ho podria reconèixer, però el debat s'està donant. I el punt reclama que es faci un debat: el debat que estem fent.

En el punt segon, sobre el model de finançament, per descomptat que hi donarem suport amb una esmena amb la qual arribem a un acord, senzillament, de canvi de termini del «15 d'octubre» fins al «30 d'octubre». Però també voldria dir, en aquests moments, doncs, que no és veritat que no s'hagi fet res fins ara. El procés és un procés amb terminis i, d'alguna manera, fins ara, el que hem fet és el procés d'alienació de tots els contractes programa introduint ja índexs molt més gradats i, a més, fa pocs dies es va aprovar, ja, el pla d'inversions negociat, parlat i discutit amb totes les universitats. Ara és el moment, i en aquest procés, de presentar, abans del 30 d'octubre, el nou model de finançament.

Respecte al tercer punt, al pla de millora de la qualitat de docència que incorpori incentius econòmics al professorat, arribarem també a un acord. Nosaltres..., la nostra esmena que defensàvem només és una discrepància de terminis, i nosaltres demanem –perquè era la programació del pla que ja té previst, el DURSI, de plantejar en aquest sentit, perquè és la voluntat del DURSI– de fer aquest plantejament en un termini de vuit mesos. Recordaran els senyors i les senyores diputades que en la Comissió de Cultura de la setmana passada, també fent referència tangencialment a quelcom que tenia a veure amb aquesta qüestió, també s'estava pendent de la modificació del Reial decret 1086/89, en la línia de reconèixer la capacitat de les comunitats autònomes per establir un règim propi de complements retributius.

Pel que fa al quart punt, l'efectiva transferència de les beques, qui més que el Govern al qual donem suport ha reclamat des de fa molt temps la transferència de les beques? Ja quan vostès en tenien la responsabilitat..., i és decisió i és responsabilitat d'aquest Govern de seguir

negociant. No crec que hàgim d'instar des del Parlament un procés que ja fa molt temps que estem portant endavant, un procés que, en el marc de la negociació de la nova Llei d'universitats, s'ha de seguir negociant. I, de fet, què més exemple de la voluntat d'aquest Govern que fa molt poc vam aprovar la creació de l'Agència de Beques. Si creem l'Agència de Beques és que hi ha una voluntat efectiva que aquest procés es desencalli.

En el punt cinquè, respecte al programa d'atracció d'estudiants, independentment de l'origen de les comunitats autònomes, només recordar a les senyores i als senyors diputats que el Govern té dos programes diferenciats i establerts: un, el de Barcelona Centre Universitari, que s'ampliarà d'aquí a poc al que és l'àmbit català respecte a l'atracció d'estudiants en l'àmbit internacional; l'altre, coordinat per l'Oficina de Preinscripció, que té la responsabilitat de la promoció, de la comunicació, de la presència a les diferents fires de l'Estat espanyol amb l'objectiu de l'atracció d'estudiants independentment de la comunitat autònoma. Vull dir, amb aquest punt, a més, que Catalunya és, dins de l'Estat, pionera respecte al procediment de fer preinscripcions a través d'Internet, i eliminar així l'obligació de l'estudiant a haver-se de desplaçar físicament.

El president

Senyor diputat...

El Sr. Castellà i Clavé

I acabo, ja, senyor president, amb l'últim punt, el sisè. Nosaltres no hi podem donar suport. En demanem la supressió, perquè creiem i entenem que els programes Ramón y Cajal més l'ICREA, són aquests els àmbits als quals hem de donar solució i sortida.

I aquest matí es recordava que, a més, la resolució de les convocatòries no està acabada. Treballem en aquests àmbits, ampliem-los, fem el debat que s'hagi de fer, però no creiem necessari crear un tercer programa.

Així doncs, senyor president, posicionant-me, ja, abans demanaria una votació separada dels punts 1, 4 i 6, esperant si arribem a un acord en els punts 2, 3 i 5.

Gràcies, senyor president.

El president

Molt bé. La senyora Dolors Comas d'Argemir té la paraula.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Gràcies. Des de l'escó, i per no tenir temptacions d'allargar-me, anunciem la votació favorable del nostre Grup a aquesta Moció.

Cal indicar, dels diferents punts, que tots són importants. La preocupació per l'actual avantprojecte de llei universitària amb relació als termes que estan plantejats, que suposa una disminució de l'autonomia universitària, ignora el paper de les comunitats autònomes i, per altra banda, pretén posar en un mateix nivell les universitats privades i les públiques, cosa que és preocupant.

També ens preocupa –o volem fer-hi esment– el segon punt en la mesura que incideix en un aspecte que ja havia aprovat aquest Parlament. Aquesta és una resolució que ja s'ha aprovat i, la veritat, esperàvem que el fet de crear una nova conselleria que atengués específicament les qüestions d'universitats i recerca, implicaria posar més marxa o més voluntat per resoldre qüestions tant importants com aquesta, cosa que esperem, de tota manera, que ara amb aquest nou compromís es faci.

I, finalment, a l'últim punt, el sisè, constatar una cosa que ja s'ha dit, però que no deixa de ser molt preocupant: que la recerca, a Catalunya, s'estigui sustentant, en bona part, en base a unes persones que tenen una precarietat contractual inadmissible. Res més.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies a vostè, senyora diputada. Per posicionar-se sobre les esmenes, té la paraula la il·lustre diputada senyora Montserrat Duch

La Sra. Duch i Plana

Gràcies, senyor president. Des de l'escó estant, perquè suposo que tots els col·legues parlamentaris m'ho agrairan, perquè aquest Ple està resultant molt llarg.

Primer lliuro a la Mesa la proposta transaccional pel que fa als punts 2, 4 i 5...

El president

Digui-m'ho en número d'esmenes de cada Grup, si us plau.

La Sra. Duch i Plana

El punt 2, el punt 3 i el punt 5. Amb això vol dir que estarem en condicions d'aprovar el 50% d'aquesta Moció que havíem plantejat.

He de dir que no hi ha hagut condicions per tenir en consideració les esmenes del Partit Popular, perquè ha acabat retirant-les. He de dir que el nostre Grup accepta les esmenes 2 i 3, del Grup d'Esquerra Republicana, que fan referència al punt sisè, sobre l'estabilitat dels investigadors. He de dir que hem pogut arribar a un acord respecte dels punts 2, 3 i 5 amb el Grup de Convergència i Unió. Podria semblar que és una qüestió de temps, el que estàvem negociant: el canvi qualitatiu de la Moció al text transaccional vol dir que passem de presentar..., que donem quinze dies més per presentar el model de finançament, una cosa que esperem nosaltres i la comunitat universitària; si ve de quinze dies, el Grup Socialista està disposat, evidentment, a acceptar la transacció i a concedir al Govern quinze dies més. Segurament el problema ve de deu anys, però si són quinze dies, endavant amb quinze dies. El mateix és el que faria referència a la qüestió del pla de millora de la docència. Nosaltres dèiem «període de sessions», volia dir el mes de desembre, ens demanen vuit mesos, no vindrà de dos mesos que vostès puguin presentar un programa de millora de la qualitat de la docència.

I, finalment, respecte del punt cinquè el debat seria si Barcelona Centre Universitari i els programes existents són suficients. Nosaltres tenim la impressió que vostès han intentat captar estudiants de l'estranger, però que per qüestions de projecte polític no han volgut intentar captar estudiants de la resta de comunitats autònomes d'Espanya. Però ens hem posat d'acord i, per tant, estem francament satisfets sobre aquest aspecte.

He de dir, per tant, que els punts 1, 4 i 6 no estan en condicions de reeixir, i penso que la qüestió és molt clara: no estan en condicions de reeixir perquè el pacte secret i ocult PP - Convergència indica elements (*remor de veus*) en qüestió de gestió del temps, acceptació i submissió a l'avantprojecte que el PP està plantejant. Des del punt de vista de les beques, vostè no m'emboliqui ara, l'avantprojecte amb el traspàs... Fa dos anys i mig –fa dos anys i mig– que la Comissió Mixta va decidir això...

El president

Senyora diputada...

La Sra. Duch i Plana

... i hi havia temps per aprovar-ho.

I respecte a la recerca, aquest pacte..., avui dia, aprovar el punt sisè implicava posar-hi més recursos; evidentment, vostès tenen un pacte pressupostari que els ho impedia.

Bé. Aquestes són les coses: anem gestionant el temps i anem creant condicions perquè la política universitària sigui més prioritària en l'agenda de la Generalitat.

Moltes gràcies.

El president

A vostè, senyora diputada. Permeti'm una pregunta, senyora diputada: l'acceptació de les esmenes de Convergència i Unió vol dir les transaccionals que m'han vingut, eh? No és una acceptació, sinó que és la transaccional. (*Pausa.*) Doncs, aquestes transaccionals més l'esmena número 2 i número 3 d'Esquerra Republicana s'integren en el text, i probablement en demanaran votació separada. Esquerra Republicana ja m'ho ha dit, del número 5, i Convergència i Unió, l'1, 4 i 6. És així? (*Pausa.*) Molt bé.

Per tant, primer votarem l'epígraf número 5.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 123 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions.

A continuació votarem els punts 1, 4 i 6.

Comença la votació.

Han estat empatats a 67 vots a favor i 67 en contra. Pertoca ara, per tant, repetir la votació. (*Remor de veus.*)

Comença la votació.

Han estat rebutjats per 67 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

A continuació sotmetem a votació la resta del text de la Moció.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per la unanimitat dels presents.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política relativa a les confessions religioses (tram. 302-00151/06)

El vint-i-setè punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació sobre la política relativa a les confessions religioses. La presenta Esquerra Republicana de Catalunya i la defensa l'illustre diputat senyor Josep Huguet. (*Remor de veus. Pausa.*)

Prego silenci als senyors diputats.

El Sr. Huguet i Biosca

Gràcies...

El president

Senyor diputat, pot començar.

El Sr. Huguet i Biosca

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, la Moció subsegüent a la interpellació sobre pluralisme religiós i política religiosa té per finalitat avançar en el reconeixement d'un dret que forma part dels drets universals de la persona, que és el dret a la llibertat religiosa i de culte, i en aquest sentit un partit de tradició laica com Esquerra Republicana ha volgut avançar en un aspecte que en aquests moments està sobre la taula, com als anys trenta estava sobre la taula la pèrdua del monopoli religiós en mans de l'Església, que en aquells moments estava vinculada a l'Estat. I Esquerra als anys trenta va gestionar, en moments molt més complicats que els d'ara, aquesta transició del monopoli al pluralisme relatiu d'aquella època, i va crear, fins i tot, la Direcció General de Culte, en mans de la Generalitat Republicana.

Avui dia, la Constitució aborda la aconfessionalitat i, per tant, permet el desplegament d'aquests drets, però el que és cert és que en la realitat aquests drets s'han desplegat poc en la concreció diària, i el fet que a Catalunya cada cop augmenti més el pluralisme, ja sigui per factors immigratoris o per la recuperació de la presència de tradicionals confessions religioses, com la jueva o fins i tot la islàmica, fa que aquest tema s'hagi d'abordar d'una forma intel·ligent, valenta i sempre preservant els drets d'uns i dels altres: el dret de llibertat religiosa i de culte, dret humà, i a la vegada els drets universals que emboliquen i que embolcallen tot plegat.

I això és el que diu la Moció en els dos primers apartats: un manifest del Parlament a favor que aquests drets siguin reconeguts en el marc dels drets humans, i el desig que les jerarquies diferents de les diferents confessions estiguin arrelades al país. I a partir d'aquí instem el Govern a una sèrie d'actuacions.

Primer de tot, un acord social per la laïcitat i el pluralisme religiós. La laïcitat és el marc on és possible que aquests drets a la llibertat religiosa i al culte siguin compatibles amb els drets, també, de la gent que no té pensament religiós i dels drets humans en general. Un dret mai en pot aixafar un altre, i això és el que diem. Amb aquest acord social pel pluralisme religiós i la laïcitat, la Generalitat ha d'avançar, com ja ha fet amb la confessió..., amb el Consell Evangèlic de Catalunya, ha d'avançar en la firma de convenis marc, com altres comunitats autònomes han fet –i citem especialment aquí la comunitat israelita o jueva i la comunitat islàmica, amb presència important a casa nostra–, que fixin drets i deures, drets i deures; sempre en aquest sentit nosaltres actuarem. I, per tant, això és la primera part d'aquesta proposta: acord social, laïcitat i pluralisme religiós en aquest àmbit.

El segon bloc és a favor d'augmentar l'autogovern en l'àmbit de la política religiosa; és evident que la Generalitat té necessitat de detenir i desenvolupar les competències en aquest àmbit, perquè precisament en aquest tema molts dels aspectes de la política religiosa acaben passant per mans de la Generalitat o dels ajuntaments.

En tercer lloc, instem a validar la interlocució amb les jerarquies i representants religiosos que tinguin el màxim arrelament a Catalunya.

I, finalment, demanem impulsar els organismes de política interconfessional que hi ha a Catalunya.

Hi ha presents en aquesta cambra, en aquests moments, representants de comunitats com el Consell Evangèlic –Guillem Correa–, de la Comunitat Israelita de Barcelona –Dalia Levinsohn–, de l'Associació Catalana d'Estudis Islàmics –Josep Lluís Mayans– i del Centro Islámico Camino de la Paz –Nawaz Keyani–, als quals agraeixo també la col·laboració que han donat a aquest diputat per establir aquesta Moció.

Aquest apartat, sembla –després tindrem ocasió, a l'hora de defensar les esmenes, de concretar-ho–, aquest apartat..., tots aquests apartats tindran el suport majoritari de la cambra; lamentablement quedarà un bloc, que és el de l'ensenyament religiós. Crec que l'aposta d'Esquerra Republicana era trobar un espai on es facilités l'ensenyament de cultura religiosa i deixar per a horaris extraescolars el que és pròpiament catequesi. Possiblement no hi ha encara una maduració social per poder avançar cap aquí –la prova és que això serà derrotat avui, aquest apartat concretament, en aquesta cambra–, però crec que, si volem evitar en el futur batalles complicades que han viscut altres països entre confessions i entre laïcisme en el marc escolar, seria bo avançar en aquesta línia de cultura religiosa dintre d'horari obligatori i deixar la part catequètica a l'exterior. Això és el que defensa el partit; sé que no totes les confessions estan a favor d'això, però entenc que és un espai de trobada entre política laicista i política confessional. En tot cas, aquí està sobre la taula, i tindrem ocasió de discutir-ho més endavant si això avui no tira endavant.

El president

Senyor diputat...

El Sr. Huguet i Biosca

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies a vostè, molt agraït. Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Verds, l'il·lustre diputat senyor José Luis López Bulla.

El Sr. López Bulla

Moltes gràcies. Senyores diputades i senyors diputats, en primer lloc, vull felicitar el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya i el senyor Huguet per aquesta proposta que ens ha portat a la cambra; una moció que en trets generals nosaltres compartim, i és des d'aquest acord que ja formalitzo que plantejem les nostres esmenes. Però, abans d'entrar en la precisió de les esmenes, voldria fer algunes consideracions prèvies.

De manera intencionada no m'acullo a les definicions, diguem-ne, constitucionalistes amb relació al caràcter laic de l'Estat i dels poders públics, i almenys en aquesta ocasió m'estimo més portar unes paraules de l'eminent teòleg catòlic Hans Küng, que porta no sé quants anys buscant el diàleg interreligiós i també amb els no creients.

El doctor Küng diu textualment en el seu llibre *Proyecto de una ética mundial* –que recomano molt vivament; l'ha editat Trotta, és molt baratet–, diu exactament...

El president

No tan baratet. (*Rialles.*)

El Sr. López Bulla

Em sembla que són tres mil pessetes o una cosa així.

El president

No, més, més, més.

El Sr. López Bulla

Bé, ho tinc aquí...

El president

Està en les tres mil i escaig.

El Sr. López Bulla

Diu: «L'Estat lliure democràtic hauria de ser, per la seva pròpia naturalesa, neutral quant a la concepció del món.» I és des d'aquesta concepció, que nosaltres compartim, com interpretem la important Moció del senyor Huguet. Com ell ha dit, d'una o altra forma, aquesta Moció serà aprovada, i és de gran interès perquè es posaran en marxa mecanismes i tuteles en matèries com l'ensenyament i la fiscalitat, capaces de garantir nous drets als membres de les diverses confessions religioses, i, a més

a més, la necessitat d'establir un vincle més al dia entre el professorat i l'ensenyament religiós, que constitueixen polítiques avançades de reconeixement dels drets individuals i de la comunitat. I diríem, doncs, que el Parlament, quan s'aprovi aquesta Moció, ja ha fet el que havia de fer o, dit d'una manera més austera, una part del que havia de fer.

Ara bé, una vegada feta la nostra tasca, les comunitats religioses tenen una gran responsabilitat, al meu parer entre elles i amb relació a cada una de les altres. Perquè, en tant que receptores de nous drets, han de ser igualment subjectes de nous deures que elles mateixes han de saber administrar-se. Vull dir el següent: apreciem poca relació –generalment cap– entre les autoritats religioses de les distintes comunitats, poc diàleg –gairebé cap–, poca fraternitat –gairebé cap–, i mira que hi han hagut ocasions de parlar entre elles, en el marc de diversos conflictes, que han estat els darrers temps; penso, per exemple, en el problema –terrible– de la mesquita de Mataró, fa uns mesos. Les comunitats religioses locals han de parlar en un sentit almenys tan ecumènic com el que recomana, en la seva lluita personal de sempre, el doctor Küng.

Les nostres esmenes, que han estat acceptades la majoria, excepte la que nosaltres plantejem de l'eliminació dels punts cinquè i sisè de l'apartat b... Bé, no és per un problema de manca de maduració social: és per una altra concepció del laïcisme per part nostra, que no vull dir que sigui confrontada amb la de vostès, i que no vull dir que sigui més a la vella usança; simplement és una lectura diversa.

De manera que, una vegada aclarit –almenys per part nostra– això, el que ens interessa recalcar és el següent –i demano disculpes per si faig alguna reiteració. Nosaltres avui farem la nostra tasca, una tasca que serà continuada en el temps, però a partir d'ara les comunitats religioses necessiten més ponts de diàleg, més passarel·les i més fraternitat entre elles mateixes i de cara a la resta, si és que volem que sigui un element, també, de despotenciar els conflictes, alguns d'ells molt rellevants, a la societat catalana.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. (*Veus de fons.*) No, no és aquest, el llibre al qual ha fet referència. (*Pausa.*) *Per una ètica mundial?* No, perdonin, n'hi ha un altre, que és *Por una ética mundial de la política y la economía*, que és molt més gruixut que aquest. (*Rialles.*) Aquest és més barat, sí senyor. Gràcies. (*Veus de fons.*) A vostès.

Té la paraula ara el senyor Francesc Vendrell, pel Grup Popular.

El Sr. Vendrell i Bayona

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, jo, aquest rellotge, crec que funciona malament, perquè, un minut parlant, segur que no el porto. De fet potser em sobrarà temps, però almenys fem-ho bé.

Senyores i senyors diputats, sembla ser que estem fent un debat sobre una moció, i l'estem fent des del punt de vista laicista, i jo continuaré en aquesta mateixa línia. L'única cosa és que crec que discreparem una mica. Jo, en primer lloc, i crec que és veritat, voldria –crec que és veritat; li ho dic amb tota la sinceritat– felicitar el Grup d'Esquerra Republicana per portar aquest tema a debat. Quant al tema, jo crec que hi ha un error en la forma. El debat que ens planteja el senyor Huguet o és un debat que no existeix, i, aleshores, si no existeix, no val la pena plantejar-lo, o, si de debò és un debat que existeix, és un tema que s'ha de tractar molt més àmpliament.

Jo crec, el nostre Grup creiem que el tema religiós, que el problema entre el laic i el religiós i el problema entre les diverses confessions religioses, si és que existeix en el nostre país –cosa que jo no nego–, si és que existeix en el nostre país, no és un debat d'una moció conseqüència d'interpellació, ni és intentar, en aquesta línia, agafar cap bandera; en la línia de portar el debat, ho trobo molt bé; en la línia de portar-lo i tancar-lo, crec que és erroni. Perquè aquest Parlament, en altres temes que jo diria fins i tot menys importants o menys problemàtics o amb menys arestes que el que pugui tenir aquest, aquest Parlament ha creat comissions d'estudi, aquest Parlament s'ha reunit –els diputats– amb experts, aquest Parlament ha analitzat el tema a fons. I un tema que és complex, que té arestes, que toca sentiments i que, fins i tot –disposat a citar teòlegs–, si la fe té una part d'irracionalitat, toca irracionalitats, ens l'hem de prendre d'una manera molt més seriosa, crec jo.

Per tant, el que jo discuteixo, senyor Huguet –li ho he dit aquests dies quan estàvem intentant veure el tema–, és la manera en què donem tractament, la manera en què volem el enfocar. Nosaltres –i és cert, i aprofito, senyor president, per dir que les retirem totes– varem presentar esmenes. Amb un dubte. El dubte era si presentàvem esmenes o ens absteníem. Al final, com que sempre pots arribar a l'última conclusió, del més es pot anar al menys, varem decidir presentar esmenes en un intent de buscar un text consensuat, un text que fos un començament d'una discussió, d'una anàlisi, d'un aprofundir posterior.

No hem..., crec que no ha sigut aquesta la línia –i no la discuteixo–, s'ha anat en una altra línia –s'ha anat en una altra línia–, i, per tant, nosaltres preferim molt més, en coherència amb el que havíem pensat al començament, retirar les esmenes per tal de poder-nos abstenir en la votació. I no abstenir-nos en la votació –li ho torno a dir, senyor Huguet, i ho dic a aquesta cambra–, no abstenir-nos en la votació per passar, sinó abstenir-nos en la votació per apuntar-nos els primers si aquesta cambra vol analitzar, vol profunditzar aquest tema seriosament, no d'aquesta manera.

Perquè, és clar, citant el senyor López Bulla, que citava un teòleg no sé si de tres mil pessetes o de sis mil pessetes –el llibre, no el teòleg–, citant el senyor López Bulla que citava aquest teòleg: un estat democràtic ha de ser neutral. I jo no voldria entrar en el fons...

El president

Vostè que és del ram dels llibres, senyor diputat, sap que el valor intrínsec dels llibres no depèn del preu...

El Sr. Vendrell i Bayona

No, normalment no, perquè...

El president

Això només és una visió economicista de la cultura que tenen els del ram.

El Sr. Vendrell i Bayona

L'Stephen King és bastant car i... En fi... Aleshores el... –perdó; deixem-lo, aquest tema, perquè ara m'he perdut.

El president

Sí, sí. (*Rialles.*)

El Sr. Vendrell i Bayona

Deia, i no voldria entrar en el fons, que un estat democràtic –un estat democràtic– ha de ser neutral. Jo tindria molts dubtes si la Moció que anem a debatre és neutral o no és neutral.

Voldria dir una cosa també. Nosaltres ens abstindrem –perquè ara sí que s'acaba el temps–, nosaltres ens abstindrem, repeteixo, amb la voluntat d'analitzar el tema seriosament, i no dic que això no sigui seriós: amb la voluntat de treballar-hi molt més. Sí que no voldríem, de cap manera, que aquesta abstenció nostra, que pretendria ser a la totalitat de la Moció, provoqués, diguem-ne, un problema en la votació definitiva.

I, per tant, a pesar d'aquesta voluntat d'abstenció global, i potser per aquesta voluntat i perquè, si realment creem una comissió per analitzar els temes, estiguin tots oberts, també anuncio, a pesar de tot, el nostre vot contrari al punt *b*, o a l'apartat *b* de la Moció.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

A vostè, senyor diputat. Pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula l'illustre diputat senyor Esteve Orriols.

El Sr. Orriols i Sendra

Moltes gràcies, senyor president. Després de substantiar-se la interpellació relativa a les confessions religioses, en què es va posar de manifest, per altra banda, que en aquest terreny la Generalitat de Catalunya havia fet passes molt importants i, en certa manera, capdavanteres, vàrem estudiar aquesta Moció per tal de cercar, buscar el màxim consens.

La temàtica és important, per les expressions que s'han anat produint fins aquest moment i pel coneixement que tots vostès en tenen. No estàvem certament segurs que la Moció fos el millor instrument parlamentari per tractar-lo, però el cert és que –tal com va afirmar el conseller

en cap– el Govern, a través de la Secretaria de Relacions amb les Confessions Religioses, que dirigeix el senyor Ignasi Garcia i Clavel, està en la línia de reforçar els mecanismes de relació i cooperació amb les diferents confessions religioses, establint més convenis marc i assumint més competències a l'hora que incrementi la presència i protagonisme en els àmbits de política religiosa del conjunt de l'Estat.

La Moció planteja promoure un pacte per la laïcitat amb les confessions religioses a través de diverses mesures. Vull recordar que el conseller Mas ja es va referir que, *de facto*, aquest pacte ja existeix i que, per tant, cal, com deia, reforçar-lo, però que de fet ja camina.

Des de molts corrents religiosos i no religiosos es té molt assumida la necessitat de la llibertat de religió. Ja l'any 1958 el papa Pius XII parlava de la legítima sana laïcitat de l'estat. No podem perdre de vista que s'hauran de seguir impulsant mesures concretes –i aquesta Moció n'estableix–, però que tractem una qüestió contemplada a la Declaració universal dels drets humans, a declaracions sectorials dels organismes de l'ONU i de la UNESCO, de les convencions europees; a la pròpia Constitució espanyola, a la LODE en el seu moment, a la LOGSE actualment; i, a més, no podem ni deixar de banda ni oblidar el tractat que l'Estat té amb el Vaticà.

En aquest context, hem presentat unes esmenes que, en la seva major part i amb l'esperit constructiu anunciat en la interpellació pel conseller, respecten l'estructura i part del contingut de la Moció, que ens ha permès modificar i transaccionar amb el Grup d'Esquerra Republicana un text que en algun cas incorpora nous elements en l'àmbit d'augmentar l'autogovern i, en d'altres, fer referència als drets i deures i al respecte a la legalitat, tal com també el mateix senyor Huguet s'hi ha referit.

És en l'apartat de l'ensenyament on les esmenes són, per nosaltres, més significatives, atenent l'actual realitat educativa i atenent, també, l'existència d'aquells sectors confessionals que no comparteixen que la formació de religió derivi en una formació catequística, ans al contrari; sectors confessionals que destaquen la dimensió social de l'assignatura a fi de contribuir que els alumnes esdevinguin bons ciutadans al servei del país i s'obrin a les exigències cíviques de la justícia i de la solidaritat.

Amb tot, alguns conceptes continguts en aquest apartat de la Moció d'Esquerra Republicana, els mantenim en les nostres esmenes, encara que ho fem des de la doble perspectiva confessional i no confessional, tot demanant-ne la normativa bàsica, d'aquest ensenyament, entès com a reconeixement i promoció del dret humà i civil de llibertat religiosa dins del context democràtic de la convivència que exclou els reduccionismes tant del confessionalisme coactiu, com de laïcisme ex-cloent.

Finalment, senyor president, senyores i senyors diputats, insistir que tractem un tema també delicat que afecta drets personals i que, en algun aspecte en què hem discrepat amb el Grup proponent, hem valorat necessàriament la responsabilitat del Govern i de la seva acció en un tema que, com hem dit, ja som capdavanteres, en molts aspectes

tes, i en què hem d'avançar des del respecte, però –insisteixo– també des de la responsabilitat.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. Pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula l'illustre diputat senyor Joan Ferran.

El Sr. Ferran i Serafini

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, varem seguir amb molta atenció la interpellació que va fer el senyor Huguet, que va substanciar davant del Govern de la Generalitat, referida a les relacions i a les polítiques respecte a les confessions religioses.

Compartim a grans trets la intervenció del senyor Huguet i els punts de la Moció, malgrat ser aquesta una moció molt àmplia i que abraça quantitat d'aspectes que segurament amb el temps haurem d'anar dissecant i anar parlant de forma més mesurada i més continguda en aquesta cambra, i amb molta més atenció. Però, també –per què no dir-ho?– ens va agradar sentir algunes de les intencions apuntades pel conseller en la seva resposta, que esperem que es concretin ben aviat.

El que semblava ser, deien alguns, l'ocàs de les religions ha esdevingut un fenomen complex, és a dir, el procés de secularització no ha marcat la fi de la religiositat, sinó que obligava..., ens obliga a reformular-la, a reestructurar-la i a negociar noves relacions amb la societat.

Aquest és el fet que ens ocupa; creiem que el camí d'aquesta Moció és un primer pas en aquest sentit, i, per tant, celebrem que hagi estat presentada pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya.

No sols en aquest àmbit hem pogut parlar d'aquest tema. Fa pocs dies, en el si de la Comissió de Control de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, també vam tenir ocasió, al fil de l'Informe del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, de poder discutir sobre la presència de les diferents confessions religioses en les emissores i en els mitjans públics de ràdio i televisió. Allí va emergir la discussió sobre la diferència entre la llibertat religiosa i la llibertat de culte. Allí van sortir aspectes que s'han de parlar en aquest Parlament sobre l'equitat, sobre la igualtat de drets de tots els col·lectius a accedir-hi, a expressar-se i a poder estar en els mitjans públics.

Nosaltres creiem, el nostre Grup creu que el nostre país és un país que no és monolític religiosament parlant, que hi ha una creixent pluri-religiositat i que tot plegat ens obliga a tenir polítiques al voltant del fet religiós, polítiques que estem convençuts que han de ser de cooperació entre els àmbits civil i religiós, i que cerquem una societat realment integrada, una societat que no estigui fragmentada.

En aquest sentit, volem ressaltar alguns punts de la Moció que ens semblen importants. Nosaltres estem

d'acord a promoure un acord per la laïcitat de les confessions, un acord que parli dels convenis marc, com s'ha parlat aquí, que posi damunt de la taula els paràmetres de com s'ha de treballar en alguns aspectes com és la beneficència, l'assistència religiosa, el control sanitari d'alguns aspectes. Estem també d'acord amb la Moció a garantir la laïcitat de l'escola, i, en aquest sentit, ens sembla important discutir, parlar de documents com per exemple aquest, redactat per l'Associació UNESCO per al Diàleg Interreligiós. Ens sembla important augmentar l'autogovern en l'àmbit de les polítiques religioses que ha de tenir el Govern de la Generalitat de Catalunya. Ens sembla important, també, promoure l'arrelament al país de totes aquestes confessions religioses, de les persones que les practiquen, sense oblidar que hi han persones que estan ja arrelades, que són de confessió no catòlica, que ja fa molts anys que estan arrelades en el nostre país i que formen part, evidentment, dels últims..., de la recent història d'aquest país, i, per tant, parlar d'arrelament amb aquests col·lectius seria, fins i tot, en certa manera, menystenir-los.

Pensem que és el moment d'impulsar organismes, de donar a la Secretaria de Relacions amb les Confessions una profunditat i una feina que hauria de ser molt més acurada i, també, recollim, en certa manera, l'oferta que ens feia el senyor Vendrell que en aquest Parlament es pugui discutir, que s'abordi aquest tema amb una profunditat més gran.

Per tant, els proposo formalment, a tots els grups de la cambra, crear una comissió que en aquest Parlament pugui abordar els temes del fet religiós, de la religiositat, de les confessions religioses, amb més calma per poder discutir tots aquests aspectes de la Moció de forma detallada i amb la participació de les diferents confessions religioses existents a casa nostra.

Per acabar, senyores i senyors diputats, dir que s'ha donat un primer pas, que aquest primer pas és simplement el començament d'una feina que es podria desenvolupar en aquesta comissió que els he plantejat, i que, si més no, la Secretaria de Relacions amb les Confessions Religioses també té davant seu un problema immediat, que serà aconseguir la igualtat davant de la llei de totes les confessions, garantir, entre altres coses, aspectes com exaccions d'impostos, com privilegis respecte al Registre d'entitats, com privilegis a constituir fundacions i entitats.

I, per tot això, creiem que la Moció és un primer pas, que la Moció enceta aquest camí, i insistim en la proposta de crear una comissió en aquest Parlament que pugui abordar d'una forma més detallada i més tranquil·la tota aquesta problemàtica.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. Per Esquerra Republicana, el senyor Huguet, i per posicionar-se sobre les esmenes.

El Sr. Huguet i Biosca

Gràcies, senyor president. Les esmenes presentades estan incorporades –en el primer apartat, esmenes de Convergència i Unió– per afinar el que seria la manifestació d'aquest Parlament a favor del diàleg entre diverses confessions religioses i, també, amb el pensament humanista secular, és a dir, amb el pensament areligiós o agnòstic. La segona esmena, que millora el text, en el sentit que expressem el desig –com així ho expressa l'acord entre l'Estat francès i, en aquest cas, concretament, els representants de l'islam– que les jerarquies religioses siguin arrelades al país...

El president

Perdó, senyor diputat, l'esmena 1, l'accepta?

El Sr. Huguet i Biosca

Sí, sí. Ja li passaré tot el text amb tot, ja, clar.

El president

M'ho donarà fet, diguem-ne.

El Sr. Huguet i Biosca

Sí.

El president

Molt bé.

El Sr. Huguet i Biosca

En el segon bloc, s'hi incorporen les esmenes de Convergència i Unió 3 i 4, i la 5, en la qual s'avança en la idea d'establir convenis marcs amb les principals confessions religioses –entre les quals, especialment, la israelita i la islàmica– que fixin drets i deures; i per altra banda, també, l'establiment d'un acord marc que pot ser important amb les entitats municipalistes, sense envair el terreny de l'autonomia municipal, però evitant el que comença a ser una problemàtica que s'estén estenent al llarg del territori a l'hora d'obertura de llocs de culte o a l'hora de llocs d'enterrament. Aquest acord marc permetria una negociació més tranquil·la amb relació a aquests afers.

Lamentem, en canvi, en el bloc de la laïcitat a l'escola, no poder admetre les esmenes de Convergència i Unió, que, de fet, consolidarien l'actual model dual, que jo crec que a mig termini pot portar algun problema; problema perquè el debat pot ser –podrà ser, potser–, fins i tot, virulent entre àmbits envaïts per diverses confessions i el laïcisme, que, evidentment, està en contra que la confessionalitat penetri horaris comuns de l'escola. Però bé, les coses no estan madures, avui perdrem aquest apartat, suposo que els Amics de la UNESCO, que han fet aquesta proposta de cultura religiosa, aniran fent camí, i esperem d'aquí a un temps poder avançar en aquest aspecte.

Hem acceptat l'esmena setena, vuitena, novena, que milloren el fet que cal traspassar a la Generalitat competències, entre elles el 0,53% de l'IRPF, del qual només torna a Catalunya, un cop més, en aquest cas

només el 50%, i, per tant, això..., no es pot fer política religiosa, també, sense els diners nostres.

I s'accepten esmenes d'Iniciativa en diversos apartats, entre els quals aquells que esmenten la necessitat de la catalanitat de les jerarquies religioses i on es constata el patrimoni històric que representa la cristiandat a Catalunya, però també el que històricament van tenir comunitats com la jueva i la islàmica.

I finalment, s'accepten les esmenes per millorar el paper de la Secretaria d'Afers Religiosos de la Generalitat i, també, el de la creació d'una comissió assessora de la llibertat religiosa a Catalunya que representi aquestes diverses sensibilitats.

Rebutjo, per tant, l'esmena número 6 de CiU, i d'Iniciativa la número 3, no perquè no estigui d'acord amb el senyor López Bulla –jo, personalment–, sinó perquè l'intent d'aquesta Moció era trobar un punt comú entre la versió confessionalista i la versió laïcista. El marc comú és la laïcitat i, per això, de la mateixa manera que rebutjo la de Convergència i Unió, que continua amb un model excessivament confessional, rebutjo –no perquè jo no cregui i no hi estigui d'acord, senyor López Bulla, personalment– aquella que diu que no es pot fer catequesi en hores extraescolars.

I, finalment, dir que crec que la proposta que ja corria –i agafant, també, les paraules del senyor Vendrell al senyor Ferran Serafini–, crec que caldria que, efectivament, es creés un intergrup, un intergrup en aquest Parlament relacionat amb el tema de la llibertat religiosa. I aquesta és una proposta que, en tot cas, formalitzarem per escrit amb tots els grups de la cambra, si així ho creuen convenient. Li passo, senyor president, el text ja amb les esmenes assumides transaccionades i rebutjades, amb la qual cosa crec que la votació, si no m'erro, bàsicament serà el bloc *b* per separat i tota la resta conjunt.

El president

Només una precisió: les esmenes 1, 2, 4 i 5 d'Iniciativa són acceptades?

El Sr. Huguet i Biosca

Sí, sí.

El president

Molt bé. Per tant, sotmetem a votació el text. (*El Sr. López Bulla demana per parlar.*) Sí, senyor López Bulla?

El Sr. López Bulla

Per demanar votació separada dels punts cinquè i sisè de l'apartat *b*, no del conjunt de l'apartat *b*.

El president

D'acord.

El Sr. López Bulla

Gràcies.

El president

Molt bé. Per tant, s'accepten totes les esmenes d'Iniciativa per Catalunya, excepte la número 3; totes les de Convergència i Unió, excepte la número 6, i votació separada, primer, dels punts 5 i 6 de l'apartat *b*.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 61 vots a favor, 73 en contra i cap abstenció.

A continuació la resta de l'apartat *b*.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 66 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

I a continuació la resta del text de la Moció.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 121 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la conservació del patrimoni natural, especialment pel que fa a la diversitat biològica a Catalunya (tram. 302-00152/06)

El punt vint-i-vuitè és la Moció subsegüent a la interpellació sobre la conservació del patrimoni natural, especialment pel que fa a la diversitat biològica a Catalunya. La presenta l'il·lustre diputat senyor Pere Vigo, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya. Pot començar, senyor diputat.

El Sr. Vigo i Sallent

Moltes gràcies, senyor president. Aquesta Moció subsegüent a la interpellació... (*Remor de veus.*)

El president

Prego silenci, si us plau. (*Pausa.*)

El Sr. Vigo i Sallent

...sobre la conservació del patrimoni natural i, també, especialment pel que fa a la diversitat biològica de Catalunya, està estructurada bàsicament en tres punts. Els dos primers relacionats amb la gestió de les conques hidrològiques dels rius, atès que la interpellació es va produir com a conseqüència, si se'n recorden, de la mortalitat de truites, que tingué lloc per la mala gestió d'una conca.

I el primer punt generalment el que intenta aclarir és aquest concepte que els rius són com canonades que van al mar, en el concepte aquest, estrany, que es perd l'aigua. Però el que entenem nosaltres és que els rius són ecosistemes i que les seves característiques físiques, químiques i hidrològiques depenen no solament del curs dels rius, sinó també de la conca que drenen. Per això, aquest punt demana una conservació i una gestió sostenible, tant del curs fluvial com de la conca, com de la seva pròpia conca.

Per als cursos fluvials proposem mesures de protecció per als peixos, que van des d'impedir la introducció d'espècies exòtiques, que per competència poden acabar amb les espècies autòctones, fins a la preservació de l'hàbitat, tot garantint zones del curs dels rius on puguin perviure, passant també per la promoció de pràctiques de pesca que garanteixin el desenvolupament sostenible de les espècies.

El segon punt parla bàsicament del cabal ecològic del riu, però, a vegades i a la pràctica, aquest cabal s'acaba convertint en un número que marca l'excedent que es pot extreure del riu, i d'això en tenim un clar exemple en el tema del riu Ebre i del Pla hidrològic nacional. Per això, en aquest punt introduïm el concepte de «cabal mínim absolut», més una quantitat d'aigua diferent, segons el període de l'any, que garanteixi la qualitat ecològica del riu i que es consideri i es calculi atenent la ideologia del riu en qüestió.

I, bàsicament, el tercer punt, que va ser el que va motivar més la meua interpellació, era pel fet de dur a terme totes les accions necessàries per tal d'agilitzar els tràmits administratius que es duen a terme des de les delegacions territorials del Govern i, molt especialment, aquests que afecten projectes que tinguin relació amb el desenvolupament sostenible i equilibrat del territori. Això volia dir –això volia dir– que estan molt descontents del funcionament de l'Administració, en aquest cas. Jo parlava en aquell cas de quantitat d'expedients que corren pels ajuntaments, amb un any, dos anys, tres anys de curs, i als quals no se'ls dona sortida. Aquest matí mateix hem estat parlant d'una mala concepció d'aquesta coordinació necessària que hi ha d'haver entre les administracions –concretament, estàvem parlant dels incendis–, entre el Departament d'Interior i el de Medi Ambient, i jo em queixava bàsicament per fets coneguts. A mi no m'agrada sortir aquí a teoritzar sinó a portar casos pràctics.

En aquell moment li vaig plantejar una sèrie d'accions que s'estan portant a terme i que..., molts ajuntaments veuen encotillat el seu creixement, que tenen moltes inversions, fins i tot, encallades gràcies a aquesta mala gestió de l'Administració territorial, i per tant, consideràvem que era un tema una mica greu. I un tema greu perquè, a més a més, l'Administració fa una feina perversa aquí. Perquè l'Administració serveix per ajudar el ciutadà i no per empenyar-lo, per molestar-lo, per fer-li nosa, per engavanyar-lo, perquè estem davant d'una administració que no fa exactament la funció que hauria de fer, sinó que fa la contrària: està fent la feina, doncs, que he dit abans, de molestar el ciutadà i fer que moltes vegades aquests projectes tan interessants per als pobles i que tant necessiten i que tan poca sensibilitat desperten, de vegades, d'administracions molt allunyades, doncs, no poden continuar en el seu curs bàsicament per això.

Com que veig que se m'acaba el temps, només anunciar que acceptaré amb molt de gust, evidentment... I a mi em semblava, en una moció general, que portar un tema com la carretera de Queralls a Fontalba era d'una certa mesquinesa per part meua, degut a la proximitat en la qual jo radico, i, per tant, li agraeixo molt al Grup

d'Iniciativa que hagi portat aquest punt d'addició a la meva Moció.

Més tard, si de cas, al posicionament d'esmenes ja definiré quines són les que acceptem.

Jo, agrair la tasca a tots els grups –de Convergència, el Partit Popular, Iniciativa– per intentar arribar a un consens en aquests punts que ens semblaven importants. I també, doncs, *in voce*, agrair el fet que se m'hagi fet arribar –que s'està mirant amb cura–, doncs, que l'Administració a partir d'ara, doncs, tingui una màxima agilització.

Moltes gràcies, senyor president, senyores diputades, senyors diputats.

El president

A vostè, senyor diputat. Han presentat esmenes, primer, el Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds, i les defenses la il·lustra diputada senyora Bet Font.

La Sra. Font i Montanya

Gràcies, senyor president. El senyor Vigo acaba de fer referència a una de les mocions que hem presentat des d'Iniciativa per Catalunya - Verds, que es la que planteja rebutjar el projecte que pretén asfaltar la pista de Queralbs a Fontalba, al Ripollès.

Entenem que, de vegades, no penses que potser si tires massa cap a casa, doncs, és un abús, però jo crec que aquesta vegada s'ho mereix, perquè l'actuació que s'està plantejant jo diria que és del tot innecessària i, a més a més, que farà molt més mal que bé.

Estem parlant d'una carretera que no porta enlloc. El senyor Vigo en va fer esment en la seva interpellació, però això, també, ho hem pogut introduir –hem procurat introduir-ho– a través d'una esmena en aquesta Moció. Perquè el que s'ha de vigilar és que les actuacions no facin malbé el medi ambient, però és que si, a més a més, en el lloc on es fan és una zona per protegir, que, a més a més, en aquests moments està pendent de dir si és un parc nacional o un parc natural, que, de fet, hi ha una resolució d'aquest Parlament, que és la 506/VI, que diu que hi ha un any –des del març, em sembla que era– per determinar una figura de protecció superior per les capçaleres del Ter i del Freser.

És a dir, estem en una zona sensible que probablement es protegirà amb un grau superior al que té ara i el que estem fent és que en les zones perifèriques o, fins i tot, en el ple, en el mig d'aquestes zones, s'hi facin activitats que perjudiquin notablement el medi ambient. I en aquest cas, en la zona de les capçaleres del Ter i del Freser, doncs, és especialment sensible perquè, doncs, hi ha endemismes vegetals, hi han aus, com ara el trenca-lòs, que estan en procés de recuperació, que podria ser que hi criessin si es reduïssin les molèsties. Per tant, entendran que l'asfaltat d'una carretera no ajuda gens a reduir aquestes molèsties.

Però, dit això –que com deia el senyor Vigo té raó, és una cosa potser molt local–, nosaltres hem presentat unes altres esmenes més àmplies, que tenen a veure sobretot amb els rius. El senyor Vigo deia que n'hi havia una part dirigida als cursos fluvials i una altra a la

conca hidrogràfica. La part dels cursos fluvials, per nosaltres, és important, ja que, a més a més, Esquerra Republicana parla de peixos, parla de reserva genètica de truites, ens semblava que hi ha un element fonamental com és la Llei que ha de regular la pesca continental i la conservació dels recursos naturals aquàtics. En aquests moments, ens estem regint –els pescadors s'hi estan regint– per una llei estatal de l'any 42; però és que, a més a més, el Govern de la Generalitat no l'està complint. I és ja urgent que es presenti aquest Projecte de Llei de pesca fluvial o pesca continental. Nosaltres feiem una esmena en aquest sentit perquè ens semblava que era important accelerar els tràmits.

Una altra, que també és importantíssima, és la de delimitar d'una vegada per totes el domini públic hidràulic de tots els rius. Què vol dir això? Vol dir que al voltant, al costat del curs del riu, a banda i banda, hi han unes franges que no són propietat privada de ningú, que són de domini públic i no estan delimitades. Què vol dir això? Doncs, que hi pot haver gent que hi tingui una plantació de pollancre i després els talli pensant-se que allò és propietat seva perquè està al costat o continuïtat de la seva propietat, i això no és correcte. Però és que, de fet, el problema és que no està delimitat. I, per nosaltres, és importantíssim que es delimiti i que, a més a més, s'iniciï un programa de recuperació d'aquests espais, de recuperació des del punt de vista ecològic, recuperant la vegetació de ribera, però, també, des del punt de vista de treure aquelles construccions que s'hi han fet d'una forma irregular o d'una forma il·legal i que hi fan més nosa que servei.

També han plantejat aspectes relacionats amb l'increment de vigilància. El senyor Vigo parlava que havia presentat aquesta interpellació fruit de la mortaldat de truites a Planoles, un dia és a Planoles, l'altre dia és un tros més avall del Ter, tant si són truites com si són carpes, com sigui el que sigui, estem acostumats a veure en els mitjans de comunicació les fotografies d'uns quants peixos morts que suren panxa enlaire; per tant, això vol dir que s'estan fent coses irregulars al voltant del riu. I aquests aspectes irregulars que nosaltres diem, per exemple, són abocaments de residus de diversos tipus o vessaments de contaminants il·legals. Per això, nosaltres proposem un parell d'esmenes en aquest sentit: d'una banda, la d'incrementar la vigilància pel que fa als abocaments, i de l'altra, incrementar la vigilància pel que fa a les captacions il·legals d'aigua, perquè també és important que als rius n'hi baixi, d'aigua. Llavors, si el que no fem és controlar qui n'extreu, doncs, ens trobem que, d'una banda, hi han els canals que van cap a les minicentrals, d'altra banda hi ha qui xucla l'aigua per als usos particulars.

Nosaltres crèiem que aquestes eren unes esmenes que ajudaven a millorar i a concretar la Moció, i ens agradaria, doncs, que des del Grup proponent, fossin acceptades.

Moltes gràcies.

El president

A vostè, senyora diputada. Pel Grup Popular, l'il·lustre diputat senyor Rafel Luna.

El Sr. Luna i Vivas

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, en primer lloc, per felicitar el senyor Vigo per la seva interpellació i per aquesta Moció que presenta, no? Vull dir que és important, i més quan un té la responsabilitat de ser president de la Comissió de Pesca, i fa poc temps que havia vingut la Federació Catalana de Pesca Esportiva a parlar, concretament, de temes molt concrets que tenen a veure amb la seva Moció.

Per tant, nosaltres felicitem que hagi vingut aquesta Moció; que hagi vingut amb dos apartats molt concrets: un, primer, pel que fa als cursos fluvials pròpiament dits, al que és la conservació dels peixos i molt especialment, també, quan vostè parla «sense espècies exòtiques», que això és un problema que s'està tenint i que si no hi ha una solució cada cop més el que és el peix autòcton del país s'està perdent, i, com no, l'ampliació de les reserves genètiques de truites, que és un tema molt important i més quan estem parlant de muntanya.

I a la segona part a vostè també el felicitem perquè se centra bastant en el que nosaltres, en aquest sentit del que és la preservació de les conques hidrogràfiques, tenim, que és el manteniment d'una vegetació de la ribera, és el manteniment dels cabals i més quan hi ha preses que el que fan és evitar realment que l'aigua pugui baixar i pugui conservar no solament el que és la fauna, sinó, fins i tot, la flora, i sobretot, i molt especialment, les vigilàncies.

I també fa, vostè, un esment important que són aquests agents rurals i fluvials, molt especialment aquells als quals la Generalitat de Catalunya els delega realment la funcionalitat de salvaguardar la vigilància de la pesca.

Nosaltres hem fet unes esmenes que van encaminades..., una d'elles possiblement haurà sobtat que la presentéssim, que és una de supressió quan vostè parla de la creació d'estocs de reproduïdors d'espècies de peixos autòctons. No és que no hi estiguéssim d'acord. Si nosaltres pensem que ja en el primer paràgraf del punt primer, apartat a, ja parla de l'existència de conservació de totes les comunitats naturals de peixos. Per tant, nosaltres som més partidaris que això estigui dintre del cabal propi del riu, que no tinguéssim uns apartats realment per tindre aquestes espècies o aquesta reproducció del que són les espècies autòctones del país. Per tant, quan parlàvem de supressió era simplement – simplement – d'afegir que nosaltres ho havíem contemplat en el primer paràgraf.

Referent a les altres esmenes que nosaltres li presentem eren fàcils. Eren unes esmenes que no vénen a dir ni a imposar ni a fer; vénen a dir: escolti'm, anem a executar de forma urgent i completa els plans de gestió forestal perquè els plans ja existeixen. No és que hem d'impulsar res de nou, sinó de dir a la Generalitat de Catalunya que un instrument que té i que el té planificat, el porti a terme.

També m'estàvem parlant, en una altra de les esmenes, que en el marc de la planificació de les infraestructures hidràuliques és igual. És a dir, escolti'm, ja existeix una planificació de les infraestructures hidràuliques i del que es tracta és que no hi pugui haver unes barreres

amb les quals els peixos no puguin tindre el que és el seu hàbitat normal i corrent.

Han arribat amb Convergència i Unió, amb vostès, a una transaccional amb aquestes dues esmenes. Nosaltres la donem per bona. Han arribat a un acord amb aquestes dues, molt concretament. No sé si vostè m'acceptarà l'esmena de supressió. Cregui que realment la fem i l'hem presentada no perquè no hi estiguéssim d'acord, sinó perquè l'havíem incorporada a la primera part, en el primer paràgraf de la lletra a, en la qual ja es parla de l'existència d'aquesta conservació.

I, dit això, no seré més llarg perquè portem ja..., el temps també se m'acaba, senyor president, dir-li que el felicito, senyor Vigo, per aquesta Moció i que té el nostre suport i que, sens dubte, hi votarem favorablement. Simplement diem que vostè ja ha anunciat que acceptaria l'esmena d'Esquerra Republicana, la primera d'elles, i dir-li que nosaltres, el nostre Grup, hi votarem en contra.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies, senyor diputat. Per Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Rull.

El Sr. Rull i Andreu

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, nosaltres, molt majoritàriament, votarem a favor d'aquesta Moció subsegüent.

Ens van agradar els termes en què es va plantejar la interpellació. Les interpellacions justament serveixen per a això. En aquells casos en què es constata la necessitat de millorar un àmbit concret de la gestió administrativa i política, doncs, a plantejar-ho i poder tenir un intercanvi permeable entre les dues parts, entre l'interpellant i, evidentment, entre el conseller. Jo crec que això es va produir i fruit d'aquesta interpellació és aquesta Moció. Una moció que pretén ser aprovada, que pretén buscar el consens suficient, i l'ha trobat per part del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, en què, en la major part dels punts, hi votarem a favor.

És una moció que bàsicament endreça, posa negre sobre blanc diverses qüestions, d'altra banda qüestions que ja s'estan duent a terme per part del Govern, però no considerem que sigui sobrer que en un text parlamentari, doncs, bàsicament hi hagi aquesta tasca d'endreçar.

Vostè, en el primer punt, ens parla de diverses mesures. Creiem que, en el primer punt, primer paràgraf, bàsicament dona molt sentit al que ve després amb relació a aquesta existència de trams que conservin totes les comunitats naturals de peixos propis de Catalunya. Vostè planteja diversos mecanismes: refugis de pesca o zones de pesca controlada sense mort.

Durant els darrers anys s'ha fet una millora molt substancial; unes dades, només: l'any 97 hi havia 170 refugis de pesca; ara, l'any 2001 n'hi ha 198; l'any 97 hi havia 35 trams de pesca controlada sense mort, en

aquests moments n'hi ha 62. Per tant, la voluntat del Govern hi és.

A mi m'agradaria explicar tres coses, bàsicament: les dues esmenes que li hem presentat i amb les quals hem arribat a una transacció, per què les hem presentades? I, per altra banda, fer-li un prec: que retiri el tercer paràgraf del punt primer, lletra a. En el mateix sentit que apuntava el senyor Luna, vostè demana la creació d'estocs reproductors d'espècie. Nosaltres diem: «Home, la millor estratègia és la conservació i, en tot cas, quan es creen repoblacions és, bàsicament, per compensar una pèrdua de les poblacions que es produeix per algun element extraordinari.» Els estocs, malauradament, suposen inversió de recursos humans, econòmics, però tampoc, en darrera instància, garanteixen la conservació. Quina és la recepta alternativa que nosaltres plantejem? Promoció de modalitats de pesca que faciliten la conservació de les poblacions autòctones, que vostè ja apunta en el punt primer; creació i ampliació de declaració de trams de riu on és prioritària la gestió ordenada i sostenible, i creació i ampliació de trams on es prohibeix la pesca. Això no vol dir que en aquests moments no existeixin piscifactories, però tampoc no creiem que sigui la gran recepta per aconseguir l'objectiu que vostè apunta. En aquest sentit, li pregaríem que pogués retirar aquest punt per aconseguir la unanimitat global en aquesta Moció subsegüent.

Les dues esmenes que nosaltres hem plantejat: la primera incorpora la planificació d'espais fluvials a Catalunya. De fet, l'altre dia, el conseller de Medi Ambient, el passat 20 de juny, ja va explicar en aquest Parlament, quina seria la metodologia, la programació i els primers treballs d'aquesta planificació. I, per tant, creiem que és ajustat, que és adequat que aquesta Moció, doncs, incorpori aquesta referència. En aquesta planificació es fa referència als cabals de manteniment, tenint en compte coses que vostè apuntava: l'estacionalitat i els diferents trams de cursos fluvials. Val a dir que en aquests moments s'estan fent proves de validació a l'alt Ter, com a pas previ per a la seva aprovació definitiva. Per tant, era un element a tenir en compte. I el segon que hi hem arribat també amb aquesta transacció, impulsar l'ordenació de boscos de titularitat pública en el sentit de subratllar i constatar que ja s'està duent a terme una actuació positiva per part del Govern de Catalunya.

En conseqüència, atès que hem arribat a aquestes dues transaccions, ratificant aquesta petició concreta de retirada d'aquest punt, doncs, el Grup Parlamentari de Convergència i Unió s'honora a anunciar-los el vot favorable a la resta de la Moció subsegüent.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. Pel Grup Socialista - Ciutadans pel Canvi, té la paraula la il·lustre diputada la senyora Montserrat Tura.

La Sra. Tura i Camafreita

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, prenem la paraula per tal d'anunciar el nostre

vot favorable a aquesta Moció, en espera, però, que el senyor Vigo ens digui exactament com queda el conjunt d'incorporació de les esmenes que els diferents grups han anat presentant fins ara.

Tot i això jo crec que és molt important que una moció, que és subsegüent a la interpellació amb el títol sobre la conservació del patrimoni natural, especialment pel que fa referència a la diversitat biològica a Catalunya, centri la seva atenció i defineixi tot un conjunt d'actuacions en el que s'anomena els espais fluvials. I, per tant, esdevingui un debat, que s'ha produït ara en aquests darrers minuts, sobre el paper d'ecosistema que els espais fluvials juguen en un país en què sortosament –i si som capaços de fer les polítiques adequades, doncs– tenim una important biodiversitat i som capaços, doncs, de mantenir-la i, a poder ser, de millorar-la.

Dic això perquè, si bé és cert que el Govern de la Generalitat ha fet sovint bandera de les millores que es produïen en la qualitat de l'aigua dels rius després de l'aplicació, parcial encara, del Pla de Sanejament –i mal aniria que no hagués sigut així, tenint en compte la quantitat d'inversió finançada pels cànons del rebut de l'aigua que s'ha produït en el conjunt de conques–, és veritat que la qualitat de l'aigua dels rius ha millorat, no tot el que voldríem i, per tant, que es continuen produint problemes perquè ara mateix, en aquest debat, doncs, que algú ha posat com a exemple les mortaldats de peixos que es produeixen en moments determinats, precisament perquè encara hi ha abocaments de substàncies tòxiques que donen altes concentracions incompatibles amb la vida als rius i, per tant, que atempten greument contra aquesta biodiversitat, també és veritat, com els deia, que, certament, en conjunt general i a l'espera que es produeixin, doncs, intervencions d'inspecció i de control d'aquests fets, que poden ser aïllats però que continuen essent greus, la qualitat de les aigües ha millorat certament després de les inversions importants en matèria de depuradores que s'han produït –insisteixo– per aportació directa dels ciutadans en el seu rebut de l'aigua.

Però també és ben veritat que, almenys fins ara, tot i que el senyor Rull, en aquesta frase tan habitual –i raonable, i lògica i que l'entenem perfectíssimament– d'aquell grup polític que dóna suport al Govern que està governant en el moment actual de dir: «Continuarem, per tant, impulsant accions que ja ve fent el Govern»..., en realitat, reconeguem tots que més enllà de la qualitat de l'aigua, pel que fa a aquesta concepció d'ecosistemes naturals –perquè, clar, a la necessitat, doncs, de refer tot el que és les lleres i tot el que és el bosc de ribera i l'entorn que es produeix al voltant dels rius i que han actuat històricament com a connectors, no només biològics, sinó també com a comunicadors de persones, i que abans hi havia sempre un camí que portava d'un poble a l'altre a través del riu i que era possible fer-lo a l'ombra els estius perquè estava ple de vegetació de ribera, vegetació que, per altra banda, fixa i evita l'erosió i que en molts casos ha desaparegut de moltes conques fluvials–, és bo, –insisteixo–, tot i aquest redactat habitual al qual ens té acostumats Convergència i Unió en les seves esmenes en què sempre parla de «continuar», «intensificar», i no vol reconèixer

que potser fins ara no ho ha fet i, per tant, es tracta d'iniciar o d'imprimir-hi més intensitat, és bo que en aquesta Moció aparegui, en el segon apartat, el fet que en el conjunt de les conques hidrogràfiques cal fer-hi actuacions perquè tornin a recuperar aquest aspecte d'ecosistema que és un riu en el seu conjunt.

És un únic ecosistema –encara que certament molt divers, amb les diferències que es produeixen des de les capçaleres a les conques mitjanes o en l'àmbit de la desembocadura– d'uns rius, per altra banda, molt mediterranis, i això vol dir molt irregulars, que cal que tinguin una atenció especial.

La Moció és recurrent en alguns temes, però que no per això són menys necessaris. Em refereixo, per exemple, a la delimitació de l'espai públic hidràulic, que ja hi ha hagut alguns acords en la Comissió de Política Territorial i que l'Institut Cartogràfic ja té un ordre o una petició per part d'aquest Parlament de definir-lo o de delimitar-lo en un termini d'un any, que s'acaba en els propers temps, i que, a més, no n'hi ha prou amb delimitar l'espai públic hidràulic, sinó que, a més, cal plantejar l'espai de seguretat i, a més a més, la zona inundable, i no permetre en aquests espais determinades activitats que avui s'hi produeixen. En canvi, sí que s'hi poden produir el que vostè comentava de les plantacions –fora de l'espai estrictament públic i hidràulic–, plantacions per a l'explotació de caràcter..., de fusta, que s'anomenen a vegades «camps de fusta», que són aquests camps plataners o d'altres. I, per tant, és bo –insisteixo–, que no només ens limitem a la recuperació de la qualitat de l'aigua, que encara queda molt per fer, sinó que comencem a parlar de la recuperació de l'estat biòtic, de l'estat biològic, dels rius.

Per això, el nostre suport a aquesta Moció –insisteixo– a l'espera de veure com queden les esmenes...

El president

Senyora diputada, hauria d'anar acabant.

La Sra. Tura i Camafreita

....com queden les esmenes presentades en la incorporació del text final.

Gràcies per la seva tolerància, senyor president.

El president

A vostè, senyora diputada. Sí, senyor diputat, per posicionar-se sobre les esmenes?

El Sr. Vigo i Sallent

Gràcies, senyor president. En primer lloc, com he anunciat abans, acceptar l'esmena número 1 i agrair al Grup d'Iniciativa que hagi posat l'esmena número 1 sobre el projecte de Queralbs a Fontalba. Acceptaríem també la transaccional que he passat abans al senyor president.

El president

Sí.

El Sr. Vigo i Sallent

El que passa és que a aquesta transaccional sobre l'esmena número 2 de Convergència, i en referència al que deia la senyora Tura, s'hauria de canviar «continuar» per «incentivar» o per «impulsar». No és que sigui un guany extraordinari, però «algo és algo», que es diu.

I en el cas del Partit Popular, també agrair-li..., i, a més a més, goiti, li diré que accepto l'esmena número 2 seva, també.

El president

L'esmena número?...

El Sr. Vigo i Sallent

L'esmena número 2. I l'accepto per un fet que em sembla força inèdit aquí. Miri, l'accepto perquè m'ha convençut, i em sembla que és una bona raó (*remors de veus*). Jo crec que, de tant en tant, hi hauria d'haver algú que digués aquestes coses. M'ha convençut i l'accepto. Espero que vostès també tinguin la mateixa llibertat algun dia per poder fer el mateix.

Moltes gràcies.

El president

A veure, senyor diputat, si ho entès bé, és el text de la Moció incorporant-hi les transaccions més l'esmena d'Iniciativa per Catalunya - Verds 1 –la de Queralbs– i la número 2 del Partit Popular. Molt bé. Alguna votació separada? El senyor Rull demana la paraula?

El Sr. Rull i Andreu

Sí, senyor president. Les votacions separades han quedat clares, que seria... Sí...

El president

A veure, jo la petició que tinc per part del grup de vostès és que l'esmena número 1 del Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds, que ha estat assumida, la volen vostès votar per separat.

El Sr. Rull i Andreu

Perfecte, és això. Gràcies.

El president

És això? Molt bé.

El Sr. Rull i Andreu

Gràcies, president.

El president

Doncs així ho farem.

Comencem, per tant... Sí? Comencem, per tant, a posar a votació l'esmena número 1 d'addició del Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 65 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

A continuació, sotmetem a votació la resta del text de la Moció.

Comença la votació.

Aquest text ha estat aprovat per la unanimitat dels presents.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les activitats extraescolars i de lleure (tram. 302-00153/06)

El 29 punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació sobre les activitats extraescolars i el lleure, i el presenta el Grup Popular, i té la paraula la il·lustre diputada senyora Maria Caridad Mejías.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i la vicepresidenta segona el substitueix en la direcció del debat.)

La vicepresidenta segona

Pot començar, senyora diputada.

La Sra. Mejías Sánchez

Gràcies, senyora presidenta. El primer que haig de dir és la importància que ha tingut el debat que s'ha generat al voltant del contingut d'aquesta Moció, tant en l'àmbit parlamentari com en el moviment associatiu i de les diferents entitats que es dediquen a Catalunya al lleure.

La vicepresidenta segona

Es prega silenci, il·lustres senyors i senyores diputades.

La Sra. Mejías Sánchez

Esperem que aquest debat que s'ha obert aquí no acabi i que es revisi en el marc de la comissió interdepartamental que demanem. Aquesta Moció pretenia tres objectius clars: el primer, crear una comissió interdepartamental, amb la consulta de les entitats més representatives i que es dediquen a aquest tipus d'activitats de lleure, per tal de reordenar la regulació existent, i en l'àmbit de les activitats extraescolars, regular les situacions que per buit legal poden comportar certa inseguretat jurídica.

Un altre dels objectius de la Moció era impulsar i millorar els mecanismes d'inspecció dels diferents departaments competents per tal de verificar que el tipus d'activitats que es desenvolupin siguin adequades a l'edat dels alumnes, sobretot aquelles que incloïen pràctiques d'esports o activitat de risc o aventura.

El tercer objectiu és impulsar les mesures necessàries per tal que aquests espais que acullen les activitats extraescolars s'adeqüin a la normativa que es creï en el si d'aquesta comissió, així com que les entitats o empreses que ofereixen aquest tipus d'activitats ho facin sempre amb les condicions de seguretat i amb la titulació exigida per la normativa vigent.

A la Moció s'hi han presentat esmenes per part de tres grups parlamentaris, moltes d'elles –com es pot veure– coincidents, però també ens han fet arribar les seves aportacions algunes associacions i entitats dedicades a aquestes activitats. Totes elles van encaminades a diferenciar clarament entre aquelles activitats organitzades des del mateix marc escolar de les organitzades per entitats de base associativa.

Per tal de donar resposta a totes les aportacions que hem rebut, que han sigut moltes, vam creure més convenient redactar un text transaccional de la Moció per tots els grups esmenants, incorporant alguna de les aportacions fetes per les entitats que ens les han fet arribar i elaborant un text que farà arribar a la Mesa per tal que tots els grups en tinguin coneixement.

Dit això, haig de comentar que en el si dels grups parlamentaris que han participat en l'elaboració d'aquest text transaccional, es va generar un debat molt interessant. Vull aprofitar aquesta intervenció per donar les gràcies a les aportacions fetes per la diputada d'Iniciativa per Catalunya - Verds, la senyora Bet Font, que, des de la seva experiència, doncs ha fet aportacions molt interessants, també com el diputat d'Esquerra Republicana, Ernest Benach, així com el senyor Pere Lladó, que des de la seva condició de professor, ha contribuït, en molts casos, a millorar el text de la Moció. Però tampoc puc deixar-me d'agrair les aportacions fetes per les diferents entitats, sobretot per les aportades pel Consell Nacional de la Joventut –que han sigut recollides, bàsicament, a totes les esmenes que han presentat els grups parlamentaris–, per la Federació Catalana d'Escoltisme i Guiatge i per la Fundació Catalana de l'Esplai, així com la Fundació Pere Tarrés, als quals esperem haver donat resposta amb la nostra proposta.

Moltes gràcies, senyora presidenta.

La vicepresidenta segona

L'esmena transaccional, oi, senyora diputada? Molt bé.

Gràcies.

Un moment, si us plau. *(Pausa.)*

Aquesta esmena transaccional, crec que és oportú que en aquests moments la secretària primera la posi en coneixement de tots vostès.

La secretària primera

«El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a constituir una comissió formada per representants del Departament d'Ensenyament, Departament de Presidència, Secretaria General de Joventut, Departament de Cultura, Secretaria General de l'Esport, Departament d'Indústria Comerç i Turisme, Direcció General de Turisme i per representants designats pel Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, amb la finalitat de revisar les normatives existents i, si escau, proposar-ne de noves per regular les activitats extraescolars.

»Dos: presentar al Parlament de Catalunya, en el termini màxim de sis mesos, un informe sobre les propostes elaborades per aquesta comissió.

»Tres: en el marc de la comissió esmentada en el primer punt, dotar adequadament, tot especialitzant, el personal d'inspecció del Departament competent per raó de la matèria per tal que en l'exercici de les seves funcions inspectores pugui verificar i comprovar les condicions de seguretat en què les entitats i empreses presten els serveis d'activitats d'esport i risc d'aventura, amb especial atenció a l'adequació a l'edat dels usuaris.

»Quatre: adoptar les mesures administratives i de foment que siguin necessàries amb la finalitat d'adequar els espais que acullen activitats extraescolars a la normativa que en aquest sentit s'aprovi.

»Cinc: vetllar perquè els centres escolars de Catalunya que ofereixin als alumnes la realització d'activitats extraescolars s'ajustin a les directrius establertes pels consells escolars dels centres.

»I sis: promoure que els responsables de les activitats extraescolars s'assegurin que les entitats o empreses a les quals contracten els serveis compleixin les condicions de seguretat i de titulació adequades.»

La vicepresidenta segona

Gràcies, senyora Valls.

Ha presentat esmenes el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Té la paraula el senyor diputat Ernest Benach.

El Sr. Benach i Pascual

Gràcies, senyora presidenta. Tal com deia la diputada proposant de la Moció subsegüent a la interpellació, és cert que aquesta –la interpellació– i la Moció, sobretot, ha generat un debat i una reacció inusitada per part de moltes institucions i entitats, la qual cosa jo penso que és positiva des del punt de vista que hi ha hagut aportacions molt interessants no només per a la Moció en si, pròpiament, sinó per al que pot representar de cara al futur un debat sobre aquesta qüestió, fins i tot per la pròpia feina que pugui fer aquesta Comissió que, en definitiva, avui aprovarem. I per tant, des d'aquest punt de vista, ja valorar com a positiva la inèrcia que s'ha creat a partir d'aquí.

En segon lloc. Jo crec que aquesta era una moció complicada i difícil, en el sentit que havíem de posar les coses al seu lloc i no era fàcil posar-les-hi, sobretot perquè podíem confondre àmbits d'actuació que són diferents i barrejar-los. I aquí és on hi havia..., podíem trobar-nos també amb «pegues» de cara al futur.

I d'altra banda, també, penso que era important... –i en això, el senyor Lladó ha estat insistent; jo crec que ho hem compartit tots, però hi ha fet molt d'èmfasi–, que no..., el que no podíem fer tampoc era culpabilitzar o criminalitzar o posar dubtes sobre tot un sector professional que, doncs, ha de fer la seva feina, i que són els mestres, els professors, i que, en aquest sentit, determinats redactats haurien pogut ferir susceptibilitats, tot i que penso que també va quedar clar en tot moment que no era, ni molt menys, la voluntat de cap dels grups parlamentaris que havíem intentat treballar en aquesta Moció.

Per tant, salvat aquests matisos, deixant clar que una cosa és l'ensenyament, una altra cosa és l'educació en el lleure o l'educació no formal i una altra cosa són els esports d'aventura, que evidentment tenen punts en comú i connexions, i que, en tot cas, el que cal fer és regular de la millor manera possible, el nostre Grup Parlamentari es donaria per satisfet amb les aportacions que s'han fet, amb l'esmena transaccional que hem consensuat quatre grups parlamentaris. I, evidentment susceptible de millora tot plegat, el que està clar és que ara iniciem un procés, un procés que té data concreta, termini concret d'aquí a sis mesos, en el sentit que cal veure un informe que ha d'elaborar una comissió; que aquesta comissió jo penso que té..., el sentit de l'informe és molt clar, i que a partir d'aquí hi ha tota una sèrie de qüestions que se'n desprenen que segurament faran variar algunes de les actuacions que, en aquests moments, hi ha.

Per tant, el nostre Grup Parlamentari, poca cosa més a afegir, sinó, en tot cas, també afegir-nos a l'agraïment que s'ha expressat d'haver pogut treballar, doncs, tot i les presses –perquè, doncs, les mocions sempre s'han de treballar amb presses–, en unes mínimes condicions, un tema que evidentment és important i que cada vegada ho serà més, cada vegada haurem de reglamentar-ho més.

Per tant, senyora presidenta, el nostre Grup Parlamentari votarà a favor, com no podia ser d'altra manera, d'aquesta transaccional.

La vicepresidenta segona

Gràcies, senyor Benach. Té la paraula el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Verds, el senyor diputat Joan Boada. (*Veus de fons.*) Perdoni, senyora Bet Font...

La Sra. Font i Montanyà

Gràcies, senyora presidenta. Hi ha hagut un canvi. Com saben, el senyor Boada és qui porta més els temes d'ensenyament, però –com deia la senyora Mejías– en aquesta Moció, que ens ha portat una feina molt interessant... Jo crec que n'hem tret..., que queda pendent parlar d'aquests temes, no només de les activitats extraescolars sinó també de l'educació en el lleure, que ja en feia esment el senyor Benach..., i espero que puguem continuar-hi treballant amb la profunditat que hem treballat, en aquests dies, en aquesta Moció. Evidentment aquí no queda recollit tot, però jo crec que el consens que hem assolit és important, que, de fet, aquí el que pretén és donar unes garanties que les activitats extraescolars es fan sense risc per a les persones que hi participen i, a més a més, amb més garanties de cara a la qualitat pedagògica.

En primer lloc, nosaltres estem d'acord que es valori i es revisi les normatives existents; potser s'arribarà a la conclusió que el que s'ha de fer és aplicar-les, les que ja existeixen, potser s'arribarà a la conclusió que sí que s'han de canviar una miqueta, però, de fet, això ja és el que ens dirà l'informe que, en sis mesos, haurem de tenir. En aquest aspecte, el canvi que hi ha entre la proposta inicial i la que posarem a votació avui és que,

en primer lloc, hi figura el Departament d'Ensenyament. Creiem, creïem la gent que vam participar a treballar això que era important que fos des d'Ensenyament que es coordinés o que es liderés, podríem dir, aquesta Comissió.

Un altre aspecte, que queda recollit en el punt 3, és el de la inspecció. Creiem que el personal que ha de fer les inspeccions, doncs, ha d'estar..., ha de ser competent en la matèria –diem aquí–, perquè, de fet, cada vegada potser es complica més el tipus d'activitats extraescolars que es porten a terme. I aquí, doncs, es parla d'entitats i empreses que presten serveis d'activitats d'esport i risc, d'aventura, i, per tant, vol dir que, cada vegada més també, les persones que ho han d'inspeccionar, doncs, s'han d'anar adaptant a aquests canvis que es van produint.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

En relació amb això, si realment funciona el sistema d'inspecció, no caldria que poséssim el punt número 6, però com que les coses no són immediates, el punt número 6 d'aquesta transacció el que planteja és que es promogui que els responsables de les activitats extraescolars, és a dir, les persones que organitzen les activitats extraescolars, encara que ells no siguin els experts en hípica o en ràfting o en el que sigui, s'han d'assegurar que les empreses que contracten compleixen les condicions de seguretat i de titulació adequades. Què vol dir això? Com deia, si tothom estigués a la llei, no caldria posar aquest punt, però com que no sempre passa això, malauradament –no sempre passa això–, doncs, el que hem de fer és demanar als mestres o als pares o a qui organitzi les activitats extraescolars que, quan planifiquen l'activitat, s'assegurin que quan trien una casa de colònies, quan trien una empresa perquè porti els nens i les nenes a fer unes determinades activitats, doncs, s'assegurin que està legalitzada, que els monitors tindran les titulacions més adients.

Finalment, hi ha un punt que té a veure amb l'adequació dels espais que acullen les activitats extraescolars. De fet, ja hi han normatives existents. El que és important és que es faciliti que les que no estan complint les normatives, doncs, s'hi adequin. I per això, doncs, es proposa adoptar mesures administratives i de foment.

I el punt 5 –i últim quant al meu comentari, perquè el 6 ja l'he comentat– parla de vetllar que els centres escolars que ofereixin la realització d'activitats extraescolars s'ajustin a les directrius establertes pels consells escolars dels centres. És evident, eh? Aquí hi ha algunes coses, com veuen, doncs, que són les més lògiques del món, però ens sembla que també és important que hagin quedat recollides.

Per tant, nosaltres, evidentment si som signants d'aquesta transacció, doncs, hi votarem favorablement.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Per Convergència i Unió, té la paraula l'illustre diputat, senyor Pere Lladó.

El Sr. Lladó i Isàbal

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, de primer, vull agrair a la senyora diputada Carina Mejías la seva capacitat de negociació, que ha fet possible que quatre grups d'aquesta cambra poguéssim signar una transacció a la Moció subsegüent a la interpellació a l'honorable consellera d'Ensenyament sobre les activitats extraescolars; una Moció, aquesta, molt complexa: ja ho ha dit el senyor Ernest Benach –en els seus inicis–, que ara és evident que cal diferenciar les activitats extraescolars de les de lleure, les primeres lligades al Departament d'Ensenyament; les segones, a moltes entitats, fundacions, associacions, grups d'esplai, etcètera, que, en el seu àmbit de treball, moltes d'elles estan molt al costat de la Secretaria General de la Joventut.

Aquests darrers dies –també s'hi han referit la resta de companys parlamentaris– hem rebut un munt de lletres, faxes, *e-mails*, suggeriments de les entitats juvenils catalanes, molt preocupades, totes elles, en el debat que ara tenim en aquesta cambra. No hi ha dubte que l'associacionisme juvenil de casa nostra s'ha mogut. I això és molt bo, perquè palesa que tenim una societat molt viva, ben travada, i que es preocupa pels treballs d'aquesta casa.

En aquest sentit, hem d'agrair la col·laboració que hem mantingut amb el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya. Agraïxo, també, que el debat ens hagi allunyat d'alguns punts de la interpellació, que, en definitiva, doncs, a vegades, venien una mica a distorsionar alguns elements del debat.

Pensem –i això totes les entitats juvenils ens ho han escrit– que cal evitar l'acció legislativa per reacció, que, si bé pot tenir un ressò mediàtic immediat, no garanteix, per la manca del necessari debat previ –l'aplicabilitat de les normes–, el seu encert per a millorar situacions de partida i l'absència d'efectes no desitjats.

Quant a la transacció que hem signat els quatre grups de la cambra, té la voluntat de reforçar, encara més, la figura del mestre, del monitor, dels pares o acompanyants. Crec que això és molt important perquè la nostra societat cada vegada exigeix més als professionals de l'educació. Per això, el nostre Grup, en tot moment, ha volgut que restés molt clar en la transacció que no es qüestiona –com ha dit el senyor Benach– la tasca de l'educador, sinó que en tot moment es busca que en surti reforçat. Les activitats extraescolars estan àmpliament definides i regulades, però el nostre Grup no té cap inconvenient, ans al contrari, que encara s'aprofundeixi més en aquest sentit i que es treballi, amb més accent, si cal, en el camp de la prevenció, malgrat que mai no podrem regular, no podrem prohibir que hi hagi accidents, ni podrem prohibir mai un possible error humà o tècnic; només podem fer prevenció de riscos. Si es pot regular, millor, s'ha de fer; i el Govern de la Generalitat, sense cap mena de dubte, és el primer interessat a fer-ho.

Avui, quan ja molts infants, nois i noies de Catalunya, han sortit de colònies, són a campaments, camps de treball –i al llarg dels propers dies aquestes sortides encara s'intensificaran més–, cal que traslladem a la societat catalana la garantia que els seus fills i filles es troben en

bones mans. Són unes persones que treballen molt i de valent en favor dels infants i joves. L'associacionisme juvenil té un llarg bagatge a casa nostra de funcionament i la seva contribució a la construcció social ha estat i és reconeguda avui per tots. La integració en el territori natural, entès com a patrimoni col·lectiu que cal conèixer, estimar i preservar, és un element educatiu de primer ordre i que s'ha de tenir molt present en la tasca que fan aquests grups, en moltes ocasions de forma desinteressada, en favor de la formació humana i intel·lectual de les generacions del futur del nostre país.

S'insisteix, a la transacció, en el paper dels consells escolars en els centres d'arreu de casa nostra. Saben vostès que, quan una escola o un institut organitza activitats extraescolars, el consell escolar les aprova, el professorat hi participa, al costat en moltes ocasions dels pares com a acompanyants, i hi col·laboren també monitors. El mestre, el professor no estalvia esforços en favor dels seus alumnes. I així podríem parlar del viatge de final de curs, del crèdit de síntesi, de la setmana blanca o de moltes altres activitats en què el professorat de Catalunya treballa moltes més hores de les que li pertoca, i ho fa, en la majoria d'ocasions, il·lusionat, perquè no oblidin, senyores i senyors diputats, que la seva professió té una part molt important de vocacional; després dels pares, no hi ha ningú que estimi més l'infant o l'adolescent que el seu professor o professora.

És per això que tots ells, senyor president, han de gaudir de la màxima confiança de la societat catalana. Com deia l'honorable consellera d'Ensenyament a la interpellació, la confiança és com la massa magnètica, que es pot destruir fàcilment però que és impossible de reconstruir-la.

Moltes gràcies, senyor president, senyores diputades, senyors diputats, senyor Benach, senyora Font, senyora Mejías.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula la il·lustre diputada senyora Maria Assumpta Baig.

La Sra. Baig i Torras

Moltes gràcies, senyor president. Sempre s'ha intentat categoritzar el temps: hi ha un temps per viure, hi ha un temps per morir, hi ha un temps per riure, hi ha un temps per plorar, i ens sembla que hi deu haver un temps per dialogar, i un temps per interpellar, i un altre per trobar el moment més oportú per fer-ho. I nosaltres estem plenament convençuts que, el dia de la interpellació i avui, el dia de la Moció, no era el moment per fer-ho. Davant determinats fets, i molt més quan aquests es cobren vides humanes, el silenci és respecte, que no vol dir complicitat, i ja arribarà quan el silenci sigui temps per a tractar-ho; per nosaltres, no vol dir complicitat.

I coneixem que precisament l'única normativa que existeix en activitats extraescolars fa referència a centres concertats i és de l'any 87. Conec, perquè en aquell moment formava part del Consell Escolar de Catalunya, que l'any 94 varen dictaminar un altre projecte de decret que no va veure la llum i que, precisament, era

per a les activitats extraescolars de centres concertats i centres públics. I ens sembla que és en aquest camí que cal avançar.

Jo, amb tota la cordialitat, li diré, senyora diputada, que va ser la primera interpellació que vaig sentir-me més ben reflectida en la resposta de la consellera que en la interpellant, de ben segur perquè de l'experiència d'haver organitzat activitats extraescolars i d'haver compartit neguits i angoixes –neguits i angoixes–, senyora diputada, perquè, quan es fa un treball d'aquests voluntàriament i s'accepta la responsabilitat de molts nens i nenes o nois i noies que els pares i mares t'han donat amb gran confiança, t'entra una gran responsabilitat, i tots els que hem passat per aquesta experiència sabem que aquesta responsabilitat no es pot regular, i que educar, educar per a la vida, sovint és fer passos endavant i córrer també riscos, i per això nosaltres pensem que aquell no era el moment oportú, ni avui és encara el moment oportú.

Ens preguntem, però, són necessàries les activitats extraescolars i l'educació en el lleure? I diem: «Sí», amb tota rotunditat, com ens ha dit en aquest moment el senyor Quim Nadal, necessitem que n'hi hagin. I pensant en els infants ho diem, no pensant que els pares fan i decauen la seva responsabilitat, ben al contrari. Els pares i mares que van a buscar una educació en el lleure estan assumint un paper d'educació de qualitat per als seus fills.

Per tant, pensem que el que cal és crear un clima propici perquè totes les famílies s'ho plantegin. L'educació, la renovació pedagògica, l'escola activa, tan vinculada amb les activitats en el món del lleure i en el món de la natura, han sigut possible i han avançat sempre que hi ha hagut complicitats de pares i mares amb els mestres, els monitors o els educadors. Cal crear confiança i seguretat.

I amb tota sinceritat creiem que amb la seva interpellació i amb la Moció que avui es presenta no s'ha donat aquest clima, sinó, ben al contrari, es pot haver creat una certa alarma social; s'ha donat peu a créixer, en aquest sentit.

Nosaltres coincidim, perquè també hem rebut totes aquestes mateixes aportacions que vostès, i coincidim amb el moviment laic i progressista, que saben que està format per molts esplais, quan diu: «No és bo fer lleis i normatives al ritme que marquen determinats esdeveniments mediàtics.» També la Federació Catalana d'Escoltisme i Guiatge, de la qual jo vaig aprendre l'educació en el lleure, ens diu la seva preocupació per la manca de tractament que està tenint el treball educatiu que realitza el moviment associatiu en contraposició amb la urgència de voler legislar en base a un accident puntual.

Per això ens sembla que la seva Moció inicial expressava un aiguabarreig i una confusió –tal com diuen tots els que ens han enviat la seva aportació– entre les activitats extraescolars i les del lleure. Ens sembla que en aquest punt sí que ha millorat la transacció, però aquest aspecte de millora fa que hi hagi moltes indefinicions que no ajuden perquè han centrat aquesta intervenció amb les activitats extraescolars.

El president

Senyora diputada...

La Sra. Baig i Torras

Un moment, si us plau, senyor president (*rialles*), per expressar la posició del Grup.

El president

Jo penso que, com ho ha demanat, té ara el dret de tenir aquest moment, sí senyora.

La Sra. Baig i Torras

Gràcies. A més, falten alguns... Bé, doncs, jo li deia..., i crec que té importància el tema precisament per deixar puntualitzat aquest aspecte. Ens diu que val la pena deixar la transacció entre les activitats extraescolars i treure el lleure, llavors, no podem entendre com en el punt 1, en treure les activitats extraescolars, no ens hi posa el Consell Escolar de Catalunya, que és el representant, i, en canvi, ens hi posen el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, que nosaltres ho posaríem per a les activitats del lleure, i ens sembla que ells feien aquesta esmena i aquesta aportació en el tema de les activitats del lleure.

Per tant, ens sembla que aquí hi ha hagut un moviment fals...

El president

Senyora Baig, ara sí que ja hauria de deixar-ho.

La Sra. Baig i Torras

Un moment, si us plau. Un moment i prou. (*Remor de veus.*) En el punt tercer... És que em sembla que el tema va ser de molta importància.

El president

Senyora Baig, estigui ben segura que el tema s'ho mereix, però també la taxació dels temps és fonamental en la vida parlamentària, i estigui ben segura que amb cinc minuts es poden dir moltes coses. Per tant, hauria d'acabar.

La Sra. Baig i Torras

Sí, però és que resulta, senyor president, que el nostre Grup és l'únic que no ha participat, perquè no vam ser convocats en aquesta transacció i, per tant, ho hem d'expressar. (*Remor de veus.*) Miri, en el punt 3...

El president

Senyora diputada...

La Sra. Baig i Torras

En el punt 3 les inspeccions és un aiguabarreig de no saber, quan vostès han tret les activitats extraescolars, a qui ens referim. Nosaltres no podem votar a favor, primer, perquè els hauríem d'haver demanat que retirassin aquesta Moció... (*Forta remor de veus.*)

El president

Senyora diputada, ara sí que ja ho ha d'acabar, eh?

La Sra. Baig i Torras

Sí senyor.

El president

Li ho agraeixo.

La Sra. Baig i Torras

Perquè la nostra responsabilitat...

El president

No, no, no. Senyora diputada ha acabat la seva intervenció.

La Sra. Baig i Torras

Molt bé. Gràcies, senyor president. Nosaltres votarem en contra perquè...

El president

Em sap greu no complaure-la, però és així.

La Sra. Baig i Torras

Nosaltres votarem en contra, perquè no ajuda a crear confiança. (*Forta remor de veus.*)

El president

Prego silenci, si us plau. La senyora Caridad Mejías, per a posicionar-se sobre les esmenes, té la paraula.

La Sra. Mejías Sánchez

Gràcies, senyor president. Només dir que quatre grups de la cambra han acordat una proposta transaccional –ha estat signada–, lamentar, especialment, que el Grup Socialista no s'hagi volgut afegir a aquesta transacció i, a més, dir-li que ja des del moment que vostès no van presentar esmenes ja vam entendre que estaven en contra del sentit de la Moció.

Dir-li també que lamento profundament –profundament– que vostè s'afegeixi a les aportacions que ha fet el moviment laic i progressista perquè, precisament, de totes les que hem rebut, són aquestes les úniques que no s'han fet en un sentit constructiu, totes les altres han sigut aportacions per millorar el contingut de la Moció, que han estat convenientment recollides i debatudes entre tots els representants dels altres grups parlamentaris.

Dir-li, també, que un dels objectius del Grup de la cambra que negociava era, precisament, assolir aquesta garantia i no, en cap moment, crear alarma social, que precisament és la que vostè ha contribuït a generar.

Moltes gràcies, senyor president. (*Remor de veus.*)

El president

Moltes gràcies. Senyores i senyors diputats, estem en el tram final... Estem en el tram final... (*Veus de fons.*) No, senyora diputada. (*Remor de veus.*)

Estem en el tram final d'una sessió molt llarga, i vostès poden comprendre que costa, diguem, de mantenir l'atenció en aquests límits. Els prego, per favor, que acabem –que acabarem aviat– amb un cert ordre.

Per tant, ara posem a votació el text que ha sigut transaccionat, tot ell, per quatre grups de la cambra.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 84 vots a favor, 49 en contra i cap abstenció.

Prego a les senyores i als senyors diputats que no s'absentint d'aquest hemicicle, perquè la seqüència de fets exigeix la presència de tots plegats.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el seu capteniment en matèria d'organització de l'Administració de la Generalitat (tram. 302-00154/06) (retirada)

El punt següent és el trentè, que és la Moció corresponent que presenta Esquerra Republicana de Catalunya, a través del seu diputat, el senyor Ernest Benach, sobre el seu capteniment en matèria d'organització i Administració de la Generalitat. Té la paraula.

El Sr. Benach i Pascual

Gràcies, senyor president. Per anunciar la retirada d'aquesta Moció, atès que ahir en el comunicat que va emetre la Ponència conjunta sobre la reforma del model d'organització territorial de Catalunya, d'alguna manera, ja es recull l'esperit, com a mínim, de la Moció que plantejàvem, i per tal d'afavorir el consens sobre aquesta qüestió tan complexa i difícil el nostre Grup Parlamentari retira aquesta Moció.

El president

Moltes gràcies.

Modificació de l'ordre del dia

Aquesta Presidència, d'acord amb l'article 62.4 del Reglament, proposa l'assentiment de la cambra a una sollicitud de modificació de l'ordre del dia, que ha estat presentada per tots els grups, amb la inclusió d'un nou punt que és: «Proposició de llei de modificació de la Llei 3/1998, de 27 de febrer, de la intervenció integral de l'administració ambiental.» Si no hi ha cap objecció, proposo que sigui aprovada per assentiment aquesta alteració de l'ordre del dia. (*Pausa.*) És així i, per tant, consta.

Proposició de llei de modificació de la Llei 3/1998, de 27 de febrer, de la intervenció integral de l'Administració ambiental (tram. 202-00117/06)

El que es posa a consideració de vostès és la Proposició de llei de modificació de la Llei 3/1998, de 27 de febrer, de la intervenció integral de l'Administració ambiental, presentada per tots els grups parlamentaris d'aquesta cambra.

D'acord amb la norma supletòria de l'article 118.1 del Reglament i a iniciativa de la Junta de Portaveus, se sotmet al Ple de la cambra la tramitació d'aquesta Proposició de llei pel procediment de lectura única.

Prego a la senyora secretària primera que faci lectura del text que es proposa.

La secretària primera

«Exposició de motius. L'experiència en el procés de legalització de les activitats compreses en els annexos 1, 2 i 3 de la Llei 3/1998, ha fet aconsellable de prorrogar fins a final d'aquest any el termini establert en les disposicions transitòries segona i tercera de la Llei 3/1998, per tal de donar un marge temporal més ampli a tots els empresaris afectats.

»Article primer. Modificació de l'apartat 1 de la disposició transitòria segona de la Llei 3/1998, de 27 de febrer, de la intervenció integral de l'Administració ambiental. Es modifica l'apartat 1 de la disposició transitòria, que resta redactat de la manera següent: “Segona. 1. Les activitats existents compreses en els annexos 1 i 2 que no disposin de les preceptives autoritzacions o llicències exigibles, de conformitat amb la legislació ambiental aplicable, han de sol·licitar, abans de l'1 de gener del 2002, l'autorització o la llicència corresponents, mitjançant la presentació d'una autodeclaració del grau de compliment de la normativa ambiental, basada en una avaluació ambiental verificada per una entitat degudament acreditada, que pot substituir el projecte bàsic i la memòria.”

»Article 2. Modificació de la disposició transitòria tercera de la Llei 3/1998, del 27 de febrer, de la intervenció integral de l'Administració ambiental. Es modifica la disposició transitòria tercera de la Llei, que resta redactada de la manera següent: “Tercera. Les activitats compreses en l'annex 3 que no disposin de les preceptives autoritzacions i llicències, de conformitat amb la legislació ambiental aplicable, han de presentar, abans de l'1 de gener del 2002, una certificació, emesa per un tècnic o tècnica competent, acreditativa que les instal·lacions i l'activitat compleixen tots els requisits ambientals exigibles, d'acord amb la legislació aplicable, i altres requisits perceptius que requereixin la instal·lació a l'activitat.”

»Disposició final. Aquesta Llei entra en vigor el mateix dia d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.»

El president

Moltes gràcies, senyora secretària.

Sotmetem a votació el text que ens ha sigut llegit.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per la unanimitat dels presents.

Senyores i senyors diputats, el treball dels parlamentaris lògicament continua, però aquest període de sessions no tornarà a reunir, en principi, aquesta sessió

plenària. Els desitjo en el seu treball i en el seu descans que sigui ben profitós per a tots vostès.

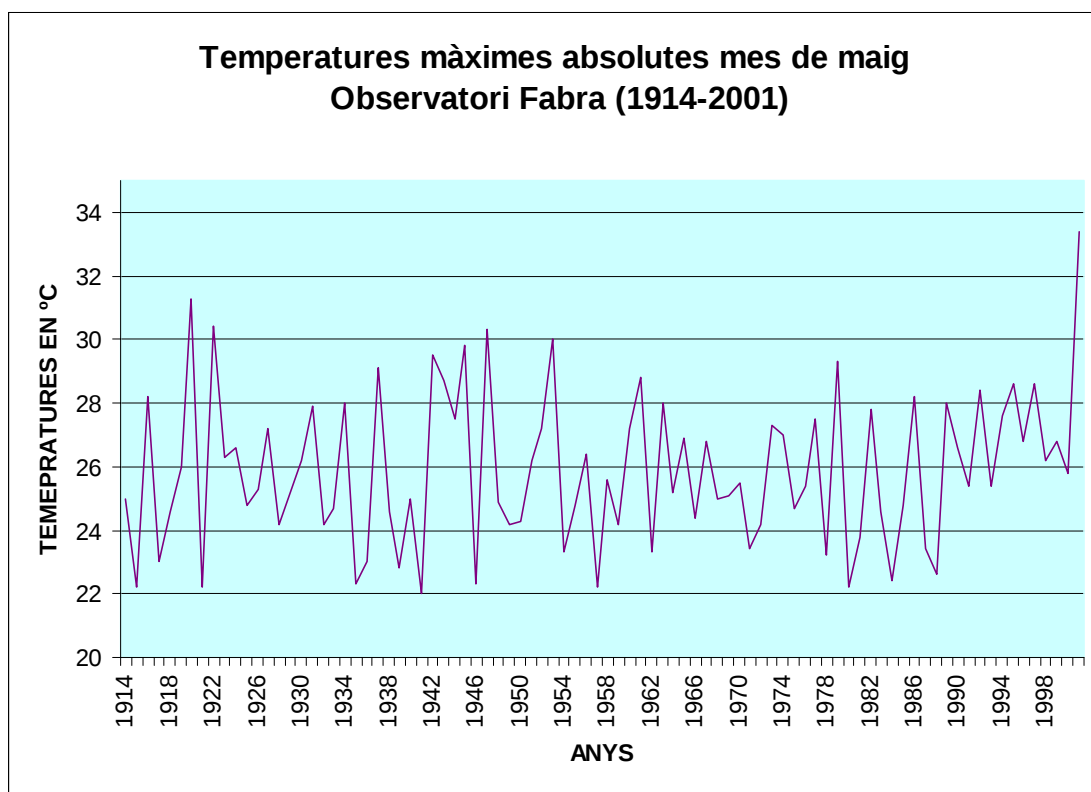
Gràcies.

S'aixeca la sessió.

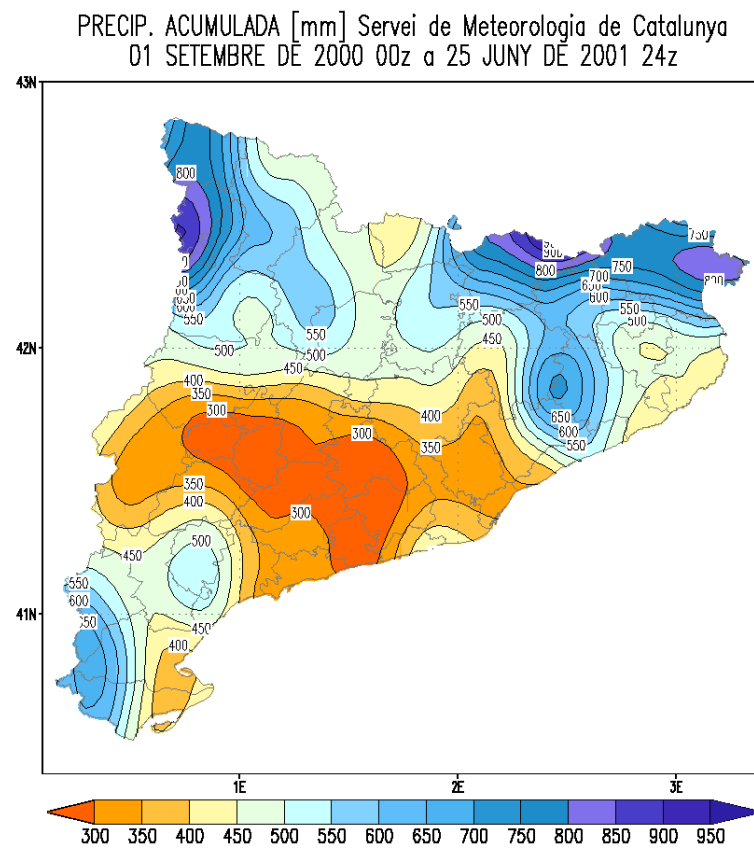
La sessió s'aixeca a dos quarts de vuit de la tarda i tres minuts.

ANNEX

Mapa núm. 1

Mapa núm. 2

Mapa núm. 3

% PRECIP. RESPECTE MITJANA CLIMÀTICA SETEMBRE 2000 a JUNY 2001
Servei de Meteorologia de Catalunya

